

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila, Gúr Nándor, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, Mirkóczki Ádám, Móring József Attila,
Schmuck Erzsébet, dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	1885
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	1885
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	1887
Dr. Hargitai János (KDNP)	1888
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	1890
Lukács Zoltán (MSZP)	1891
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	1893
Németh Zsolt (Fidesz)	1894
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter	1895
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	1897
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	1898
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Schmuck Erzsébet jegyző	1900
Bejelentés miniszteri tisztségről történő lemondásról (dr. Navracsics Tibor)	1900
Döntés Házzabálytól való eltérés tárgyában	1901
Döntés előterjesztés időkeretben történő tárgyalásáról	1901
Az időkeret ismertetése:	
Földi László jegyző	1901
Határozathozatal	1902
Az ülés napirendjének elfogadása	1902
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez miniszteri kinevezésről:	
(Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter)	
Schmuck Erzsébet jegyző	1902
Miniszteri eskü	1903

Interpellációk

Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyit ér a KLIK?” címmel.....	1903
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1904
Viszonzválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP)	1906
Határozathozatal	1906
Sneider Tamás (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Ha van házad, akkor csak fizess?” címmel.....	1906
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	1908
Viszonzválasz:	
Sneider Tamás (Jobbik)	1909
Határozathozatal	1909
Szél Bernadett és Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Tízszeres támogatás a multiknak a kkv-kkal szemben?” címmel	1909
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	1911
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	1912
Határozathozatal	1913

Bencsik János (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Támogatja-e a kormány a tatabányai volt bányászokrház önkormányzati tulajdonba adását, hogy azt megmentve ismét közösségünk szolgálatába állíthassuk?” címmel.....	1913
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	1914
Viszonzválasz:	
Bencsik János (Fidesz).....	1915
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Már a tények sem számítanak önöknek?” címmel.....	1915
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	1917
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	1918
Határozathozatal	1918
Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Kinek áll érdekében, hogy Közel-Keletről öröködjének a magyarországi választások felett?” címmel	1918
Dr. Konrád Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	1920
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	1920
Határozathozatal	1921
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan segíti elő az állam a magyar demográfiai helyzet javulását?” címmel	1921
Verezné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1922
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	1923

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók személyének elutasításáról.....	1924
Apáti István (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor vállalja végre a felelősséget a mulasztásaiért?” címmel	1925
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	1926
Viszonzválasz:	
Apáti István (Jobbik).....	1927
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	1927
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mi van ezekkel a támogatásokkal?” címmel.....	1928
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	1928
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	1929
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	1930
Csöbör Katalin (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lehet-e Miskolc, a szén és acél városából a kulturális fesztiválok városa?” címmel	1930
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	1931
Viszonzválasz:	
Csöbör Katalin (Fidesz)	1932
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	1933
Harangozó Gábor István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Földcsuszamlásszerű mutyik Siófokon” címmel.....	1933
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	1934

Viszonzválasz:

Harangozó Gábor István (MSZP)..... 1935
Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter..... 1935

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Meddig még?” címmel 1936
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 1937

Viszonzválasz:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 1938
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár..... 1938

Földi László (KDNP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Rekordszinten a foglalkoztatás” címmel 1939
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 1939

Viszonzválasz:

Földi László (KDNP) 1940
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....1941

Ikotity István (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mik az ökológiai gazdálkodás lehetőségei Magyarországon?” címmel1941

Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza 1942

Viszonzválasz:

Ikotity István (LMP) 1943
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár 1943

Heringes Anita (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hol tart az ügy?” címmel..... 1944
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 1944

Viszonzválasz:

Heringes Anita (MSZP)..... 1945
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár..... 1945

Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Direkt szúrta el a kormány?” címmel..... 1946

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 1947

Viszonzválasz:

Dr. Lukács László György (Jobbik)..... 1948
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 1948

Kérdések

Kiss László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Tervezik-e, hogy a kormányzati ciklusban kiemelt beruházásként megvalósítják az 1-es villamos útvonalának meghosszabbítását?” címmel 1949

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 1950

Ander Balázs (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Süllyedő Atlantisz - Somogyország a neved?” címmel..... 1950

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 1951

Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki fizeti meg a játszótéres család költségeit?” címmel 1952

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 1953

Gyopáros Alpár (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mit várhatnak a csornaiak az épülő napelemgyártól?” címmel..... 1954

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza 1955

Szabó Tímea (független) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Határtalan-e a magyar kormány behódolása az orosz szélsőségeknek és oligarcháknak?” címmel..... 1956
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 1957

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A kormányzati szemmértékkel kialakított újságíró-szakmai kritériumoknak való megfelelés volt-e az RTL Klub példátlan mértékű adókulccsal való megadóztatásának az oka? Kivel figyeltette az RTL Klub adásait?” címmel 1957
Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 1958

Farkas Gergely (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszter - „Milyen lépések megtételét tervezi a kormány a vasárnapi bérpótlék körül kialakult probléma orvoslására?” címmel 1959
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 1960

A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző jelentés és az összegző módosító javaslat vitája.....1961
Felszólalók:

Kara Ákos, a Törvényalkotási bizottság előadója1961
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár 1963
Dr. Völner Pál (Fidesz)..... 1966
Dr. Schiffer András (LMP)..... 1967
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 1968
Burány Sándor (MSZP) 1970
Gúr Nándor (MSZP)..... 1972

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 1972

Egyes törvényeknek a költségvetési tervezéssel, valamint a pénzügyi és a közüzemi szolgáltatások hatékonyabb nyújtásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája..... 1973
Felszólalók:

Dr. Vas Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 1973
Dr. Staudt Gábor, a kisebbségi vélemény ismertetője 1974
Tukacs István, a kisebbségi vélemény ismertetője 1975
Dr. Völner Pál (Fidesz).....1977
Schmuck Erzsébet (LMP) 1978
Tukacs István (MSZP) 1979
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)..... 1982

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza..... 1984

Egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések, az újabb összegző jelentés és a módosított összegző módosító javaslat vitája 1987
Felszólalók:

Dr. Selmeczi Gabriella, a Törvényalkotási bizottság előadója 1987
Tukacs István, a kisebbségi vélemény ismertetője1988
Németh Szilárd István (Fidesz)1990
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár..... 1993
Schmuck Erzsébet (LMP) 1993
Kiss László (MSZP) 1994
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)..... 1997
Németh Szilárd István (Fidesz) 1999

Döntés ülésvezetési kérdésben 1999

„Henryk Ślawik halálának 70. évfordulója, valamint idősebb Antall József halálának 40. évfordulója emlékére” szülő határozati javaslat általános vitája	2000
Maria Pańczyk-Pozdziej, a lengyel szenátus alelnökének, valamint néhai Antall József miniszterelnök feleségének és családjának köszöntése.....	2000
Dr. Csúcs Lászlóné lengyel nemzetiségi szószóló, a napirendi pont előadója (magyar és lengyel nyelven)	2000
Dr. Csúcs Lászlóné lengyel nemzetiségi szószóló beszédének tolmács által fordított szövege.....	2002
Dr. Csúcs Lászlóné lengyel nemzetiségi szószóló beszédének magyar nyelvű hiteles fordítása	2004
Felszólalók:	
Maria Pańczyk-Pozdziej , a lengyel szenátus alelnöke (lengyel nyelven)	2006
Maria Pańczyk-Pozdziej , a lengyel szenátus alelnöke beszédének tolmács által fordított szövege	2008
Maria Pańczyk-Pozdziej , a lengyel szenátus alelnöke beszédének magyar nyelvű hiteles fordítása	2010
Balog Zoltán , az emberi erőforrások minisztere.....	2013
Németh Szilárd István (Fidesz)	2014
Kiss László (MSZP)	2016
Dr. Latorcai János (KDNP)	2017
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	2018
Novák Előd (Jobbik).....	2020
Ikotity István (LMP)	2021
Kövér László , az Országgyűlés elnökének válasza	2022
Határozathozatal	2024
A határozat szövegének ismertetése:	
Gelencsér Attila jegyző.....	2024
Egyes törvényeknek a költségvetési tervezéssel, valamint a pénzügyi és a közüzemi szolgáltatások hatékonyabb nyújtásával összefüggő módosításáról szülő törvényjavaslat hoz benyújtandó összegző módosító javaslatról történő döntés.....	2025
Zárószavazás	2026
Az Alkotmánybíróság új tagjainak titkos szavazással történő megválasztása	2027
/dr. Sulyok Tamás, dr. Varga Zs. András, dr. Czine Ágnes/ A titkos szavazás rendjének ismertetése:	
Gúr Nándor jegyző.....	2028
A titkos szavazás elrendelése	2028
Elnöki bejelentés a „Henryk Ślawik halálának 70. évfordulója, valamint idősebb Antall József halálának 40. évfordulója emlékére” szülő határozati javaslat határozathozatala során történt téves szavazásról	2028
A titkos szavazás eredményének ismertetése	2029
A szavazás eredményének megállapítása	2029
Eskütétel	2029
A határozat szövegének ismertetése:	
Gelencsér Attila jegyző.....	2030
Egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szülő törvényjavaslat hoz benyújtott módosított összegző módosító javaslatról történő döntés	2031
Zárószavazás	2031
A Magyarország Kormánya és az Európai Rendőrakadémia (CEPOL) közötti Székhelymegállapodás kihirdetéséről szülő törvényjavaslat zárószavazása	2031
A Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kölcsönös vízumképviseltről szülő Megállapodás kihirdetéséről szülő törvényjavaslat zárószavazása.....	2031

Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Abaújvár és Kechnec (Kenyhec) települések közötti közúti Hernád-híd és a csatlakozó utak megépítéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása2032

Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya közötti Légiközlékedési Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....2032

Az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló Egyezmény és az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló Egyezményt módosító Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....2032

A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló törvényjavaslat összegző módosító javaslatának határozathozatala.....2033
Zárószavazás2033

A mezőgazdasági termelést érintő időjárás- és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény és az ahhoz kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája2034

Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....2034
Felszólalók:

Pócs János, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 2037

Legény Zsolt, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 2038

Magyar Zoltán, a Jobbik képviselőcsoportja részéről2039

Sallai R. Benedek, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 2041

Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 2044

Napirenden kívüli felszólalók:

Ander Balázs (Jobbik) 2050

Dr. Lukács László György (Jobbik)..... 2051

Magyar Zoltán (Jobbik).....2053

Ikotity István (LMP)2055

Schmuck Erzsébet (LMP)2057

Sallai R. Benedek (LMP) 2058

Kepli Lajos (Jobbik) 2060

Kiss László (MSZP) 2062

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 2064

Demeter Márta (MSZP)2065

Az ülésnap bezárása 2068

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, CZERVÁN GYÖRGY és DR. NAGY ISTVÁN államtitkárok, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. HOPPÁL PÉTER, DR. RÉTVÁRI BENCE és VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
3. ülénapja

2014. szeptember 24-én, szerdán

(10.03 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Schmuck Erzsébet és Földi László)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakának harmadik ülénapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet és Földi László jegyzők lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr, az LMP képviselőcsoportjából: „Lassított puccs” címmel. Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezekben a percekben a Kossuth téren a Föld Barátai magyarországi szervezete, az MTVSZ szervez megmozdulást az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti szabadkereskedelmi megállapodással szemben, és ezzel párhuzamosan Európa számos városában kerül sor hasonló tiltakozásokra.

Egy olyan szabadkereskedelmi megállapodásról beszélünk, amely egyaránt felöleli az élelmiszerbiztonság, a vegyianyag-szabályozás, az egészségügyi és gyógyszerárak, az internetszabadság, a fogyasztóvédelem, az energia- és kulturális szolgáltatások, a szerzői jogok, a földhasználat, a természeti erőforrások védelme, a közbeszerzés, illetve a magánszféra védelmének kérdését. Egy olyan egyezményről beszélünk, amely meg kívánja védeni a befektetők kiváltságait a nemzeti élelmiszerek, az adatvédelem, a kultúra, a klímapolitika és a pénzügyi szabályozás területén, hogy azután az adófizetők dollármilliárdokat fizessenek kártérítésként a nagyvállalatoknak.

Tisztelt Országgyűlés! Ez az egyezmény támadás az élelmiszer-biztonság, a klímapolitika ellen, támadás a pénzszektor szabályozása ellen. Annak idején, a pénzügyi világválság mélypontján mindenféle fogadkozások hangoztak el a pénzügyi szektor újraszabályozásával kapcsolatban, most azt a keveset is vissza kívánják venni, és végérvényesen meg akarják akadályozni a Tobin-adó, a spekulatív tőkemozgások adójának bevezetését. Egy olyan egyezmény van tárgyalás alatt, amelyik szabályozási koherencia címen lefelé fogja vinni Európában is a környezetvédelmi, munkajogi, egészségügyi szabályokat. Olyan veszéllyel állunk szemben, amely alapvetően aláássa Magyarország GMO-mentességét, egy olyan egyezménnyel állunk szemben, amely egészségkárosító vegyszerekkel áraszthatja el Európát, amely veszélyezteti a Kárpát-medence környezetbiztonságát, például előírhatja azt, hogy Verespatakon igenis meg kell épülnie az aranybányának, alááshatja az éghajlatvédelmi törekvéseket, és gyakorlatilag kiírhatja a helyi élelmiszereket a magyar és egyáltalán az európai piacokról. Egy olyan egyezménnyel állunk szem-

ben, amelyik ha megvalósul, tovább terheli a globális ökológiai rendszert, és újabb pénzügyi lufikat szabadíthat el.

Tisztelt Országgyűlés! Ennek az egyezménynek az egyik legveszélyesebb eleme az a vitarendezési mechanizmus, amelyik lehetővé teszi, hogy átláthatatlan és elszámoltathatatlan magánbírók elé lehessen a nemzeti kormányokat citálni, ha különböző környezetvédelmi, fogyasztóvédelmi vagy éppen egészségügyi szabályokat vezetnek be, amelyek adott esetben az óriásvállalatoknak a profitját veszélyeztetik.

Hogy világosan lássuk, mivel állunk szemben: a hasonló szabadkereskedelmi megállapodások alapján korábban az Európai Unió és az Egyesült Államok Egyiptom ellen egy minimálbér-emelés miatt nyert pert. Korábban például az amerikai Renco cég Peruvál szemben érvényesítette a jogát a szennyezésre, ami önmagában egy perverzió. Annak idején az Eli Lilly gyógyszer cég Kanadával szemben az észak-amerikai szabadkereskedelmi egyezmény alapján egy gyógyszerárcsökkentés miatt nyert súlyos dollármilliárdokat. Egy lassított puccs zajlik szerte a világon, tudniillik a különböző szabadkereskedelmi megállapodások annak ágyaznak meg, hogy óriásvállalatok gyakorlatilag az ellenőrizhetetlen magánbírók segítségével át fogják venni a nemzeti kormányok hatáskörét. Az a helyzet fog előállni, ha ebbe nem áll bele Magyarország, nem állnak bele a kelet- és dél-európai államok, amelyek a veszesei lesznek ennek, hogy gyakorlatilag semmilyen mozgásterük nem lesz sem a nemzeti kormányoknak, sem az Európai Uniónak alapvető egészségügyi, környezetvédelmi kérdésekben.

Sokatmondó az, hogy az Egyesült Államok tárgyalódelegációja mellett 600 nagyvállalati lobbista dolgozik. Az Európai Unió jelenlegi kereskedelmi biztosa nyolc alkalommal találkozott civil szervezetekkel, és ehhez képest 119 alkalommal találkozott nagyvállalati lobbistákkal. Világos a cél: a nagyvállalatok ki akarják terjeszteni a befolyásukat olyan területekre, amelyek alapvetően a népképviseltek és a nemzeti kormányok fennhatósága alá tartoznak. Élhetünk a gyanúperrel, hogy az Egyesült Államok világméretű lehallgatási botránya is összefüggésben áll ezekkel a szabadkereskedelmi tárgyalásokkal. Annak idején az észak-amerikai szabadkereskedelmi egyezmény Mexikóban hosszú távon taccsra tette a kis- és középvállalkozói szektort. Egy olyan egyezménnyel állunk szemben, amely jó a nagyvállalatoknak, de nem jó a kis- és középvállalkozásoknak, nem jó a periféria, a félperiféria országainak, de jó az Európai Unió tagországainak.

Nem elegendő az, hogy Magyarország önmagában a GMO-mentesség mellett áll ki, nem elegendő az, hogy pusztán a vitarendezési mechanizmust tárgyalja; Magyarország szuverenitása az Orbán-Putyin-paktum mellett immáron az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) szabadkereskedelmi megállapodás miatt is veszélyben van, és

ez az egyezmény veszélybe sodorja a bolygó jövőjét is. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A 2013 júliusában az Európai Unió és az Egyesült Államok által megkezdett Transzatlanti Kereskedelmi és Beruházási Partner-ség - rövidítve TTIP - tárgyalásainak célja a felek gazdasági növekedésének erősítése és a foglalkoztatási lehetőségek megteremtése a kétoldalú kereskedelem és beruházások útjában álló akadályok, azaz a vámok, vámon kívüli korlátozások és szükségtelen bürokratikus szabályozások lehető legnagyobb részének lebontásával. A készülődben lévő szabadkereskedelmi megállapodás jelentősége azonban túlmutat a közvetlen gazdasági előnyökön, hozzájárulhat a transzatlanti kapcsolatok szorosabbra fűzéséhez, a megállapodás pedig erősítheti a két felet a feltörekvő gazdaságokkal folytatott nemzetközi versenyben.

Magyar részről mindvégig támogattuk, hogy a fejlett világ két nagy gazdasági pólusa között mihamarabb meginduljanak a szabadkereskedelmi tárgyalások. Egy ilyen egyezmény a nyitott, exportorientált magyar gazdaság számára közvetlenül is és közvetetten is jelentős előnyökkel járhat. Érdeklünk, hogy a létrejövő megállapodás tartalma megfeleljen az általunk támasztott elvárásoknak, és segítse a kormány gazdasági növekedési és foglalkoztatási céljainak elérését.

Tisztelt Képviselő Úr! Fontos kiemelnünk, hogy a szabadkereskedelmi tárgyalásoknak nem célja, hogy aláássák vagy korlátozzák a tagállamok demokratikus szakpolitikai döntéseinek lehetőségeit. Az EU nem tárgyal a jelenlegi környezetvédelmi és egészségügyi oltalmi szintekről, azok nem képezik az alku tárgyát. Épp ezért nem reális az a veszély, hogy a megállapodás veszélybe sodorhatja hazánk környezetvédelmi, egészségvédelmi vívmányait.

Az Európai Bizottságnak adott tárgyalási mandátum a magyar kormány igényének megfelelően rögzítette, hogy a feleknek a továbbiakban is jogukban áll majd az általuk megfelelőnek tartott szinten szabályozni a fogyasztóvédelmi, környezetvédelmi, biztonsági és egészségügyi kérdéseket. Az ezek fenntartását szolgáló EU- és nemzetközi jogszabályok - mint például a GMO-val kapcsolatosak - biztosította oltalmi szintek csökkentése nem lehet tárgya a tárgyalásoknak.

(10.10)

Alaptalan tehát a képviselő úr aggodalma, hogy a tárgyalások eredményeként veszélybe kerülhetne a hazánk Alaptörvényében rögzített GMO-mentesség.

A szabadkereskedelmi tárgyalások tehát nem az előírások fellazításáról, könnyítéséről szólnak, hanem arról, hogy a magas szintű oltalom fenntartása mellett hogyan csökkenthetők a transzatlanti piacon működő vállalkozások szabályozási különbségekből eredő költségei, amelyeket egyelőre a magyar állampolgároknak is meg kell fizetni a termékek és a szolgáltatások árában.

Tisztelt Képviselő Úr! Az EU és az Egyesült Államok szabadkereskedelmi kezdeményezése jelentősége miatt a magyar kormány a tárgyalások kezdete óta kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a születő megállapodásban a hazai érdekek megfelelően érvényre jussanak. A tárgyalások során felmerülő kérdésekkel kapcsolatos magyar álláspont rendszeres megvitatása és megfelelő koordinálása érdekében a kormány 2013-ban elrendelte a Transzatlanti Koordinációs Tárcaközi Bizottság - TKTB - létrehozását. A testület elnöke a külügyminiszter. Javaslom képviselő úrnak a bizottság felkeresését a TTIP-val kapcsolatos kérdéseivel. A bizottság az ön, az önök rendelkezésére is áll.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország nem érdekelt egyoldalú, számunkra hátrányos egyezményekben, ilyen tárgyalások megkezdéséhez nem adtuk volna a támogatásunkat az Európai Uniónak. Biztosíthatom képviselő urat, hogy Magyarország a többi tagállammal együtt, a tárgyalások teljes ideje alatt képes lesz arra, hogy fellépjen az európai emberek egészségét, biztonságát, környezeti és pénzügyi biztonságát fenyegető kockázatok elleni védelem érdekében. Erre garanciát jelent, hogy az egyezményt, többéves tárgyalást követően az Egyesült Államok kongresszusának, az Európai Parlamentnek és az összes uniós tagállamnak, így végső soron a Magyar Országgyűlésnek is szükséges jóváhagyni, a nemzeti konszenzust tükröző Alaptörvényünkbe ütköző tartalmú nemzetközi megállapodás megkötése így eleve nem lehetséges. *(Dr. Schiffer András: Milyen konszenzus?)*

Tehát képviselő úr félelme alaptalan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hargitai János képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „A bankok elszámoltatása” címmel.

Öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy ha azokat a kérdéseket vennénk számba, amik az ország hosszú távú életét nagyban meghatározzák, akkor három kérdésről biztosan beszélnünk kellene. Az egyik a demográfiai helyzet alakulása és a népességfogyás, a másik az ország tőkehiányos helyzete - ezen a tőkehiányos helyzeten persze ebben az európai uniós költségvetési ciklusban sokat segít az az 1200 milliárd forint, amit EU-forrásokból fejlesz-

tésekre tudunk felhasználni -, és a harmadik ilyen kérdés, nem lehet vita köztünk, maga az eladósodottságból adódó problémakör.

Négy évvel ezelőtt, amikor kormányra került az Orbán-kormány, akkor is szembe kellett néznünk azzal a nagyon szomorú ténnyel, hogy GDP-arányosan Magyarország 130 százalékban eladósodott. Mindig csak az állam eladósodottságáról szoktunk beszélni, ami GDP-arányosan akkor 80 százalék fölött volt, de amikor az eladósodottságot teljes mértékben vesszük számba, akkor látnunk kell a lakosság eladósodottságát és a vállalatok eladósodottságát is. Önmagában az állam eladósodottsága is szinte kezelhetetlen méreteket öltött, de ami napjainkban talán mindannyiunknak, politikusok számára a legfontosabb, a magánszemélyek eladósodottsága, és az ő sorsukon való javítás.

Nem véletlenül, hosszú gyötrődések után az Országgyűlés érdemben ezzel szembenézett, és ma szavazunk a bankok elszámoltatásáról, az előttünk lévő törvénytervezetről. A rendszerváltás óta talán nem volt ilyen nagy tulajdonátrendezés, mint amit ez a törvény véghezvisz. 1000 milliárd forint fog a banki kasszákból az ügyfelek irányába vándorolni vagy visszavándorolni, hiszen ez a pénz valamikor az ügyfeleknél volt, csak a bankok különböző technikákkal ezt elvették tőlük. 1 millió 300 ezer szerződésről beszélünk. Felfoghatatlanul nagy szám; 1 millió 300 ezer család is van a dolgok mögött. Tehát azt mondhatjuk, hogy a magyar családok egyharmada érintett.

Érintettek azok is - és ezt jól tudják -, akiknek nincsen ilyen típusú szerződésük, mert ameddig a devizakitettségen az ország nem tud javítani, addig a számunkra fojtogató csapdahelyzet megmarad. Tehát áttételesen itt minden magyar család érintett, és azt gondolom, hogy ezt a magyar családok tudják is, ezért mondhatjuk azt, hogy talán mára a kormánynak és a politikának sikerült a társadalomban is támogatottságot és konszenzust teremteni a tekintetben, hogy ennek a kérdésnek a megoldása nem tűr halasztást.

Figyelve egyébként az általános vitát itt a parlamentben, azt mondhatom, hogy a kormány a politikai pártok között is megteremtette ezt a konszenzust, mert minden mértékadó párt képviselője úgy foglalt állást, hogy támogatni fogja ezt a törvénytervezetet. Talán egyedül a Bajnai-párt színeiben megszólaló független képviselő asszony beszélt talán egy kicsit másként, de a szavazásig még ő is meggondolhatja magát.

Ezt a konszenzust a kormány megteremtette az igazságszolgáltatás rendszerében is. Azért emlékszünk arra, hogy amikor a miniszterelnök vagy az akkori igazságügy-miniszter valamikor megszólalt, kérve a Kúria döntését, hogy sok magánjogi szerződést érintő ügyben foglaljon állást ezekben a kérdésekben, akkor ezt vonakodva tette meg ez a szervezet. Mára a Kúriának megvannak azok a döntései, amelyek a további törvényalkotási munkánkat is meghatározták.

Ez a konszenzus talán nem teljesen látszik a banki világban, hisz a banki világ ma is pereskedik az állam ellen, a kormány ellen ezekben az ügyekben, de ez valahol érthető; nyilvánvalóan mindent meg kell tenniük azért, hogy a saját tulajdonosaik érdekeit védjék ennek a tulajdonátrendezésnek a kapcsán. Ugyanakkor meggyőződésem, hogy a banki szakemberek is tudják, hogy a bankrendszernek át kell esnie ezen a megtisztuláson, mert a bankrendszer se tud megerősödni addig, ameddig ilyen típusú szerződéseket cipel magával, és nagyon sok az olyan ügyfele, aki fizetéseképtelen vagy fizetéseképtelenné válhat.

Ezért fontos az a jogszabály, ami előttünk van, és az a létrejött konszenzus, amit a kormány meg tudott teremteni a kérdés rendezése érdekében, mert az államadósság csökkentése nélkül, a magánemberek eladósodottságának csökkentése nélkül az ország más további sorskérdései se rendezhetők.

Ezért figyeljünk arra oda, hogy ma sikerrel abszolváljuk ezt a törvényalkotási feladatot, hogy utána érdemben megindulhasson a gyakorlatban is a bankok elszámoltatása és a bankok elszámolása az ügyfelek irányában. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván felszólalni. Megadom a szót államtitkár úrnak.

(10.20)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a mai napon 1 millió 300 ezer család adóssága több mint 1000 milliárd forinttal csökkenhet az Országgyűlés döntése következtében. Még egyszer: 1 millió 300 ezer családot érint a bankok elszámoltatása, ebből nagyjából 680 ezer devizahitel és 650 ezer forint alapú hitel esetén kerül sorra az az elszámolás, amelynek fő elve, hogy a tisztességtelenül szerzett jövedelmet, a tisztességtelenül szerzett előnyt a bankoknak vissza kell adniuk az ügyfelek számára, hiszen a tisztességtelenség, a tisztességtelen szerződési feltételek alkalmazása nem egyszerűen erkölcsi kérdés, hanem részleges érvénytelenséget eredményez ezeknél a szerződéseknél, tehát jogilag is tiltott a tisztességtelen szerződési feltételek alkalmazása.

Szeretném hangsúlyozni, hogy szó sincs visszamenőleges jogalkotásról, szó sincs arról, hogy a bankoknak valamilyen új terhet kell megfizetniük, hanem ezeknek a szerződéseknél, ezeknek a deviza- és forintalapú hitelszerződéseknél már a szerződések megkötésének pillanatában is meg kellett felelniük a törvényeknek, meg kellett felelniük a tisztesség, a tisztességes eljárás követelményeinek. És - ahogyan sokszor elmondtuk és sokszor elhangzott már - ezt az összeget, amelyet a bankoknak vissza kell fizetniük az ügyfelek részére vagy jóvá kell írniuk az ügyfelek

számláján, a bankok egyszer már megkapták az ügyfelektől, tehát az ügyfelek pénzét kell visszaadniuk.

Ezért valóban történelmi jelentőségű, a rendszerváltáskori igazságtételhez hasonlítható a mostani törvény. Úgy gondolom, hogy mindazok, akik ebben a törvényben segítik ezt az 1 millió 300 ezer családot, legyenek azok országgyűlési képviselők, legyenek azok az igazságszolgáltatás független szereplői vagy magánemberek, szakértők, mindannyian ennek az 1 millió 300 ezer családnak a jobbulását és terheik enyhítését fogják ma segíteni.

Köszönöm szépen, képviselő úr, hogy felhívta erre a figyelmet. A kormány nevében ismételten kérem az Országgyűlés minden tagját, hogy támogassa a törvény elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lukács Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Mire készül Orbán Viktor a választás után?” címmel.

Megadom a szót.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetekben egyre-másra láttak napvilágot a miniszterelnök úr környezetéből különböző kiszivárgott információk, de mindegyik egy irányba mutatott, még hozzá abba az irányba, hogy a miniszterelnök úr a választások után olyan komoly költségvetési átalakításokra készül, leginkább megszorító csomag formájában, amely nagyon-nagyon mélyen és nagyon-nagyon hátrányosan érintheti majd a magyar embereket, a magyar adófizetőket. Orbán Viktor azt mondta, azt szeretné elérni, hogy egyre kevesebben éljenek az államból. Ha ezt lefordítjuk, ez nyilván azt jelenti, hogy szólhat a nyugdíjasokról, az egészségügyről, az oktatásról és a közszféráról; ez az a négy legfontosabb terület, amely az államot érintheti. Ez egyébként olyannyira mélyen érintheti a lakosságot, hogy - a miniszterelnök úr környezetéből származó információk szerint - ezért nem mert vagy nem akart beszélni az önkéntes évadnyitó frakcióülésén ezekről a tervekről. Nyilván azt gondolja, hogy amúgy is megszavaznának neki bármit, ami ugye nem lenne példa nélküli.

S ezek után tegnap Varga miniszter úr konkrétan is elmondta, hogy 1700 milliárdos megszorító csomaggal készülnek a választások utánra, ezzel aztán azt is megmagyarázta, hogy miért tölték ki a jövő évi költségvetés benyújtását. Nagy valószínűséggel azért, mert abból már kiolvasható lenne az, hogy micsoda komoly megszorítások és elvonások várhatók.

Mi ez az 1700 milliárd? 1700 milliárd forint, még ha három évre bontjuk le, akkor is körülbelül 570 milliárd évi megszorítást vagy elvonást jelent. A rezsicsökkentés, amire önként nagyon büszkék, és valószínűleg az emberek is szerették, körülbelül

300 milliárd forintot hagyott évente a háztartásoknál. Tehát 300 milliárdot hagyott ott, és önként most 570-et kívánnak elvonni évente három évig a háztartásokból. A családi adókedvezmény mindösszesen 230 milliárd forintot jelentett a családoknak évente, ennek önként most több mint a dupláját fogják évente visszavenni a családoktól. Most hallhattuk, hogy 1000 milliárd juthat az embereknek a devizahiteles mentőcsomagból vagy az elszámoltatási törvény után, három év alatt pedig 1700 milliárdot kívánnak megszorítani innentől kedve az embereken. De a munkaerő-piaci támogatás teljes összege körülbelül 330 milliárd forint, ennek is majdnem a dupláját akarják elvenni egy évben. A nyugdíjcélú kiadások egy évben 3000 milliárd forintot tesznek ki, 1700 milliárd tehát majdnem az éves nyugdíjkiadásoknak, illetve nem majdnem, hanem több mint a felét jelentik. És a helyi önkormányzatok szociális, gyermekvédelmi, gyermekétkeztetési, jóléti kiadásaira összesen 520 milliárdot költünk évente, ezt egy évben vissza fogják vonni önként ebben a csomagban.

Nagyon jó lenne, ha tiszta vizet öntenének a pohárba, és elmondanák, hogy mi ez az 1700 milliárd, mit jelent ez, mik az önként tervei. Nagyon jó lenne, ha Varga miniszter úr idehozná a költségvetést szeptember 30-ig a Ház elé, ahogy egyébként ide kellett volna neki hozni szeptember 30-ig a Ház elé. Terítsék ki a kártyáikat, lássuk azt a költségvetést, lássuk, hogy mi van benne, lássuk, hogy létezik-e ez az elvadás vagy nem létezik! Nyilvánvalóan nem zörög a haraszt, ha nem fújja a szél; nyilvánvalóan nem véletlen, hogy Varga Mihály ezeket a kijelentéseket tette azon a konferencián.

Hölgyeim és Uraim! Önként valószínűleg hozzá akarnak nyúlni a nyugdíjakhoz, ahogy már hozzá is nyúltak eddig a nyugdíjakhoz, hiszen a rokkantnyugdíjasoktól rengeteg pénzt elvettek, a szolgálati nyugdíj, az előrehozott nyugdíj, a bányásznyugdíj, a katonák, a rendőrök tekintetében rengeteg pénzt elvettek. Aztán küldtek egy levelet az özvegyi nyugdíjasoknak, hogy készüljenek arra, hogy az özvegyi nyugdíjat el fogják vonni, aztán ezt gyorsan visszavonták, és azt mondták, hogy számítógépes hiba miatt küldték ezt ki. Hát nyilván a számítógép magától megírta és postára adta ezeket a leveleket. De aztán ebből visszakoztak. Most pedig úgy látjuk, hogy ezeket mind meg fogják tenni. Nagy valószínűséggel az egészségügy fizetősé tétele vagy részben fizetősé tétele ott van ebben az 1700 milliárdban; megint ott van az 1700 milliárdban, hogy még több fiatalnak kell majd tandíjat fizetni; nagy valószínűséggel gondolkodnak arról, hogy megadóztassák a nyugdíjakat, illetve a nyugdíjak értékét vagy mértékét csökkentésük. Ez mind-mind ott lehet ebben az 1700 milliárdban.

Arra kérem a kormány válaszadóját, hogy természetesen a kötelező nyolcévés után legyen olyan kedves és mondjon konkrétumokat, van-e, létezik-e ilyen elképzelés, tudnak-e egyáltalán róla, képesek-e 30-áig idehozni a költségvetést, és képesek elmon-

dani az embereknek még az önkormányzati választások előtt, hogy mire készülnek utána. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Szocialista Párt egy dologban állandó, mégpedig abban, hogy ha kormányon van, akkor is, ha ellenzékben van, akkor is mindig megszorításról beszél, megszorítást vizionál. Amikor kormányon van, akkor a megszorításokról döntést hoz, mint például valóban az önök nyolc éve alatt. Mondok néhány példát. Például önök csökkentették a nyugdíjat, mert elvették a 13. havi nyugdíjat, vagy önök csökkentették a közszféra bérét, vagy önök akarták az egészségügyet fizetőssé tenni, amit népszavazással sikerült megakadályozni. De az önök ideje alatt emelkedett például 12 ezer milliárddal, a GDP mintegy 30 százalékaival az államadósság is.

Arra kérem képviselő urat, ne élje bele magát ebbe a megszorítósdiba, mert Orbán Viktor nem ezt fogja csinálni a választások után. Először is a választás éjszakáján gratulálni fog a miniszterelnök úr *(Lukács Zoltán: Kinek?)*, gratulálni fog azoknak az önkormányzati vezetőknek, akiket újraválasztottak, és gratulálni fog azoknak, akik először nyerték el, mondjuk, a polgármesteri címet, és buzdítja őket, hogy kezdjék el az önkormányzatokban a munkát.

A miniszterelnök és kormánya folytatni fogja azt a munkát, amit 2010 és 2014 között elvégzett, például a költségvetési egyensúly tartása terén. Önöknek nyolc év alatt nem sikerült egyetlenegyszer sem 3 százalék alá vinni a költségvetés hiányát. Ez a kormány a költségvetésdeficit-eljárásból hozta ki 2013 nyarán az országot, és ezt tartani is fogja, mert az ország megítélésének alapfeltétele az, hogy a költségvetési egyensúlyt tartani tudjuk.

(10.30)

Varga Mihály nem megszorításról beszélt és nem 1700 milliárdról, ezt önök találják ki. Arról beszélt, hogy az állami kiadásokat GDP-arányosan csökkenteni szükséges. Ez mindig is célja volt minden kormánynak. Ez nem azt jelenti, hogy szám szerint a mostani adatokra ki kell számolni ezt a számot, hanem azt jelenti, hogy mondjuk, a GDP folyamatos növekedésével, az állami kiadások féken tartásával például ez a szám évről évre csökkenni fog. Szó sincs arról, hogy ilyen összegű megszorítás kerülne bevezetésre. De az Orbán-kormány folytatni fogja az államadósság csökkentésére vonatkozó politikáját, ami, ahogy említettem, önöknek nem sikerült. Ennek a kormánynak igenis eddig is sikerült megállítani, és a jövőben, ha kisebb mértékben is, de csökkenni fog a GDP-arányos államadósság.

De sikereket tudott felmutatni a kormány a foglalkoztatás terén is, hiszen már 8 százalék alatti a munkanélküliek száma, és több mint 160 ezerrel dolgoznak többen, mint az ezt megelőző időszakban. De sikerült a reáljövedelmeket is növelni, ezáltal a fogyasztást bővíteni. Úgy gondolom, a gazdasági növekedés, a tartós gazdasági növekedés biztos alapja a reáljövedelmek bővítése. Az európai uniós források felhasználása terén változások lesznek, hiszen ez alapvetően a gazdaságot fogja szolgálni, a foglalkoztatottságot, a gazdasági növekedést, a tartós gazdasági növekedést. A kormány célja egyértelmű, hogy az európai uniós források 60 százaléka a gazdaságba kerüljön, és ezáltal a gazdaság erősödjön és növekedjen.

De folytatni szeretnénk a rezsicsökkentés politikáját, állandósítani azt az eredményt, amit a rezsicsökkentés terén elértünk, ezért nagyobb állami részvételt kívánunk megvalósítani. Szeretnénk befejezni a devizahitelek gondját, problémáját, egyrészt az elszámolással, aminek a törvényét ma fogjuk elfogadni, majd folytatni a forintosítással, hogy ezzel egyszer s mindenkorra lezárjuk a XXI. század Magyarországának legnagyobb társadalmi problémáját.

Összességében tehát azt a gazdaságpolitikát szeretnénk folytatni, amelynek alapjait leraktuk, amelynek célja az, hogy a foglalkoztatás bővüljön Magyarországon. Ennek célja az, hogy tartós gazdasági növekedést tudjunk elérni és ezáltal a családok, a magyar emberek helyzetén javítani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Zoltán képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Gyűlöletkampány a kettős állampolgárság ellen” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnánk azt is, hogy választási kampány van, nincs abban semmi meglepő, hogy a határon túli magyarokkal szemben gyűlöletkampányt indított a baloldal. Az Index hasábjain láthattuk azt a minap, hogy több tízezer hamis állampolgárságot adott volna ki Magyarország az elmúlt időszakban.

Hölgyeim és Uraim! Ezzel szemben mi a valóság? Nagyjából ugyanaz a valóság, mint a 23 millió románok idősorában, a 23 millió román Magyarországra települése kapcsán volt. 660 ezer magyar állampolgár közösségbe való kerülése jellemezte az elmúlt időszakot. 22 ezer elutasított kérelemről tudunk beszámolni, 110 feljelentés született, és mintegy 20 esetben kellett kezdeményezni az állampolgárság visszavonását. Azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ezek a statisztikák magukért beszélnek. Az a folyamat, ami 2010-ben elindult, ötven nyújtottuk be az erre irányuló indítványt, a

miniszterelnök úrral, házelnök úrral, miniszter úrral annak idején, és talán mondhatjuk azt, hogy a 97 százalékos nemzeti konszenzus is egyedülálló sikertörténetről szól.

Miről szól végső soron a kedvezményes honosítás? Először is szól arról, hogy a szétagolt magyarság határon átvéelő újraegyesítése a kormány politikájának meghatározó célkitűzése. Szól továbbá az emberekről, az alapvető jogaiktól megfosztott külhoni magyarok rehabilitálásáról, jogaikba és méltóságukba való visszahelyezéséről. Ezért azt gondolom, hogy alapvetően sokkal inkább elismerésre lenne szükség a magyar államigazgatás irányában a jogszerű, alapos eljárás, az okmányszakértői vizsgálatok, a magyar nyelvtudás ellenőrzéséről szóló módszertani útmutatók okán; a konzuli munkatársak elkötelezett szerepvállalása Csíkszeredában, Kolozsváron, Szabadkán, Beregszászon, Ungváron, a Belügyminisztérium és az önkormányzatok szakapparátusa irányában és a magyar diplomácia irányában, akik az elmúlt évben kiemelkedő harcokat vívtak annak érdekében, hogy elfogadtassák két- és többoldalú fórumokon a kedvezményes honosítás intézményét.

Természetesen maradtak még feladataink, miniszter úr, hiszen a felvidéki, szlovákiai magyarokra is ki szeretnénk terjeszteni a kedvezményes honosítást. Ez az elkövetkezendő időszak kulcsfeladata lesz. Reális cél az, hogy négy év alatt elérjük az 1 millió külhoni magyar állampolgár létszámát. De azt gondolom, hogy ami most az Indexen és a kampányban tapasztalható, mindenféleképpen arra figyelmeztet bennünket, hogy meg kell erősítenünk a nemzeti konszenzust is a kedvezményes honosítás kérdésében. Mert egyszerűen rágalom, hogy az állampolgársággal tömeges visszaélésre kerülne sor, hogy több tízezer orosz ember kapna magyar állampolgárságot. Ez egyszerűen rágalom.

Tisztelettel szeretném megkérni a kútmérgezőket, hogy vagy tegyenek feljelentést, ha bármilyen konkrét esetre bukkannak, vagy pedig szüntessék be az alaptalan rágalmakat a kedvezményes honosítással, a kettős állampolgársággal szemben, mert a magyarság határokat átvéelő újraegyesítésének folyamata folytatódik, a magyar kormány aktív támogatásával. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igen tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban úgy van, ahogy képviselő úr elmondotta, hogy az egyetemes magyar nemzet számára a honosítás az egyik legfontosabb tett, amit megtettünk a magyarságért. Ha van sikertörténet, akkor a honosítás története sikertörténet. Maga a törvény egyébként európai uniós tapasztalatokon nyugszik, spanyol, portugál, olasz tapasztala-

tokon, illetve például román tapasztalatokon is. És mindennek megfelelően a járási hivatalok, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, illetve a nagykövetségek intézik a honosítás menetét. Hangsúlyozom, hogy csak személyesen lehet például a nyelvtudás bizonyítását intézni. Nem beszélve arról, hogy az útleveleknél biometrikus azonosítás történik, ami definitíve kizárja ebben a vonatkozásban bármilyen visszaélés lehetőségét.

Persze, amivel lehet élni, azzal lehet visszaélni is. Ha, mondjuk, egy közértben kiflit árulnak, akkor lesznek olyanok, akik megpróbálnak elcsenni kiflit. De szeretném fölhívni a tisztelt Ház figyelmét, hogy amikor visszaélési kísérlet vagy visszaélés történt, akkor azokat megbilincselve vitte el a rendőr, amint arról a tévénezők is meggyőződhetnek. Minden egyes állampolgársági ügynél van először is egy nagyon szigorú államigazgatási ellenőrzés, rendőrségi és nemzetbiztonsági kontroll.

De szembe kell néznünk azzal is, tisztelt Ház, hogy bizonyos országok nem lelkesednek azért, hogy mi a honosítással a nemzetegyesítést megcselekedjük. És ezért, hogy úgy fogalmazzak, a legkevésbé sem baráti szervezetek dezinformációval, diverzióval is próbálkoznak, mégpedig olyan formában, hogy fiktív honlapokat hoznak létre, ahol nem létező emberek nem létező történeteket mesélnek el. Majd ezt különböző suttagó propagandával megpróbálják minél szélesebb körben elterjeszteni. Sajnos, ehhez magyarországi szereplők is tudva vagy tudatlanul néha asszisztálnak.

Különösen érdekes az egésznek az időzítése. Pontosan úgy van, ahogy képviselő úr említette, hogy ugye, önkormányzati választások vannak, amin a külhoniak nem szavaznak. Nyilván ezért is próbálnak hangulatot kelteni ellenük.

(10.40)

Az sem véletlen talán, hogy Navracsics miniszter úr portfóliójába fog tartozni az állampolgársági ügyeknek a köre, és feltehetőleg ezzel is muníciót akarnak adni ellenfeleiknek és ezáltal az ország ellenfeleinek vele szemben.

De a legérdekesebb az egészben az, hogy noha semmi aktualitás nem volt, mit gondol a tisztelt Ház, mit gondolnak a képviselő urak, melyik napra időzítették ezt az egészet. Arra a napra, amikor a szlovák alkotmánybíróság ismertette a döntését állampolgársági ügyben. Nagy hit kell ahhoz, tisztelt Ház, hogy ez véletlen egybeesés legyen.

Szeretnék itt baloldali képviselőtársaimhoz is szólni. Hát állampolgársági ügyben, ha valakinek mélyen kellene lapítania, az Gyurcsány Ferenc társulata, és végül is a Szocialista Párt, hiszen akkor Gyurcsány Ferenc volt az önök pártelnöke. Megjegyzem, hogy azokat, akik felemelték a szavukat a külhoni magyarság érdekében, azokat már eltávolították

maguk közül, gondolok Szili Katalinra, sőt megkockáztatom azt is, hogy Mesterházy Attila elment bocsánatot kérni a külföldi magyarokhoz, most már nem az MSZP elnöke. És közeledik 2014. december 5-e, a tizedik évfordulója annak a nemzetárulásnak, amikor egy kormány nem áttalott a saját nemzete ellen kampányolni. Ezt a bélyeget egyébként olyan mélyen beégették a homlokukba, hogy aligha fogják tudni emberöltőkön keresztül is onnan valahogy eltávolítani.

A külföldi magyarság a baloldalnak 2 százalékot adott. Úgy látszik, hogy ez is sok volt önöknek. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A devizahitel-csalások elkövetőinek valódi elszámoltatása” címmel.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A Kúria döntése óta kimondhatjuk, hogy a bankok hitelezési gyakorlata - és különösen igaz ez a devizahitelezésekre - a devizának hazudott hitelekre tömegesen törvénytelen és tisztességtelen volt. Ezt az Alkotmánybíróság döntése is megerősítette, tehát egy olyan tömeges gyakorlatról beszélhetünk, amelyben a bankok egyértelműen a profitszerzés céljával tömegesen csalárd módon jártak el az ügyfeleik rovására.

A kormány több mint négy év késéssel egy félmegoldást alkalmaz. Azért félmegoldást, mert egyrészt a forintosítást csak egyfajta homályos ígéretként a jövőben lebegtetik, talán - azt mondják - jövőre bevezetik, miközben a forintosítás lenne az elszámoltatás egyik valódi lába, és amit önök a másoknak, a kamattal kapcsolatos elszámoltatásnak mondanak, az olyan szűk körű, és a személyi felelősöket nem nevezi meg, hogy valójában nehezen nevezhető valódi elszámoltatásnak. Olyan ez, mintha a jogtalan uzsorának egy részét kellene visszatérítenie a bankoknak, ráadásul ezt sem közvetlenül visszaadva az ügyfeleknek, hanem abból a tartozásból, amit csak a bankok állítanak, hogy tartozás. Egy papíron meglévő, jogtalan tartozásból vonják le, vagyis virtuális tartozásból egy virtuális visszatérítés történik. Ez a nagy elszámoltatás, amiről önök beszélnek.

De menjünk tovább! A személyi felelősök megállapítása is, úgy tűnik, hogy elmarad. A bankoknak döntéshozói vannak, a bankoknak vezetői vannak, akik ezeket a döntéseket meghozták, akik ezeket a devizacsalásokat véghezvitték. A javak egy részének visszatérítése nem büntetés. Gondolják csak el: ha valaki bemegy egy boltba, ellop egy tévét, és utána rajtakapják, és vissza kell vinnie azt a tévét, akkor ez a valódi büntetés? Hogy azt mondják, hogy uram, hozza vissza, és minden el van intézve? A Btk. csalás tényállása úgy szól, hogy aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz, csalást követ el.

A devizacsalásokban érintett pénzügyi intézetek vezető tisztségviselői egyértelműen megvalósították ezt a tényállást, mert tévedésbe ejtették ügyfeleiket, majd tévedésben tartották, jogtalan haszonszerzés miatt követték ezt el, és különösen jelentős értékű kárt okoztak, ezt a kormány jelen lévő képviselője is elismerte a volumenek tekintetében. Ezt a Btk. 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, ennek ellenére nem látjuk, hogy elindulnának a büntetőeljárások. Felszólítjuk innen is a legfőbb ügyészt, hogy intézkedjen, hogy az üzletszerűen elkövetett csalások személyi felelőssége megállapításra kerüljön.

De felmerül azoknak az állami szervezeteknek a felelőssége is, akik bár tudtak róla, de hagyták ezeket a csalásokat. Tudtak róla, hiszen az emberek tömegesen fordultak ezekhez a szervekhez. Például a Magyar Nemzeti Bank, például a PSZÁF, de akár a Gazdasági Versenyhivatalt mint a tisztességtelen versenyt felügyelő szervezetet vagy a Fogyasztóvédelmi Hatóságot is említhetném, amely a fogyasztókkal szemben tanúsított tisztességtelen magatartás szankcionálására hivatott, és ezt nem tette meg.

Fontos kiemelni, hogy a főbüntetések mellett mellékbüntetések is ki lehetne szabni, és úgy gondoljuk, hogy a Kúria megállapítása után és az Alkotmánybíróság megállapítása után ezeket is alkalmazni kellene. Mik lehetnének ezek? Ez nem más, mint a foglalkozás gyakorlásától való eltiltás. Ezt azzal szemben lehet alkalmazni, aki szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével követi el a bűncselekményt, vagy foglalkoztatásának felhasználásával szándékosan követi el. És ráadásul az új szabályok alapján ez nemcsak egy bizonyos időtartamra, hanem akár végleges hatállyal is ki szabható. És a végleges hatály azzal szemben alkalmazható, aki alkalmatlan vagy méltatlan arra, hogy a foglalkozását az elkövetett bűncselekmények okán tovább üzze.

Azt hiszem, hogy az önök által is elmondottak alapján és a Kúria döntését követően a méltatlanságot nem kell külön bizonygatni, azt, hogy ezek a vezetők - legyenek akár banki vezetők, akár a pénzügyi szektor ellenőrzésére hivatott szervezetek vezetői - méltatlanul jártak el, és alkalmatlanok arra, hogy azt a foglalkozást üzzék, amit az elmúlt években, évtizedben tettek.

Tehát valódi elszámoltatást, valódi igazságtételt szeretnénk. Azt is mondanám, hogy először neveket akarunk hallani, a személyi felelősök nevét, és utána ítéleteket, elítélő bírósági ítéleteket szeretnénk látni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ügyész Úr! Bocsánat, tisztelt Főpolgármester-jelölt Úr! *(Dr. Staudt Gábor: Képviselő úr!)* A kormány meg-

alakulását követően szembesült azzal az örökölt, rendkívül súlyos helyzettel, hogy családok százezrei veszíthetik el otthonukat a jelzálog alapú devizahitelek miatt.

A bajbajutottak megsegítése érdekében a kormány számos lépést tett a devizahitelek problémájának megoldására. Többek között lehetővé tette a végtörlesztést. Ezzel a lehetőséggel közel 170 ezer adós élt, az ily módon elengedett adósság mintegy 370 milliárd forint volt. Ezenkívül bevezette az árfolyamrögzítést az árfolyam-ingadozás hatásainak tompítására. 2014. június végéig közel 180 ezer devizaadós kötött ilyen szerződést. A legnehezebb helyzetbe került adósokat a kormány kilakoltatási moratóriuma védte meg, megakadályozva, hogy az utcára kerüljenek. Emellett a devizahitelek számára valódi megoldást jelenthet a Nemzeti Eszközkezelő is, a Nemzeti Eszközkezelő 2014. április végéig közel 19 ezer lakást vett át az adósoktól. Ez a szám az év végére elérheti a 25 ezret. A Kúria döntését követően a kormány azonnal beterjesztette a parlament elé a devizahitelek ügyének rendezéséhez szükséges jogszabálytervezetet, amely 2014. július 4-én az Országgyűlés által elfogadásra került. A törvény értelmében a pénzügytervezetnek az egyoldalúan és tisztességtelenül megemelt kamat és az árfolyamrész használata miatt jelentős összegeket kell az adósok számára visszatéríteniük.

A mai napon meg is született az a jogszabály, amely meghatározza pontosan, milyen számítás szerint mekkora összeg jár vissza az egyes devizahiteleknek, és kiderül a visszatérítés módja is. Cáfolom, hogy az elszámolás, az elszámoltatás szűk körű lenne, ahogyan ön fogalmazott, 1 millió 300 ezer családot érint, és 1 millió 300 ezer család adóssága összességében több mint 1000 milliárd forinttal csökkenhet. Ez ahhoz a 370 milliárd forinthat, amely során a 170 ezer végtörlesztő adós adósságállománya csökkent, hozzáadódik. Tehát a két összeg lassan az 1400 milliárd forintot is megközelíti.

(10.50)

Szeretném azt is leszögezni, hogy nem virtuális tartozást csökkent ez a törvény, hiszen a tőketartozás javára kerül jóváírásra a túlfizetés. Tehát egy valós - nem virtuális, valós - tartozását csökkenti azoknak a hiteleseknek, hitelfelvevőknek, akiknek még folyamatban van a kölcsöne. Akiknek pedig már lejárt a kölcsöne, valóban visszakapják azt az összeget, amit a bankok számára túlfizetésként fizettek, és utóbb kiderült erről, hogy tisztességtelen volt.

Tisztelt Képviselő Úr! A büntetőjogi fejtegetéseit nem szeretném elemezni. Amennyiben úgy ítéli meg, hogy bűncselekmény történt az ügyben, bár megjegyzem, hogy történtek is ilyen feljelentések már az elmúlt években, hiszen nem ön az első, aki feltételezi, hogy a bankok vagy bankárok, hiszen itt magán-

személyek büntetőjogi felelősségéről lehet szó, csalást vagy más bűncselekményeket követtek el, én javasolom, hogy tegyen ilyen feljelentést. Biztosíthatom önt arról, hogy a kormány hatáskörébe tartozó intézkedéseket meg fogjuk tenni, de nyilván ön is tudja, hogy ezt meghaladóan az igazságszolgáltatásnak kell ezekben a kérdésekben döntenie. *(Folyamatos zaj.)*

Végezetül arra kérem önt és a Jobbik országgyűlési képviselőit, hogy a mai napon támogassák a kormány javaslatát arra nézve, hogy - ahogy mondtam - 1 millió 300 ezer család adóssága csökkenjen, 1 millió 300 ezer család jelentős részében megszabadulhasson a tartozásának. Természetesen arra kérem majd önöket, hogy a kormány további lépéseit is támogassák a devizahiteles és más fogyasztói kölcsönszerződések által érintett családok megsegítésére. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszat. Tisztelt Országgyűlés! Kérem a képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni, igen magas az alapzaj a teremben, mielőtt folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Schmuck Erzsébet jegyző asszonyt, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

SCHMUCK ERZSÉBET jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László, független; Ander Balázs, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Ikotity István, LMP; Schmuck Erzsébet, LMP; Sallai R. Benedek, LMP; Kepli Lajos, Jobbik; Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Demeter Márta, MSZP.

A pénteki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Schmuck Erzsébet, LMP; Sallai R. Benedek, LMP; Ikotity István, LMP; Kepli Lajos, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Demeter Márta, MSZP; Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy **Navracsics Tibor úr külgazdasági és külügyminiszteri tisztségéről szeptember 22-ei hatállyal lemondott**. Arról tájékoztatta az Országgyűlés elnökét, hogy a továbbiakban új megbízatására figyelemmel képviselői tiszteletdíját nem kívánja felvenni. Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében megköszönjem miniszter úr eddig végzett munkáját, és európai biztos megbízatásához eredményes munkát és sok sikert kívánjak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! A házbizottság ma az ülést megelőzően rendkívüli ülést tartott. Ezen nem

alakult ki konszenzus abban a kérdésben, hogy a pénteki ülésnapra tervezett politikai vitát a Házbizottság európai uniós kérdéssel összefüggő napirendi ponttá nyilvánítsa. Tájékoztatom önöket, hogy a házbizottsági ülésen megállapodás született házszabálytól eltérés kérdésében. Erről a napirend elfogadása során határozunk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre, a vezérszónoki felszólalásokra az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság **házzsabálytól való eltérésre** tett javaslatot. Ebben azt kezdeményezte, hogy a Törvényalkotási bizottság a T/466. számú törvényjavaslathoz korábban benyújtott összegző módosító javaslatát módosított tartalommal újra benyújthassa, és az erről történő szavazásra, valamint a módosított egységes javaslatról történő zárószavazásra még a mai napon kerüljön sor. A házszabálytól való eltérésre tett javaslat T/466/20. számon a hálózaton megismerhető.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez a T/466/20. számú javaslat alapján. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 159 igen, 8 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztés **időkeretben történő tárgyalásáról** döntünk. Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 86. §-a (1) bekezdésének értelmében a politikai vita tárgyalására a 37. § szerint időkeret kell szabni. A 37. § (1) bekezdés értelmében pedig az Országgyűlés a Házbizottság javaslatára egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el. A Házbizottság ennek alapján azt kezdeményezi, hogy a „Mitől fosztja meg Magyarországot a paksi megállapodás?” című V/284. számú előterjesztést az Országgyűlés négyórás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Felkérem Földi László jegyző urat, ismeresse ezt.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt négyórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 83 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 37 perc, az LMP képviselőcsoportjának 25 perc, a független képviselőknek pedig 8 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést négyórás időkeretben tárgyalja. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés 128 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az előterjesztés négyórás időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett, az elfogadott házszabálytól eltéréssel módosított **napirendi ajánlásról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezt. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a „Henryk Sławik halálának 70. évfordulója, valamint idősebb Antall József halálának 40. évfordulója emlékére” című országgyűlési határozati javaslat tárgyalása során lengyel nyelvű felszólalások hangzanak el. Ezt a teremben ülők számára szinkrontolmács fordítja magyar nyelvre. Az ülést megelőzően valamennyi képviselőtársunk ülőhelyén megkapta azt a tájékoztatót, amely a tolmácsberendezés használatát tartalmazza. Kérem önöket, hogy a napirendi pont tárgyalásának megkezdéséig tanulmányozzák ezt az ismertetőt.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **miniszteri eskütétel**. Bejelentem, hogy Áder János köztársasági elnök úr átiratot küldött az Országgyűlés elnökének. Felkérem Schmuck Erzsébet jegyző asszonyt, hogy ismertesse ezt.

(11.00)

SCHMUCK ERZSÉBET jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 42. §-a alapján megállapítottam, hogy dr. Navracsics Tibor külgazdasági és külügyminiszternek e megbízatása 2014. szeptember 22-ei hatállyal megszűnik. Továbbá az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, illetve a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 54. §-a alapján megállapítottam, hogy Szijjártó Péternek, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának e megbízatása 2014. szeptember 22-ei hatállyal megszűnik, egyúttal az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés c) pontja és a 16. cikk (7) bekezdése alapján Szijjártó Pétert 2014. szeptember 23-ai hatállyal külgazdasági és külügyminiszterre kineveztem. Budapest, 2014. szeptember 21. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Sziijjártó Péter miniszterjelölt urat az elmúlt héten az Európai ügyek, a Külügyi, a Gazdasági és a Nemzeti összetartozás bizottsága meghallgatta, és kinevezését mind a négy bizottság támogatta.

Most az ünnepélyes eskütételre és az esküokmány aláírására kerül sor. Felkérem Sziijjártó Péter miniszter urat, hogy fáradjon az ülésterem közepére. Kérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét. Szokásainknak megfelelően felállva hallgassuk meg az eskütételt. *(A teremben lévők felállnak. - Sziijjártó Péter a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos jegyző előolvassa az eskü szövegét.)*

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Én, Sziijjártó Péter fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; miniszteri tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Moring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, Sziijjártó Péter miniszter urat pedig, hogy kézjegyével lássa el azt. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Moring József Attila gratulál Sziijjártó Péternek, átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Sziijjártó Péternek elsőként Orbán Viktor, dr. Semjén Zsolt, Rogán Antal, Harrach Péter, dr. Schiffer András, Gyöngyösi Márton, dr. Tóth Bertalan, Fodor Gábor és Hende Csaba gratulál.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Sziijjártó Péter miniszter úrnak új megbízatásához az Országgyűlés és a magam nevében eredményes munkát és sok sikert kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 4 perckor átérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mennyit ér a KLIK?**” címmel. Hiller István képviselő urat illeti a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Igen Tisztelt Miniszter Úr! *(Balog Zoltánt a miniszteri székben dr. Rétvári Bence váltja fel.)* A közoktatásról, illetve a Klebelsberggről - szegényről - elnevezett Intézményfenntartó Központ tevékenységéről kívánok beszélni. Miközben miniszter urat megszólítottam, most már államtitkár úrnak fogok minden valószínűség szerint beszélni.

Tisztelt Államtitkár Úr! „A KLIK működése miatt nincs aggodalomra ok” - ez egy idézet, ezt a magabiztos kijelentést a köznevelésért felelős államtit-

kárság korábbi vezetője tette ez év márciusában. A mondat jól beleilleszkedett abba a dicsőhimnuszorba, amelyet a közoktatás akkori irányítói tettek. „Jól és olcsón működik a KLIK” - hangzott el egy rádió sokak által hallgatott, Aréna című, április végi műsorában, s az intézmény akkori elnöke még a nyár elején is biztonsággal állította, hogy bár az előző tanévben voltak ugyan gondok, de az idei tanév más lesz. Más is lett; annyiban legalábbis, hogy őt kirúgták, s ma már az államtitkár sem a régi.

A gondok viszont maradtak, egyre jelentősebbé váltak, sőt minden korábbi győzelmi jelentés ellenére a most szeptemberben megkezdett tanév biztonságos finanszírozása vált kétségessé. Tiszteleggel legyen mondván, az Országgyűlés korábbi Oktatási és tudományos bizottságában akkori kormánypárti és ellenzéki képviselők egyaránt felhívták a figyelmet arra, hogy már a költségvetés tervezésekor súlyos hibák és szakszerűtlen intézkedések történtek.

Ugyanakkor a KLIK vezetőitől az elmúlt tanév végéig csak azt lehetett hallani, hogy minden rendben van. Aztán egy nyár végi kormányülésen azt a döntést kényszerült hozni a kormány, hogy azonnali 19,7 milliárd forintos kiegészítést folyósít az Intézményfenntartó Központnak, mert érezhetően a gondok már olyan súlyúak voltak, hogy a helyzet tarthatatlanná vált, és a tanév finanszírozása komoly problémákba ütközött.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt kérdezem öntől, hogy akkor kinek volt igaza: azoknak, akik tavasszal és még a nyár elején is magabiztos kijelentéseikben azt fogalmazták meg és azt nyilatkozták, hogy minden rendben van, vagy annak a kormánynak, amelynek ön is tagja, amely meg tűzoltásra kényszerült, és majdnem 20 milliárd forintot azonnali segítséget volt kénytelen nyújtani? Elég lesz-e, államtitkár úr, ez a 20 milliárd forint? Meglátásom szerint ugyanis ez csak a jéghegy csúcsa.

Kinek jó ez a KLIK, államtitkár úr? Nem kellene a tényleges problémával szembenézni és belátni, hogy a KLIK, az Intézményfenntartó Központ egy csódtömeg, nem megoldás, hanem maga a probléma? Akkor meg mi szükség rá? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr úgy emlegette az elmúlt négyéves időszakot, mintha előtte Magyarországon minden rendben lett volna a köznevelés területén. Elfelejt olyan tényekről említést tenni, mint például az érettségi botrány, amelyik abban az időszakban zajlott; még azt sem sikerült abban az időszakban megszervezni. Elfelejtíti azt a folyamatot bemutatni, amely folyamatos iskolabezárásokról szól, egyre több kis-

településen szűntek meg a helyi iskolák; az elmúlt négy és fél évben megállítottuk ezt a folyamatot, sőt kistélepülésen újra iskolákat nyitottunk az új rendszerben. És az olyasfajta, idézőjelbe tett, mondhatni dicsőséges projektekről is elfelejtett említést tenni 2010 előtt, mint a kakaóbiztos számítógépek kérdése, akárcsak arról, hogy tavaly szeptember 1-je előtt tíz évig elfelejtették a pedagógusok bérét is megemlíteni, hiszen 2002 óta nem volt pedagógusbér-emelés, azóta pedig tavaly szeptember 1-jén, idén január 1-jén, idén szeptember 1-jén, és ez folytatódni fog folyamatosan 2017-ig a szeptemberi béremelésekkel, januárban pedig a minimálbér emeléséhez igazítjuk a pedagógusok béreinek emelését is.

Arról is elfelejtett említést tenni, képviselő úr, hogy abban az időszakban, amíg az MSZP és az SZDSZ vezette az oktatáspolitikát, mindent eladtak, ami eladható volt, a Nemzeti Tankönyvkiadó és minden más, vagyoni értékkel rendelkező cég vagy lehetőség magánkézbe került, privatizált kézbe került, ezzel verték szét az előtte Magyarországon 150 évig működő állami tankönyvellátást.

De ha megnézzük, hogy önök miket jósltak korábban, én úgy gondolom, hogy ezek a jóslatai, amiket most mondott az interpellációjában, ugyanúgy nem fognak bejönni, mint a korábbi jóslatai. Pontosan a tankönyvpiaccal kapcsolatban mondta ön korábban, hogy egy jól működő piacot romboltunk le, miközben önök egy 150 évig jól működő rendszert privatizáltak. Ön említette korábban, hogy zokognak a pedagógusok. Én úgy gondolom, hogy a pedagógusok azóta is ellátják a feladatukat. Képviselőtársa pedig azt mondta, hogy a Nemzeti alaptanterv megtanulhatatlan és megtaníthatatlan, ehhez képest működnek az iskolák, és felfutó rendszerben egyre több diák tanul ezek szerint.

(11.10)

Valóban, a KLIK feladata óriási léptékű, Magyarország legnagyobb munkáltatója, 2500 köznevelési intézmény munkáját koordinálja, irányítja, 1 millió 200 ezer gyermek jár ezekbe az iskolákba, és 6 ezer helyszínen folyik az oktatás.

A KLIK létrehozatalát, mint ön is tudja, az indokolta, hogy csökkentsük a különbségeket a különböző, szegényebb és gazdagabb települések által fenntartott iskolák tanulóinak felkészültsége között, és maga ez a pluszforrás is - aminek azt hittem, hogy ön örül, és elismeri, hogy milyen jó, hogy a kormány még forrásokat biztosított a köznevelés részére - azt a célt szolgálja, hogy az területi különbségeket csökkentsük; hogy azoknak az adósságoknak, azoknak a szállítói tartozásoknak, amelyek időközben merültek fel, vagy azoknak a többletfeladatból adódó kifizetéseknek, amelyek időközben merültek fel, legyen fedezete. Ön is tudja, hogy a korábbiakban nem volt teljes mértékű - most már láthatjuk - az önkormányzatok adatszolgáltatása, és nem minden költségte-

nyezőt tártak fel, éppen ezért kellett pluszforrást biztosítani a KLIK részére.

De a KLIK arra jó, hogy azokat a problémákat, amelyek eddig 6 ezer helyszínen, 3200 önkormányzat fenntartásában, egy-egy helyen elszigetelten jelentkeztek, és évekig vagy évtizedekig nem oldották meg őket, felszínre hozza, és országos szinten tudjuk egységes szabályozással, egységes pénzügyi tervezéssel, egységes tervezhetőséggel, a fenntartási és működési feladatok koordinálásával ellátni. Így tudtuk az állandó helyettesíti rendszer tökéletesítését végrehajtani, a szakos ellátottságot kiépíteni; ebben a KLIK sok tekintetben segítségére volt a kormánynak.

Bízom benne, előbb-utóbb önök is belátják, hogy állami pénzből működtek korábban is az iskolák, csak különböző áttételeken keresztül (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) az önkormányzattól kapták azt meg, és az, hogy most egységes kezelésbe kerültek (*Az elnök ismét csenget.*) így az iskolák, minden gyerek számára az esélyteremtést szolgálja. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Gyenguska választ írtak önnek, államtitkár úr. Valljuk meg őszintén, hogy a történeti áttekintésben legalább annyi hiba volt, mint a jelen helyzet ismertetésében.

Nem arról van szó, hogy önök pluszforrást biztosítottak a KLIK-nek, hanem hogy a tanév biztonságos finanszírozása vált kétségesé, és azonnali szükségélyt kellett hogy nyújtsanak. Majd tessék megkérdezni, hogy ez a 19,7 milliárd forint mértékében, mennyiségében, a céltévesztettségében, a rossz felhasználásában, az alávalóan csapnivaló költségvetés tervezésében mégis hogyan viszonyul nagyságrendjében azokhoz a pénzekhez, amelyek miatt önök rendőrrattakot vezényelnek civil szervezetek ellenében. Itt meg ön mentegeti azt a szerencsétlen és hozzá nem értő társaságot, amelyiknek egyetlen érdeme, hogy az intézményt egy nagy tekintélyű miniszterről, Klebelsberggről nevezték el (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), más egyébként nem.

A választ nem fogadom el. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 42 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a belügymi-

niszterhez: „**Ha van házad, akkor csak fizess?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr válaszol; a miniszter úr képviselőjében Tállai András államtitkár úr válaszol.

Sneider Tamás képviselő urat illeti a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! 2009 nyarán a Bajnai-kormány sok-sok egyéb megszorítás mellett törvénybe iktatta az ingatlanadó Magyarországon. Az ingatlanadó bevezetését akkor külföldi bankárok diktálták az IMF-en keresztül Magyarország számára. Akkor a Fidesz határozottan kiállt a bevezetése ellen, és az Alkotmánybíróság megsemmisítette a törvényt, így a külföldi diktátum hamvába holt.

Ám alig telt el három év, és Magyarország polgárai közül már több milliónyian azt vették észre, hogy házuk, lakásuk után adót kell fizetni. Három év telt el, és a Fidesz vált az önkormányzatok IMF-jévé. Az alacsonyan tartott normatív támogatások és az előírt, elvárt önerő miatt az önkormányzatok előszeretettel vetik ki a helyi ingatlanadókat építményadó vagy kommunális adó címen. Ott pedig, ahol eddig is sújtotta a kommunális adó a lakosokat, sorra adóemelésekre került sor. Csak a példa kedvéért idézek egy két évvel ezelőtti cikket: „Budapesten a zuglóiak szívhatják legjobban a fogukat: egy kis garzon után 12 ezret, egy 40 négyzetméteres kis lakás után 18 ezret, egy 80 négyzetméteres ingatlan után pedig már 25 ezer forintot kell fizetni, miután a XIV. kerületi önkormányzat kivetette a kommunális adót.” Hasonló példákat százával lehetne idézni.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz szóvivője 2009-ben azt mondta: „Szakmailag vállalhatatlan, politikailag pedig értelmetlen az ingatlanadó.” Sőt, a Fidesz még Mádi László országgyűlési képviselőjelöltjét is visszaléptette, amiért az úgy nyilatkozott, hogy Magyarországon ingatlanadót vehetnek ki.

Mindezek fényében kérdezem önt, elfogadhatónak tartja-e, hogy az életvitelszerűen lakott ingatlan után adózniuk kelljen Magyarországon polgárainak. Nem kellene a bérből élő és helyben lakó adófizető polgároknak mentességet adni, és az önkormányzatoknak az így kiesett összeget más, ésszerűbb és igazságosabb forrásból pótolni? Ön szerint elfogadható, hogy a már sokszorosan megadóztatott magyar emberek újabb adót kapjanak a nyakukba? Elfogadható, hogy a nagycsaládosoknak, időseknek újabb ezreket, tízezreket kelljen kifizetniük lakásuk után?

Kérem az államtitkár úr válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol.

Őné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy látszik, hogy a Jobbik önkormányzati kampánytéma híján van, mert az előbb elmondott interpelláció, úgy gondolom, a Jobbik számára hiteltelen. Azt is elmondom, hogy miért.

Először is, az ön példája, amit az interpellációban elmondott Zuglóról egy két évvel ezelőtti cikkre hivatkozva, rossz példa, hiszen Zuglóban mindössze néhány hónapig élt ez a rendelet, és megszüntették, tehát Zuglóban nem fizetnek a polgárok ilyet, tehát a felhozott példája, rémisztő példája rossz.

De bizonyítom azt, hogy hiteltelen az ön felszólalása, azzal is, hogy igaz, hogy az országban mindössze 15 olyan települést találtunk, ahol jobbikos érzelmű polgármester vezeti a települést a 3177-ből, tehát igazi társadalmi felelőssége még a pártnak nem lehet az önkormányzatok működtetése terén, azonban a 15-ből lényegében minden településen működik a helyiadó-rendszer, az ön által kritizált kommunális adó, illetve a lakásonkénti adóztatási rendszer. Például Gyöngyöspatán kommunális adó van, amit a jobbikos polgármester 2012-ben emelt 12 ezer forintra, de magánszemélyek kommunális adója van Békésszentandrás és Monorierdőn is. A legkülönlegesebb település Tuzsér, ahol még a lakások után is fizetni kell - jobbikos település - a 200 forint per négyzetméter összegű adót, és itt még külön a magánszemélyek kommunális adóját is fizetni kell. De Tiszavasváriban sem sokkal különb a helyzet, itt építményadó van, maximális iparüzési adó és szintén kommunális adó.

Tehát úgy gondolom, hogy az ön elvárása és kommunikációja és egyébként a települést vezető jobbikos polgármesterek gondolkodása teljesen eltér egymástól, ugyanis nekik már van tapasztalatuk abban, hogy mit jelent az önkormányzati gazdálkodás, mit jelent a település költségvetésének az elkészítése és annak egyensúlyban tartása.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha mi változtatunk az önkormányzati rendszeren, akkor önök azt mondják, hogy az önkormányzati demokrácia csorbul, most pedig egyébként azt kívánják, hogy kormányzati, hatalmi erővel változtassuk meg ezt a rendszert, mert önkormányzati kampány van, és önök azt akarják sugallni a választópolgároknak, hogy ha a Jobbikra szavaznak, akkor itt majd Magyarországon nem kell adót fizetni, de helyi adót semmiképpen. Ez semmiképpen nincsen így. Úgy gondolom, a felelős gondolkodás nemcsak kormányzati szinten, hanem önkormányzati szinten is megköveteli azt, hogy egy képviselő-testület, egy polgármester tudja azt, hogy mi a helyi lakosság teherbíró képessége, tudja azt, hogy mik a helyi célok, elképzelések, és ahhoz a forrásokat honnan tudják megszerezni.

(11.20)

A helyi adó bevezetése csak egy lehetőség, senki számára nem kötelező. Így nem volt kötelező Tuzsér-

ron sem bevezetni, Tiszavasváriban sem és a többi jobbikos településen sem.

Tisztelt Képviselő Úr! Kérem annak tudomásulvételét, hogy az önkormányzati gazdálkodás felelőssége az önkormányzat felelőssége, és a döntéshozatal is az önkormányzaté, azt a kormány, az Országgyűlés nem vállalhatja át egyetlen önkormányzattól sem.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

Öné a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm, hogy tisztába tette az ingatlanadóval kapcsolatos fideszes álláspontot, magyarul: a Fidesz továbbra is támogatja az ingatlanadót Magyarországon.

Ön néhány példát megpróbált felsorolni, például egy olyan helyet, ahol tíz hónapja van jobbikos polgármester, vagy Tiszavasvárit, ahol kivezették az ingatlanadót, éppen most, mivelhogy megtehetette az önkormányzat.

Én arra voltam kíváncsi, hogy mi a véleménye a Fidesznek arról, hogy országsszerte helyben ingatlanadókat szabjanak ki. Nagyon sajnálom, hogy ez az önök válasza ezzel kapcsolatban; öt évvel ezelőtt teljesen mást mondtak, mint ami most elhangzott kormányzati pozícióból. Ettől függetlenül mi ma benyújtottuk a törvényjavaslatunkat annak érdekében, hogy azoknak, akik 150 négyzetméternél kisebb ingatlanban laknak, ne kelljen ingatlanadót fizetniük, illetve kommunális vagy építményadót. Nagyon kérem, fontolják meg, hogy ez igazságos lenne Magyarország számára, mert igenis kistelepüléseken, vidéken 7-10-15 ezer forint is nagyon sokat jelent egy idős embernek vagy egy nagycsaládnak.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Nem fogadom el a választ. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 25 nem ellenében és 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Tízszeres támogatás a multiknak a kv-kkal szemben?**” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr válaszol.

Sallai Róbert Benedek urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Ott folytatom, ahol az alelnök úr abbahagyta, és arra hívom fel a figyelmet, hogy a Fidesz mennyire mást mond ellenzékként, mint amit kormányzóként tesz.

Interpellációm témája - amint azt írásban is leadtam - az Apollo Tyres-beruházásra szánt támogatás, amiben még 2008-ban a Fidesz népszavazást kezdeményezett annak érdekében, hogy megakadályozzon egy helyi közösségre rendkívül veszélyes, hulladékkezelése nem megoldott, környezetszennyező beruházást. Ez a Fidesz kezdeményezése miatt hiúsult meg 2008-ban, és most nagyjából arról beszélünk, hogy a Fidesz eredményként könyvelni el ennek a beruházásnak a megvalósulását.

2011-ben pont az ilyenek hatására és az előző kormány tevékenységének hatására a magyar kormány külgazdaságért felelős államtitkára azt mondta, hogy szakít a Fidesz a multik támogatásával, és az egy munkahelyre adható támogatást 5 millió forintban maximalizálják, ráadásul ennek öt év alatt meg kell térülnie. Ezt a korlátot a kormány már az Audi, az Opel, a Hankook esetében is átlépte, 2004 augusztusában pedig a kormány úgy döntött, hogy az Apollo Tyres-beruházásokra újabb, munkahelyenként 30 milliós támogatást kíván fordítani. Ezzel megközelítőleg 12 évre fizetjük ki előre az üzem összes bérköltségét járulékaival. Tehát igazából ennek a megtérülési ideje és a haszna nagyon-nagyon nehezen látható, hogy a magyar társadalom számára megtérülne.

Más nagyvállalatok, köztük az úgynevezett kormányzati stratégiai partnerek is rendre magas támogatást kaptak munkahelyteremtés címén, miközben a munkahelyek ezreit szüntették meg, és a profitjuk 81 százalékát kivitték az országból. Nagyjából ez volt az a tendencia, amit az előző kormányok követtek, hogy idecsalogassunk nagyberuházókat, és néhány ezres munkahellyel centralizáltan teremtünk munkahelyeket.

A mi véleményünk szerint az elmúlt tíz évben, az európai uniós csatlakozást követően megbukott ez a szemlélet, és bizonyítást nyert az, hogy a kis- és középvállalkozások nélkül nincs Magyarországon munkahelyteremtés. Nem véletlen az, hogy a versenyszférában az alkalmazottak 70 százaléka kis- és középvállalkozásoknál van foglalkoztatva, ami nemcsak azért jó, mert magas foglalkoztatási hatékonyságot valósít meg, hanem azért is, mert nem centralizáltan hozhat létre munkahelyet, hanem Magyarország vidéki térségeiben mindenütt megélnék és megjelennének ezek az egyéni vállalkozások és kis társas vállalkozások.

A Nemzeti Foglalkoztatási Alap 1,5 millió forintként, illetve kedvezményezett esetben 1,8 millió forintként kíván egy-egy munkahelyet létrehozni a kis- és középvállalkozásokkal, és ehhez képest egy rendkívül aránytalan és méltánytalanul magas támogatás az, amit a kormányzat ezekre a multi-vállalkozásokra kíván befektetni.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy habár szavaiban mind a miniszterelnök úr, mind a kormány tagjai messzemenőig azt kommunikálják mindenhol, hogy jön a kis- és középvállalkozásoknak a Kánaán, és minden támogatás ebbe az irányba fog elmenni, ennek jelen pillanatban a tüneteit sehol nem látjuk, és sehol nem látható, hogy ez megvalósulna. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak. Öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönjük szépen az interpellációját. Engedje meg, hogy elmondjam önnek, hogy Magyarországon a beruházásösztönzési támogatások nem hasraütés-szerűen vagy nem a kormány kénye-kedve szerint alakulnak, hanem van egy világos jogi keretrendszer, amelyet az Európai Unió hagyott jóvá. Ezért is folyamatos jelentéstételi kötelezettségünk van az Európai Bizottság irányába a beruházásösztönzési támogatások odaitélése tekintetében. Ráadásul a magyar jogrendszerben rögzítésre kerültek az adható támogatások jogcímei és a regionálisan megállapítandó támogatási intenzitási maximumok is.

Amikor egyedi kormánydöntésen alapuló készpénztámogatást adunk, amiről volt kedves ön beszélni az Apollo Tyres kapcsán, akkor két tényező alapján határozzuk meg ennek a készpénztámogatásnak az összegét: egyrészt a munkahelyteremtő hatás, másrészt pedig a várható adóbevételek alapján. És úgy kell ilyenkor meghatározni a támogatási összeget, hogy az az államháztartás szempontjából a lehető leghamarabb megtérüljön.

Fontosnak tartom megemlíteni, tisztelt képviselő úr, hogy amikor egyedi kormánydöntésen alapuló készpénztámogatást adunk egy vállalatnak, akkor a vállalat szerződésben vállal egy ötéves fenntartási időszakot, ami azt jelenti, hogy a szerződés aláírásától megkezdődő öt esztendőben mind a bázislétszámot, tehát azt a munkavállalói létszámot, ami akkor éppen aktuális volt, mind az újonnan teremtett munkahelyek számát fenn kell tartania. Tehát ezzel nemcsak új munkahelyek megteremtését támogatjuk, hanem a meglévő munkahelyek megvédését is szolgálja ez a rendszer.

Ami konkrétan az ön által hivatkozott Apollo Tyres indiai nagyvállalatot illeti, ők 975 új munkahely létrehozását vállalták Magyarországon. Az egyedi kormánydöntésen alapuló készpénztámogatás nyomán 16,5 millió forintra jön ki ez munkahelyenként, ehhez hozzájön a Nemzetgazdasági Minisztérium által munkahelyenként folyósított 1 millió forintos munkahely-teremtési támogatás; ez 17,5 millió forint összesen.

Ön sem hibázik akkor, amikor 30 millió forint körüli összeget mond. Azért nem hibázik, mert a támogatási rendszer egy másik pillére a fejlesztési

adókedvezmény. De fejlesztési adókedvezményt csak akkor tudunk folyósítani egy vállalatnak, ha az megkezdte a termelést, addig ez nem jöhet szóba. Tehát ha az Apollo megkezdte a termelést, eléri lépésenként a teljes kapacitását, úgy tud majd életbe lépni a fejlesztési adókedvezményre vonatkozó szerződési pont.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt is szeretném önnek jelezni, hogy nem egyszerre, egy összegben előre adjuk oda természetesen ezt a támogatást, hanem a beruházás ütemezésének megfelelően, az elvégzett munkák és a benyújtott számlák arányában kerül sor a folyósításra.

Ön hivatkozott a kis- és közepes vállalkozásokra. Igaza van, tisztelt képviselő úr, a kis- és közepes vállalkozások alkotják a magyar nemzetgazdaság lelkét, ezért engedje meg, hogy felhívjam az ön figyelmét arra, hogy amikor mi stratégiai együttműködési megállapodást kötünk vagy nagyvállalatnak egyedi kormánydöntésen alapuló készpénztámogatást adunk, akkor ezek a döntéseink legalább annyira szólnak a kis és közepes cégekről is, amelyek sikerét nagyban befolyásolja az, hogy egy-egy ilyen nagy nemzetközi vállalat beszállítói láncába be tudnak-e kerülni. Gondoljon bele, tisztelt képviselő úr, az Audi 100, az Opel 24, a Bosch 4800, a Denso 850, a Knorr-Bremse 580 magyarországi kis- és közepes vállalkozás számára biztosít lehetőséget a beszállításra, és ezen kis és közepes cégek számára ez a permanens fejlődés lehetőségét jelenti.

Végezetül pedig szeretném az ön figyelmét felhívni arra, hogy amikor megállapítottuk a regionális támogatási intenzitási maximumokat, akkor a kis- és közepes vállalkozások esetében egy extra 10, illetve 20 százalékos intenzitásnövelés került bele a rendszerbe, ami azt jelenti, hogy a kis- és közepes vállalkozásokat ezen a rendszeren keresztül is tudjuk előnyben részesíteni.

Kérem, hogy fontolja meg válaszomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(11.30)

ELNÖK: *(Hangosítás nélkül.)* Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak. *(Közbeszólások: Nem halljuk!)*

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon szépen köszönöm a válaszát, de kérem, nézze el nekem: ez nem elfogadható válasz. Érthető, amit elmond, de ez hibás szemléletet sugall, mert olyan piaci előnyhöz juttat nagyvállalkozásokat, amivel gyakorlatilag támogatások sokaságát adja oda olyan termelőegységeknek, amelyek önmagukban is nagyobb termelési hatékonysággal tudnak dolgozni, mint a magyarországi kis- és középvállalkozások.

Mindaddig, ameddig ezek a támogatások multikhöz mennek és központosított munkahelyteremtés valósul meg, addig nem lehetséges az, hogy a magyar vidéken szétszórtan munkahelyek jöjjenek létre.

Akkor fogom elfogadni az ilyen jellegű választ, amikor azt jelentik be, hogy ugyanekkora támogatást adnak kis- és középvállalkozásoknak ugyanekkora intenzitással és ugyanilyen kedvezménnyel, de mindaddig, ameddig kifizetjük előre 10-12 évnnyi bérét az ott létrehozott munkahelyeknek, majd még adókedvezményt is adunk hozzá, addig ezt nem tudjuk elfogadni, hogy ez hatékony közvagyonfelhasználás lenne.

Én kérem azt, hogy - a választ nem fogadom el - fontolják meg az ilyen jellegű döntéseiket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 110 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül a miniszteri választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bencsik János, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Támogatja-e a kormány a tatabányai volt bányászokhoz önkormányzati tulajdonba adását, hogy azt megmentve ismét közösségünk szolgálatába állíthassuk?”** címmel. Bencsik János képviselő urat illeti a szó.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! „A magyarok 2010-ben úgy döntöttek, visszakeresik, ami az övék, és nem hagyják, hogy legszebb épületeik rommá legyenek” - fogalmazott miniszterelnök úr a felújított Ludovika átadóünnepségén.

Ez a mindannyiunk számára fontos gondolat bátorított arra, hogy egy talán kisebb léptékű, de a tatabányai és a megyénkben élő emberek számára komoly közösségi üzenettel bíró épület megmentésében kérjem az ön közreműködését. Komárom-Esztergom megye székhelye, Tatabánya fiatal, mintegy 110 éves múltra visszatekintő város, így történelme során kevés kulturális értéket képviselő középületet emeltek. Még kevesebb élte túl a második világháborút, a bányászat okozta talajsüllyedéseket, továbbá a kommunista rendszer rombolását.

A térségünkben élő emberek ezért nagyon rágaszkodnak a megmaradt építészeti értékekhez; többségük legerősebben a volt bányászokhoz épületeihez. A megye lakóinak nagy többsége nemzedékeken keresztül ebben a kórházban született. A megyei kórház intézményrendszere 1998-ban új telephelyre költözött, a megyei önkormányzattól az önkormányzati rendszer átalakítását követően állami tulajdonba került az épület. A másfél évtizede üresen álló objektum tetőhéjazata hiányossá vált, műszaki állapota fokozatosan leromlott.

Az intézmény átadása csak abban az esetben biztosítható az egészségügyi vagyonkör kivonásából, ha a kormányzat ezt támogatja. Ezért fordulok ön-

höz, hogy segítsen az épület megőrzésében. Nem pénzt kérünk öntől, hanem az irányú segítségét, hogy a bányászokhoz épületegyüttese kormánydöntéssel városi tulajdonba kerülhessen, hogy a „Tatabánya hazavár” program keretében a város mindent megteheszen annak érdekében, hogy bérlakásokká alakíthassa.

Kérdezem tehát a miniszter urat, hogy a kormány támogatja-e a volt bányászokhoz önkormányzati tulajdonba adását. Köszönöm szépen. Várom választát. (Taps a kormánypárti oldalon.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány elkötelezett a helyi önkormányzatok támogatása mellett. A helyhatóságok működését jelentősen megkönnyítette az elmúlt időszakban végrehajtott adósságonkonsolidáció, melynek keretében hiteleik átválalásával stabilizáltuk az önkormányzatokat.

A támogatás további módja, amikor a jogszabályban előírt feladataik ellátáshoz a kormány állami tulajdonban álló vagyonelemeket ad át ingyenesen a településeknek. A kormány segítő szándékát mutatja, hogy az elmúlt négy évben 407 önkormányzat jutott 721 állami tulajdonú ingatlanhoz, mintegy 53,5 milliárd forint értékben.

A képviselő úr által említett bányász-kohász kórház a konszolidációs törvény rendelkezései alapján került állami tulajdonba. Az állami vagyon vagyonelemzője a Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézet, magyarul a GYEMSZI, amely 2012. május elseje óta gyakorolja a tulajdonosi jogokat az átvett egészségügyi vagyon felett.

A Szent Borbála Kórház 2011 augusztusában ki-költözött az ingatlanból. A GYEMSZI és az önkormányzat közötti egyeztetéseken a felek megerősítették, hogy a város frekvenciált helyén lévő ingatlan sorsának rendezésére törekszenek. Az ingatlanon jelenleg két épület az Országos Vérellátó Szolgálat használatában van, ahol mára egyetlen megmaradt egészségügyi funkcióként véradóállomás üzemel. Az Országos Vérellátó Szolgálat helyi fióktelepére tekintettel a GYEMSZI nem tud javaslatot tenni a teljes ingatlan önkormányzati tulajdonba adására. Az intézet képviselői a város polgármesterével és főépítészével egyetértettek abban, hogy az ingatlan hasznosítására nagyobb esély lenne az ingatlan megosztásával. Ennek megfelelően az GYEMSZI megkezdte a terület felosztására irányuló feladatok végrehajtását, a változási vázrajz elkészült.

A telekmegosztással két önálló ingatlan jön létre külön helyrajzi számon, ezzel megoldódik az önkormányzati tulajdonba adást akadályozó probléma. A GYEMSZI az önkormányzat szándékával egyetértve

a telekalakítást követően javasolni fogja a főépületet tartalmazó telek ingyenes önkormányzati tulajdonba adását.

Az újonnan létrejövő helyrajzi számok ismeretében, azok pontos megjelölésével az önkormányzat képviselő-testülete kezdeményezheti majd a konkrét ingatlan ingyenes tulajdonba adását, igényét a GYEMSZI-nél és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-nél jelezve. Az állami vagyon ingyenes átruházására irányuló eljárás lezárásaként a kormány az önkormányzati elképzelést támogató döntést hozhat, az ingatlanon található városképileg is fontos műemléki védettségű főépület megmentése és közcélú hasznosítása érdekében.

E célok reményében kérem a képviselő urat, hogy válaszomat elfogadni szíveskedjék. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Miután Józsa képviselőtársam tetszését is elnyerte az államtitkár úr válasza, én nem is tehetnék mást, mindenesetre azt azért szeretném leszögezni, hogy az önkormányzat telekmegosztással kapcsolatos álláspontja egyezik a kormányzati szándékkal. Tudomásul vesszük azt, hogy a véradóállomásnak is működnie kell, de magát a főépületet és a főépülethez tartozó telket a fiatalokat közösségünkben tartani szándékozó „Tatabánya hazavár” program keretében szeretnénk hasznosítani. Ahogy említettem, kollégiumot és bérlakásokat fogunk az épületben kialakítani, mert a város két évtizeddel ezelőtt elindított munkahely-teremtési tevékenységének köszönhetően az újraparosítás immáron szakképzett munkavállalók ezreit igényli.

Köszönöm szépen. Tisztelettel elfogadom a választ. *(Dr. Fónagy János: Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Már a tények sem számítanak önöknek?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós miniszter úr képviseletében Fónagy János államtitkár úr válaszol. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A lakosság terheinek enyhítése nemes cél. Sajnos, önök leginkább a saját kiadásait enyhítették. Megszüntették a felső adókulcsot, ez évente több száz milliárd forintot vesz ki a költségvetésből. Megszüntették az adójóváírást,

ezzel tízezreket vettek ki a dolgozó családok zsebéből. Államosítottak, majd elköltöttek 3000 milliárd forint magánnyugdíj-befizetést.

(11.40)

Egy átlagos család évente százezer forinttal többet fizet be az államkasszába, miközben legfeljebb évi 20-30 ezer forintot takarít meg a rezsicsökkenéssel. Az Orbán-kormány három év alatt összesen mintegy 3000 milliárd forint értékű megszorítást hajtott végre. Ezek a lépések négy év alatt 300 ezer forint pluszterhet jelentenek minden magyar embernek. Ha azt mondjuk, hogy nő a szegénység, akkor önök azt mondják, nem igaz, mert csökken a rezszi. Mintha ez mindenre megoldás lenne, közben az OECD, az Eurostat, az UNICEF, a KSH és a Társi is folyamatosan arról számol be, hogy Magyarországon drasztikusan növekszik a szegénység.

A napokban megjelent NAV-tájékoztatóban volt olyan kereső taval, aki havi 250 millió forintot keresett. Ez éves szinten 3 milliárd forint. Neki miért kell rezsicsökkentést kapnia? A NAV adatai azt is igazolják, hogy növekszik azoknak a száma, akik a minimálbér környékén vagy alatta keresnek. A minimálbér nettó összege nem 100 ezer forint, hanem 66 ezer. Ma másfélszer annyi fogyasztónak van késelemes közműtartozása, mint 2009-ben; 1,8 millió fogyasztó több mint harmadának 90 napnál régebbi tartozása van. A hátralékosok összes tartozása több mint kétszer akkora, mint 2009-ben, jelenleg közel 100 milliárd forint. Ezeket két hete Seszták Miklós egy írásbeli kérdésre adott válaszában írta meg. Egy tanulmány szerint mintegy 900 ezer lakásban fával, szénnel vagy PB-gázzal fűtenek, így a lakhatási szegénységben élők jó része a rezsicsökkentésből nem is részesül. Ma Magyarországon 170 ezer gyerek él olyan lakásban, ahol nincs WC, 197 ezer gyerek otthonában nincs áram, és 620 ezer lakik penészes vagy beázott lakásban.

Mi egy igazságos javaslatot tettünk le az asztalra. Javasoltuk, hogy fogyasztási mennyiség alapján differenciált árképzés kerüljön bevezetésre a villamosenergia- és földgázellátásban a lakossági fogyasztók tekintetében. Így sokkal olcsóbban, akár 40-50 százalékkal olcsóbban kapják az energiát az átlagfogyasztású vagy annál kisebb fogyasztással rendelkező családok. Ez a javaslat azonban önöket nem érdekelte, mivel múlt héten a Gazdasági bizottság ülésén még arra sem tartották érdemesnek, hogy azt a Ház megtárgyalja. Az ott jelen lévő államtitkár pedig nem állt a helyzet magaslatán, mivel összekevert mindent mindennel. Szerinte a rezsicsökkentéssel kapcsolatban felvetett problémáinkat a rezsicsökkentés megoldja. Értik ezt? Lehet, hogy önöknek bonyolult volt a mi sávós rendszerünk, de mégis igazságosabb.

Mindezek miatt kérdezem, miért nem támogatja a kormány az igazságos rezsicsökkentést lehetővé

tevő javaslatunkat, ahol a támogatás a fogyasztástól és jövedelemtől függene. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Mind a ketten tudjuk, hogy kampány van, ezzel együtt kérem, hogy ahol számokat említ, ott ellenőrizze az adatokat, mert az ön adatai nem megalapozottak.

A kormány 2010 óta végrehajtott intézkedéseinek köszönhetően folyamatosan növekszik a foglalkoztatottak száma, és növekszik a reálbér is. 2013-ban már 540 milliárd forinttal több pénz maradt a munkavállalók zsebében. A minimálbérek száma a közfoglalkoztatásnak köszönhetően növekedett. Ezek az emberek jelenleg nem segítyt, hanem annál magasabb munkabért kapnak. A rezsicsökkentés olyan összetett társadalompolitikai hatású intézkedéssorozat, amelynek célja a lakosság rezsiköltségeinek elviselhető mértékűre történő csökkentése volt. Ennek szükségességét indokolta, hogy az MSZP-kormányok alatt a magyar családok rezsiköltségei a régióban és az Európai Unió átlagában is kiemelkedően magasak voltak. Ezért a kormány úgy döntött, hogy a villamos energia, gáz, távhő és más közszolgáltatás lakossági fogyasztói árát egységesen, sávhatárok nélkül több lépcsőben csökkenti. Az önök javaslata a fogyasztók számára szükségtelenül bonyolulttá, átláthatatlanná és nehezen ellenőrizhetővé tenné az elszámolást, és egy új, párhuzamos szociális ellátórendszer kiépítését jelentené.

A szociálisan rászoruló fogyasztókat nem az általános energetikai árszabályozáson, hanem egyedi elbírálású szociális ellátórendszeren keresztül indokolt támogatni. A lakásfenntartási támogatás a rezsiköltségeken túl a lakbérhez vagy az albérleti díjhoz, a lakáscélú pénzügyi kölcsön törlesztőrészletéhez, a közös költséghez és a szilárd tüzelőanyag költségeihez is igénybe vezető. Jelenleg 345 ezer háztartás részesül ilyen típusú támogatásban, tehát 345 ezer háztartás.

A támogatás átlagos havi összege a leghátrányosabb helyzetben élő háztartások esetében a tízezer forintot is meghaladhatja, így nagyságrendileg akkora segítséget jelent, mint a rezsicsökkentés.

A lakásfenntartási támogatáson túlmenően a kormány az adósságkezelési szolgáltatásokon keresztül segítséget nyújt a már felhalmozott hátralékkal rendelkező családok számára is. A rezsicsökkentésnek köszönhetően a megtakarítás összege valóban függ a fogyasztás mértékétől, azonban a fogyasztók anyagi helyzete és a fogyasztás mértéke között nincs szükségszerűen szoros kapcsolat. Az alacsony fogyasztás azt is jelentheti, hogy a felhasználó korszerű eszközök segítségével keveset fogyaszt. Aki többet

fogyaszt, valószínűleg rosszul szigetelt, régi eszközökkel ellátott lakása miatt kénytelen azt tenni.

Gyakran több generáció él együtt egy háztartásban, ezért használnak több energiát, de egy többgyermekes család is több vizet fogyaszt, és több szobát fűt be éjszakára. A földgáz árszabályozásának 2010. decemberi átalakítása már a rezsicsökkentést megelőzően közel százezer forint éves megtakarítást eredményezett egy átlagos fogyasztó számára. Az elmúlt évi időszakban a villamos energia, gáz, távhő, víz-, csatornaszolgáltatás, hulladékszállítás, kéményseprés, valamint a PB díjainak csökkentésére vonatkozó intézkedésnek köszönhetően egy átlagos fogyasztó rezsicsökkentésből fakadó éves megtakarítása meghaladja a százezer forintot.

Köszönöm a türelmét, elnök úr. Kérem, szíveskedjen elfogadni a válaszomat. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem tudom elfogadni a választát. Felhívnam még a figyelmét néhány adatra, államtitkár úr. Ma a magyar családok 74 százaléka nem tud egy váratlan kiadást megfinanszírozni. Ez a váratlan kiadás 50 ezer forintról szól. Ma a családok, amelyek tartoznak valamilyen közműdíjjal, átlagban több mint 60 ezer forinttal tartoznak. Ez meghaladja az 50 ezer forintot.

A bizottsági ülésen dr. Aradszki András államtitkár úr azt mondta nekem, hogy az általam elmondott problémák a szociális rendszer által kellő módon kezeltek. Akkor hogyan fordulhat elő, államtitkár úr, hogy 2014 első hét hónapjában a szociális és családtámogatásokra 10,5 százalékkal kevesebbet fizettek ki 2013-hoz képest? Szerintem ezek a számok beszédesek, és nem tudom elfogadni a választát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 33 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnöknek: „**Kinek áll érdekében, hogy Közel-Keletről örködjenek a magyarországi választások felett?**” címmel.

Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr képviselőként Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A közelmúltban megdöbbenéssel szereztem tudomást arról, hogy a közeli választások lebonyolításához szükséges szerverek egy olyan bérleményben üzemelnek, amely egy Amszterdamban jegyzett ismeretlen tulajdonosi körrel bíró cég magyarországi leányvállalatának a tulajdonában van.

Az úgy nyilvánvaló nemzetbiztonsági kockázatra való tekintettel írásban kértem a kormány illetékes minisztereinek felvilágosítását az ügyről. Pintér Sándor belügyminiszter úr mély hallgatása azonban nemhogy eloszlatta volna aggályaimat, hanem megerősíti abbéli gyanúmat, hogy önök is pontosan látják és érzik, hogy a választások, így az előttünk álló választások lebonyolításának tisztaságával kapcsolatos kétségek egyáltalán nem alaptalanok. Ha nem így lenne, miért nem felelt a miniszter úr az általam megfogalmazott kérdések egyikére sem.

(11.50)

Annyit tudhatunk biztosan, hogy a XIII. kerület Csata utca 2-10. szám alatti, a szerverek elhelyezésére szolgáló ingatlant egy olyan társaság adja bérbe, amelynek az ügyvezetője egy izraeli magánszemély, Spingold Tiberiu. Arra a kérdésemre, hogy az amszterdami anyacégnek kik a tulajdonosai, Pintér Sándor belügyminiszter úr nem adott semmilyen választ, holott az Alaptörvény, a nemzeti vagyonról szóló törvény, az államháztartásról szóló törvény kivétel nélkül előírja az átláthatóságot. Úgy látszik, a belügyminiszter úr ezeknek mind felette áll, pedig lássuk be, ez egy cseppet se mellékes kérdés.

Azt gondolom, hogy hozzám hasonlóan a választópolgárokat is érdekli az, hogy például a mostani helyhatósági választások során a leadott szavazataikat kik, hogyan és milyen körülmények mentén összesítik, kellően tiszták és átláthatóak-e a végső eredményhez vezető folyamatok. Valljuk be, hogy egyáltalán nem megnyugtató az, hogy ezt a kiemelt, a választói akarat érvényre juttatása szempontjából legfontosabb feladatot a megannyi köztulajdonban lévő ingatlan helyett egy olyan telephelyen végzik, amely egy izraeli állampolgár irányítása alatt áll.

Kérdezem tehát a tisztelt államtitkár úrtól, hogy ki, illetve kik a Cap East Kft. anyacégének tulajdonosai, vagyis kik diszponálnak a választások lebonyolítását végző szerverek telephelye felett. Milyen okok és indokok vezettek arra, hogy Magyarország biztonságát, szuverenitását, területi sérthetlenségét, fontos állami, politikai, gazdasági és egyéb érdekeit is szolgálni hivatott és ezért nemzetbiztonsági szempontból is stratégiai jelentőségű eszközök nem köztulajdonban lévő ingatlanban kerültek, illetve kerülnek üzemeltetésre? Nem tartja-e nemzetbiztonsági szempontból kiemelten kockázatosnak, hogy a szóban forgó eszközök egy külföldi ügyvezető irányítása alatt álló társaság épületében kerültek elhelyezésre?

És azokat a kérdéseket még fel sem teszem, hogy miért jó az a magyar államnak, hogy 320 millió forintért bérelt adottságban ezt az ingatlant öt évre, amikor egy másik ingatlanban, ami az állam tulajdonában van, ugyanúgy el lehetne helyezni ezeket a szervereket. Várom az érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Megadom a szót.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is hadd szögezzem le, hogy az írásban feltett kérdései mindegyikére választunk, és azt 2014. szeptember 17-én önnek is megküldtük. A megküldött válasz az Országgyűlés oldalán is megtekinthető, így nem felel meg a valóságnak, hogy a belügyminiszter úr mélyen hallgatott, és nem adott az ön kérdéseire semmilyen választ.

Tisztelt Képviselő Úr! Ismételtén tájékoztatom, hogy a választási rendszert üzemeltető, illetve az azt ellátó szerverek elhelyezésére vonatkozó szabályozás szerint a választási irodák részére a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala biztosítja az informatikai rendszer működtetési környezetének infrastrukturális hátterét és annak elérhetőségét.

Tisztelt Képviselő Úr! Hangsúlyozom, hogy a választási szerverek egy, a magyar állam tulajdonában lévő épületben - tehát még egyszer mondom, a magyar állam tulajdonában lévő épületben -, a KEKKH magas biztonságú géptermben kerültek elhelyezésre, amely nem a Csata utcában található. Megnyugtatom, hogy a szerverek tárolása során az információbiztonsággal kapcsolatos szigorú szabályok maradéktalanul betartásra kerültek.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön interpellációjában feltett információ nem felel meg a valóságnak - minden kérdésére kimerítő és pontos választ adtam. Elmondtam, hogy a szerverek a magyar állam tulajdonában lévő épületben, a törvényben előírt biztonsági feltételek minden szempontjának teljes mértékben való betartása mellett vannak elhelyezve, így e tekintetben is biztosított az október 12-ei választások maradéktalan tisztasága és biztonsága.

Erre tekintettel kérem önt, hogy fogadja el a válaszomat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön azt mondja, hogy önök választ adtak az írásbeli kérdésre. Akkor kérem, menjen fel ön is a honlapra, és nézze meg, hogy

milyen választ kaptunk. Abban a válaszban, amit Pintér Sándor írt az én írásbeli kérdésemre, semmi konkrétum nem szerepelt. Egy fél mondattal nem tért ki arra, hogy hol vannak a szerverek, egy fél mondattal nem tért ki arra, hogy önök a választások lebonyolítását mennyire tartják biztonságosnak.

Tehát nem fedi a valóságot az, amit ön mondott, hiszen nem adtak rá választ; egy országgyűlési képviselő kérdésére önök semmilyen választ nem adtak. Folyamatosan ezt csinálják, folyamatosan ködösítenek, folyamatosan próbálnak olyan helyzetet teremteni, amivel még a legalapvetőbb felvilágosítást sem adják meg a képviselőknek. Éppen ezért nem tudom elfogadni a választát.

Még mindig úgy érzem, hogy nem volt megnyugtató az én számomra, amit ön mondott, hiszen nem tudom, hogy most kinek higgyek: önnek, vagy pedig Pintér Sándornak, amit az írásbeli kérdésre adott választ - a kettő közül el kell döntenem, hogy ki mondott igazat.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 98 igen szavazattal, 18 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan segíti elő az állam a magyar demográfiai helyzet javulását?”** címmel. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Amikor a kormány népesedési politikájáról beszél, akkor mindig szóba kerül a jelenlegi demográfiai mutatók megváltoztatásának fontossága és a család szerepe.

Az országunk problémáinak jelentős része a csökkenő népességből és a családnak mint fogalomnak az elértéktelenedéséből ered, pedig a családok azok a nemzetmegtartó egységek, amelyek felnevelik a fiatalokat, segítik munkába állásukat, támogatják a szülőket, valamint békét és nyugalmat biztosítanak az idősebb generációk számára.

A család az a hely, ahol a gyermekekben kialakul a megfelelő értékrend, elsajátítják azokat az értékeket, amelyek segítenek felkészíteni őket a további életükre. A család a szocializáció, a társadalmi beilleszkedés elsődleges állomása, ahol kialakul a jó és a rossz, a helyes és a helytelen közötti különbségtétel.

Azokban a társadalmakban, ahol a család a perifériára szorul, ahol az egyéni érdek fontosabbá válik a közösségi érdeknél, a család szerepét az állam veszi át, és a család által nyújtott biztonságot, védelmet az állam akarja biztosítani. Ezt megélhettük mi is a

kommunista diktatúra alatt, amikor cél volt a kis közösségek megnyomorítása és a családok elsorvasztása. A rendszerváltás után is voltak olyan kormányok, amelyeknek megfelelt a szocializmust jellemző állapotok fenntartása, mesterséges erősítése. Ez egyfelől komoly és gyakran nehezen kigazdálkodható terhet jelentett a hazának, másfelől erőszakosan kiszakította az embereket a családi kötelékből. Napjainkra többek között ezért is vált oly fontossá a családok megerősítése és ennek az ősi értéknek a védelme.

A kormány részéről a család jelentőségének szimbolikus közjogi megerősítését jelentette a 2012-től hatályos új Alaptörvény, amely rögzíti a család és a gyermekvállalás védelmét és fokozottabb anyagi támogatását, továbbá azt is, hogy a házasság kizárólag egy férfi és egy nő között állhat fenn. A család fogalmát az Alaptörvény a hagyományos értékrend szerint a házastársak, illetve a szülők és gyermekeik együttélésére vonatkoztatja. Szintén 2012-től a sarkalatos családi törvény rögzíti a családoknak nyújtható támogatásokat és kedvezményeket, amelyek biztosítják a stabilitást és a kiszámíthatóságot. Ezek a szimbolikus és erős lépések lefektették azokat az alapokat, amelyek mentén elindulhatott az új érték-megőrző családpolitika.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem, tisztelt államtitkár asszony: hogyan segíti a kormány a demográfiai helyzet javulását *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, milyen további intézkedéseket tervez a kormány a családok megerősítésére, várható-e már a jövőre valamilyen új segítség *(Az elnök ismét csenget.)* a gyermekeket váró családok számára? Várom a megtisztelő választát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Megadom a szót.

(12.00)

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen ezt a kérdést, hiszen egy nagyon fontos területre világított rá, a demográfiára és a családok helyzetére. Kimondhatjuk: társadalmunk egyik legkomolyabb, ha nem a legkomolyabb kihívása az, hogy a jelenlegi demográfiai helyzetet tudjuk javítani, és hogy a családjainkat meg tudjuk erősíteni. A család- és ifjúságügyi államtitkárság is éppen azért jött létre, hogy ennek a területnek még a korábnál is nagyobb figyelmet tudjunk szentelni.

2010-ben talán a huszonnegyedik órában fordított különös figyelmet az újonnan létrejövő második Orbán-kormány a demográfiára, és akkor hajtott végre egy olyan családbarát fordulatot, amivel azt a

megelőző nyolc évben tapasztalható politikát fordítottuk meg, amely egyáltalán nem volt figyelemmel arra, hogy éppen 2002 és 2010 között egy olyan időszakot éltünk, amikor a Ratkó-unokák pont a gyermekvállalás legideálisabb korában voltak, ennek ellenére semmit nem tettek az akkori kormányok a népesedési folyamatok megfordításáért. Mi ezt felismertük, és 2010-ben egy családbarát fordulattal nagyon sokat tettünk a családokért.

Pontosan milyen intézkedésekről is volt szó? Egyrészt megerősítettük - ahogy azt képviselő úr is említette - mind jogszabályokban, mind az Alaptörvényben és a családra vonatkozó törvényekben jogszabályi szinten, törvényi szinten rögzítettük a családoknak járó különböző juttatásokat. Kiterjesztettük a családi adókedvezményt, megemeltük az összegét, és az idén év elején még további pozitív lépéseket tettünk a családi adókedvezmény tekintetében. A baloldal által elvett harmadik évi gyes az első intézkedések egyikeként állítottuk vissza, így ismét hároméves gyes jár a kisgyermeket nevelő családoknak. A gyermekgondozási díj összegét csaknem 40 százalékkal emeltük, és felismerve azt, hogy a dolgozó szülőknek a gyermekek napközbeni ellátását is biztosítani kell, 2010 és 2014 között 28 milliárd forint ráfordítással 6 ezer új bölcsődei férőhelyet hozunk létre. A kisgyermekes szülők munkába állását is könnyítettük, hiszen felismertük azt, hogy nem elég beszélni róla, hogy ha egy édesanya munkába szeretne állni, akkor ennek meg kell teremteni a feltételeit, hanem tenni is kell azért, éppen ezért a munkahelyvédelmi akcióprogrammal könnyítettük a munkaadók részéről a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatását, illetve az édesanyáknak a gyes extrának nevezett intézkedésekkel könnyítettük a döntését. Ez azt jelenti, hogy most már az édesanyák ha visszatérnek a munkaerőpiacra a kisgyermeknevelés mellett, akkor is megkapják az őket megillető juttatásokat, valamint megszüntettük azt a teljesen igazságtalan rendszert, hogy ha egy édesanya több gyermeket szül gyors egymásutánban, akkor bizony nem kapja meg minden gyermek után az őt megillető juttatásokat. Ezt is megváltoztattuk.

Mit fogunk tenni a jövőben? Azt ígérhetem képviselő úrnak és az Országgyűlés tagjainak is, hogy ezen az úton fogunk továbbhaladni, s ami az egyik legfontosabb, hogy biztonságot adunk a családoknak, hogy nem veszünk el tőlük semmit, hogy amit megkaptak, azt megtarthatják. Köszönöm szépen, ha ebben még az ellenzéki pártok is támogatni fognak bennünket. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár asszony válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Államtitkár Asszony! Örömmel töltötte el szívemet az ön válasza, amelynek alapján úgy tűnik, hogy nemze-

tünk alapvető egysége a család, és újra virágzásnak indulhatnak a családok. Örülünk annak, hogy kedvezően alakulnak a családok támogatásai, továbbá hogy kedvezően alakult az elmúlt időben a házasságkötések száma, a gyermekszületések száma, és viszszaeszközölésben voltak a válások. Mindezek egyértelműen azt mutatják, hogy a kormány jó úton jár.

Köszönjük az ez irányú támogatásukat a családok nevében is. A választ természetesen elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 12 óra 4 perc van, az **azonnali kérdések tárgyalására** térünk át.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: „Mégis kinek a pénze?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszára Balog Ádám alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy az elnök úrtól személyesen kéri a választ.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr, de a Nemzeti Bank elnökétől személyesen kívánom hallani a választ, úgyhogy megvárom az ennek megfelelő alkalmat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Elnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „Földcsuszamlásszerű mutyik Siófokon” címmel. Harangozó Gábor képviselő urat illeti a szó. *(Dr. Harangozó Gábor István nem tartózkodik az ülésteremben.)* Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem tartózkodik az ülésteremben, így az azonnali kérdését nem tudja feltenni.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Miért kap Martonyi János után egy újabb III/II-es múltú személy szerepet a kormányzatában?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszára Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Még ha Lázár János urat jelölte volna ki a miniszterelnök úr, akkor azt gondolom, lett volna miről beszélni itt Zoltai Gusztáv kinevezése óta, de megadnám így miniszterelnök úrnak a személyes magyarázkodás lehetőségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mikor vállalja végre a felelősséget a mulasztásaiért?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Igen, képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét.

Öné a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnálom, hogy miniszter úr megfutamodott a kérdés megválaszolása elől, és önt vetette ide koncnak, de vágjunk bele a közepébe!

Előre lehetett látni, hogy a gyümölcságazat, különösen az almaágazat súlyos válsághelyzet elé néz az idén, lehetett kalkulálni azzal, hogy sokkal nagyobb lesz a termés, mint az ezt megelőző években, és arra is számítani lehetett, azt is valószínűsíteni lehetett, hogy az orosz-ukrán helyzet hátrányosan fogja érinteni az értékesítési lehetőségeket. Mondják meg nekem nagy tisztelettel, hogyan maradjon talpon az a termelő, aki a 20-25 forint/kilogramm költséggel megtermelt léalmát jó esetben beszállítva 10 forintért tudja eladni. Hogyan ússza meg a csődöt az a termelő, aki a 40-50 forint/kilogramm áron megtermelt étkezési almát nagyon jó esetben 20 forintért el tudja adni, de mind a léalma, mind az étkezési alma esetében fennáll a valószínűsége annak, hogy egy forintot sem kapnak érte, a termelők már bizonyban értékesítik, „majd egyszer valamennyit fizetnek érte a felvásárlók” alapon.

Ki fogja vállalni azért a felelősséget, hogy a 2014 szeptembere és a 2015 szeptembere közötti időszakra 13 ezer gazdát érintő 72 milliárd forintos aggtámogatás meghosszabbítása igényléséről önök nagylelkűen lemondtak a gazdák megkérdezése nélkül, de legfőképpen - ami most a kérdéseim közül a legkiemelkedőbb, és külön választ kérek rá - ki fogja vállalni azért a felelősséget, hogy a 125 millió eurós árukivonási támogatás Magyarországra eső részét önök elfelejtették, elmulasztották igényelni? Alkalmatlan agrárvezetéssel rendelkező országok, például a franciák, a lengyelek, az olaszok kimerítették a kasszájukat addigra, amire a magyar agrárvezetés erre bármilyen lépést vagy reakciót produkált volna, ezáltal legalább 3-4 milliárd forinttól estek el a magyar termelők. Hol van most a Magosz, hol van most az Agrárkamara? 2009-ben 30 forint alatti léalmafelvásárlási árnál a gazdák szembeköpéséről, hazatéréséről beszéltek, most 10 forintnál mindenki hallgat. Úgy látszik, a Magosz csak akkor tüntet, amikor a Fidesz ellenzékben van.

Mondják meg nekem, hogyan tudják túlélni az almatermelők, hogyan tudja túlélni a gyümölcságazat, különösen a legalább 50 százalékban érintett Szabolcs-Szatmár-Bereg megye ezt a példátlan válsághelyzetet! Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

(12.10)

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány és a földművelésügyi tárca kiemelt felelősséggel tartozik az almatermelőknek is, és kiemelt felelősséggel kezeli a kialakult almahelyzetet.

Közismert, hogy 40 százalékkal több az ideai almatermés, mint ami korábban volt. Ezért a kormány döntött arról, hogy 3 milliárd 160 millió forintos támogatást nyújt az almatermelőknek. Jelenleg arról folyik az egyeztetés a termelők, a szakmaközi szervezetek és a minisztérium között, hogy ezt a támogatási formát milyen módon tudjuk az almaválság megoldására fordítani.

Arról történik az egyeztetés, hogy milyen támogatási módokkal tudjuk ezt a támogatást kifizetni. Szeretném emlékeztetni önt arra, hogy amikor legutóbb almaválság volt, akkor a másik kormány egymilliárdos nagyságrendű támogatást tudott nyújtani, a mostani kormány háromszoros nagyságrendű támogatással kívánja segíteni az almafeldolgozókat.

Szeretném visszautasítani azt a vádját, hogy a magyar kormány elszalasztotta az európai uniós támogatási módokat. Mi is az igazság? Az az igazság, hogy amikor megjelent a rendelet, a magyar almatermelők közül összesen 226 termelő adott be igénylést, míg a lengyel gazdák egésze, minden termelő beadta az igényét. Ezzel az Európai Unió rájött arra, hogy gyakorlatilag az a támogatási forma, az a támogatási mód, amit az import kiesése, azaz az orosz embargó okozhat, nem jó módzata az ügy kezelésének.

És szeretném különválasztatni önnél, hogy nem lehet összekeverni az embargó okozta kárból eredő európai uniós támogatási rendszert és a magyar állam, különösen a tárca nyújtotta 3 milliárdos keretet. A kettő között óriási különbség van. *(Az elnök csenget.)* Ráadásul nem érte veszteség a gazdákat, mert az európai uniós keret újraindul, újraszabályozódik a lengyel gazdák becstelensége miatt.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

Öné a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy gondolom, nem a lengyel gazdáknak kell keresni a felelőst, hanem a magyar agrárvezetésben.

Másrészt pedig, államtitkár úr, ön felkészületlen és tájékozatlan, és még rádiót sem hallgat. Ugyanis szeptember 16-án a Kossuth rádió reggeli műsorában az ön minisztere, az ön főnöke elismerte, hogy nekünk is meg kellett volna igényelni ezt a támogatást. És ne vezesse félre a termelőket és a közvéleményt! Az a 3,1 milliárd forint, amiről ön beszél, az teljesen más jogcímen, teljesen különböző lehetőség, semmi köze az árukivonási vagy a be nem takarítási támogatás igényléséhez.

Annak a 125 millió eurónak a ránk eső részét így is, úgy is eltapsoltuk, elvesztettük a lehetőségét, azt már nem fogja nekünk kifizetni senki. A 3,1 milliárd forint döntő többsége, tisztelt államtitkár úr, tudja, kikhez fog vándorolni? A tézsekhez, a milliárdos tézszvezetőkhez és a léüzemekhez. Ezt egyébként az agrárkamara elnöke informálisan, belső beszélgetésekben már el is árulta bizonyos termelői köröknek. Úgy látszik, ezek az információk is hamarabb eljutnak hozzánk, jobbikosokhoz, mint önökhöz.

Egy lépést kell még megtenni az ön miniszterének és mindenkinek, aki ebben felelős: lemondani. Ezt nemcsak kérjük, hanem követeljük a magyar termelők nevében: ha kell, magánvagyonukkal felelni ezért a bűnös mulasztásért.

Mindenesetre azt kívánom önöknek, minden rosszindulat nélkül (*Az elnök csenget.*), hogy annyi pénzből éljenek önök idén, mint amit az almatermelők haszonként realizálni tudnak. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt az időkerete! Visszonválasz illeti meg Nagy István államtitkár urat, egyperces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszter-riumi államtitkár: Köszönöm szépen. Szeretném elmondani, képviselő úr, hogy tájékozatlanságról inkább ön tesz tanúbizonyságot. Hiszen a kérdés az számunkra, hogy hogyan vezessük be az iskolai étkeztetésbe az almasúrtményt. Hogyan hozzunk létre olyan rendeletet, ami megemeli a gyümölcslében a gyümölcsstartalom koncentrációját. Ezen dolgozik a tárca, hogy ne alkalmi, eseti megoldásokat tudjunk javasolni a gazdák termésére, hanem átfogó, minden évre, hosszú távra kiható megoldások szülessenek. És azzal, hogy megemeljük a gyümölcskoncentrátumot a gyümölcslevelekben, illetve bevezetjük az iskolai étkeztetésben a 100 százalékos gyümölcslé adását, ezzel olyan lehetőséget tudunk biztosítani, aminek népegészségügyi hatása van, aminek sokkal szélesebb körű hatása van, mint magának csak az egyszerű almatámogatásnak. Ezért egyeztet a tárca nagyon sokrétűen, nagyon széleskörűen, pontosan azért, hogy mindenki végleges megoldást találjon erre a kérdésre, mert csak így születhet megnyugtató megoldás az elkövetkező években.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mi van ezekkel a támogatásokkal?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! 2013-ban, amikor kiderült jó néhány támogatás jogosulatlan igénybevétele, és az, hogy jó néhány támogatott offshore háttérű cégment kapott támogatást, akkor ön a saját nyilvánossága előtt arra tett ígéretet, bejelentést, hogy az ilyen jellegű támogatások visszavonása felől intézkedni fog. Ugye, ezt ön még mint a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség felügyeletéért felelős vezető köztisztviselő tette, és arról volt szó, hogy gyakorlatilag a Csányi Sándor érdekeltségéhez tartozó Bólyi Mezőgazdasági Zrt.-től 22 millió forintot kellene visszakövetelni, de ezen kívül gyakorlatilag 700 olyan cég van, amelyben megközelítőleg 50 milliárd forint visszakövetelésére tett kezdeményezést.

Gyakorlatilag az elmúlt időszakban nemcsak egy játszóterés ügy, nemcsak a múlt évi területalapú támogatásos ügy, hanem több olyan került napvilágra, amivel kapcsolatban a kormányzatnak jogosulatlanul igénybe vett támogatásokat kellene mindenáron visszakövetelnie. Ezeknek a visszaköveteléseknek az eredményességéről nagyon kevés információ jut el a közvéleményhez. Tehát a bejelentések mindig megvannak, de nem nagyon halljuk azt, hogy mi ennek az eredménye, mennyi pénz jött vissza, mennyi ellen léptek fel, mennyitől követelték vissza már eredményesen, hogyan szűrik ki az offshore háttérű cégeket a következő támogatásokból.

Arról hallanék szívesen, vagy akkor kapnék megnyugtató választ, ha látnám azt, hogy mindezek a cégek ma már nem férnek hozzá ezekhez a támogatásokhoz, és nem részesülhetnek közpénzekből juttatott forrásokból.

Arra kérem miniszter urat, hogy a visszavont támogatásokról egy rövid tájékoztatást adni szíveskedjen. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy képviselőtársam egy olyan címet adott meg, amelyből nehezen tudtam következtetni a konkrét tartalomra, komoly bravúr lett volna, ezért több dologgal is készültem válaszképpen. Természetesen szívesen térek ki az offshore vagy offshore háttérű gazdasági vállalkozások pályázati szerepvállalásának lehetőségére.

Mielőtt ezt megteszem, szeretném tájékoztatni arról képviselőtársamat, hiszen az ön frakcióját is érinti, hogy az elmúlt időszakban több képviselőtársam is kérte, hogy bizonyos ügyek kapcsán konkrét vizsgálatok induljanak el. Ilyen volt az Öveges-program, illetve Schmuck Erzsébet képviselőtársam kérte, hogy ezt a kormányzat alaposan vizsgálja meg, hiszen összefonódás és csalás gyanúja merült föl. Ez a vizsgálat a hozzám eljutott visszajelzések alapján drákói szigorral zajlik jelen pillanatban a Miniszterelnökség ellenőrzési főosztálya által. Ezt meghaladóan Szabó Sándor képviselőtársam a szegedi játszótér-beruházás kapcsán tett lényegében egy bejelentést, illetve kérést a kormányzat felé. Ez a vizsgálat is zajlik. Mind a kettőnek szeptember végén lezárása közeledik, amelyről érdemben fogom tájékoztatni az Országgyűlést. Tehát minden olyan ügyben, amiben ígéretet tettem a vizsgálat elindítására, a folyamat megy.

Ami az offshore hátterű cégeket illeti, 44 ezer magyar vállalkozás nyert 2007 és 2013 között az európai uniós pályázati rendszerben. Ezek átvilágítása megtörtént. Valóban kiszűrtünk pályázókat, velük szemben fölmerült az offshore-gyanú. Ebben az esetben a tárcának, a pénzért felelős tárcának kell lefolytatni egy szabálytalansági eljárást. A szabálytalansági eljárások folyamatban vannak. Ezek végső szankciója kettős lehet. Az egyik szankció a visszafizetés, és van arra is jogi lehetőség, hogy ezeket a vállalkozásokat, amelyek ezt elkövették, kitiltsuk a következő hétéves ciklusra a rendszerből. Tehát folyamatban van az ezekkel kapcsolatos szabálytalansági eljárás.

Megjegyzem, nagy vita van a kormányzaton belül arról, hogy az Alaptörvény hatálybalépése előtti offshore cégekkel mi a helyzet. A Miniszterelnökség álláspontja az, hogy az átláthatóság követelményeinek nekik is meg kell felelni.

Ezt nem osztja mindenki. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, miniszter úr, a választ. Azért is tettem föl ezt a kérdést, vagy azért volt számomra ez érdekes, mert teljesen véletlenül itt az önkormányzati kampányban jutott tudomásomra az, hogy a tisztelt miniszterelnök úr nemrégén Kecskeméten egy konzervgyári üzemnél avatott valamit, ami, úgy tudom, norvég támogatásokban részesült. Azért is érdekes ez, mert ugye nem tudjuk, hogy a norvég pénz az végül is magyar közpénz vagy nem magyar közpénz. Ugyanakkor azt látjuk, hogy egy olyan cég kapott támogatást, amelynek valami belize-i hátterű cég a társtulajdonosa. Tehát a mai napig megvalósul, hogy ilyen jellegű offshore hátterű cégek esetleg támogatást kapjanak.

Ha a viszonyválaszában még arra kitérne, tehát a konkrét kérdésem az volt, hogy van-e már a költségvetés számára érezhető pénzbefolyás ezekből a támogatás-visszafizetésekéből. Tehát amit ön egy évvel ezelőtt bejelentett, abból az 50 milliárdos visszakövetelésből van már, ami sikeres, vagy minden még csak zajlik és folyamatban van? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Viszontválasz illeti meg Lázár János miniszter urat. Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tekintettel arra, hogy mivel a magyar költségvetésben szereplő, de európai uniós pénzekről van szó, ezért az Európai Unió eljárási szabályait kell alkalmazni, ami jogorvoslati lehetőségeket is fog biztosítani az érintettek számára. Legalább egy évbe fog telni az, míg bármilyen pénzt is vissza tudunk követelni; illetve nem mi tudjuk visszakövetelni, hanem az Európai Bizottságon keresztül Magyarország.

(12.20)

Itt azt a megjegyzést szeretném tenni, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal több vizsgálatot is folytat Magyarországon. Többek között jó néhány települési önkormányzatnál, kis önkormányzatnál 2008-ban és 2009-ben jelentős csalás történt vidékfejlesztési pénzek felhasználása, játszótérépítés, óvodaépítés kapcsán. Ezeknek a pénzeknek a visszatérítésére már megérkezett az OLAF határozata, itt azonban azzal kerültünk szembe, hogy az érintett polgármesterek már rég nincsenek hivatalban, és 1,3 milliárd forintot kellene visszafizetni az Európai Bizottság kasszájába. Ez körülbelül hatvan település azonnali csődjét jelentené.

Ezt csak azért hoztam szóba, hogy ellentmondásos a társadalmi megítélés és maga a helyzet, hogy ha csalás történik és visszaköveteljük a pénzt, milyen következményei vannak. Kis önkormányzatokat most csőd fenyeget abban az esetben, ha az OLAF-határozatot a kormány végre fogja hajtani.

Ez a válasz. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csöbör Katalin, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Lehet-e Miskolc, a szén és acél városából a kulturális fesztiválok városa?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Hoppál Péter államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Természetesen elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm. Öné a szó, képviselő asszony.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Miskolc eredetileg egy kisvárosi léptékű terület, amely egy milliós agglomeráció kulturális és funkcionális centrumaként szolgál. A régió szociális problémái közismertek, a foglalkoztatottság a hagyományos nehézipar megszűnésével romlott.

A kulturális életbe történő bekapcsolódás elé komoly akadályokat gördít a térségben kimutatható társadalmi egyenlőtlenség. Az itt élők közel egyharmada szegény, alacsonyan iskolázott és a mindennapi megélhetésért küzd, ezért fontos feladatunk a különbségek áthidalása kulturális eszközökkel is.

A város egy már nem létező gazdasági alapra tervezett nagyváros, amelynek az elkövetkezendő években kulturális értelemben is új arculatot kell adni, hogy a régióban minél teljesebben képes legyen betölteni központi szerepét. Ahhoz, hogy ez megvalósuljon, olyan programokat kell megvalósítanunk, hagyománnyá tennünk a városban, amelyek vonzerőt gyakorolnak az itt élőkre és a térségre. Ha pedig olyan rendezvényekkel vagyunk képesek előállni, amelyek tartalmukkal, színvonalukkal szélesebb érdeklődésre tarthatnak számot, az idegenforgalmi szempontból is kedvező hatást gyakorolhat a város életére.

A város fejlődése, jövője szempontjából tehát fontos szerep hárul a kultúrára, hiszen a hagyományok megtartása, új eredmények elérése hozzájárul az önbecsülés közösségi kereteinek megerősödéséhez, és célnak kell tekinteni, hogy hozzájáruljon a művelődési különbségek csökkentéséhez.

Annak idején Miskolc elindult az „Európa kulturális fővárosa” pályázaton, amelynek kapcsán Bozóki András, az akkori kulturális miniszter azt mondta, hogy nemcsak a győztes Pécs, hanem a pályázaton elindult városok nyertesek lesznek. A szocialista kormány ezt az ígéretét sem tartotta be.

Kérdezem államtitkár urat most, hogy mit tesz a jelenlegi kulturális kormányzat annak érdekében, hogy Miskolc kulturális felzárkózása a fővároshoz, illetve a dunántúli régióhoz *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* mielőbb megtörténjen. Várom válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Miskolc kulturális és szellemi élete fellendülőben van, ezt jól láthatjuk és tapasztalhatjuk, főleg az elmúlt négy esztendőben. Ezt a tendenciát a polgári kormány ígéreték helyett tettekkel segíti. Engedje meg, hogy néhány objektumot ebből felvillantassak.

A napokban fejeződött be a nagyon sikeres CineFest nemzetközi miskolci filmfesztivál, amelynek sikerességét magam is megtapasztalhattam, amikor Kriza Ákos polgármester úr meghívására részt vettem a fesztivál megnyitásában, és azt láttam, hogy gazdag, pezsgő kulturális élet zajlik Miskolcon. Rengeteg külföldi kulturális turista érkezett erre a fesztiválra, és emlékeztetném képviselő asszonyt, hogy kormányzati, állami forrásból ennek a fesztiválnak a kétharmadát tudtuk finanszírozni, hiszen a Nemzeti Filmalap, a kulturális tárca, illetve az NKA miniszteri kerete 60 millió forinttal segítette ezt a kulturális fesztivált.

Ezenkívül az első Orbán-kormány ideje óta, 2001 óta rendezik meg a Bartók Plusz operafesztivált, ami tulajdonképpen Európa és Magyarország egyik legimpozánsabb ilyen műfajú fesztiválja, és ez nem a fővárosban, hanem vidéken, Miskolcon kerül megrendezésre. Ezt a fesztivált az NKA három évre átnyúló finanszírozással támogatja. Szintén részt veszünk a fesztivál megrendezésében kormányzati oldalról.

Ezenkívül sorolhatnám a miskolci képzőművészeti életéről szólva a Herman Ottó Múzeum és a Miskolci Galéria Városi Művészeti Múzeum támogatását 180 millió forint keretében, illetve a II. Rákóczi Ferenc Könyvtárhoz is majdnem 200 millió forinttal járul hozzá a központi költségvetés. Azt gondolom, hogy a kulturális kormányzat nemcsak a fesztiválok szintjén, hanem a közművelődési és kulturális szervezetek, intézmények támogatása szintjén is jobban teljesít.

Bízom abban, hogy a következő években Miskolc kulturális arculata tovább tud erősödni, ebben a kormány támogatni fogja önöket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Csöbör Katalin képviselő asszonynak.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót, és köszönöm államtitkár úr válaszát. Valóban, számos olyan rendezvényünk van, amelyet csak városi forrásból nem tudnánk megvalósítani, ezért a kormányzati támogatásra nagy szükségünk van. Számos olyan tervünk van a jövőben is - lásd avasi karnevál és avasi fesztivál vagy AvasFest -, amit szeretnénk a jövőben is megvalósítani. Úgyhogy megnyugtató számomra, hogy a jövőben is és a következő években a kormány továbbra is támogatja Miskolc nemes céljait, és Miskolc nemes céljait a kormány sajátjának tekinti.

Úgyhogy természetesen elfogadom az államtitkár úr válaszát, és köszönöm azt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Államtitkár urat viszonzás illeti meg. Öné a szó.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Nyilvánvalóan az acélvárosimázból fakadó hátrányokat le kell küzdeni, és az is látszik, hogy a miskolci városvezetés nagyon jelentős munkát végez el azért, annak érdekében, hogy Európa kulturális térképére Miskolc felkerüljön.

Ebben a munkában, még egyszer mondom, a kormányra önök számíthatnak, de nagyon fontos, hogy a helyi vonatkozású feladatokat is elvégezzék, tehát együtt tudunk sikeresek lenni. Budapesten kívül Magyarországnak számos kulturális centruma lehet, és a régiócentrumok kifejezetten ilyen helyek, ahol ha a kulturális aktivitást erősítjük, akkor az hozzájárulhat egyébként a gazdasági élénküléshez is. Abban bízunk, hogy a kultúra nem önmagáért való értékeket teremt és őriz meg és ad át, hanem hozzájárul a kulturális ipar fejlesztésén keresztül a helyi gazdaság megerősödéséhez. Ebben, még egyszer mondom, továbbra is számíthat a kormány támogatására. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Földcsuszamlásszerű mutyik Siófokon**” címmel. Harangozó Gábor képviselő urat illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A nyugat.hu internetes hírportál 2014 áprilisában nyilvánosságra került hangfelvétele szerint Witzmann Mihály képviselőjelölt és Balázs Árpád, Siófok polgármestere arról beszélgetnek, hogy a siófoki kórházberuházás majd két éve azért áll, mert a Fidesz regionális vezetőjéhez, Bánki Erikhez kötődő kivitelező cég abban érdekelt, hogy álljon a munka, ugyanis így munka nélkül kapják a pénzt. Beszélnek egy közbeszerzésről is, ahol szintén az általuk „az Erik cégének” titulált vállalkozás nyert, holott kétszer olyan drága ajánlatot tett, mint a versenytársa. A hangfelvételeken Witzmann Mihály részéről továbbá elhangzott az is, hogy sor kerül majd a Miniszterelnökséggel történő egyeztetésre.

Az ügy kapcsán kérdéseket idéztem önhöz arról, hogy történt-e vizsgálat ennek a kivizsgálására, sor került-e ilyen megbeszélésre a Miniszterelnökségen, és ha igen, kivel és miről. Balázs Árpád az ügy mögött kökemény érdekeket is sejteni vél. Milyen érdekekre utal, amely érdekek erősebbek lehetnek annál az állami akarathnál, hogy jól működő egészségügyi ellátása legyen a magyar embereknek? Hány millió forint kötbért fizettek ki a beruházás során? Van-e összefüggés azon események között, hogy az Európai Unió vizsgálja a Magyarországra érkező fejlesztési források pályázati és kifizetési rendszerét, illetve azon gyanús esetek között, amelyek Fidesz-politikusok érintettségét vetik fel a fejlesztési pénzek elosztása és kifizetése kapcsán?

Miniszter Úr! Ön válaszában arról tájékoztatott, hogy kérdésemet továbbította Pólt Péter legfőbb ügyésznek, ami természetesen helyes, hiszen az eset erősen bűncselekménygyanús valóban. De miniszter úr, ugye nem akarja komolyan azt mondani ezzel, hogy az ön válasza ennyiben kimerül, hogy nem folyt vizsgálat egy ilyen ügy kapcsán az ön által érintett tárcában, hogy ez hogyan fordulhatott elő *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy volt-e megbeszélés a minisztériumban? *(Az elnök ismét csenget.)* Egyáltalán, miniszter úr, meddig tűri ön ezt a mutyit Siófokon? *(Taps az MSZP soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen az ismételt kérdését önnek. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőház! Először is a válaszom ugyan szűkszavú volt, amit az írásbeli kérdésre adtam, hiszen arról tájékoztattam, hogy tájékoztatni fogom a legfőbb ügyész urat; és itt jegyzem meg, hogy ha bűncselekmény alapos gyanúja merül föl, akkor önnek kötelessége országgyűlési képviselőként is büntetőfőljelentést tenni erről az ügyről, amennyiben bűncselekmény alapos gyanúja merül föl.

Ha nem teszi meg a főljelentést, illetve ha nem merül föl bűncselekmény alapos gyanúja, akkor valóban helyes, hogy hozzám fordul és erről kérdez, hiszen európai uniós pénzek fölhasználásáról van szó. Még helyesebb lenne, ha Bánki Erik képviselőtársunkkal és Witzmann képviselőtársunkkal tisztázná személyesen - bemutatom szívesen önöket egymásnak -, hogy vajon mindenféle zagyvaságra vagy zagyválásra sor került-e avagy sem. Tehát ha nem bűncselekmény, akkor érdemes az érintettekkel szóba elegyedni és megbeszélni, hogy ugyan mit tesznek.

Szeretném ugyanakkor aláhúzni, hogy számos problémás beruházás van Magyarországon az Európai Unió által finanszírozva. Siófokon is vannak ilyen beruházások. Ezeknek a beruházásoknak a megmentésével, hogy ezek a beruházások 2015. december 31-éig befejeződhetnek... - és ebben előkelő helyen szerepelnek, mármint a magas kockázatú, nehezen, lassan haladó, problémát okozó beruházások között előkelő helyen szerepelnek a kórházberuházások Magyarországon. Komoly fejtörést és gondot okoz a Miniszterelnökségnek és a fejlesztési pénzek koordinációját végző szervezeteknek, hogy hogyan tudjuk 2015. december 31-éig az összes folyamatban lévő, szerintem minden parlamenti képviselő politikai érdekeivel, társadalmi programjával egybeeső kórházfejlesztéseket befejezni.

Ennek jegyében természetesen kormánypárti és ellenzéki polgármesterek előtt is folyamatosan nyitva áll az irodám, hiszen ezek részben önkormányzatoktól átvett projektek és programok. Nem tudok arról, hogy itt bármiféle visszaélés történt volna. Szívesen rendelek el soron kívül bármiféle vizsgálatot, ezt időközben meg is tettem, de amennyiben bűncselekmény alapos gyanúja merül föl, akkor önnek is büntető följelentést kell tennie. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Képviselő urat viszonyítás illeti meg, öné a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR (MSZP): Köszönöm. Miniszter úr, egy másik felvételen Siófok polgármestere arról tájékoztatja a Fidesz képviselőjelöltjét, hogy a Közgép vezetőjével megbeszélte, hogy miután a somi pályázaton nyertek, a Közgép beszáll a kampányba, ahogy ezt korábban is tette, majd megbeszéli, hogy ebből a pénzből egy jó kis lejárato kampányt indítanak ellenem október végén. *(Lázár János: Maga ellen?)* Nem az az igazán felháborító ebben, hogy lejárato kampányt akarnak indítani, hanem hogy októberben valóban kimennek a szórólapok, a pályázati kiírás decemberben történik meg, majd a Közgép márciusban nyer a pályázaton.

Miniszter úr, vezető fideszes politikusok járják az országot, és mindenhol arról gyözködik az emberek, hogy szavazzanak fideszes polgármesterekre, mert akkor majd sok pénzt fognak nyerni a fejlesztéseken. Én ezek után azt gondolom, hogy azért kellenek a fideszes polgármesterek, hogy zavartalanul lehessen működtetni az ilyen pénzszivattyút. Nyilván egy ellenzéki polgármester nem fog asszisztálni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* az ehhez hasonló rendszerszerű lenyúlásokhoz. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonyítás illeti meg Lázár János miniszter urat. Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a kérdését. Megértem, hogy fölindult, hiszen személyesen érintett az ügyben képviselőtársunk, ezért csak azt tudom javasolni, hogy Balázs Árpád nagy megbecsülésnek, köztiszteltnek örvendő polgármester kollégámmal is vegye föl a kapcsolatot, Witzmann képviselőtársunkkal és Bánki Erik képviselőtársunkkal is, hogy a helyzet tisztázásra kerüljön. Én a magam részéről személyesen támogatom az ön politikai munkáját, tehát rólam semmiképpen ne föltételezze föl, hogy összeesküdttem volna az érintettekkel.

Másrészről a Közgépét illető kérdésére is nehezen tudok válaszolni, hiszen nem vagyok a Közgépnek sem tulajdonosa, sem vezetője. Egy dolgot tudok mondani, hogy minden beruházás esetében, ami lelassult, és ez a beruházás csomag is ebbe a körbe tartozik, meg fogjuk vizsgálni az összes körülményt.

És természetesen nem fogunk olyan nyomásnak engedni, hogy a beruházás befejezésének időbeli szükségszerűségére tekintettel irreálisan, mondhatni szurreálisan emeljük fel a költségeket, és bárki is az európai uniós kassa vagy a költségvetés fosztogató-sához kezdjen ez alapján.

Tehát azt tudom önnek garantálni, hogy a siófoki vizsgálatról részletesen tájékoztatom, politikai küzdelmeiben pedig együtt érzek önnel. *(Derűtség és taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Meddig még?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sokadszor beszélünk a banki károsultak helyzetének megoldásáról, a kormány mindezt nyújtotta, mint a rétestésztát több mint négy és fél éven keresztül, hiszen várt először Kúriára, aztán Alkotmánybíróságra, Európai Bíróságra, ismét Kúriára.

Most ott tartunk, hogy a hitelek felvételi árfolyamon történő forintosítása, tehát egy unikális megoldás helyett már 2016-ig ígérnek csak a probléma teljes körűnek szánt rendezését. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy már ennek az előkészítő szakaszába hatalmas bajok vegyültek, hiszen a Törvényalkotási bizottság utolsó ülése botrányba fulladt a tekintetben, hogy 20 perces külön időkerés ellenére sem tudták az önképviselői elolvasni azt, hogy miről szavaznak, amit aztán megszavaztak és amiről a tisztelt Ház is szavazni fog. Önök tehát egy biankó csekket írtak alá újra, egy olyan javaslatot, amely bár részmegoldásként elfogadható lenne, de komplett társadalmi csoportokat kihagytak belőle, példának okáért az államilag támogatott lakáscélú forinthatelt felvevők teljes körét, akiknek nem jár vissza semmi. Így a köztisztviselőkhöz rúgtak bele egy hatalmasat.

De hogy csak egy momentumot emeljünk ki, amellyel kapcsolatban az ön személyes véleménye is érdekelne: hogyan képzelhető el bármiféle rendrakás oly módon, hogy az összes, a közjegyzők által kiállított végrehajtási záradék mint közokirat hamisnak tekinthető, vagy legalábbis helytelen számításokon alapulónak? Hiszen azon jogsértő számítások, amelyeket a pénzintézetek osztottak meg ezen közületekkel, egyértelműen bizonyított módon gyengének találtattak, és adódik a kérdés, hogy ha benyújtanak egy ilyen elszámoltatásnak szánt csomagot, ami csak annyit mond ki, hogy egy virtuális tartozásállományból valami kicsit leírnak az

ügyfélnek, tehát az ellopott hifit visszaviszi a tolvaj a boltba és nyugodtan mentesülve szabadulhat, mégis kivel egyeztették ezt?

Kik azok a civil szervezetek, akikkel leültek? Kik azok a károsultakat védő ügyvédek, jogászok, akik adott esetben tanácsokat adtak, vagy pedig kik azok a bankszövetségi vezetők, banki és pénzügyi tisztségviselők, akik önöknek kottába fűjték ezt az egészet? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Kérdésének címéből, hogy meddig még, nyilván én is nehezen jöttem rá arra, hogy mégis ön mire fog gondolni, milyen konkrét kérdést fog fölvetni. De végigtekintve eddigi felszólalásait, azért nem volt nehéz rájönni, hogy a devizahiteles problémáját hozza ide újra a Ház elé, amit egyben meg is köszönök önnek, mert így el tudom mondani, hogy milyen komoly eredményeket tud felmutatni a kormány, még akkor is, ha ön ezt esetleg lassú folyamatnak tekinti. Hiszen kézzelfogható közelségbe került az az idő, amikor lényegében minden devizahiteles és nem devizahiteles problémája is meg fog oldódni. Hiszen ön is tudja, hogy a parlament előtt van és a mai napon szavazunk az elszámoltatási törvényről.

Egyébként a konkrét kérdését illetően nyilván ebben a törvényben esetleg módosító javaslatként fölvehette vagy fölveheti ennek a bizonyos záradéknak a kérdését.

Arra hívnám föl a figyelmét, hogy egy nagyon súlyos társadalmi problémáról van szó, amely megoldásának többféle összefüggése van, nyilván jogi, gazdasági, a bankszektort érintő, több millió embert érintő, az állam is részese ennek. És olyan megoldást kellett találni, még ha ez esetleg nem tűnik gyorsnak, akkor is, amely egyrészt jogilag valóban véget vet ezeknek az ügyleteknek, és hogy ebben minden érintett részes tudjon lenni, és olyan megoldás szülessen lépésről lépésre, ahol az ő problémájára jogi értelemben is, ha esetleg jogorvoslati útra tereli a kérdést, akkor is végleges választ tudjon kapni, és akkor jöhet majd csak a következő lépés.

Ön nyilván, hogy ezeket a lépéseket tudja, hiszen figyeli az Országgyűlés munkáját. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Kérem, hogy értse meg, és hogy ennek egyszer nyilván a végére fogunk jutni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! A vastaps hiánya ellenére én gratulálok önnek, hiszen a mellébeszélés magasiskoláját mutatta be. *(Lázár János: Hát, politikus.)* Hogy lehet két percben nem reagálni egyetlen felvetésre sem? Az azonnali kérdés műfaja egy kicsit mást kívánna meg, de ezzel számoljon el a saját lelkiismeretével. *(Lázár János Tállai András felé: Számolj el!)*

El kell hogy mondjuk, a végső cél nem az lehet, hogy jogilag véget vessenek önök ezeknek az ügyleteknek, hanem az, hogy a lopott holmit visszaszerezzék *(Lázár János: Az uzsorásoktól.)*, hogy visszacsoportosítsuk a tulajdonosok számára. Önök ezt részlegesen sem képesek teljesíteni, hiszen a felvételtől árfolyamon történő forintosítás nélkül a lopott holmi egy része azoknál a bankoknál marad, akik esetében még azt is elnézi az önök törvényjavaslata, hogy ha valaki ezen hamis közokiratok alapján elvesztette az otthonát, az lényegében semmilyen visszarendeződésre nem számíthat.

(12.40)

De arra se válaszolt, hogy kivel tárgyaltak erről az egészről. Elárulom önöknek, egy-két házi civil szervezeten kívül senkivel.

Éppen ezért a Jobbik újra összehívja a devizahiteles kerekasztalt, ahol helye van az összes civil szervezetnek, aki foglalkozott a kérdéssel, a károsultak összes érdekvédőjének, még az összes pártot, az államtitkárságot, a minisztériumot és a kormány képviselőit is meghívjuk.

Kérjük önöket, hogy először két év óta tegyék már tiszteletüket, és nézzenek a szemébe azoknak, akikkel szemben elszámolnivalójuk volna! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszontválasz illeti meg Tállai András államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Térjünk tehát vissza az eredeti kérdésre, a „Meddig még?”-re, jó? Tehát semmi nincs ebben a kérdésben, nyilván ez volt egyébként a célja. Azt tudom mondani, hogy nem sokáig, nem sokáig fog már itt fölácsozni a parlamentben és mellébeszélni arról, hogy a devizahiteles problémáját a kormány mikor fogja megoldani. Jól megélt ön ebből politikailag, és most nyilván az zavarja, hogy most már ön is látja a végét, hogy eljött a végelszámolás ideje, és ezt a politikai terméket majd a Jobbiknak, személy szerint önnek le kell venni, és valami mást kell majd természetesen kitalálni.

Én igenis a „Meddig még?” kérdésre konkrét választ tudok adni, de konkrét választ tud adni a parlament annak a több millió érintett ügyfélnek is. Azt a bankszektort pedig összemosni a kormánnyal, amelyik most 1000 milliárd forintért nyúl majd a zsebébe, hogy ezt rendezze, és a kormány barátjának

nevezni, ez pedig egy jobbikos nevetséges maszlagolás. Nem tudok erre...

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Rekordszinten a foglalkoztatás”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Igen.

ELNÖK: Földi László képviselő urat illeti a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A KSH augusztus végén megjelent gyorstájékoztatása szerint egy év leforgása alatt - 2014. május-július háromhavi átlagában - a 15-74 éves korosztályt tekintve 164 ezerrel többen, 4 millió 127 ezren dolgoztak Magyarországon, ami 22 éves rekordnak felel meg. Eközben a munkanélküliségi ráta 8 százalék alá csökkent az előző év azonos időszakához viszonyítva, ami 2008 vége óta a legkedvezőbb adat. Ugyanezen időszakban a 15 és 24 év közöttiek esetében mintegy 3,3 százalékpontos emelkedést láthatunk. A nők foglalkoztatása emellett újabb csúcst ért el, immár 1 millió 880 ezren dolgoznak, 82 ezerrel többen, mint egy évvel korábban.

Az Eurostat közzétett adatai szerint a múlt év hasonló időszakához viszonyítva 18 országban nő és csupán 5 országban csökken a foglalkoztatás. Az Európai Unió 28 országának átlagos növekedése 0,7 százalék, míg az euróövezetben 0,4 százalék volt. Ebben az időszakban a legjelentősebb mértékben, 3,1 százalékkal Magyarországon bővült a foglalkoztatottak létszáma, amit Nagy-Britannia követ 2,7, illetve Málta 2,6 százalékkal.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány az elmúlt négy évben számtalan programmal próbálkozott a foglalkoztatás bővítése érdekében, így többek között a munkahelyvédelmi akciótervvel, a közfoglalkoztatással vagy a kismamák foglalkoztatása érdekében elfogadott gyed extra programmal. Vajon ezen programok eredményének tudhatók be az európai viszonylatban is kiemelkedőnek számító foglalkoztatási mutatók? Várom megtisztelő választát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban elég komoly európai szintű

eredményei vannak az országnak a foglalkoztatás terén, hiszen a 2010-es állapotokhoz képest nagyon komoly eredményeket tudunk felmutatni, bár elégedettek még nem vagyunk.

Engedje meg nekem, hogy távirati stílusban mondjak ebből néhányat! 340 ezerrel dolgoznak többen, mint a 2010-es kormányváltáskor, a versenyszférában ez a szám 240 ezer fő; végre a foglalkoztatásban állók száma meghaladja a 4 millió 100 ezer főt. A munkanélküliségi ráta 7,9 százalék, ami 3,5 százalékkal jobb a 2010. májusi adathoz viszonyítva. A foglalkoztatottság mértékének növekedése az Európai Unióban a legnagyobb növekedési ütemet érte el. A fiatalok munkanélküliségi rátája 20 százalék, ami igen magas még mindig, de most már az Európai Unió átlaga alatt van.

Komoly eredmények vannak a kis- és középvállalkozói szektorban is, hiszen a támogatást megszorítottuk, 2 milliárdról évi 16 milliárd forintra, a négy év alatt összesen több mint 40 milliárd forint foglalkoztatási támogatásban részesült a kkv-szektor. 21 700 új munkahelyet létesítettek és 45 ezret megóvtak, de ugyanilyen szép eredmények vannak az „Első munkahely” garanciaprogramban is, ahol több mint 18 ezer fiatal helyezkedett el 2012 és 2014 között. A nyári diákmunkában is 24 ezer diák vett részt például 2014-ben. De nagyon komoly eredménye van a munkahelyvédelmi akciótervnek is, ahol 890 ezer fő foglalkoztatását tudtuk megőrizni.

Azt gondolom, hogy megvannak az eredmények, az alapok, és a folytatásról kell beszélnünk, remélem, ezt még a következő egy percben meg tudom tenni. *(Dr. Nagy István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak egy percben. Öné a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a választát, tisztelt államtitkár úr. Azt gondolom, én abból a térségből jöttem, ahol bizony a munkanélküliség elég magas volt, 14 százalék fölött korábban, és most 9 százalék alá ment a mi térségünkben is, ami igen jó eredmény, hiszen nem egy nagyiparral rendelkező, hanem inkább mezőgazdasági jellegű terület a miénk. De azt tapasztaltam saját választókerületemben is, hogy a kis- és közepes vállalkozások az elmúlt években igen komoly támogatásokat kaptak, és nagyon remélem, hogy a következő esztendőök uniós támogatása kapcsán ezek a kisvállalkozások a mi körzetünkben is még inkább tovább tudnak fejlődni, és még nagyobb számban tudnak munkaerőt alkalmazni.

Biztatóak az előző évek eredményei, és én bízom benne, hogy a következő esztendőöknek is meglesz még bőven a gyümölcse.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. A kormány egyértelmű célja az, hogy a foglalkoztatottak és az adófizetők száma megközelítse Magyarországon vagy elérje az ötmillió főt; a hozzánk hasonló létszámú országoknál ez a szám körülbelül ennyi, ők előttünk járnak, Csehország, Portugália például. Ezért is van az, hogy a következő időszakban az európai uniós forrásokat teljes egészében a munkahelyteremtés és a foglalkoztatásbővítés alá vetjük, és mintegy 60 százalékát a forrásoknak a gazdaságfejlesztésre és a vállalkozók ösztönzésére fogjuk fordítani.

Ezen belül a kis- és középvállalkozói szektor komoly támogatásban fog részesülni, munkahelyteremtésre mintegy 500 milliárd forintot fordítunk. De ugyanilyen jó eséllyel pályáznak majd az ifjúsági garanciaprogramban részt vevők és a közfoglalkoztatottak is, ahol az a cél, hogy a versenyszférába tudjanak majd átmenni, és a szakképzés terén is a duális képzésen dolgozunk, hogy ezzel jobb feltételeket teremtsünk a fiatalok számára is. *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Bízom benne, hogy sikeresek lesznek ezek a programok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mik az ökológiai gazdálkodás lehetőségei Magyarországon?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elfogadom.

ELNÖK: Igen. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az ökológiai gazdálkodásról, mint olyanról e Ház falai között kevés szó esett még, és kevesen méltatták ezt. Néhány mondatban engedjék ezt meg, mielőtt a kérdéseimet felteszem. Egy olyan gazdálkodásról van szó, amely lényegesen olcsóbban, hosszú távon olcsóbban egészségesebb és értékesebb terméket állít elő, hiszen vegyszerek használata nélkül, tehát műtrágya és permetszerek használata nélkül állítja elő ugyanazt a terméket, és sokkal magasabb áron értékesíthető.

(12.50)

Ez egyre elterjedtebb, világszinten is már egyre több tanulmány bizonyítja azt, hogy ez a jövő útja. A magyar kormány is szemlátomást elkötelezett emellett, hiszen februárban elfogadásra került a „nemzeti akcióterv az ökológiai gazdálkodás fejlesztéséért” elnevezésű kormányzati terv. Azonban ez egy írás

maradt, és a szavak szintjén maradt ez ezt követően, hiszen nem váltotta ezeket senki tettekre, sőt az ellenkezője történik szemlátomást, hiszen éppen ezekben a napokban, az elmúlt öt napban történik a kishantosi gazdaság megmérgezése - fogalmazzunk így erősen, hiszen erről van szó -, a 452 hektárból mára 290 hektárt lepermeteztek, illetve műtrágyáztak. Ezzel egy olyan öt év alatt megszerezhető Bio Suisse minősítést veszített el ez a terület, amihez újabb öt év kell a permetezés beszüntetésétől kezdve, hogy elnyerje ezt a magas szintű minősítést.

Az a kérdésem, hogy mit tesznek ennek a felelőtlen gazdálkodásnak a haladéktalan leállítására érdekében, és hogy mikor kerül sor a szerződések felbontására az úgynevezett új bérlőkkel, hiszen ők biogazdálkodást vállaltak erre a területre.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném azzal kezdeni, hogy a legnagyobb szövetségest találja a földművelésügyi tárcában az ökológiai gazdálkodás terén, hiszen mindannyian tudjuk, mindannyian érezzük, hogy a mezőgazdaság ezen ága, ezen iránya a XXI. század, fogalmazhatnék úgy is, az emberiség jövője szempontjából nélkülözhetetlen. Ennek a segítése, támogatása, ennek a felkarolása mindenképpen nagyon kiemelkedő és nagyon fontos. Nem véletlenül tűzte ki célul a kormány 2014 és '20 közötti akciótervében, hogy megduplázza mind a növénytermesztésbe vont területeit, mind az állattenyésztésbe vont ágazatait.

Azt is el kell mondanom, hogy le vagyunk maradva az Európai Unió átlagához képest, hiszen az összterület mintegy 3 százaléka jelen pillanatban, ami biogazdálkodás vagy ökológiai gazdálkodás alá esik. Szeretnénk ezt a területet 6-7 százalékra megemelni, hiszen olyan területi, környezeti és szakmai potenciál rejtezik a magyar mezőgazdaságban, hogy erre képesek tudunk lenni.

Szeretném önnek azt mondani és felhívni a figyelmét arra, hogy nem Kishantos jelenti önmagában az ökológiai gazdálkodást. Szeretném meginvitálni önt, ha ideje és módja adódik, Rábcakapira, Németh István gazdaságába, tekintse meg, hogy milyen országos jelentőségű beruházások és mintegy két évtizedes munka folyik azon a területen.

És szeretném önnek elmondani, hogy a kishantosi bérlők szerződésben vállaltak garanciát arra, hogy továbbra is ökológiai gazdálkodást folytatnak azon a területen. Tehát semmi sem igaz azokból a hírekből, amelyek itt felmerültek. Kishantos esetében nagyon sokszor előfordul, hogy teljes valótlanságokat állítanak, még a kérdés sem szokott igaz lenni ebben a tekintetben.

Tehát azt ajánlom önnek, hogy Kishantos helyett jöjjön Rábcakapira, és nézze meg mindazt a

jövőt, amit a magyar kormány ökológia-gazdálkodás téren elképzelt, és mindazt a jó példát, amit nyújtanak ott ebben a gazdálkodásban. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Ikotity István képviselő urat illeti a szó, egy percben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Budapest felé közeledve személyesen volt alkalmam megtapasztalni ezt a permetezést, illetve ennek a hatásai már látszódnak. Gyomirtóról van szó. Tehát akármit is mondanak, egészen egyértelmű, hogy ez a permetezés ezen a területen megtörtént, tehát egy vegyszeres beavatkozás történt.

A kérdésem akaratlanul és idő híján kicsit ravaszra sikeredett, hiszen ezek az új bérlők nem vállaltak hosszú távon biogazdálkodást, nem is volt a szerződésben ilyen, a szerződés 4.4. pontja egy évig kötelezte volna őket arra, hogy biogazdálkodást folytassanak. Onnan tudjuk, hogy ezt azonban nem tették meg, mert a biominősítő szervezeteknek feltettük ezt a kérdést, hogy vajon ezek az új bérlők kérték-e ilyen ökológia-gazdálkodásra lehetőséget, és nem tették ezt meg. Tehát az elmúlt egy évben nem folyt biogazdálkodás.

Kérdésem továbbra is: mikor szüntetik meg az új bérlők szerződését? És mikor vetnek véget a folyamatos permetezésnek, ami zajlik jelenleg is?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Valótlanságokat állít, aki vegyszerezéssel vádolja a kishantosi gazdálkodókat. Az agrár-környezetgazdálkodási programban foglalt kötelezettségeknek minden új családi gazdálkodó is maradéktalanul eleget tett. A 2013. év októberében megkötött haszonbérleti szerződések értelmében az első gazdasági évben biogazdálkodtak a pályázat nyertesei, és az új haszonbérletük önkéntes nyilatkozatban vállaltak kötelezettséget az agk-követelmények további betartására is a haszonbérleti kontraktusok lejártáig. Tehát azt hiszem, ez elég egyértelmű ahhoz, hogy ezt elmondjuk.

De szeretném ismét felhívni a figyelmét, hogy az ökológia-gazdálkodás nem egyenlő Kishantossal. És nagyon szeretném, hogy a válaszból az rögzülne meg önben, hogy a magyar kormány mindent megtesz azért, hogy a növénytermesztő területek megduplázódjanak, és az állatlétszám is megduplázódjon az elkövetkező esztendőben. És ehhez kiemelkedő támogatást tudunk nyújtani mind az Európai Unió keretéből, mind nemzeti forrásból.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője,

azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Hol tart az ügy?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, képviselő asszony.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A média évek óta beszámol a kecskeméti sportegyesületet működtető társaság ügyéről, a KSE Kft. számlázási botrányáról. A sajtóhírek szerint az ügy, hogy közel százszázalékos önkormányzati tulajdonban lévő kft. három olyan céggel kötött marketing- és reklámcélokra szerződést, amelyeknek portfóliójában nem szerepel ez a munka. A négypartú önkormányzati vizsgálóbizottság megállapítása szerint két év alatt a három cég összesen 298 millió forint közpénzt kapott így. Az ügyben az MSZP Demokrácia Központja megtette a feljelentést, és ez alapján a sajtóhírek szerint a NAV adócsalás, okirat-hamisítás és hűtlen kezelés gyanújával nyomozást indított. Ennek lassan három éve.

Amit tudunk, amit hallunk és amik a tények, hogy a kecskeméti cégek gazdálkodásáért felelős alpolgármestert akkoriban Szemereyné Pataki Klaudiának hívták, aki azóta nagy karriert futott be, hiszen a nyomozás ideje alatt rokona, Matolcsy György megüresedett mandátumán lett országgyűlési képviselő, és ezzel mentelmi joghoz jutott, az új ciklusban pedig dr. Zombor Gábor, Kecskemét volt polgármestere, azóta a fideszes, egészségügyért felelős államtitkár helyett megbízással vezeti a várost. Most pedig az önkormányzati választásokon Kecskemét polgármesteri posztjéért indul.

Időközben a kecskeméti sportegyesületet működtető kft. felügyelőbizottsági tagjai elhagyták a süllyedő hajót. A cég csődbe ment. A sajtóhíresztelések szerint az fb-tagok új céget alapítottak, amelybe a kft. javait átmentették. A hírek szerint a kirendelt felszámoló cég így már csődbüntett miatt is nyomoz.

Az ügy, amely már évek óta borzolja Kecskemét közvéleményének kedélyét, a mai napig sem tisztázott. A kérdés az, hogy a közvélemény és a sajtó érdeklődését is felkeltő ügynek mi lesz a végkifejlete. Az ön minisztériuma által felügyelt NAV hol tart a nyomozásban, mikor láthatnak tisztán a kecskeméti lakosok?

Várjuk válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Kérdésének címe, hogy „Hol tart az ügy?”, és ugye az azonnali kérdés olyan műfaj, hogy csak a kérdést kell közölni a válaszadóval, ezért én nyilván nem találhattam ki a „Hol tart az ügy?” kérdésből, hogy ön a

kecskeméti ügyel kapcsolatban fog kérdezni. De ha jól értettem, ön is híresztelésekre alapulva mondott vádakot, újsághírre alapozva mondott név szerint közéleti személyekre ön szerint terhelő dolgokat, amire, én nem vagyok abban biztos, hogy a parlamenti műfaj, az azonnali kérdések órája megfelelő. Hogyha ön az ügyben valóban konkrétumokat szeretne, akkor keressen más parlamentáris lehetőséget arra, hogy információhoz jusson a büntetőügyben.

Egyébként számomra a törvény sem engedélyezi, hogy a büntetőeljárásról vagy bármely eljárásról részleteket, konkrétumokat mondjak. Tehát ön nyilván nem is várhatta azt, hogy egy ilyen fel sem tett kérdésre a parlamentben az adott minisztérium államtitkára, az a minisztérium, amely a Nemzeti Adó-és Vámhivatalt felügyeli, konkrét, részletekre kiterjedő választ fog adni.

(13.00)

Nyilván ön úgy gondolja, hogy ez alkalmas politikai támadásra, én viszont azt mondom önnek, hogy önt mint országgyűlési képviselőt a mentelmi jog védi, de fontolja meg azt, hogy közéleti ismert személyeket híresztelésekre és újsághírekre hivatkozva a nyilvánosság előtt esetleg megvádol.

Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Ha figyelt volna arra, amit mondok, akkor hallhatta volna, hogy vádak nem fogalmaztam meg, csak tényeket közöltem. Annyit mondtam, hogy az alpolgármester asszony volt akkor a cégekért felelős alpolgármester. Most pedig a Fidesz polgármesterjelöltje.

Nem szabad, hogy a polgármester-választáskor a helyi lakosság úgy érezze, hogy kettős mérce van, és nem vizsgálják meg minden gyanús tünő ügyet, csak akkor, ha ellenzéki jelöltekről van szó. Ennek a látszatát is el kell kerülnünk, államtitkár úr! Lassan három év után egyszerűen furcsának tűnik, hogy fiktív számlázási ügyben, ilyen egyszerű ügyben ne kerüljön pont egy nyomozás végére.

Csak úgy tudnak a kecskeméti élők a tisztességes választási helyzetben a szavazati jogukkal biztosan, ha tudják, hogy mi az ügy vége. Ez, azt gondolom, egy demokráciában mindannyiunknak érdeke. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonválasz illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Nem csak annyit mondott! Szó volt

átmentett vagyonokról, újonnan alapított gazdasági társaságokról - tehát figyeljen oda, hogy mit mond!

Egyébként pedig jogszerű, hogy az ügy több mint két évig tart, hiszen ezt a büntetőeljárásról szóló törvény lehetővé teszi.

Önnek pedig azt kívánom, ha továbbra is konkrét dolgot szeretne az ügyről, akkor a büntetőeljárásról szóló '98. évi XIX. törvény 74. §-át olvassa el, amely elmondja azt, hogy felvilágosítás adható, amennyiben azt az ügyész engedélyezi, és amennyiben jogi érdeke fűződik az érintettnek hozzá. Az Országgyűlésről szóló törvény alapján önt is megilleti a felvilágosításkérés joga, de a Be. törvényt, a büntetőeljárásról szóló törvényt önnek is be kell tartania. Javaslom önnek, hogy ez alapján kérjen konkrét információkat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Direkt szúrta el a kormány?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszkérésre Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen, a képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét, tehát önt illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány még az önkormányzati kampány közeledéseként jelentette be, hogy a korábban államilag nem támogatott, humán papilloma vírus - HPV - elleni védőoltást mindenki számára elérhetővé teszi ingyenes védőoltás keretében, és meg is kezdi ennek októberi beadásával a védekezést.

A gyors tempójú támogatottá tétel minden hetedik osztályos leánygyermekkel rendelkező szülőktől gyors döntési helyzetbe hozott, és tucatjával jöttek a kérdések, érdeklődések, hogy mit is kell tudni az oltásról és annak esetleges pozitív, illetve negatív következményeiről.

A gyors és heves reakciók a szülők és a diákok részéről jelezték, hogy nem sikerült jól előkészíteni az oltás megismerhetőségét, pozitív és esetleges negatív hatásait. Ez a hirtelen és a nyilvánosság, valamint a szülők részére előkészítetlen kampányvízi trükk hitelességi aggályokat hívott életre az oltással szemben. A kormány hibázott, amikor öncélú politikai haszonszerzésből, a szülői döntésre nyitva álló határidő előtt pár héttel rántotta ki a kampányalapból az oltás ingyenes lehetőségét. Ezzel elmulasztotta, hogy a szülők és a diákok körülmények között megismerhessék a védőoltás körüli támogató és ellenvéleményeket, hasznokat és kockázatokat. A kormány így lehetőséget sem adott egy, a bevezetés előtt mindenképp szükséges szakmai, tudományos és társadalmi vitának, egyeztetésnek, amelyen a támogatók

és az ellenvéleményen lévők egységes és szervezett keretek között olyan diskurzust folytathattak volna, amelynek teljes körű megismerését követően minden szülő felelősségteljesen és megalapozottan tudott volna dönteni az iskolakezdés utáni hetekben.

Az ilyen kampánycélú és 1,7 milliárd forintba kerülő kapkodás egyáltalán nem használ a kötelező és ingyenesen biztosított védőoltások társadalmi elfogadottságának, másrésztől szakmaiatlan és gyanakvásra ad okot szélesebb körökben. A kérdés pedig: vajon politikai haszonszerzésből, illetve kampánytrükkből vetették-e be az oltást, és hogy direkt vagy gondatlanságból szűrték el az oltás társadalmi megítélését?

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sokban segítette volna megérteni az ön motivációját, tisztelt képviselő úr, de a viszonzásban még lesz lehetősége válaszolni, hogy ön egyébként támogatja ennek az oltásnak a beadását vagy nem támogatja, hiszen itt egy olyan oltásról van szó, amely 93 százalékban képes a betegség későbbi kialakulását megelőzni. Tehát úgy gondolom, hogy nagyon helyes, ha minél többen adatnak be ilyen megelőző védőoltást. Évek óta - különböző településeken, különböző önkormányzatoknál - ingyenesen megkaphatják már sokan, és elég nagy arányban kérték is ennek az oltásnak a beadását.

Azért fontos ezt ebben az életkorban a lányoknak beadni, 7. osztályban, a 12. életév környékén, hiszen ekkor fél év, hat hónap eltéréssel csak két oltást kell beadni, míg a későbbiekben hármat, tehát sokkal egyszerűbben, sokkal gyorsabban lehet megoldani a védettséget. Természetesen maga a betegség általában nem a tizen-, huszoneves korú lányoknál, hanem a 45 év körüli nőknél jelentkezik, de nagyon fontos, hogy ebben a korban már megszerezzék a védettséget.

Ön azt mondja, hogy nem sikerült kellő mértékben támogatottságot szerezni ennek a programnak. Tisztelt Képviselő Úr! A szülők 83 százaléka nyilatkozott úgy, hogy szeretné, ha gyermekének beadnák ezeket az oltásokat. Ha a szülők 83 százaléka így nyilatkozott, akkor szerintem igencsak jól sikerült, hiszen ilyesfajta önkéntes nyilatkozattételben ez az arány messze-messze túlmúlt minden korábbi, bármilyen más védőoltásnál tett nyilatkozási arányokat. Ezek szerint a szülők 83 százaléka nemcsak hogy megismerte ennek a részleteit, hanem pozitívan is döntött mellette.

A kormány büszke arra, hogy sikerült megoldanunk, igen, több milliárdos költségvetési áldozatvállalás mellett, de sikerült megoldanunk, hogy ez az oltás most már minden magyar 12 éves iskolás lány

számára beadható, ezzel nagymértékben tudjuk az ő egészségüket megőrizni, és évtizedekkel később kialakuló betegségek kockázatát 93 százalékban csökkenteni. Örülünk, hogy a magyar szülők 83 százaléka egyetértett velünk ebben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzás illeti meg a képviselő urat.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Bennem mégis maradt egy hiányérzet, ami az ön válaszával kapcsolatos, márpedig az, amit én beismerésnek veszek, hogy ön beismerte, hogy ez egy kampánytrükk volt és a kampányra lett előkészítve, hiszen mélyen hallgat erről a kérdéstről, meg sem említi, hogy végül is miért volt ez az időzítés.

A másik, amit nem válaszolt meg, hogy kikkel és milyen körülmények között konzultáltak. Elmondott egy szám adatot, amiből jól látszik, hogy még mindig nem sikerült a szülőket meggyőzni, tehát a tájékoztatás nem volt megfelelő. Az időszerűsége ugyanúgy nem kaptunk választ.

Úgy gondolom és úgy tűnik, hogy önök egy hasznos és jó dolgot is képesek ügyetlenül felhasználni, és képtelenek megfelelő választ adni ezekre a kihívásokra, és képtelenek tisztába tenni ezt a történetet.

Én ezt a választ, illetve azt, amit ön mondott, egyáltalán nem tudom elfogadni. Mellébeszélés, illetve maszatolás történik az ügyben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzásra megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Kétszer lett volna lehetősége arra, hogy támogassa azt, hogy a méhnyakrák ellen beoltsák a magyar lányokat. Ön egyszer sem élt ezzel. Megpróbált itt valamiféle politikai tőkét kovácsolni ebből.

Úgy gondolom, hogy mindenki örülhet ennek. Ahogy az előbb is elmondtam, hogy ha a szülők 83 százaléka ezzel egyetért és beoltatja a lányát, akkor úgy gondolom, hogy a kormány nagyon helyes döntést hozott, és nagyon jó helyre teszi ezt a közpénzt. Ön is nagyon jól tudja, csak elhallgatja, hogy ez nem egyéves, hanem több éves program, tehát több évre elegendő vakcinánk van arra, hogy a fiatal diáklányokat beoltsuk.

És ahogy mondtam önnek a bevezetőben is, évek óta már sok helyen ilyen HPV-oltást kapnak az önkormányzatok jóvoltából a diákok, most ezt országos szinten kapják meg. Ennek nincsen semmiféle különösebb köze - egy többéves programnak hogyan lehetne köze egy kampányidőszakhoz? Ha pedig bárki egyébként ebben az országban vagy bármilyen más országban HPV-védőoltás beadását ígéri meg a kampányban, akár önkormányzati ígéretként, vagy

bármilyen más oltás esetében bármilyen kampányban, azt hiszem, az az egyik legjobb ígéret, pláne ha a szülők 83 százaléka ezt támogatja is. Erről kéne hogy szóljon a politika, hogy az emberek több mint négyötödének akaratát hajtsuk végre. Ebben a döntésben ezt sikerült nekünk elérni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 10 perc van, a kérdések tárgyalására térünk át.

(13.10)

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Tervezik-e, hogy a kormányzati ciklusban kiemelt beruházként megvalósítják az 1-es villamos útvonalának meghosszabbítását?”** címmel. Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Jelenleg is számos döccenővel zajlik az 1-es villamos vonalának korszerűsítése, illetve az esztergomi vasútvonal felújítása. Remélhetőleg hamarosan elkezdődik az Mo-ás körgyűrű további építése is. Úgy gondolom, hogy ezek az építkezések, illetve tervezett építkezések kellő logisztikai alapot kell hogy biztosítsanak arra, hogy meghosszabbítsák az óbudai vasútvonalig az 1-es villamos vonalát. Ha azt gondoljuk, azt kívánjuk, hogy az emberek minél többen használják a tömegközlekedést, akkor értelemszerűen erre lehetőséget kell számukra adni.

A főváros 2030-ig tartó hosszú távú fejlesztési tervében egyébként is láthatjuk ezt a felújítási tervet, ezért azt gondoljuk mi, III. kerületiek, hogy itt az idő arra, hogy a tervből valami meg is valósuljon. Ez a fejlesztés már csak azért is kívánatos lenne a főváros egésze szempontjából, mert talán az óbudai az egyetlen olyan nagy temető, ahova a hozzátartozók, nagyon nagy számban idős emberek nem tudnak közvetlenül eljutni, nem tudják közvetlenül szeretteiket meglátogatni. Itt kényelmesen, dugómentesen lehet majd megközelíteni - ha megvalósul ez a beruházás - a temetőt, illetve fordítva is, egészen az agglomerációból és a hegyen lakó emberek is dugómentesen tudnak eljutni a Nyugati pályaudvarig. Az 1-es villamosnak nincsenek fideszes, szocialista vagy más párthoz tartozó utasai. Olyan utasai vannak, akik szeretnének minőségi tömegközlekedést, olyan óbudai polgárok, akik szeretnének bejutni a városba.

Kérdezem ezért miniszter urat, tervezik-e, hogy a következő kormányzati ciklusban kiemelt beruházként megvalósítják-e az 1-es villamos meghosszabbítását, illetve van-e valódi egyeztetés a kormányzat és a főváros között, hogy mely fejlesztések indulnak el a következő években, ez köztük lesz-e.

Várom választát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2010-ben megalakult kormány és az akkor megválasztott Fővárosi Közgyűlés leromlott infrastruktúrával rendelkező fővárosi közösségi hálózatot, járműparkot és hatalmas összegű adósságállományt örökölt korábbi baloldali kormányoktól és a korábbi liberális városvezetéstől.

A közlekedési operatív programból a városi és elővárosi környezetbarát közösségi közlekedési fejlesztésekre országos szinten 545 milliárd forint használható fel. Ennek majdnem felét, mintegy 210 milliárd forintot kötelezően a 4-es metróvonal megépítésére kellett fordítani.

A jelenlegi kormányzat a lehetőségekre álló kereteken belül a felszíni közlekedést támogatja. Ennek köszönhetően olyan, a korábbiakhoz nem mérhető jelentős beruházások fejeződhetnek be, amelyek jelentős hatással lesznek a főváros közlekedésére. Ezek közé tartozik a villamos- és trolibuszbeszerzés, a budai fonódó villamoshálózat kialakítása, valamint az 1-es és a 3-as villamospályák rekonstrukciója is. A külső Bécsi úti villamosvonal Aranyvölgy végállomásig történő meghosszabbításának előkészítésére irányuló megvalósítási tanulmány 2013-ban elkészült. A beruházás keretében hat új megálló létesült mintegy 3 ezer méter hosszú új vonalszakaszon. A becsült teljes beruházási költség mintegy 7 milliárd forint, a kivitelezés időigénye mintegy 3-3,5 év.

A 2014-2020. finanszírozási időszakban az IKOP úgynevezett hármas prioritása adta a keretet az 1-es villamosvonal meghosszabbításának támogatására. Az IKOP az Európai Bizottság jóváhagyására vár. Tehát ami itt előkészítés kellett, azt megtettük, az Uniónál van. A jelenleg zajló szakmai egyeztetés lezárultát követően lehet megmondani, hogy az előkészített projektek közül melyek valósulhatnak meg a következő ciklusban uniós forrásokból.

A projektek rangsorolása és ütemezése természetesen a Fővárosi Önkormányzat döntésétől is függ. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm a türelmet, köszönöm a figyelmét. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Süllyedő Atlantisz - Somogyország a neved?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Somogyország - büszkén vallott elfogultsággal hirdethetem - hazánk legszebb megyéje. Csakhogy a nyolcvanas évek eleje óta eltelt harminc év alatt 360 ezres lakossága 315 ezer főre apadt, ez pedig az országos csökkenés tulajdonképpen kétszeresét meghaladó fogyást mutat. Immár ott tartunk, hogy megyénkben az országos másféllel szemben minden egyes születésre két temetés jut. Koppány vezér egykori uruzága csodálatos Árpád-kori falvaival lassan, illetve történeti léptékkal nézve nem is olyan lassan, de annál biztosabban felszámolja magát. Az elöregedés, a katasztrófális népességfogyás, valamint az egyre nagyobb méreteket öltő etnikai átstrukturálódás igen-igen komoly kérdéseket vet fel, és alapjaiban fogja meghatározni közösségeink jövőjét. Hogy is írta Babits Mihály egykor a Nyugatban? „Beszélni kell, kiáltozni, sirni, míg valaki ezt a védekezést meg nem találja. S ha egyszer a magyarság elpusztul: el fog pusztulni emléktelenül, nyomtalanul. A kutya sem ugat, a varjú sem károg utánunk. Mindaz, amit tettünk és teremtettünk, eltűnik, mintha sohasem lett volna.”

A népesség pusztulásával párhuzamosan döbbenetes mértékűt ölt az épített környezet leromlása is. A megye 120 ezer lakóingatlanából több mint 20 ezer üresen áll, ezek háztáji gazdálkodásra kiválóan alkalmas gazdasági épületeikkel a mostani folyamatok fényében előbb vagy utóbb, de sajnos inkább előbb az enyészeté lesznek.

A nemzeti fejlesztés 2030. évi területfejlesztési koncepciójában többéves késés után végre megfogalmazták, hogy az aprófalvas térségek nagyszámú üres ingatlanát fel kell mérni, hasznosításukra pedig tervet kell kidolgozni. Ezért jogos a kérdés, hogy miért nem tett semmit a kormány csak a megyénkben legalább ilyen százmilliárdos vagyontömeg felmérésére, megmentésére. Miért nem kap tájékoztatást a szélesebb nyilvánosság a hazai települések harmadát alkotó kistelepülések (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) sorsát alapvetően befolyásoló konkrét elképzelésekről?

Várom érdemi válaszát. Köszönöm. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szólás lehetőségét, köszönöm képviselőtársam kérdését, akivel több megállapításában osztozni tudunk.

Valóban komoly felelősséget ró a mindenkori parlamentre és a végrehajtó hatalomra is, hogy Európa talán a britek után legrégebbi országát, államát, a több mint ezeréves Magyarországot még ötszáz év múlva államként és országként emlegessék. Azt hi-

szem, manapság a kormánynak ez egy komoly felelőssége több oknál fogva is.

Amit ön felvet, azt a problémát én már itt szóba hoztam több alkalommal. Szívesen állok bármilyen vitára vagy személyes megbeszélésre is készen ezzel kapcsolatban. Ennek a kormánynak a következő négy évben a helyhatósági választások után a legfontosabb társadalompolitikai kihívása az lesz, hogy hogyan tudja a kistelepülések helymegtartó képességét az ön által nagyra becsült és szeretett Somogyban éppen úgy, mint Békés megyében vagy Dél-Baranyában megtartani annak érdekében, hogy ne csökkenjen a lakosság létszáma. Ez alapvetően gazdasági erőforrás kérdése. Ezért nemcsak az ön által említett országos fejlesztési és területfejlesztési koncepció szintén vagy a Földművelésügyi Minisztérium által összeállított és most európai uniós támogatásra lefordítandó vidékfejlesztési program szintjén kell ennek megjelennie, de az állam számára rendelkezésre álló vagyonelemekkel való gazdálkodás szintjén is.

Ezért próbáltuk beindítani az állami földek újraosztását, ezért fogjuk felülvizsgálni az állami erdőgazdaságok helyzetét, mert úgy gondoljuk, hogy ezeket alapvetően az önkormányzatok javára, az önkormányzatok által szervezett közösségek javára és különösképpen az ott élők javára kell kamatoztatni. Nekünk az a célunk, hogy a helyben rendelkezésre álló, állam által birtokolt természeti és gazdasági erőforrások el tudják tartani ezeket a kis közösségeket. Hogy ez milyen tervben és keretek között valósul meg: 1200 milliárd forint van a következő hétéves fejlesztési tervben, amit önkormányzatok és megyék fognak felosztani.

Somogy megye területfejlesztő megye lesz intézményfenntartó megye helyett. Reményeim szerint ezek a szempontok ott is érvényesülni fognak. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Ki fizeti meg a játszótérszomszédok költségeit?**” címmel. A képviselő urat illeti a szó.

(13.20)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Miniszter Úr! A miniszter úrnak most az a kellemetlen helyzete lesz, hogy szerintem az én kérdésemre adott választ keverte az előbbi válaszok közé az előbbi felszólalásában. Ugyanis a kérdésem jelentős részéket arra voltam kíváncsi, hogy a játszótérbotrányként elhíresült ügyben, amelyben 145 hazai kistelepülés érintett, újra bebizonyosodott az, hogy a kormány és az MVH nem tudja maradéktalanul megakadályozni az EU-s pénzforrások hatékonytalan felhasználását, és nem tudja megakadályozni az ezzel kapcsolatos visszaéléseket.

Mint azt a miniszter úr az előbbi válaszában elmondta, 2008-ban kezdődtek ezek a forrásfelhasználások, azonban nemcsak 2009-ig tartottak, hanem 2011-ig. Jelen pillanatban, amikor az Európai Csalás Elleni Hivatal fényt derített az esetre, és a támogatók visszakövetelése ügyében lépéseket és kezdeményezéseket tett, nagyon-nagyon sok kérdés merül fel.

Hol van az a pályázati cég, amely rávette ezt a 145 önkormányzatot? Ki a felelős azért, hogy a korábbi rendszerekben, ahol többek között az MSZP egy államtitkára is észrevette az ezekkel kapcsolatos túlszámlázásokat, nem történtek lépések? Hol van annak a felelőssége, hogy ezek a terhek hol fognak jelentkezni? Az önkormányzatokat hogyan fogja ez érinteni? A kormányzat fizeti vissza ezeket a pénzeket? Hol vannak a fejlesztők, akik megvalósították ezeket a túlárzott költségvetési beruházásokat? Egyáltalán kinek a felelőssége lesz ez? Felmerül kérdésként, hogy az MVH vezetőjének a hirtelen felmondása vagy lemondása nincs-e egyáltalán valami összefüggésben ezzel, és nincs-e olyan kormányzati felelősség, amiről esetleg érdemes lenne a Parlament falai között beszélni.

Nagyon-nagyon aggódva látjuk ezeknek az önkormányzatoknak a helyzetét, és aggodalmunkat fejezzük ki azzal kapcsolatban, hogy Magyarország európai megítélése egyáltalán nem fog javulni, ha mindezeket az esetleges visszaéléseket a magyar kormány saját közigazgatási szerveivel nem tárja fel. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Ha az MVH nem képes erre, akkor nem hozhatjuk az országot ilyen hírbe, hogy folyamatosan az EU nyomozzon utánunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Ha az elnök úr méltányos házvezetési gyakorlatot tanúsít, akkor, ha megengedi, egy mondat erejéig még visszatérnék az Ander Balázs képviselőtársam által felvetettekhez. Az építésügy a Miniszterelnökséghez tartozik, és Füleky Zsolt helyettes államtitkár úr áll a rendelkezésére a képviselő úrnak a konkrét tervben szereplő észrevételeit illetően, azoknak a felülvizsgálata tárgyában is akár.

Ami pedig Sallai képviselőtársam kérdését illeti, valóban 2008-ban és 2009-ben kialakult egy gyakorlat, és százat meghaladó azon önkormányzatoknak a száma, amelyek ezzel a gyakorlattal éltek. Nem mindenki esett el a vizsgálat kapcsán, nem mindenki csalt vélelmezhetően, de jelentős a csalással gyanúsíthatóak száma is, akik azt csinálták, hogy a vidékfejlesztési rendszeren keresztül kiosztott, játszótér-építésre fordítandó, egyébként jogos társadalompolitikai célt úgy valósították meg, hogy többlétszámú igényeltek le egy tanácsadó segítségével, a kivitelező pedig visszajuttatott pénzeket, nyilván elsősor-

ban a tanácsadónak, és az önkormányzat sem járt rosszul. Ez a technológia bukott meg az Európai Unió Csalás Elleni Hivatalánál. 2011-ben ennek az eljárásrendnek a mostani kormányzat véget vetett. A következmények súlyosak, hiszen az OLAF, a Csalás Elleni Hivatal állítása szerint az Európai Bizottságnak vissza kell kérnie az egész programra költött pénzt - ez 1,3 milliárd forint lesz.

Először is azt tudjuk csinálni, hogy a Belügyminisztériumnak helyt kell állnia az ország nevében az Európai Bizottság felé, tehát a Belügyminisztérium önkormányzati alapjából ki kell segíteni azokat az önkormányzatokat, amelyek nem tudták ezt a pénzt visszafizetni. Hiszen lehet, hogy a polgármesterek már rég eltűntek, a képviselő-testületek már nincsenek ott, a csalásnak személyi felelőse a képviselő-testületben és az önkormányzat hivatalában már nem feltétlenül található, de aki hivatalban van, azt - és aki nincs hivatalban, egyébként azt is - a Legfőbb Ügyészségnek meg kell vizsgálnia, hogy hogyan lehet számon kérni.

Nem hiszem, hogy ez érdemben befolyásolja Magyarországnak a reputációját, tekintettel arra, hogy Magyarország egyébként a pénzek felhasználásában az elmúlt két évben jelentősen javított. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Gyopáros Alpár, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Mit várhatnak a csornaiak az épülő napelemgyártól?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Szijjártó Péter külügyi és külügyminiszter úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Közös szűkebb hazánkban, Győr-Moson-Sopron megyében, illetve engedje meg, hogy még szűkebb hazámban, a Rábaközben és a Csornán élő emberek szorgalmáról, munka- és teherbírásáról hadd ejtsek két mondatot.

Ez köztudomásúnak mondható most már, sokszor beszélünk erről ezen falak között, azt azonban kevesen tudják, hogy a Rábaközben és a Csornán élő emberek milyen lehetőségekkel rendelkeznek a munkába járás, illetve a munkavállalás tekintetében. Ez a térség az ország sok más térségéhez képest viszonylag irigyelt helyzetben van, hiszen a munkanélküliségi ráta rendkívül alacsony. A legutóbbi havi adat szerint a csornai munkaügyi kirendeltség területén 1,1 százalék a regisztrált álláskereső aránya; megjegyzem, ez négy évvel, 2010 elején ezelőtt 6,5 százalék volt.

A csornaiak számára a gondot az okozza, hogy a munkát jellemzően nem helyben találják meg, hanem a megye más pontjain, Győrben, Sopron térségénél vagy éppenséggel Mosonmagyaróváron, és Csornán a rendszerváltás óta eltelt 24 évben nem

volt egyetlen komolyabb munkahelyteremtő beruházás sem. 2014. szeptember 20-án azonban egy új - mondhatom, hogy világviszonylatban is egyedülálló - technológiát alkalmazó napelemgyár alapköltésére került sor.

Tisztelt Miniszter Úr! Mint mindannyian tudjuk, az energiahatékonyság nemcsak a versenyképesség, hanem a fenntartható fejlődés szempontjából is kulcskérdés számunkra. A napelemgyártás a megújulóenergia-szektor leggyorsabban fejlődő ágazata, az új üzem tehát nemcsak munkahelyeket teremt, hanem jelentős hozzáadott értéket is. A csornaiak számára éppen ezért fontos az új üzem beindítása, új munkahelyek teremtése, Csorna város adóerő-képességének megerősítése, a térség központi szerepének növelése, intézményfenntartó képességének megerősítése és a Csornán és térségében tapasztalt elvándorlás megállítása.

Éppen ezért kérem a miniszter urat: mekkora összeggel támogatta ennek az üzemnek a beindulását a magyar kormány *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és milyen vállalásokat tett a beruházó. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! A csornai napelemgyár beruházása több szempontból is egybeesik a magyar kormány gazdaságpolitikai célkitűzéseivel.

2010-ben mi azt a célt fogalmaztuk meg, hogy legyünk Európa termelési központja; 2014-ben ezt úgy egészítettük ki, hogy minél több csúcstechnológias kutatás-fejlesztési és innovációs kapacitást vonzzunk Magyarországra. Ráadásul a megújuló energiaforrások felhasználása tekintetében Magyarország egy, az európai uniós előírásnál is szigorúbb vállalást tett magára nézvést. Szeretnénk elérni, hogy 2020-ra a megújuló energiák aránya a teljes magyar energiafelhasználásban meghaladja a 14,5 százalékot. Ezen három tényező eredőjeként a kormány úgy döntött, hogy egyedi kormánydöntéssel alapuló beruházásösztönzési céltámogatásban részesíti a csornai napelemgyár építését 1 milliárd forint összegben. Emellett pedig a nemzetgazdasági tárca döntése alapján az Új Széchenyi-terv keretében a beruházás 2 milliárd forintos pályázati forráshoz jutott.

Az új csornai napelemgyár 212 új munkahelyet fog teremteni, tovább javítva a térség foglalkoztatási helyzetét, ráadásul a hosszú távú működés mintegy garanciájaként a csornai napelemgyárban olyan napelemeket fognak gyártani, amelyek hatékonyságát tekintve versenyképes konkurencia nem nagyon létezik, legalábbis a közelben. A mi tudomásunk szerint az egész iparágban egyetlen, Japánban

működő gyár tud hasonló hatékonyságú napelemeket gyártani, mint a csornai napelemgyár, amelynek építését most kezdték el.

A vállalattal lefolytatott tárgyalások alapján tisztelettel tájékoztatom a képviselő urat, hogy a terelés várhatóan 2015 második felében indul meg. Egyúttal köszönjük szépen a személyes közbenjárását is annak érdekében, hogy ez a napelemgyár Magyarországot választotta a beruházás helyszínéül. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea, független képviselő, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Határtalan-e a magyar kormány behódolása az orosz szélsőségeknek és oligarcháknak?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

(13.30)

SZABÓ TIMEA (független): Tisztelt Miniszter Úr! Nemrég tartottak Moszkvában egy munkacímen családpolitikai kérdésekről szóló konferenciát, amelyen többek között részt vettek azon fundamentalista szervezetek vezetői is, akik rendszeresen a melegek ellen és az abortusz ellen lobbiznak, jelen voltak még emellett olyan milliárdosok is - s ez talán önöket jobban érdekli -, akiket már az EU és az USA szankciói alá vontak kétes finanszírozási ügyleteik és az orosz-ukrán ellentét szítása miatt. Ráadásul az egyik ilyen milliárdost tartják az egyik összekötő kapcsolatot Putyin és az általa a háttérben pénzelt szélsőjobb oldali EU-gyűlölő európai pártok között is.

Mindezen tények ellenére Próhle Gergely, az Emberi Erőforrások Minisztériumának helyettes államtitkára is elutazott erre a konferenciára. Erről persze a magyar állampolgárok nem tudtak semmit, ugyanis a kormány, talán érthető okokból, nem is akarta ezt nagyon a kirakatba rakni. Ezt önök azzal magyarázták, hogy a nemzetközi tudósításokban szerepelt a rendezvény, Próhle Gergely pedig nem politikai szereplő, miközben nyilván a magyar kormány egyik helyettes államtitkára, így a magyar állampolgárokat érintő kérdésekben hivatott eljárni.

Tisztelt Miniszter Úr! Nem tartja-e aggályosnak Próhle Gergely, az uniós ügyekért is felelős helyettes államtitkár titkos részvételét egy olyan moszkvai eseményen, ahol EU-s szankciók alá vont szélsőségek és oligarchák is jelen voltak? Mi volt az utazás pontos célja és mi történt ezen a konferencián?

Nem tudom pontosan, hogy ki fog válaszolni, de várom miniszter úr válaszát. *(Taps a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Megadom majd a személyt, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Magyarország az orosz demográfiai kutató intézeten keresztül kapott meghívást egy szakmai konferenciára, amit el is fogadtunk, hiszen a magyar családpolitikát nemzetközi szinten is figyelik, és olyan példaértékűnek tartják, ami szakmai körökben is egy ilyen előadást fontosnak tartott. Éppen ezért sok más amerikai, afrikai előadó, valamint Európából a Horvát Családszövetség vagy Luca Volunte, az Európa Tanács egykori képviselője mellett valóban az EMMI helyettes államtitkára, Próhle Gergely is a szakmai előadásában beszámolt arról, hogy a magyar családpolitikának milyen célkitűzései vannak, milyen eredményeket értünk el, ezekhez a sikerekhez más ország hogyan tudná a saját jogszabályait módosítani. Magának a konferenciának is az volt a címe, hogy „Nagy család, az emberiség jövője”, és vezető kormánytisztviselőként és nem politikusként utazott el. Ebben semmiféle titkosság nincs, hiszen maga az esemény is nyilvános volt.

Utána Próhle Gergely helyettes államtitkár úr, amikor a média kereste, nyilatkozott. Lehet, hogy ön is a Klubrádióban hallotta a vele való beszélgetést, hiszen mindenkinek állt elébe, hogyha erről a konferenciáról kérdezték, ahol a magyar demográfiai változásokat pozitívan értékelte mindenki. Egyébként ő maga Berel Lazar főrabbi és az orosz főmufti között szólalt föl ezen a konferencián. Tehát ön esetleg őket is kokettáló személyeknek tartja? Vagy nem? Kirill pátriárka is felszólalt, aki szintén nemzetközi elismerésnek örvend, s Vincenzo Paria érsek is felszólalt ezen a konferencián, ahol valóban a család értéke mellett tették le voksukat a felszólalók. Csak és kizárólag szakmai kérdésekről beszéltek nemzetközi szinten, több kontinens több országából érkezve.

Szerintem örülni kell annak, ha a magyar demográfiát, a magyar demográfiai intézkedéseket több országban is példaértékűnek tartják. Mi erről szívesen beszámolunk mindenki számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„A kormányzati szemmértékkel kialakított újságíró-szakmai kritériumoknak való megfelelés volt-e az RTL Klub példátlan mértékű adókulccsal való megadóztatásának az oka? Kivel figyeltette az RTL Klub adásait?”** címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A K/1171. számú írásbeli kérdésemben megkérdeztem öntől, hogy a kormányzati szemmértékkel kialakított újságíró-szakmai kritériumoknak való megfelelés volt-e az RTL Klub példátlan mértékű adókulccsal

való megadóztatásának az oka. A kérdésre ön - sajátos azt kell mondjam - a szokásos flegma modorban, a kormányzati kommunikációs propagandából már megszokott vádaskodó sablonszöveggel válaszolt. Ön azt állította, hogy reklámadó fizetése adóügyi, közteher-viselési kérdés. Ez így van, mivel az adó közteher, miniszter úr, ezt mindketten tudjuk. Nem ebben van a vita. A kérdés az, hogy miért annak a célpontnak a közterhe a legmagasabb, amelynek az adózás alá vont tevékenysége nem szimpatikus a kormánynak.

Arra a kérdésemre sem válaszolt, miniszter úr, amit a K/1169. szám alatt tettem fel, hogy kivel figyeltette az RTL Klub műsorait kilenc hónapon át. A válasza csak annyi volt, hogy figyeltette, mert ez szükséges volt. Most sem tudjuk meg tehát, hogy kivel kötött a Miniszterelnökség szerződést arra, hogy úgymond megalapozza a reklámadót.

Az atlatszo.hu közreadta azt a háttéranyagot, amely az RTL Klub televízióműsorait a 2012. szeptember 1. és 2013. május 31. közötti megfigyelés alapján összefoglaló tanulmányában értékeli. A tanulmány bevezetése szerint a szakértői anyag az RTL-csoport közéleti politikai hírműsorait és hírháttérprogramjait vizsgálta abból a szempontból, hogy azok milyen mértékben felelnek meg a kiegyensúlyozottság és a korrekt tájékoztatás újságíró-szakmai kritériumainak.

Kérdezem tehát miniszter urat: ön szerint az újságírói szakmai kritériumoknak csak a kormányzást dicsérő, hibáit elhallgató médiatartalom felel meg? A kormányzati szemmértékkel kialakított újságíró-szakmai kritériumoknak való megfelelés volt-e az RTL Klub példátlan mértékű adókulccsal való megadóztatásának az oka? Illetve kivel figyeltette kilenc hónapon át a műsort?

Kérem, hogy amennyiben ez nem elfogadhatatlanul nagy kérdés, ezúttal érdemi választ adjon a kérdéseimre, és mellőzze a vádaskodó, kitérő sablonválaszokat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekszem a sablonszerű válaszokat mellőzni, hogy megnyugtassam képviselőtársamat. Nem tudom, hogy fogadott vagy fogadatlan prókátora-e az RTL Klubnak, mert kiváló ügyvédként akár fogadott prókátorként is elhangozhatott volna az a néhány mondat, amiket az előbb elmondott, tekintettel arra, hogy láthatóan az egyik jelentős adóterhet viselő - hiszen nem vitathatjuk, jelentős adóterhet viselő - gazdasági vállalkozás érdekében szólalt föl a parlamentben. Hogy ez az RTL Klub ázsioját emeli-e vagy csökkenti, azt bízzuk inkább a nézőkre.

Amit viszont mindenféleképpen szeretnék önnel elmondani, az két dolog. Az egyik az, hogy Magyarország 2010 után teljesen tudatos politikai dön-

tés alapján - amit önök folyamatosan vitattak - a különadók rendszerére tért át. Önök az általános népnézés politikáját követik, mi ezzel szemben úgy gondoljuk, hogy azoknak kell sokat fizetni, akik sokat keresnek. Ezek közül az adók közül a bankadó és a telekommunikációs különadó átment az Európai Bizottság szűrőjén - fölhívom rá a figyelmét -, a reklámadó pedig létezik az európai uniós adójogi gyakorlatban.

A nagy kereskedelmi televíziók, mint a reklámtorta legnagyobb része fölött rendelkezők ezen az alapon, tehát gazdasági és pénzügyi megfontolások alapján lettek bevonva a közteherviselésbe a korábbiaknál nagyobb mértékben, s miután Tállai András képviselőtársam szavaiból tudjuk, hogy rövidesen adótörvények és költségvetés vitája fenyegeti a Házát, ezért az adótörvényekre már készülhetünk, hiszen csodálkozunk, ha az NGM nem tartaná fönn ezt a különadót, miután már más különadók is beváltak az ország szempontjából.

Az egy megdöbbentő tény, hogy a törvény elfogadása után derült ki, hogy az RTL Klub és az RTL-csoport az elmúlt években szakszerűen, valószínűleg kiváló ügyvédek és adótanácsadók segítségével, hogyan kerülte ki a magyar adófizetési szabályokat. Ez csak súlyosbítja egyébként a helyzetet, ami a nagy bevétellel rendelkezők megadóztatását illeti.

Ami pedig a cikkek értékelését vagy a vélemény értékelését illeti a kormánnyal kapcsolatban: Magyarország Kormánya a Miniszterelnökségen keresztül mindent elolvas, ami Magyarországon megjelenik. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: Választ most sem kaptam, de próbálkozom még.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője... *(Zaj.)* Képviselőtársaim, párbeszéd lefolytatására az ülésteremben nincs lehetőség. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Milyen lépések megtételét tervezi a kormány a vasárnapi bérpótlék körül kialakult probléma orvoslására?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A tavalyi évben egy olyan visszás helyzet alakult ki a bérpótlék intézménye körül, amely a teljes kiszolgáltatottságban lévő munkavállalók helyzetét még kilátástalanabbá tette. A Kúria a múlt évben egy ítéletében egy fővárosi bevásárlóközpontban található üzletet rendeltetések folytán vasárnap is működő munkáltatóvá minősített. A döntés eredményeként az 50 százalékos vasárnapi pótlék intézményét a törvény már nem garantálja a vásárlóközpontokban lévő üzletek alkalmazottainak, de ez kiterjed más multinacionális cégek dolgozóira is, például tömegesen a benzinkutaknál dolgozókra. A határozatból kiolvasható a Kú-

ria véleményünk szerint elszomorító értékítélete, amely szerint a vasárnapi vásárlás igénye megelőzheti a családok egységének megőrzéséhez fűződő társadalmi érdeket.

A bíróságok vészjósló gyakorlata nyomán nagyon sok munkaadó esett el a számára teljesen joggal járó vasárnapi pótléktól, amely véleményünk szerint teljesen igazságtalan, hisz a vasárnapi munkavégzés minden munkavállaló számára átlagon felüli megterhelést jelent.

(13.40)

Ennek oka, hogy számos olyan hátránnyal szembesül a munkavállaló, amelyek, igaz, pénzben nem kifejezhető jelenségek, viszont a bérpótlék intézményének alkalmazása némileg kompenzálhatóvá válna. Példának okáért említhetjük a családi, baráti kapcsolatok meggyengülését, a szabadidő kihasználtságának korlátozott voltát. Elfogadhatatlannak tartom a kormány tétlenségét abban a helyzetben, amikor állandó társadalmi vita zajlik a vasárnapi munkavégzés eltörlésének lehetőségéről.

Teljesen megalapozott az az erős társadalmi elvárás a kormány felé, hogy egyrészt olyan szabályozási keretet alakítson ki, amelyben a vasárnapi munkavégzésre csak egészen kivételes esetben kerülhet sor, másrészt pedig a többletterheléssel járó vasárnapi munkavégzésért anyagi kompenzáció is járjon. A Jobbik álláspontja világos a kérdésben, határozottan kiállunk amellett, hogy a munkavállalók megkapják a vasárnapi munkavégzésük után járó pótléket.

Mindezek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, milyen lépések megtételét tervezi a kormány a vasárnapi bérpótlék visszaadásának érdekében. Várom érdemi válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt felhívom az ön figyelmét arra, hogy vasárnapra, illetve munkaszüneti napra általában nem oszthatók be a munkavállalók rendes munkaidőben. Ezekben a napokon a dolgozók csak kivételes, a törvényben egyértelműen és szigorúan meghatározott esetekben kötelezhetők rendes munkaidőben való munkavégzésre. Az ön által említett vitás eset még 2012 júliusa előtt történt, ezért elbírálására a régi munka törvénykönyvének szabályait kell alkalmaznia a bíróságnak.

A Kúria a 2013 májusában hozott eseti döntésében ennek megfelelően értelmezte, idézem: „a rendeltetése folytán vasárnap is működő munkáltató” fogalmát. A jog helyzet azonban azóta megváltozott. Az új munka törvénykönyve a korábbi szabályozással ellentétben önállóan és külön rendelkezik a kereske-

delmi tevékenységgel összefüggő vasárnapi munkavégzésről és annak díjazásáról. Eszerint a kereskedelmi tevékenységet végző üzletekben vasárnap is elrendelhető rendes munkaidőben a munkavégzés a kereskedelemről szóló törvény hatálya alá tartozó munkáltatóknál, tehát azoknál, akik ezen munkáltatónál dolgoznak. A vasárnapi munkavégzés ezen esetében 50 százalékos bérpótlék, úgynevezett vasárnapi pótlék jár a munkavállalónak.

Összefoglalva tehát, a Kúria döntésének a kereskedelmi üzletekben a munka törvénykönyve hatálybalépése és legutóbbi módosítása nyomán kialakult helyzetre nincs hatása. Emellett sem a munkáltató, sem a munkavállalói érdekképviselők nem jeleztek problémát a vasárnapi munkavégzés szabályainak alkalmazásával kapcsolatban.

Kérem válaszként tudomásul vételét. Köszönöm.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A kérdések tárgyalásának végére értünk. Az elfogadott napirendünk szerint folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló előterjesztéshez benyújtott összegző jelentés és az összegző módosító javaslat házzabálytól eltéréssel folytatott vitája**. Az előterjesztés T/1272. számon a parlamentinformatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1272/4. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/1272/5. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Kara Ákos képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

KARA ÁKOS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a T/1272. számon benyújtott, a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló törvényjavaslat részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság lefolytatta. A törvényjavaslatához 25 igen, 1 nem és 5 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést terjesztett be.

A benyújtott törvényjavaslat előéletével kapcsolatban annyit itt meg kell jegyezni, hogy a Kúria

2014. június 16-án meghozott jogegységi döntésének folyamánként az Országgyűlés kivételes eljárással július 4-én elfogadta a devizahitelek megsegítését célzó első törvényt, amelynek értelmében a pénzügyi intézmények feladatává vált, hogy az általuk alkalmazott általános szerződési feltételekből kiiktassák a tisztességtelen kikötéseket. Ez egy jó és helyes döntés volt megítélésünk szerint az Országgyűlésnek. Továbbá kimondtuk, hogy a hitelezőknek vissza kell téríteniük ügyfeleik részére a Kúria döntése alapján tisztességtelenül felszámolt tételeket.

A most tárgyalt törvényjavaslat tulajdonképpen ennek a kötelezettségnek a módját rendezi, ahogy azt a nyári ülészakon jeleztük, ez a második lépés. A legfontosabb talán, hogy a jogszabály értelmében több mint 1 millió, 1,3 millió család kaphatja vissza a bankoktól a tisztességtelenül elvett összegeket, így a törlesztőrészek átlagosan 25-30 százalékkal csökkenhetnek. A 400 érintett pénzintézetnek minden deviza- és forinthitellel el kell számolnia. A túlfizetéseket tőke-előtörlesztésként kell figyelembe venni, ami az adósok számára a legnagyobb visszatérítést jelenti.

A bankok elszámoltatási törvényének is nevezett javaslat a Magyar Nemzeti Bankot hatalmazza fel arra, hogy rendeletet alkosson arra, milyen képletek alapján történjen meg a pénzintézetek ügyfelei felé az elszámolás. Szintén a Nemzeti Bank joga lesz, hogy minden egyes hitelszerződésnél és ügyfélnél ellenőrizze ezt az elszámolást, ami megítélésünk szerint különösen fontos. A pénzintézeteknek a Nemzeti Bank későbbi rendelete alapján kell kiszámolniuk az adósoknak visszajáró összeget, ami a becslések szerint megközelítheti az 1000 milliárd forintot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztő által javasolt elszámolási módszertan fő szabálya, hogy a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a szerződéskötés időpontja óta a törvényben meghatározott árfolyamon, valamint a szerződéskötéskori eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás.

A Törvényalkotási bizottság jelen javaslatához benyújtott összegző módosítója, amely tulajdonképpen a bizottság saját módosítóját tartalmazza, első sorban technikai módosításokat tartalmaz. Tartalmi változás, hogy a módosító javaslat kimondja, hogy amennyiben a fogyasztó a végtörlesztés érdekében forintalapú fogyasztói kölcsönszerződést kötött, nem kell megfizetnie a tervezetben szereplő 10 ezer forintos díjat, feltéve, hogy a forintalapú fogyasztói kölcsönszerződést az elszámolásra köteles pénzügyi intézménnyel vagy más pénzügyi intézménnyel kötötte, s a fogyasztó igazolja, hogy a forintalapú kölcsönszerződés megkötésére a végtörlesztés érdekében került sor. Fontos változás, ami szerepel ebben a módosító javaslatban, hogy a felmondási moratórium intézményét bevezeti, ezenkívül a perújítás lehetőségének kizárását, a perek felfüggesztésének kimondását, továbbá az érvénytelenség konkrét jogkövetkezményekhez való kötését rögzíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi továbbra is a tisztességtelen banki magatartás ellen és a kiszámítható hitelezés mellett fogunk fellépni. Ezért is kérem, kérjük a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztők részéről Répássy Róbert államtitkár úr jelezte felszólalási szándékát. Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom államtitkár urat, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárzó ismertetésére összesen 10 perces időkeret áll rendelkezésre. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Egy alkalommal szeretnék felszólalni a vitában. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzügyi intézmények és a fogyasztók közötti kölcsönszerződésekből eredő elszámolás szabályait rögzítő törvényjavaslat újabb mérföldkő azon az úton, ami a magyar családok jelentős hányadát egzisztenciális válságba sodró hitelügyleteknek mind az egyes fogyasztók, mind a pénzügyi intézmények számára egyértelműen kiszámítható és természetesen az adott körülményekhez mérten megnyugtató lezárásához vezet majd. A törvényjavaslat a tisztelt Ház által idén júliusban elfogadott első devizahiteles törvénnyel a hiteladósok védelme, jogi helyzetük rendezése érdekében megkezdett jogalkotási folyamat újabb állomásának tekinthető.

(13.50)

A törvényjavaslat ugyanakkor bizonyos szempontból túlmutat a júliusi törvény célkitűzésein azaz, hogy a kölcsönügyletek magánszemély adósainak még szélesebb köre számára teremt olyan letisztult jogi környezetet, amelyben a családok ezrei számára válik immár ténylegesen kalkulálhatóvá, tervezhetővé a háztartás pénzügyi mérlege fogyasztói kölcsönszerződéseik tükrében.

A törvényjavaslat vitája során világossá vált, hogy a javaslattal elérni kívánt céllal, nevezetesen a pénzügyi intézmények és a fogyasztók közötti elszámolás jogszabályi kereteinek megteremtésével, ezen belül az elszámolás alapelveivel a tisztelt képviselőtársaim is alapvetően egyetértenek. Ugyanakkor az általános vita során több képviselőtársam is nehezményezte felszólalásában, hogy a törvényjavaslat az általános elszámolási szabályok rögzítése mellett a Magyar Nemzeti Bank elnökét hatalmazza fel arra, hogy az elszámolások részletkérdéseit és módszertanát rendeletben szabályozza. Fontosnak tartom ismételtlen felhívni a figyelmet arra, hogy ezt a megoldást, azon túlmenően, hogy ez a részletszabályozásnak megfelelő jogalkotásra irányadó jogszabályból is következik, a fogyasztói hiteltípusok gyakorlatban előforduló nagy száma indokolja.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy még egyszer rövid tartalmi összefoglalást adjak önöknek a törvényjavaslat koncepciójáról. A törvényjavaslat kiterjeszti az elszámolási kötelezettséget azokra a hitelekre is, amelyek nem minősülnek devizaalapúnak, valamint további két esetkörre, az úgynevezett kedvezményes végtörlesztéssel és a Nemzeti Eszközkezelő lakóingatlan-vásárlása következtében megszűnt fogyasztói kölcsönszerződésekre is.

A törvényjavaslat elsődlegesen az érvénytelen szerződéses kikötések alkalmazása következtében a fogyasztók javára keletkezett túlfizetések elszámolásának kérdését kívánja rendezni, ennek szem előtt tartásával pedig olyan általános elszámolási szabályokat rögzít, amelyeket az egyedi perekben, a Ptk. értelmezése alapján a bíróság maga is alkalmazna. Az elszámolási módszertan fő szabálya, hogy a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mint ha a szerződéskötés időpontja óta a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyamán, valamint a szerződéskötéskori eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás.

A törvényjavaslat pontosan meghatározza azt is, hogy mely időpontban áll be a bankok elszámolási kötelezettsége. Emellett széles körben biztosítja a pénzügyi intézmény elszámolásával szembeni jogorvoslati jogokat, a fogyasztói panasztól kezdve a bírósági felülvizsgálat kezdeményezésével bezárólag. A törvényjavaslat emellett rendelkezik az első devizahiteles törvény alapján felfüggesztett perek és a megakasztott végrehajtások további sorsáról.

A javaslathoz kapcsolódó érdemi módosításokra áttérve a következőket érdemes kiemelni. A kamat-, költség- és díjmelési moratórium bevezetése mellett szükségesnek mutatkozik a felmondás, illetve a jogvesztés bekövetkezése hatályának időbeli korlátozása is. Ennek megfelelően a pénzügyi intézmények részéről a fogyasztói kölcsönszerződések felmondása vagy a hátralék egy összegben való esedékessé tétele csak a pénzügyi intézményt terhelő elszámolási kötelezettség teljesítését követően és abban az esetben válhat hatályossá, ha a felmondás, illetve a hátralékos követelés egyösszegű esedékessé válása a fogyasztói követelés elszámolását követően is megfelelné a törvényes, illetve a szerződésben vállalt feltételeknek.

Kiemelendő az a módosítás is, hogy amennyiben a fogyasztó a végtörlesztés érdekében forintalapú fogyasztói kölcsönszerződést kötött, nem kell megfizetnie a 10 ezer forintos díjat, feltéve, hogy a forintalapú fogyasztói kölcsönszerződést az elszámolásra kötelei pénzügyi intézménnyel vagy más pénzügyi intézménnyel kötötte, és a fogyasztó igazolja, hogy a forintalapú fogyasztói kölcsönszerződés megkötésére a végtörlesztés érdekében került sor.

Egyértelművé teszi a módosító javaslat azt is, hogy a fogyasztói követelésnek a fogyasztó részére saját maga okán ki nem fizethető összegét a pénzügyi intézménynek elkülönített számlára kell helyeznie. Ez azonban nem minősül fogyasztói számlaköveté-

lésnek, hanem olyan pénzkövetelés, amely egyfelől nem kamatozik, másfelől pedig a polgári jog kötelekre vonatkozó általános szabályai szerint évül el. E szabály alkalmazására értelemszerűen abban az esetben kerülhet sor, ha a fogyasztói kölcsönszerződést már teljesítették, azaz a fogyasztónak a teljesítésre irányuló kötelezettsége megszűnt, és a pénzügyi intézménynek az elszámolás alapján fizetési kötelezettsége keletkezik.

Figyelemmel arra, hogy az elszámolásban lévő hiba helytelen adatokkal történő számításon is alapulhat, a törvényjavaslat az egységes jogértelmezést elősegítendő módon, biztosítja annak a lehetőségét, hogy az elszámolást is vitathassa a fogyasztó. A Pénzügyi Békéltető Testület eljárására vonatkozó szabályok immár akként rendelkeznek, hogy a testület csak tanácsban járhat el, és bármelyik fél kérelmére meghallgatást kell tartania, határozatának megtámadása pedig akkor is lehetséges, ha abban a fogyasztó kérelmétől eltérően állapítja meg a helyes elszámolást.

A módosító javaslat szerint az elszámolással összefüggésben a Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárásban és a nemperes eljárásban hozott jogerős, az elszámolás tárgyában született határozat más polgári eljárásban nem lesz vitatható.

Ennek indoka, hogy a törvényjavaslat a megfelelő jogorvoslatokat az elszámolással szemben biztosítja, és ezen eljárások esetén kiemelt érdek fűződik ahhoz, hogy a jogviták végleges jelleggel mielőbb lezáruljanak.

Az első devizahiteles törvény szerint a bíróság a külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2014. december 31. napjáig hivatalból felfüggeszti a törvényben meghatározott feltételeknek megfelelő peres eljárást. A törvényjavaslat külön törvényben való szabályozásra utalja annak rendezését, hogy a felfüggesztett perek esetében az eljárások felfüggesztése meddig tart, de garanciális okokból véghatáridőként a 2015. december 31-ei időpontot jelöli meg.

A törvényjavaslat további rendelkezésekkel egészül ki annak tisztázása érdekében, hogy a végrehajtást kérőnek az elszámolást követően milyen eljárás betartásával kell kérnie a végrehajtás elrendelését, illetve ezzel párhuzamosan arra vonatkozóan, hogy a végrehajtást elrendelő bíróság, közjegyző számára mi a követendő eljárásrend.

A törvényjavaslatban a fentiekén túl a végrehajtáshoz kapcsolódóan is beiktatásra került néhány további speciális szabály, amelyek a számviteli és adójogi, az árfolyamgáttal összefüggő, valamint a feldolgozás vagy végelszámolás alatt lévő pénzügyi intézményekre irányadó törvényeket érintik.

Összességében megállapítható tehát, hogy a törvényjavaslat alapvetően a fogyasztók érdekeinek védelmében módosul a módosító indítványok által, egyéb módosítások pedig az értelmezési bizonytalanságok elkerülése érdekében a törvény szabályainak egyértelművé tételével segítik a jogalkalmazókat.

Tisztelt Országgyűlés! Ezzel megköszönöm a képviselőknek és a Törvényalkotási bizottságnak a vitában való részvételt és a módosító javaslataikat. Kérem önöket a törvényjavaslat elfogadására.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr felszólalását és válaszát az adott napirendben.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, az elfogadott házsabálytól való eltérés alapján. Ezekre képviselőcsoportonként 5-5 perc áll rendelkezésre, a független képviselők pedig összesen 3 percben fejthetik ki álláspontjukat.

Elsőször az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Elsőként felszólalásra következik Völner Pál képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Gyurcsány-Bajnai-korszak számos szakterületen, így a devizahitelek területén is felelőtlen politikát folytatott, amelynek köszönhetően családok tízezreinek kellett az elmúlt években rettegnie az utcára kerüléstől.

Amíg 2004-ben a devizaalapú lakáshitelek állománya kevesebb mint 150 milliárd forint volt, addig 2010-re ez meghaladta a több ezer milliárd forintot. A megfelelő állami felügyelet hiánya miatt közel egymillió család vált kiszolgáltatottá a bankokkal szemben.

Az osztársadalmi szintű problémát érzelve, a Fidesz-KDNP-frakciószövetség 2010 óta azon dolgozik, hogy a devizahitelezéssel kapcsolatos kérdésekre végleges megoldást találjon, s ezeket a hiteleket kivévesse a piacról. Az otthonvédelmi program keretében eddig több mint 500 ezer, devizahitel által érintett család jutott valamilyen formában segítséghez. Az intézkedéseknek köszönhetően az elmúlt négy évben több mint 1000 milliárd forinttal csökkent a devizaalapú lakáshitelek állománya.

(14.00)

A kormány célja, hogy 2015 végéig megvalósuljon a bankok teljes elszámoltatása. A bankoknak el kell számolni a lakáshiteleknél, a szabad felhasználású záloghiteleknél, az autóhiteleknél, a fogyasztási hiteleknél, valamint minden forinthitelnél. Ez a törvényjavaslat azt jelenti, hogy igazságot szolgáltatunk 1 millió 300 ezer családnak.

A módosító javaslat számos pontját államtitkár úr részletesen érintette, itt erre nem térnék ki. Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák szavazatukkal a beterjesztett javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hallgatva Volner képviselőtársunkat, azért csak fölötltt bennem az a kérdés, hogy ha már ilyen magabiztosan... - *(Jelzésre:)* Völner képviselőtársunkat, elnézést. Hogyha már ilyen magabiztosan állítja azt, hogy 2010 óta a Fidesz-KDNP dolgozik a devizahitel-krisis megoldásán, ugyan mit csináltak négy éven keresztül? Merthogy nem a megoldáson fáradoztak, az egész biztos. *(Lukács Zoltán: Vasutat építettek.)*

Továbbra sincsen válasz arra, hogy ezek a törvények miért most kerülnek a Ház elé, illetve ez a törvénycsomag, amiről most tárgyalunk, miért nem került már júliusban a Ház elé, hacsak nem azért, merthogy most van egy választási kampány, és önöknek kell egy újabb kampány, amivel tudják etetni az embereket. Erről van szó. Ha valóban az emberekért aggódnának, ez a most előttünk fekvő törvénycsomag legkésőbb már júliusban a júliusi törvénnyel együtt idekerült volna a Ház elé. Önöket nem ez érdekli, hanem, hogy hogyan tudnak egy rövid távú kampányt lefolytatni.

Kettő: továbbra sincs válasz arra, hogy az LMP-nek azokat a javaslatait, amelyeket az elmúlt bő évben előterjesztettünk, hogy tudniillik a polgári törvénykönyv világosan tiltsa meg a jövőre nézvést, hogy devizaalapú ügyleteket érvényesen kötni lehessen ebben az országban, lesöpörték az asztalról. Amikor azt követeltük, hogy közjegyzői okirat alapján ilyen jellegű hitelügyletekből egyáltalán ne lehessen végrehajtást vezetni, önök megrettentek a Bankszövetségtől, a bankok oldalára álltak, és lesöpörték az asztalról ezt a követelésünket.

Harmadrészt, amikor azt követeltük az elmúlt egy évben, hogy az ilyen jellegű hitelügyletekből eredő követeléseket ne lehessen faktorálni, ne lehessen átruházniuk a bankoknak mindenféle kétes háttérű behajtó cégekre, itt megint behódoltak a Bankszövetség előtt, és lesöpörték ezt a javaslatunkat.

Most elének hoztak egy olyan törvényjavaslatot, amely kétségtelenül segít a hitelkárosultakon, de a forintosításról még mindig nincsen szó. Van szó viszont másról, és erről esett is szó a Törvényalkotási bizottságban, nevezetesen, hogy a törvényjavaslat 45. §-a, amelyik kamatmoratóriumot hirdet két évre, úgy kerül ide az Országgyűlés elé, hogy a kormány - noha erre egyébként a jogalkotási törvény kötelezné - semmiféle hatástanulmányt nem készített, nem tett le a Ház asztalára. Mielőtt újra bekapcsolnák a bullshit generátort, szeretném elmondani, hogy nem a bankok miatt aggódunk. Nem az érdekel minket, hogy a bankvezérek vagy a bankok részvényesei hogy érzik magukat. Ha valamiért aggódunk, az a hitelpiac kiszáradása.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egy olyan nemzetgazdaságban, ahol egyébként is évtizedes hátrány sújtja a hazai kis- és középvál-

lalkozói szektort, talán elvárható lenne, hogy akkor, amikor egy magát felelősnek tekintő kormány idehoz a Ház elé egy ilyen javaslatot, ami ilyen kamatmoratóriumot ír elő, bemutassa azt is az Országgyűlésnek, hogy egyébként a hazai kis- és középvállalkozások hogyan fognak hitelhez jutni, hogyan fog a gazdaság fejlődni. Széchenyi óta tudjuk, hogy ha nincs hitel, nincs fejlődés. Erre vártunk volna választ. Nem érkezett válasz, nincsen hatástanulmány.

Ennek ellenére természetesen kénytelenek vagyunk egyrészt az összegző módosító javaslatot megszavazni és magát a törvényjavaslatot is megszavazni. Hiszen ha négy év késedelemmel is, de történik valami a hitelkárosultak megsegítése érdekében, jöhet a teljes megoldás a devizaelemek kigyomlálása, a forintosítás lenne; továbbá, ha elfogadták volna azokat a javaslatainkat, amelyeket az elmúlt egy évben letettünk a Ház asztalára, tehát hogy a jövőben egyáltalán ne lehessen érvényesen Magyarországon ilyen típusú ügyletet kötni, ne lehessen ezeket a követeléseket átruházni behajtó cégekre; harmadrészt pedig, hogy a bírói út megkerülésével közjegyzői okirat alapján ne lehessen végrehajtást vezetni az ilyen jellegű kölcsönügyletekből. Itt jegyzem meg, hogy ez az utóbbi követelésünk azért is fontos, mert mindaz, amiről szó van jó fél éve a Kúria jogegységi határozata óta, feltételezi azt, hogy a feltételek tisztességtelenségét majd bíróság megállapítja. Viszont, ha valaki eleve el van zárva a bírói úttól, akkor nem is fog abba a helyzetbe kerülni, hogy a vele szemben alkalmazott tisztességtelen feltételeket meg lehessen állapítani. Éppen ezért továbbra is él az a javaslat, él az a követelésünk, hogy közjegyzői okirat alapján az ilyen jellegű, az emberek megtévesztésével megkötött devizaalapú hitelügyletekből eredően végrehajtási jogot érvényesen vezetni ne lehessen.

Tehát összességében ez a javaslat nem teljes körű, de legalább egy előrelépés. Ezért támogatni fogjuk a zárószavazásnál. A forintosítás lenne a megoldás, az azonnali forintosítás lenne a megoldás, a 45. §-sal a kétéves kamatmoratóriummal pedig beláthatatlan kockázatokat szabadít az országra a kormány, és ennek a vesztesei a hazai kis- és középvállalkozások lesznek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Ne legyen illúzióink, az önökhöz közeli oligarchák, illetve a multinacionális cégek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* bőven megvannak akkor is, ha a hitelpiac befagyott, a kkv-k nem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Önmagában botránys jelenségek vezették fel azt, amiről most itt tárgyalunk. Az, hogy

a Törvényalkotási bizottság ülésén időt kellett kérni, akkor sem tudták tisztességesen átolvasni a kormánypárti képviselők azt, amiről szavaztak, még a levezetésbe is kisebb hibák csúsztak, mindez betudható annak, hogy megint kapkodva, kicsit kampányszagú módon elővezetett, ámbar kétségtelenül jó irányba ható módosító javaslatról vagy javaslatsorozatról van szó. És önmagában az előterjesztésre csak igennel lehet szavazni, nem ebben van vita köztünk.

A vita abban van, hogy miért kellett ehhez négy és fél év, miért most a kampányhajrában, miért a Bankszövetséggel és nem az érintettekkel egyeztetve, miért ilyen módon, miért ködösen fogalmazva a forintosításról, miért kerül le a felvételi árfolyamon történő forintosítás kérdésköre. Sorolhatnánk még az aggályokat napestig, a lényeg az, hogy azért óriási veszélyeket is rejt magában az, ami előttünk fekszik, és még az utolsó pillanatban is kétségbeesett kísérleteket kell tennünk arra, hogy ezt lássák be, módosítsák, tegyék rendbe. Azt kell hogy mondjuk, hogy sajnálatos módon a cinkos összekacsintásokból az derül ki, hogy önök nem is akarják kiiktatni azokat a veszélyforrásokat, amelyek kétségtelenül megtalálhatók előttünk.

Az úgynevezett elszámoltatási csomaggal ugyanis eleve eltüntetik a bankok feje fölött Damoklész kardjaként lógó pereknek az ezreit. Tehát azzal a felfüggesztéssel, amit beleraktak... - hagyjuk, hogy milyen alkotmányos jogokkal mennek szembe, nagyon jól tudjuk, hogy alkotmányos jog lenne a bírósághoz való fordulás lehetősége, lehetővé kellene tenni az adós számára, hogy döntsön a perelés vagy az elszámolás között. Mivel ez nem történik meg, és önök egy feltehető akaratra hivatkozva a virtuális tartozásállomány egy részéből egy kicsit virtuálisan elengednek, ez a hazugság magas foka.

Mindenki tudja, hogy nem került devizafolyósításra csak az esetek maximum 20 százalékában, ez a negyedéves jelentésekből kiderül, devizakifizetésre és visszafizetésre is az esetek elenyésző hányadában kerül sor. Ezen elenyésző hányad kapcsolatában ugyanakkor kiderül az az elképesztő szakmai pongyolaság, amivel ez a módosítójavaslat-csomag készült és élénk került. Hiszen olyan szerződéses konstrukciókról beszélnek ebben, ahol a szabályozás szempontjából ezek a forinthitelekhez állnak közel. Én nem tudom, hogy ez milyen szakmai meghatározás, hogy valamihez közel áll egy szerződéses konstrukció, de nem tudom elképzelni, hogy lehet az, hogy sem a jogalkotó, sem a Kúria még az alapokat sem tisztázta, hogy milyen kölcsönszerződés-típusokról beszélünk ez esetben. Arról nem is beszélve, hogy a végrehajtások során azok a köziratok, amelyeket kiállítottak, nyilvánvalóan csalárd vagy pedig hibás számításokon alapultak. Ily módon a végrehajtások szinte teljes egészére azt lehet mondani, hogy törvénytelenül zajlottak, igenis felülvizsgálatért kiáltanak, ez ugyanakkor sajnós fel sem merült. De egészen elképesztő az, hogy bizonyos forinthitelekhez közel álló szerződéstípusokról beszél a jogalkotó egy

a parlament elé kerülő anyagban. Tehát ez a szakmai színvonal valami egészen hihetetlen.

S hozzá kell tennünk azt is, hogy azért, hogy az esetleges perek esetében leválasszák az ugyanabba a perbe csomagolt egyéb kereseteket is, megint csak elveszik azt a lehetőséget, hogy a károsultak teljes körben a valódi kárukat megközelítő módon vissza tudják kapni azt, amit elvettek tőlünk. A perek felfüggesztése tehát hatalmas szívesség a bankoknak, ezen nagyon nehéz vitatkozni, ugyanakkor az a feltevés, hogy a károsult érdeke az, hogy beszámítsák az ő tartozásösszegébe az eltörlesztését, szintén egészen elképesztő. A lopott holmit vissza kellene adni a tulajdonosnak, akinek rendelkezési joga áll fenn a saját tulajdona felett. Az, hogy ebbe a jogalkotó bele kíván szólni, nemcsak szakmailag értékelhetetlen, de egyenesen röhejes és egyenesen átlátszó. Lehetővé kellene tenni tehát azt, hogy törvényi elszámolás helyett a perelést válassza továbbra is az érintett.

(14.10)

Fogyasztóvédelmi szempontból pedig mind az idő-, mind a szakmai hiányosságok - amik a javaslatban megtalálhatók - tekintetében értelmetlen elemezni ezt a javaslatot. Az látható ugyanakkor, hogy egy virtuális tartozásállományból elengednek egy kicsit, egy indokolatlanul nagy tömegeből egy kicsit elengednek, de még mindig indokolatlan összegeket kérnek számon a károsultakon. Elintézik az egész problémakört azzal, hogy ha a lopott holmit, mondjuk, egy hifitornyot visszavisz az illető az áruházba, akkor minden rendben, akkor megússza a további büntetést. Egészen példátlan, nemcsak a világgazdaságban, de akárhol, tehát egy banánköztársaságban is kinevetnének bárkit egy ilyen megoldásjavaslatsorozat után, ha ezt tekintené a végső megoldásnak.

El kell mondjuk azt is, hogy mivel a Bankszövetség illetékeseivel tárgyalnak, egyeztetnek, még most is kormányzati forrásokból elhangzik, hogy a végleges elszámolást a november elején megjelenő MNB-rendelet tartalmazza majd, ezzel kapcsolatban folyamatosan egyeztet az MNB a Magyar Bankszövetséggel és annak tagjaival. Ez nagyon régóta folyik. A kérésünk csak annyi lehet, hogy végre egyszer egyeztessenek a károsultakkal is, a hozzáértő érdekvédőkkel, civilekkel, azokkal, akiket a leginkább húsba vágó módon érint ez a problémakör.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A közvetkező hozzászóló Burány Sándor képviselő úr, MSZP.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Egészen elképesztő, hogy a Fidesz még az összegző

módosító javaslat vitájában is mellébeszél a probléma lényegét tekintően. A probléma lényege ugyanis a gyenge forintból fakad. Az általános vitában is jeleztük: határozati javaslatot nyújtunk be a Háznak - ezt meg is tettük - annak érdekében, hogy a devizahitelek törlesztőrészei a jelenleginél nagyobb mértékben csökkenhessenek. Mert miközben támogatjuk a benyújtott törvényjavaslatot, nem feledkezhetünk meg arról, hogy a helyzet azért vált ennyire súlyossá, mert Orbán Viktor gazdaságpolitikája és Matolcsy György pénzügypolitikája tönkretette a forintot.

A kormányzást 2010-ben a Fidesz erős forinttal vette át úgy az euróhoz, mint a svájci frankhoz képest. Ez ma már a múlté. Jelen pillanatban a forint gyengébb, mint valaha, és ez az igazi probléma, tisztelt képviselő hölgyek és urak. Ezért van az, hogy a devizahitelek törlesztőrészei soha nem látott magasságokba emelkedtek. Ezen részben változtat a benyújtott törvényjavaslat, ezért fogjuk támogatni, ugyanakkor nem oldja meg az összes problémát. Más hozzászólókhöz hasonlóan mi magunk is a mielőbbi forintosítás mellett szállunk síkra, és olyan árfolyamon, ami egy erős forint és nem pedig a mostani gyenge forint alapul.

Azon természetesen lehet vitatkozni, hogy ennek terheit ki viselje, egy viszont nem lehet vita tárgya: ezt a forintot a pazarló módon költekező jegybank pénzügypolitikája és Orbán Viktor kormányának kiszámíthatatlan és befektetésellenes gazdaságpolitikája idézte elő. Ezen kell tehát elsősorban változtatni. Megjegyzem, ha a kormány áttér a jegybankkal közösen arra az útra, ami ellentétben a korábbiakkal nem gyengíti, hanem erősíti a forintot, akkor nemcsak a probléma kisebbedik, hanem a forintosításnál alkalmazott megoldás terhei is csökkennek.

A másik észrevételünk már az általános vitában az volt - és itt csatlakozom Schiffer képviselőtársamhoz -, hogy úgy kell a törvényjavaslatot benyújtani és megszavazni a végén, hogy az a pénzügyi stabilitást nem veszélyezteti. Márpedig olyan környezetben, amikor legkésőbb a jövő esztendőben a Magyar Nemzeti Bank egészen biztosan kamatemelésre fog kényszerülni, tarthatatlan lesz az az állapot, hogy a többi bank hitelkamatszintjét pedig két évre befagyasztják. A mi megítélésünk változatlanul az, hogy a Magyar Nemzeti Bank kamatpolitikájának és a kereskedelmi bankok által alkalmazott kamatnak egymással összhangban kell lennie. Ezen a törvényjavaslat nem változtatott, ennek érdekében mi egy módosító indítványt adtunk be azért, mert a pénzügyi stabilitással azoknak az embereknek a pénzét - és nem a bankokat - védjük, akiknek a betétje a magyar bankokban van, márpedig ez gyakorlatilag minden magyar állampolgárt érint így vagy úgy. Rájuk való tekintettel javasoljuk tehát ennek a módosító indítványnak a megszavazását.

Összegezve tehát: az MSZP álláspontja szerint a probléma gyökere a legyengült forint, ennek ellenére a benyújtott törvényjavaslatot támogatni fogjuk, hiszen valamelyest enyhít a terheken.

Köszönjük szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Három egyszerű mondatot szeretnék mondani, csak azért, hogy majd amikor öt vagy tíz év múlva rátekinünk a dologra, akkor is világos legyen.

2001, Orbán-Matolcsy-Járai - ez az időszak az, amikor bevezetésre kerülnek, jóváhagyásra kerülnek a devizahitelek megindításai. 2010 - Burány képviselőtársam szolt róla - az az idő, amikor az euró árfolyama 265 forint, amikor a svájci frank árfolyama 185 forint. Most, ha viszonyítjuk, akkor láthatjuk a különbséget. Ez nagyjából 30-70 százalékos mértékű többletterhet rótt a hitelt igénybe vevőkre.

A harmadik mondat pedig egyszerűen arról szól, hogy ha komolyan venné ez a kormány a feladatát ebben a történetben, akkor - megerősítve az elmondott szavakat - a forintosítás azonnaliságát tartaná fontosnak, és ezt tenné meg.

Ezek a hiányérzetek és ezek a kiegészítések benne vannak mindabban, amelyekkel együtt kell rátekinteni erre a történetre. Mindezek mellett és mindezekkel együtt természetesen azt is, ami a mostani javaslatban van, támogatni fogjuk. De ez nem elég.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra a fennmaradt másfélperces időkeretben. *(Dr. Répássy Róbert bólint.)* Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Kihasználom a rövid időt, ami még rendelkezésemre áll.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindegy, hogy milyen sértéseket vágnak a kormány fejéhez, örülök, ha a kormány javaslatát megszavazzák. A most elhangzott, sokszor hangoztatott állításaikra válaszoltunk már. A törvényjavaslat - ahogy mondtam - 1000 milliárd forinttal könnyíti a devizahitel- és egyébként forinthitelcsapdában lévő, 1,3 millió család életét, ezért kérem, ezeket a számokat, ezeket a tényeket tartsák szem előtt. Természetesen örömmel vesszük, ha arra sarkallják a kormányt, hogy további lépéseket tegyen, és meg is fogja tenni ezeket a további lépéseket is a kormány.

Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a mai ülésünkön kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **az egyes törvényeknek a költségvetési tervezéssel, valamint a pénzüpiaci és a közüzemi szolgáltatások hatékonyabb nyújtásával összefüggő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/1271. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/1271/12. sorszámon, a Költségvetési bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését pedig T/1271/10. sorszámon megismerhették. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1271/14. sorszámon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/1271/15. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Megadom a szót Vas Imrének, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 percben.

(14.20)

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az egyes törvényeknek a költségvetési tervezéssel, valamint a pénzüpiaci és közüzemi szolgáltatások hatékonyabb nyújtásával összefüggő módosításáról szóló T/1271. számú törvényjavaslatot a Törvényalkotási bizottság 2014. szeptember 18-ai ülésén megtárgyalta. A benyújtott törvényjavaslatban lévő rendelkezések több területet is érintenek. A módosítások egyrészt a napi működést megnehezítő problémákra adnak választ az ésszerűsítéssel és a jogértelmezési bizonytalanságok felszámolásával, másrészt számos ponton szakmai és érdekvédelmi szervezetek felvetéseit építik be az uniós irányelveknek, illetve az alkotmánybírósági döntéseknek megfelelő céllal. A javaslat így a korábban elfogadott jogszabályok finomhangolásával lehetőséget teremt arra, hogy a módosítás által érintett állami intézmények, szakmai szervezetek és más együttműködők feladataikat lényegesen hatékonyabban tudják majd végezni a jövőben.

A szóban forgó T/1271. számú törvényjavaslat-hoz érkező, a Gazdasági bizottság által benyújtott módosító javaslatot a bizottságunk megvitatta. A jelen lévő képviselők a benyújtott módosító javaslat több pontjával kapcsolatban is észrevételüket fejezték ki, amelyek közül két, a vita törzsét érintő kérdést emelnék ki, egyrészt a Közbeszerzési Döntőbizottság elnökének megválasztásához előírt képesítésre és szakmai gyakorlatra vonatkozó követelményeket érintő változásokat, másrészt a központi költségve-

tésről szóló törvényjavaslat benyújtási határidejére vonatkozó módosításokat.

A döntőbizottság elnöki posztját betöltő személy képesítési követelményeire vonatkozó előírás az elnöki feladatok megfelelő ellátásához szükséges szakértelemre vonatkozó követelményeket állapítja meg. A felmerült kérdésekre adott válaszok tekintetében a bizottsági tagok számottevő többsége egyetértett abban, hogy a hároméves bírói vagy ügyészi gyakorlatra vonatkozó előírás az eddigi szabályozást kívánja szélesíteni, hiszen e körből is érkehetnek olyan szakemberek, akiknek ítélkezési gyakorlatában számos közbeszerzési ügy volt, ezért kellő rálátással, tapasztalattal és vezetési gyakorlattal rendelkeznek ahhoz, hogy egy döntőbizottsági elnöki feladatot elláthassanak.

Ezen túlmenően a költségvetési tervezet benyújtásával kapcsolatban kialakult vita kapcsán hangsúlyozni szükséges, hogy a tervezet benyújtási időpontját semmilyen formában nem befolyásolja az önkormányzati kampány. Az elhangzott érveket alátámasztva a Gazdasági bizottság módosító javaslatait a bizottságunk 24 igen, 7 nem szavazat és 2 tartózkodás mellett támogatta.

A módosító javaslatokról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amelyek alapvetően helyesírási hibákat javítanak ki, valamint nyelvhelyességi pontosításokat végeznek el. *(Dr. Józsa István: Ez igen! El kellene olvasni!)* A Törvényalkotási bizottság által benyújtott két módosító javaslatról a jelen lévő tagok külön szavaztak. A helyesírási hibákra vonatkozó javaslatot 24 igen, 1 nem szavazat és 9 tartózkodás mellett támogatta, míg a nyelvhelyességi pontosításokra vonatkozó javaslatot 26 igen, 1 nem szavazat és 5 tartózkodás mellett fogadta el a bizottság.

Végül a bizottság az összegző jelentést 22 igen, 7 nem szavazat és 2 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból. - Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A bizottságokban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti, mindösszesen 7 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, kisebbségi vélemény megfogalmazására is sor került. Annál is inkább, mert a javaslat önmagában is egy salátatörvény volt, amely sok részben vitatható javaslatokat tartalmazott. Akár az Eximbankkal kapcsolatos pártdelegációkkal is kezdhettém, vagy az azal, amit itt a plenáris ülésen is elmondtunk, a Magyar Posta privatizációjának előkészítésével. *(L. Simon László közbeszólása.)* Államtitkár úr, akkor ezek szerint nem olvasta a javaslatot, és nem volt itt a

vitában. (L. Simon László: *De, olvastam!*) Az, hogy egyes tevékenységeket engedünk kiszervezni, engedjük, hogy a posta magánszolgáltatók felé kiadjon tevékenységet, amelyet azok többnyire saját név alatt fognak elvégezni, ez nem más, mint egy részleges privatizáció, és előkészíti azt a folyamatot, amelynek kapcsán, ha a jövőben erre sor kerül, vagy esetleg olyan kormányzati szándék van, akkor az egész Magyar Posta szétverése is a megtörténhet.

Ezek is aggályosak voltak, de a bizottság elé benyújtott módosító javaslatok ezt még tovább rontották. Arra hivatkoznék, amit Vas Imre megemlégett bár, de nem fejtett ki kellő részletességgel, és ez a Közbeszerzési Döntőbizottság elnökének képesítésére vonatkozó körülmény. Legyünk teljesen őszinték! Ez egy kellően fontos testület, kellően nagy volumenű ügyeket tárgyal ahhoz, hogy komoly szakértelmet írjunk elő. Biztos vagyok benne, hogy a komoly szakértelem előírása mellett is nagyon sok jó jelöltből tudnánk választani a jövőben a döntőbizottság élére. De önök mit tesznek? És itt a jelenlegi szabályozást is el kell mondani, hangozzék el az Országgyűlés előtt. Ma a szakvizsgán túl szükséges 10 éves közbeszerzési gyakorlat, 10 év, és 3 éves bírói gyakorlat. Ez az egyik opció. Vagy szintén 10 éves közbeszerzési gyakorlat és 3 éves közbeszerzési biztosi gyakorlat. Mindkettő esetében láthatjuk, hogy nemcsak a 10 év közbeszerzési gyakorlat, hanem a 3 éves bírói vagy közbeszerzési biztosi tevékenység is, amely kvázi bírói ténykedést jelent a területen, előírás. Ezt eddig előírta a törvény. Önök ezt olyan formában próbálják megváltoztatni, hogy 5 éves közbeszerzési gyakorlat elég legyen, vagy 3 éves állami vezetői gyakorlat, vagy 3 éves bírói vagy ügyészi gyakorlat. Itt a „vagy” szón van a hangsúly. Tehát amíg eddig 10 év szakirányú gyakorlat és 3 év bírósági vagy a közbeszerzési bíráskodásban eltöltött gyakorlat kellett ehhez, addig a jövőben, mondjuk, egy 3 éves ügyészi gyakorlat is elég, pedig lehet, hogy ennek során csak büntetőügyekkel foglalkozott az az ügyész vagy bíró. Lehet, hogy a bíró kiváló bíró egyébként, de közbeszerzési gyakorlattal nem bír, mégis a jövőben kinevezhető a döntőbizottság élére.

A kérdés csak az, hogy kit szeretnének önök kinevezni. Más kérdés nem lehet. Amikor a múltban felmerültek hasonló dolgok, és önök tagadták, rá kellett jönnünk, hogy akit kineveztek, a korábbi kritériumrendszernek nem felelt meg, és ezért kellett módosítani. Tehát a kérdés az, hogy a Fidesz most éppen mire módosítja ezt a javaslatot. De ezzel önmagában sem tudunk egyetérteni.

Köszönöm, elnök úr. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most pedig megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak, MSZP.

TUKACS ISTVÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. A bizottságban a magunk részéről erős kritika tárgyává tettük azt, hogy a Fidesz és

kormányja folyamatosan tologatja a költségvetés elkészítésének dátumát. Volt már olyan, amikor év közepén akarta elfogadni, most éppen később akarja elfogadni, nyilvánvalóan az önkormányzati választásokra tekintettel.

Erős bírálathoz tettük, hogy játszadozik a költségvetést megalapozó törvényekkel. Márpedig ez nem játszadozás tárgya, hiszen a költségvetést megalapozó törvényeket előbb kell benyújtani, mint a költségvetést magát, lévén, hogy az szabja meg a költségvetés kondícióit.

A Gazdasági bizottság javaslata és csak a Gazdasági bizottság javaslata szerepelt előttünk. Ez azt jelenti, hogy az összes létező módosító indítványt, amely megfogalmazódott, kizárta a tárgyalás lehetősége alól a Törvényalkotási bizottság, ezáltal a parlament is. Nem mondhatjuk el tehát azt a módosítók kapcsán, hogy elfogadhatatlan, hogy párttisztviselőket ültetnek be az Eximbank vezető tisztségviselői körébe. Elfogadhatatlan, hogy tologatják a takszövetkezetekre vonatkozó szabályokat a szerint, hogy most éppen állami tulajdonba akarják venni, vagy a haveroknak akarják átjátszani. Elfogadhatatlan az a módszer, hogy még képletesen, szimbolikusan sem akarnak bocsánatot kérni mindazoktól, akik végkielégítésüket, mondjuk, pedagógusként 98 százalékos adóval voltak kénytelenek felvenni, amiről kiderült, hogy ez egyébként törvénytelen, egyébként ezen változtatni kell, és most ebben a törvényben megpróbáltak variálni.

(14.30)

A magunk részéről elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy megpróbálnak médiaügyeket elrendezni egy salátában. Ha fontos a magyar kultúra, a magyar filmgyártás, hozzáteszem, a magyar színművészet, és így tovább, akkor tessék szíves lenni külön törvényt alkotni rá.

És végül is a bizottsági tárgyalás módja kizárta azt a lehetőséget, hogy megpróbáljuk górcső alá venni, vajon mi az oka annak, hogy szívesen mentesítenek közbeszerzési eljárás alól állami társaságokat. Miért próbálnak központosítani ebben, mint ahogy a módosító indítványukban szerepelt? Mi az oka, hogy mindenre rá akar telepedni a kormány, amiben valamilyen pénz rejlik? Úgy gondoljuk, hogy ez az, ami elfogadhatatlan ebben a salátatörvényben, nem beszélve a benyújtás módjáról.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magam részéről azt is szóvá tettem, hogy elfogadhatatlan az a módszer, amikor egy módosító javaslatot azért nyújtanak be, mert helyesírási hibákat akarnak vele orvosolni, magyartalanságokat, bakikat. És hadd utaljak vissza arra, tisztelt államtitkár úr - amit ön nem láthatott sajnos, mert ön nem volt jelen -, hogy Lázár miniszter úr egy interpellációra vagy kérdésre azt válaszolta, hogy azért készítene jelentést az RTL Klubról, mert a Miniszterelnökség min-

dent elolvas, ami Magyarországgal kapcsolatban megjelenik. Lenne egy javaslatom: olvasson el minden törvényjavaslatot is, ami idekerül, és akkor nem kell helyesírási hibákkal foglalkoznia a képviselőknek, foglalkozhatnak a tartalommal is.

Elnök úr, köszönöm a lehetőséget, köszönöm a szót. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy az előterjesztők közül kíván-e valaki most felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. *(L. Simon László: Csak a végén!)* Ja, nem, jelzi, hogy nem. Megköszönöm, hogy jelzi. *(Dr. Schiffer András: Csak a végén? - Tukacs István: Miért?)*

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem előállított előadót. A vitához kapcsolódó Költségvetési bizottság sem állított előadót, viszont ott egy megfogalmazódott kisebbségi vélemény volt, de nem látom Hegedűs Lorántnét, aki ezt ismertetné.

Tisztelt Országgyűlés! Akkor most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót; elsőként Völner Pál képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy a korábbiakban is elhangzott, a módosítási sorozatok nyelvességi pontosításokat, szakmai, jogtechnikai pontosításokat, valamint kiegészítéseket tartalmaznak zömében, amelyek biztosítják bizonyos esetekben a koherenciát és a különböző jogszabályok összhangját.

Két módosítást emelnék ki a módosítások sorából. Az egyik az a lezáratlan és megoldatlan kérdés, ami az indokolatlan végkielégítések 98 százalékos különadóját érinti. Itt a módosítás célja az volt, hogy a nem jogszabályon alapuló, illetve a jogszabályban rögzített mértéket meghaladóan a munkaviszony megszűnésével összefüggésben kapott juttatások az általános átalányteher-kötelezettség mértékénél magasabb mértékű terhet viseljenek. Ilyen kifizetés-juttatás lehet például az egyes munkakörökben, egyedi munkaszerződésben rögzített úgynevezett hallgatási pénz vagy a jogszabálytól eltérő mértékben megállapított végkielégítés. A javaslat szerint ezen kifizetések esetében a visszatartott átalányközteher egységesen - az időmúlásra tekintet nélkül - 75 százalékos mértékű lenne, tehát a magánszemély a 98 százalékos különadó és a 75 százalékos átalányközteher különbözetére, 23 százaléknyi visszatérítésre lenne jogosult, és így megoldódna ennek a lezáratlan kérdésnek az adóügyi rendezése.

A másik fontos módosítás az általam kiemelték közül az államháztartási törvény módosítása, amely módosítás az önkormányzati költségvetési koncepció későbbi benyújtására vonatkozó lehetőség helyett az intézmény megszüntetésére tesz javaslatot. Figyelemmel arra, hogy az önkormányzati képviselők

2014. évi általános választásának időpontjára tekintettel esetenként a november 30-ai benyújtás sem szükségszerűen biztosított, de ezt indokolja az önkormányzati költségvetési koncepció tartalma tekintetében kialakult eltérő gyakorlat is, és figyelemmel arra, hogy az államháztartásról szóló törvény az önkormányzati költségvetési koncepció ismertetéséhez kapcsolja a helyi önkormányzat háromnegyed éves helyzetéről való tájékoztatást, a módosítás ezzel összhangban - a módosítás helyett - javaslatot tesz továbbá az erre vonatkozó kötelezettség megszüntetésére is. Az államháztartásról szóló törvény alapján a képviselő-testület ilyen tájékoztatása az önkormányzati költségvetési rendelet negyedéves módosítása során egyébként is megvalósul.

Tekintettel arra, hogy a módosítások mindenképpen olyan, folyamatban lévő, függő ügyek rendezését szolgálják, amelyek az adott terület problémáit megoldják, javasoljuk a tisztelt Háznak a módosítások elfogadását.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló, aki előre bejelentette szándékát, Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Jellemző, hogy éppen ennek a törvényjavaslatnak a sürgős tárgyalásáról döntött a Ház, amely salátaként tartalmaz olyan össze nem tartozó témákat, mint az állami tulajdonban álló pénzügyintézetek pártkatonákkal való feltöltése, a Magyar Posta privatizációjának lopakodó módon történő előkészítése, a költségvetési tervezés átláthatóságának csökkentése vagy éppen az iskolai papírgyűjtés túlszabályozása.

Fel kell tenni a kérdést, komolyan gondolja-e a kormány, hogy ma az a legsürgetőbb probléma Magyarországon, hogy lazítson a független intézményekre vonatkozó összeférhetlenségi szabályokon. A jelenleg hatályos, Magyar Export-Import Bankról szóló törvény az alkotmány előírásainak megfelelően úgy rendelkezik, hogy az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjai, valamint a vezérigazgató pártban tisztséget nem viselhetnek. Ezt változtatná most úgy a kormány, hogy ezentúl pártban betöltött vezető tisztség ne jelentsen összeférhetlenséget. Ez rendkívül aggályos, mert ezek a típusú intézmények így is fokozott korrupciós veszélynek vannak kitéve, mivel állami pénzből gazdálkodnak egy kevésbé átlátható, kevésbé kontrollálható piaci környezetben.

Ezért nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a parlament többsége igenis erős összeférhetlenségi szabályokat érvényesítsen, és ez alól ne lehessenek kivételek. Attól tartunk, hogy a kormány korrupciós ügyekbe keveredett, közéletben megbukott pártpolitikusként kádertemetőivé fogja züllesztetni az állami tulajdonban lévő bankok igazgatóságait és felügyelőbizottságait. Ezeknek a tisztségeknek a betöltéséhez

a továbbiakban nemcsak a párttagságot nem kell felfüggeszteni, de még a minimálisan előírt képzettséggel, tapasztalattal sem kell rendelkezni. Azt gondoljuk, Magyarországon számos nagy tapasztalátú, nagy tudású bankszakember van, akik megfelelnek azoknak a törvényi követelményeknek, amelyeket jelenleg előír a törvény, így semmi nem indokolja, hogy ezeket lazítsuk.

Nincs elfogadható indoka annak sem, hogy a kormány a 2015. évre vonatkozó költségvetési javaslatát a szokásos rendtől eltérő időpontban, csak az október 12-ei önkormányzati választásokat követően kívánja nyilvánosságra hozni és az Országgyűlésnek benyújtani, miközben előterjesztését a Költségvetési Tanácsnak már szeptember végén meg kell hogy küldje.

Ugyancsak elfogadhatatlan az a módosítás, amely megszüntetné az önkormányzati költségvetési koncepció benyújtására vonatkozó lehetőséget. Figyelemmel arra, hogy az államháztartásról szóló törvény az önkormányzati költségvetési koncepció ismertetéséhez kapcsolja a helyi önkormányzat háromnegyed éves helyzetéről való tájékoztatást, a módosítás az erre vonatkozó kötelezettséget is megszüntetné, vagyis elmaradna a képviselő-testületek tájékoztatása, és úgy kellene döntéseket meghozniuk költségvetést érintő ügyekben, hogy nem rendelkeznek az aktuális gazdálkodási helyzetre vonatkozó információkkal. Ez nem felel meg sem az átlátható, sem a kiszámítható költségvetési tervezési alapelveknek.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló Tukacs István képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretnék érvelni azok mellett az ügyek mellett, amiket felhoztunk, egyben be is mutatni, hogy mi volt a vita tárgya közöttünk a bizottsági ülésen a tervezettel kapcsolatban. Azért kell ezt megtennem, mert úgy gondolom, hogy így kerek a kép, amit erről a salátatörvényről nyerünk.

Az első ilyen kérdés tehát az, hogy vajon miért szükséges az, hogy a költségvetés készítésének a dátumát a kormány kitolja az önkormányzati választások időpontjához képest. Elhangzott az előterjesztést képviselő államtitkár úr részéről, hogy ugye, csak nem vagyunk annyira naivak, hogy egy 12-ei választást majd egy 15-ei benyújtás befolyásol. Államtitkár úr, nem vagyunk naivak, csak annyit tudunk a költségvetés készítéséről, hogy az nem 14-én este kezdődik el. Mint ahogy Varga miniszter úr 1700 milliárdos bejelentéséből értesülhettünk róla: elkezdődött. Ezért tehát egy költségvetés készítésének a fázisai mindig azt jelentik, hogy politikai vita

alakul ki ekörül. Önök ezt a vitát az önkormányzati választások előtt el akarják kerülni. Ezért akarnak október végén benyújtani költségvetést, és ezért variálnak a megalapozó törvényekkel, hiszen a megalapozó törvények adótörvényeket jelentenek, illeték-törvényeket jelentenek, szabályozást jelentenek, csupa-csupa olyan dolgot, amit az emberek a saját bőrükön szoktak megérezni. Ha egyébként meg önöknek igazuk lenne, akkor mi szükség a tologálásra?

Én világosan emlékszem arra az időre, amikor a parlament nyáron költségvetési sarokszámokat akart elfogadni. Aztán el is fogadta. És akkor megérvelték, hogy ez miért olyan jó dolog. Akkor most miért nem csináljuk ezt, ha olyan jó? Miért nem érvelnek a kormányukkal szemben akkor, amikor visszatértek a költségvetés előállításának eredeti változatához, most meg még távolabb is akarják ezt tolni, nemhogy az év közepére hoznák? Ezt a fajta visszasságot, legyenek szívesek, oldják fel. Mert persze mi tudjuk, hogy akkor ez azért volt jó, mert kellett egy papír, amit mutogatni lehetett a külföldnek, a befektetőknek, sok minden másnak, hogy lám-lám, itt van, nekünk a költségvetésünk már stabil. Erre a papírra nyáron volt szükség, ezért volt szükség erre a színjátékra, amit akkor a parlament eljátszott, merthogy a sarokszámok sem lettek igazak aztán decemberre, és a számtalan módosító indítvány következtében a költségvetés végső formája is átláthatatlanná vált.

Szeretnék elidőzni annál a vitánál is egy kicsit, ami arról szólt, hogy miért tartják olyan nagyon fontosnak, hogy párttisztviselők is ülhessenek, mondjuk, egy Eximbank különféle vezető tisztviselői székeiben. Völner képviselőtársam úgy érvelt akkor, hogy kár lenne azt a tudást nélkülözni, amit egyes, egyébként párttisztviselő barátaink képviselnek. Nos, valóban kár lenne, de párttisztviséget meg nem muszáj viselni. Ha eddig ezt tilalmazta a törvény, nem azért tilalmazta, mert ki akarta zárni a remek koponyákat az állami vagy állami tulajdonú bankok különféle vezetői funkcióiból, hanem az összeférhetetlenség miatt. Ha most önök úgy gondolják, hogy ez nem összeférhetetlen, akkor mondják meg világosan, mondják meg, hogy mi ezt teljesen normálisnak tartjuk, hogy ha pártkatonák ülnek be ezekbe a székekbe, de ne próbáljanak ezzel varázsolni - a közvélemény előtt meg pláne ne -, hogy azért, mert itt olyan remek emberek vannak, csak, a fene egye meg, éppen viselnek valamiféle pártfunkciót az adott pártban. És természetesen nem ellenzéki képviselőkről van szó, ennyire mi sem vagyunk naivak.

A harmadik ilyen tétel, aminél szeretnék elidőzni, a takarékszövetkezetek ügye. Mondják már meg nekem, tisztelt előterjesztők, tisztelt államtitkár úr, mitől volt olyan fontos a takarékszövetkezeteket az állami tulajdonba vétel idején szigorú szabályokkal ellátni, mondjuk, alapszabályügyekben. Mert ugye, gondolom, azt nem vitatja, hogy az összegyűlő taggyűléseknek az új alapszabályok elfogadásának ügyében egy darab szavazatuk volt, az igen, sem

módosítani nem tudtak ezeken, sem ellene szavazni. Ha esetleg kételye lenne, akkor, legyen szíves, négy szóval arrébb Fónagy államtitkár urat kérdezze meg erről a válaszadás idejéig, mert ő nagyon tájékozott ebben az ügyben, vele többször volt már erről beszélgetésünk itt a nyílt színen is.

Most meg, érdekes módon, nem olyan fontosak ezek a szigorú alapszabályi feltételek, az szerepel a salátában, hogy ezeket lazítani kell. Most már, miután megtörtént az államosítás, azaz az állam általi lenyúlás, megtörtént a haveri körnek történő átadás, most már mehet a dolog, elvégre most már minden sínen van. Ezért én azt gondolom, hogy ebben legalább a jó ízlés okán lehetnek volna egy kicsit várakozóbbak, ha ezt így fogalmazhatom.

A harmadik ilyen tétel a posta ügye, amit már említettem a kisebbségi véleményben is. Magam nem vagyok annyira gyanakvó, hogy itt egy lopakodó privatizáció készül, azt azonban nem tartom jónak, hogy nem lehet közbeszerzési szabályokat általánosan alkalmazni ilyen nagy állami cégeknél. Miért ne lehetne? Mi szükség a megkerülésükre? Mi szükség arra, hogy a posta pénzügyi szolgáltatásokat vásárolhasson közbeszerzés nélkül? Apropos, jut eszembe: a takszövek államosításánál a posta volt az az állami szereplő, amely alapján meg lehetett szerezni a közvetett állami tulajdont. Mire jó ez, és főleg kinek jó? Mert ha nem vállalható egy tisztességes és normális közbeszerzési eljárás bármely ilyen ügyben, akkor, én úgy gondolom, hogy valami nagyon nagy baj van azzal, ahogy ezek az állami társaságok működnek.

Szeretném felemlíteni újra azt a méltánytalan állapotot, hogy abbéli buzgalmukban, hogy szavazókat szerezzenek, bevezették a 98 százalékos adót a végkielégítésekre, és ezzel sújtottak nagyon sok szerencsétlent, aki akkor fejezte be az életpályáját, akkor ment közszolgálatból vagy közintézményből, vagy állami intézményből el, és utána nem kapott végkielégítést sem, mert nem kaphatott. És mikor kiderül, hogy ez így nincs rendben, nem törvényes - tehát aláhúznám: nem törvényes -, akkor önök ahelyett, hogy segítenék ezeket az embereket abban, hogy megkaphassák a pénzüket, inkább gátolják. Különböző eljárásokat helyeznek kilátásba, itt valamiféle általányt próbálnak meg megállapítani, miközben általános adózási szabályok vannak ebben a tekintetben. Én úgy gondolom, hogy ez nem méltányos, ilyenkor, amikor kiderül, hogy valamit törvénytelenül csináltak, akkor azt kell mondani, hogy elnézést, és segítünk mindenkit abban, hogy megkaphassa a pénzét.

És a következő ilyen dolog, amit, úgy érzem, hogy talán tisztelt államtitkár úr is közel érez magához, hogy segítjük a magyar filmet. Ám legyen, tehát ez a része tökéletesen rendben van, nem lenne azonban alkalmas egy salátatörvény helyett, amiben aztán a tütől a tankig minden benne van - huszonhárom különféle törvényt módosít -, azt gondolni, hogy a magyar értékek védelmének jegyében próbáljuk már megnézni, hogy a művészi alkotó-

sok, beleértve természetesen mindent ezen a széles skálán, hogyan finanszírozhatók és hogyan támogathatók államilag, és nem kiemelve egyes szeleteket próbálni ezzel kapcsolatban szabályokat alkotni.

Végül, amiről beszélni szeretnék még, az az önök javaslata; az egyetlen olyan javaslat, amiről jómagam és ha emlékeim nem csalnak, mások is azt mondták ezen a bizottsági ülésen, hogy ez megbeszélhető javaslat, segítsük az önkormányzatokat azzal, hogy ne kényszerítsünk rájuk életszerűtlen helyzeteket, ne legyen kötelező az önkormányzatoknak költségvetési koncepciót készíteni az őszi időszakban. Ez ugye, életszerűtlen, érveli az önök javaslata, mert ilyenkor még nem ismertek a költségvetés pontos számai, ezért tehát az önkormányzatok vakon repülnek, amikor valamiféle koncepciót gyártanak. Én azt gondolom, hogy ez a javaslat megbeszélhető lett volna, ha valójában meg akarták volna beszélni. Merthogy az önkormányzatoknak valóságos segítséget jelent az, hogy akkor terveznek költségvetést, amikor már ismerik a pontos számokat, az önkormányzatoknak természetesen valós segítség az, amikor nem kell fölösleges munkát végezni.

Én úgy gondolom, hogy ez volt az a mozzanat, ami megbeszélhető lett volna. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A Jobbik-frakció nevében néhány gondolatot szeretnék elmondani, lévén, hogy államtitkár úr vélhetően csak a vita zárórésztében fog hozzászólni, és amikor a bizottsági kisebbségi véleményt elmondtam, akkor egy nagyon fontos résznél, talán az egyik legfontosabb résznél ingatta a fejét, és ez a Magyar Posta privatizációjának az előkészítése.

(14.50)

Megelőzendő erre ki szeretnék térni, és akkor természetesen meghallgatjuk, hogy az államtitkár úr a válaszában mit fog erre mondani. Én sajnos nem tekintek olyan pozitívan a Fidesz-kormányzat lépése irányába, mint Tukacs képviselőtársam, aki azt mondta, hogy nem feltételezi, hogy a privatizációját készítik elő a Magyar Postának. Attól tartok, hogy úgy tűnik, én az elmúlt időszak eseményeivel kapcsolatban szkeptikusabb vagyok, és el is fogom mondani, hogy miért; ezt egyébként a budapesti események is sajnálatos módon alátámasztják.

Ott kezdenék a történetet, hogy ha jól emlékszem, Völner Pál is azt mondta az általános vitában, hogy az, amit az Országgyűlés elé a kormány betervezett - a Magyar Postával kapcsolatos szabályozásra gondolok -, nem elvárás Brüsszel részéről. Ez egy olyan lehetőség, amit a Magyar Országgyűlés be-

emelhet a szabályozásba, de ezt nem várják el az Európai Unióból a Magyar Országgyűléstől és a magyar kormánytól, hogy ilyen indítvánnyal és ilyen döntéssel éljen. Ez egy nagyon fontos pont, hiszen valami olyasmit teszünk, amit nem lehet az Európai Unióra fogni, hogy az Európai Unió fegyvert tartott volna a magyar kormány homlokához, hogy ezt megtegye.

En kijegyzeteltem közben, hogy melyek azok a tevékenységek, amelyek kiszervezhetővé válnak, legyünk ezzel is tisztában: a gyűjtés, a feldolgozás, a szállítás, a kézbesítés. A Magyar Posta esetében ezek azok a fő tevékenységek, amelyek egy postai szolgáltatást meghatároznak; azt kell mondanom, hogy az ezenfelüli tevékenységek, amiket a posta végez, másodrangúak ehhez képest. Ráadásul, ahogy elmondtam, a kiszervezés után azok a cégek, amelyek valamilyen úton-módon lehetőséget fognak kapni, ezt a saját nevükön végezhetik, tehát sok esetben a Magyar Postának a logója sem jelenik meg.

A törvényben benne van az is, és erre is felhívnam a figyelmet, hogy az, hogy egyetemes postai szolgáltatóként működhet a Magyar Posta, 2020. december 31-éig garantált a jelenlegi szabályozás alapján. Hogy utána mi lesz, azt nem tudjuk. Természetesen az államtitkár úr mondhatja, hogy ezután majd meghosszabbítják ezt, és akkor nem történik semmi probléma, de jelen pillanatban a törvényben ez a kijelölés szerepel. Annak idején Budapesten is, annak ellenére, hogy arról beszéltek, hogy a privatizáció egy elutasítandó dolog, és ezzel egyet is tudunk érteni, a BKV-buszüzletéget, a buszjáratokat ugyanígy privatizálták ki, mint ahogy most egyes postai szolgáltatásokat megpróbálnak kiszervezni. És ott azt láthattuk, hogy a vállalatok, amelyek beszálltak ebbe a bizniszbe, ebbe az üzletbe, drágábban végzik ezt a tevékenységet, mint ahogy annak idején a BKV-nál a BKV ezt meg tudta a buszjáratok esetében oldani. Attól tartok, hogy ha valaki a posta esetében be fog szállni ebbe az üzletbe magánvállalkozóként, akkor nyilván ezt nem azért fogja tenni, mert ráfizetést szeretne termelni, ennél fogva nem gondolom, hogy anyagilag a magyar állam és a Magyar Posta jól járna.

Úgyhogy ezek a tények, ezek vannak leírva, emiatt úgy gondolom, hogy jogosak az aggályok, hogy egyrészt mi lesz 2020. december 31. után, ez az egyik kérdés, ezt még nem látjuk előre, illetőleg miért szükséges ezt a kiszervezést megtenni, ha egyébként ezt az Európai Unió nem várja el tőlünk. Emellett a párttiszségekhez vonatkozó szabályozást nem ismételném meg, mert előttem az LMP- és az MSZP-frakció is ezt részletesen kifejtette, hogy miért nem jó az, ha pártkatonákat delegálunk az Eximbank felügyelőbizottságába és igazgatóságába, illetve a Közbeszerzési Döntőbizottság esetében is beszéltem róla, hogy a különböző szakmai kritériumok miatt veszélyesek, ha leépítésre kerülnek. Nem fogja garantálni, hogy olyan ember legyen kinevezhető a döntőbizottság élére, aki megfelelő szakértelemmel rendelkezik.

Még egy dologra szeretnék kitérni, és ez a közbeszerzések központosított eljárás keretében történő lefolytatását a kormány számára rendeletben szabályozható és egy rendeleti szabályozásra felhatalmazó törvényi szabályozás. Ez a költségvetési szervek, a gazdálkodó szervezetek vagy akár a közalapítványok esetében is egyfajta lehetőség lesz. Itt sem látjuk, hogy pontosan mi az, amire a kormány készül, kiknek akar lehetőséget és - úgy is fogalmazhatnánk - üzletet teremteni, de sajnos, ahogy azt elmondtam a bizottsági kisebbségi véleményben is, ezekben az esetekben a végrehajtás esetében azt látjuk, hogy általában a közpénzek és a közérdek csak sérelmet szokott szenvedni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Akkor most kérdezem meg újlag az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Tízperces időkeretben öné a szó, L. Simon László államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhány dologra szeretnék csak reagálni az elhangzottakból, hiszen a legtöbb felvetett kérdésre a Törvényalkotási bizottság ülésén már reagáltam, bár ezek közül is néhányat újra előhozta a képviselőtársaim - mintegy imamalomként folyamatosan ugyanarról beszélnek, de nem baj, méltósággal viseljük, és válaszolunk rá.

Staudt képviselőtársam a postáról beszélt, és a posta privatizációjának előkészítéséről, miközben a második felszólalásában saját maga is elismerte azt, hogy minthogy a törvény szerint 2020. december 31-éig az egyetemes szolgáltatási kötelezettség a Magyar Postánál marad, nem is lehetséges privatizációról beszélni. *(Dr. Staudt Gábor: Ezért készítik elő!)* Hogy 2020. december 31. után mi lesz, azt még mi sem tudjuk, de örülök a megelőlegezett bizalomnak, hogy azt feltételezi, hogy 2020 decemberében is mi fogunk a postáról dönteni. Ez azt jelenti, hogy ön úgy prognosztizálja, hogy a 2018-as választási időszakban meg fogjuk nyerni a választást, amit köszönünk, örülünk, és bízom abban, hogy ha nem is önökkel, de lesz kivel vitatkoznunk a parlamentben erről.

De hogy tisztán lássuk: nagyon fontos az a kormányzati szándék, hogy a postai szolgáltatásokhoz való hozzáférés az ország teljes területén százszázalékos lefedettséggel valósuljon meg; ezt a jelenlegi postai hálózattal nem tudjuk maradéktalanul ellátni. Személyes példákat is mondhatnék: egy egészen kis falunak a postamestere a nagynéném, egy kézbesítő beosztottja van, aki félállásban kézbesítő. Látjuk azt, hogy hogyan működik ez jelen pillanatban Magyarországon... *(Hegedűs Lorántné közbeszól.)* Mondhatom? Én végighallgattam önöket. Köszönöm szépen. *(Dr. Staudt Gábor: Figyelek!)*

Természetesen a partnerszervezeteknek a bevonása nem jelenti és nem is jelentheti azt, hogy az egyetemes szolgáltatások sérüljenek. Egyértelműen tehát a kormányzati szándék a szolgáltatás minőségének a javítása. Ha már a BKV-s példát hozta fel a képviselőtársam, azért úgy halkan jegyzem meg, hogy ezt tessék végiggondolni - én emlékszem egyetemista koromból azokra az időkre, amikor a 9-es buszon a BKV-s busz olyan remekül hibásodott meg, hogy a dugattyú egyszer csak az utastérben megjelent, és valamennyi utasnak tiszta olaj volt a ruhája. Tehát lehetséges azt így elsőre mondani, hogy az alvállalkozókkal elvégzett szolgáltatás többé került a BKV-nak, mintha saját busszal végeztette volna el ugyanezt a tevékenységet, csak hogy az alvállalkozóknál előírás volt az, hogy újonnan beszerzett buszokkal kell ellátni a szolgáltatást. Tehát azt tessék beleszámolni, hogy mennyibe került volna ugyanez a szolgáltatás a BKV-nak akkor, ha a 15-20 éves buszok helyett magának kellett volna megvásárolnia a buszokat. Ezért nem egyértelmű ez sem, amit a BKV-val kapcsolatban mondott, de nem tisztem a BKV-t megvédeni.

Staudt képviselő úr a döntőbizottság kérdését újra szóba hozta. A TAB-ülésem is elmondtam, most is elmondom: arra semmilyen garancia nincs, hogy egy több éve közbeszerzéssel foglalkozó közbeszerzési szakember, aki számtalan közbeszerzési eljárást rontott már el, jobb és alkalmasabb szakértő lenne, mint egy 3-4-5 éves bírói gyakorlattal rendelkező, kiváló jogász. Tehát önmagában ez semmire sem garancia. A mi megítélésünk szerint a magyar bírói kar számos tagja felkészült egy ilyen feladatra, amennyiben esetlegesen erről a területről is érkezne törekvés arra, hogy valaki a döntőbizottságnak a tagja legyen.

Tukacs képviselő úr újra a költségvetés benyújtásának dátumaival operált. Mindenki számára legyen világos, hogy a jelenleg hatályos jogszabály szerint október 15. a költségvetési törvény tervezetének a benyújtási határideje. Miután erre rájött a képviselő úr is a Törvényalkotási bizottság ülése után - mert ott elmondtam, hogy egyébként 12-e és 15-e között van némi idő arra, hogy benyújtsuk a törvényt, tehát nem az önkormányzati választás miatt toljuk későbbre, október 30-ára a költségvetési törvény benyújtásának határidejét -, most már itt máshogyan érvelt, és most már azt mondta, hogy mi a vitát akarjuk magunknak megspórolni. Nem, képviselő úr, nem akarjuk a vitát megspórolni, folyik a költségvetésnek az előkészítése, és október 30-áig az természetesen a tisztelt Ház elé fog kerülni.

(15.00)

Az önkormányzati költségvetési tervezéssel kapcsolatos változásoknál ön azt mondja - most már egyébként sokkal finomabban fogalmaznak, mint a Törvényalkotási bizottság ülésén, mert ott még fel-

háborítónak tartották ezt a változást is -, hogy ez megbeszélhető lett volna, fogalmazott most így. Itt is tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy az önkormányzati szakmai szervezetek kérésére változik a törvény, tehát éppen hogy megbeszéljük az érintett szakmai szervezetekkel, ők kérték, hogy változtassunk.

Eximbank, párttisztviselők delegálása - ezt többen is felvetették. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem hozom ide Csillag Istvánt, aki az SZDSZ prominensként volt az Eximbankba delegált személy. De ugye azt képviselő úr sem gondolja, hogy ha valaki egy pártnak adott esetben valamilyen funkciót viselő tagja, az azt is jelenti, hogy valamihez nem ért, mert ezzel önmagáról is negatív bizonyítványt állít ki. Mi azt gondoljuk, a lényeg a szakértelem, és ha egy pártfunkcióval rendelkező személy ért valamihez, és a szakértelme jogán akarjuk adott esetben az Eximbankba vagy máshova delegálni, akkor azt tessék már meg, és becsüljük meg a szakértelmét, és ne az alapján diszkvalifikáljunk valakit, hogy egyébként milyen a politikai hovatartozása.

A takarékbankokkal kapcsolatban csak egy dolgot írtam föl magamnak, tisztelt Tukacs képviselő úr, hogy a jó ízlés okán várakozhattunk is volna, és később nyújthattuk volna be. Miért, ha később nyújtjuk be, akkor nem ugyanazt nyújtjuk be? Akkor a javaslat iránya esetlegesen más lenne? Vagy ha később nyújtjuk be, akkor ön már nem kifogásolta volna a javaslat tartalmát? Egyszerűen önleplező az ön logikai érvelése, úgyhogy nem is kívánok rá konkrétan reagálni, hiszen ezt a TAB-on részben már megtettük.

S végül engedjék meg, hogy a filmtörvénnyel kapcsolatban is mondjak valamit. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a salátatörvény, mint sok más salátatörvény, nagyon sok élő jogszabály esetében apró módosításokat tartalmaz. Ezen apró módosítások esetében gyakran megváltozott vagy újonnan megjelent európai uniós irányelv vagy alkotmánybírói döntés van a változtatások hátterében. Ugye, képviselő úr sem gondolja komolyan azt, hogy a filmtörvény ilyen kis mértékű módosítását egy önálló törvény formájában kellett volna benyújtatnunk, hiszen pár évvel ezelőtt fogadtunk el egy átfogó filmtörvény-módosítást és egy teljesen új filmfinanszírozási rendszert, amely leváltotta a Magyar Mozgóképek Közalapítványt, amely 8 milliárdos adósságot halmozott föl az adófizetők pénzéből vagy pénzének a kárára, és ehelyett létrehoztuk a Magyar Nemzeti Filmalapot. Létrehoztunk egy olyan új, korszerűen működő formát, amelyet a filmes szakma jelen pillanatban egyöntetűen legitimnek tart. Mindenki pályázik ehhez a filmalaphoz, és számtalan olyan film nyert támogatást, amelyek egyébként az én személyes ízléssellem és értékrendemmel vagy sok képviselőtársam ízlésével és értékrendjével nem találkozik. Tehát éppen-séggel érvényesül a demokrácia, érvényesül a pluralizmus és érvényesül a művészi szabadság. De egy ilyen fokú módosítás most önálló törvénycsomagban luxus lenne. Ha egy ilyen kérdésben önálló törvényt

nyújtottunk volna be, akkor képviselő úr azzal állt volna föl a parlamentben, hogy miért kell ezzel egy ilyen bonyolult tárgyalási procedúrát elindítani, miért nem tetszettek hozzácsapni más kulturális vagy gazdasági tárgyú törvényekhez. Ezzel is csak arra akartam rámutatni, hogy képviselőtársam álláspontját most is, mint korábban is, éppenséggel az üléspontra határozza meg.

Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosításokkal egyetemben szíveskedjenek az önök előtt fekvő törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a mai határozathozatalok körében kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott házszabálytól eltérésnek megfelelően soron következik **az egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések, az újabb összegző jelentés és a módosított összegző módosító javaslat vitája.** Németh Szilárd István és Balla György fideszes képviselők önálló indítványa T/466. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/466/14. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság mai napon benyújtott módosító összegző módosító javaslata T/466/21. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló újabb összegző jelentése pedig T/466/22. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésre.

Megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a mai ülésén a T/446. számon benyújtott, egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot megtárgyalta, és ahhoz 24 igen, 5 nem és 4 tartózkodás arányban módosított összegző módosító javaslatot terjesztett be. A mai napon módosított összegző módosító javaslat benyújtására azért volt szükség, mert így a Törvényalkotási bizottság megteremtette annak lehetőségét a kormány számára, hogy a közeljövőben a teljes követeléskezelési területet lefedő és szabályozó jogszabály megalkotására kerüljön sor.

Az elmúlt évtizedet jellemző kusza helyzet, úgy gondolom, kellőképpen megérett az orvoslásra. Az

összegző módosító javaslattal és a törvényjavaslat egészével kapcsolatban meg kívánom jegyezni, hogy mára senki számára nem lehet kétséges az, hogy Magyarország kormányának egyik elsődleges célkitűzése a fogyasztók jogainak hatékony védelme. Az elmúlt években ennek a célnak az elérése érdekében több jogszabály is változott, amely megerősítette a hazai fogyasztóvédelmi rendszert. A fogyasztók érdekei védelmének teljesen egyértelmű és világos megnyilvánulása a rezsicsökkentés.

A benyújtott törvényjavaslat egyébként a rezsimunkacsoport munkáját dicséri, akik az elmúlt másfél év tapasztalatait gyúrták normaszövegbe, több tízezernyi állampolgár megkeresése alapján. Az észrevételek alapján indokolt a Fogyasztóvédelmi Hatóság hatáskörének a kiterjesztése, a számlázási gyakorlat hatékony ellenőrzési lehetőségének a megteremtése, illetve a rezsicsökkentés végrehajtása érdekében szükség van jogszabályi pontosításokra is. A Törvényalkotási bizottság által benyújtott módosított összegző módosító javaslat ezeket a pontosításokat is tartalmazza, legyen szó a közszolgáltatások honlapüzemeltetéséről, a fogyasztóvédelmi referens tevékenységének pontos meghatározásáról és feltételeiről vagy a víziközmű- és kéményseprő-szolgáltatásokról.

Úgy vélem, a helyzet teljesen világos, a kormány és a Fidesz-KDNP-frakció továbbra is a lehető legteljesebb mértékben a fogyasztók oldalán áll, a benyújtott normaszöveggel pedig ennek újabb bizonyítékát adja. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a betervezett javaslatot a rezsicsökkentés folytatásának érdekében.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Selmeczi Gabriella képviselő asszony. A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt 7 perces időkeretben *(Közbeszólás: Kettő?!)* - hét, hetes - Tukacs István ismerteti.

TUKACS ISTVÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a lehetőséget és a pontosítást is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Ezek a módosító indítványok, amelyek összegző jelentések formájában előttünk vannak, azt takarják, hogy ennek a módosító csomagnak a vitája a bizottságban két fordulóban zajlott. Azért szeretném lefesteni, hogy milyen körülmények között, mert ez megindokolja azt is, hogy milyen álláspontra helyezkedtünk a módosító indítványokkal és a betervezett előterjesztéssel kapcsolatban.

Amikor az elmúlt héten a Törvényalkotási bizottság nagyon sebtében elkészült - úgy mondták képviselőtársaim, hogy még meleg - előterjesztést kapott a bizottsági ülés előtt, hogy módosító indítványok csomagjaként mondjon róla véleményt, az önmagában még nem indokolta volna azt, hogy ne pró-

báljunk meg szakmai típusú véleményt kialakítani az abban foglaltakkal kapcsolatban.

(15.10)

Már csak azért is, mert a rezsicsökkentéssel kapcsolatban immár több törvényjavaslat is volt a Ház előtt, miután közvetve és közvetlenül ez a csomag kapcsolódik a rezsicsökkentéshez, ezért úgy gondoltuk, hogy helyes lett volna, ha szakmai véleményt tudunk mondani. Az az eljárási mód azonban, ami a Törvényalkotási bizottság ülésén, az elmúlt ülésen az előterjesztésben a módosító indítványokkal kapcsolatban lezajlott, a mi szempontunkból elfogadhatatlan.

Tisztelt Ház! Én nem emlékszem a parlament gyakorlatában olyanra, hogy a módosítók módosítójára kell várni a bizottságnak fél órát, majd utána véleményt mondani erről. Ez a méltánytalan helyzet volt az, ami már az elmúlt bizottsági ülésen is azt mondatta velünk, hogy nagyon sajnáljuk, de ilyen körülmények között véleményt kialakítani az előterjesztésről és pláne annak módosításairól nem lehet. A mai napon azonban folytatás következett. A Törvényalkotási bizottság elé került - házszabályt felfüggesztve vagy házszabályt módosítva, nem tudom, pontosan mondom-e a kifejezést - a módosítók módosítójának módosítója is, amely azt tartalmazta, hogy ki kell venni azt a szabályozást a betervezett javaslatból, ami a követeléskezeléssel foglalkozik, merthogy a jelen lévő egyik előterjesztő és a kormány képviselője ezt így látta helyesnek. Azért látta így helyesnek, mert a követeléskezelésről átfogó törvényjavaslat van készülében.

A kérdésemre, hogy honnan értesült az előterjesztő arról, hogy van ilyen törvényjavaslat, jobban mondva, miért nem értesült egész nyáron, amíg ez a javaslat itt feküdt előttünk eddig, az volt a válasz az előterjesztő részéről, hogy kormányzati körökből érkezett ez a jelzés. A jelen lévő kormányzati képviselő, ha jól mondom, államtitkár úr pedig azt válaszolta, hogy az ő tárcájuk nem foglalkozik ennek a törvénynek az előkészítésével; ami, valljuk meg őszintén, képviselőtársaim, kissé furcsa válasz.

Most nem akarok pikírtkedni, mert nem jó, amikor nincs itt az a partner, akivel az imént vitám volt, de ő azt mondta, hogy persze, amikor részletekről van szó, teljes törvényjavaslatot követelünk, különben meg fordítva. Na most, ez az eset a fordítva. Az előterjesztők rájöttek arra, hogy van valami, amit szeretnének kivenni ebből a tervezetből, és azt mondták, ezt azzal indokolják, hogy majd lesz róla átfogó törvényjavaslat. Úgy gondolom persze, ez az indoklás lehetséges, jómagam felvázoltam egy másik utat is ezzel kapcsolatban. Benne lehetett volna hagyni és azt mondani, hogy ilyen erőltetett menet és kapkodás nélkül, amikor megjelenik az átfogó szabályozás, akkor módosítja ezt a részt is. Ez az előterjesztő szempontjából elfogadhatatlan volt.

Ugyanakkor, és ezzel zárnam mondandómat, a tárgyalás mikéntjére, tehát módjára, erre a kapkodó, fejvesztett törvényhozási folyamatra maga az előterjesztő is azt mondta, hogy kritikáink ebben a tekintetben jogosak, nincs erre igazándiból válasza vagy viszonzválasza. Ezért tehát azt szeretném leszögezni a kisebbségi véleményben, képviselőtársaim, hogy nem a rezsicsökkentés folyamatával van gondunk, vagy nem a rezsicsökkentés gondolatával van gondunk, hanem az ilyen típusú törvényalkotással van gondunk, és ez indokolta akkor tartózkodó, majd nem szavazatunkat.

Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tukacs képviselő úr. Most megadom a szót, amennyiben igényli, az előterjesztők nevében Németh Szilárd István képviselő úrnak. *(Jelzésre:)* Igen. Felhívom szíves figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére mindösszesen 10 perc áll rendelkezésére. Úgy ossza be majd az időt. Köszönöm szépen, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Megpróbálok most egyszer felszólalni, és ha nem lesz különös indoka, akkor már a zárszót nem mondanám el.

Kapcsolódnék Tukacs képviselőtársamhoz. Június végén és július elején tárgyaltuk ezt a törvényjavaslatot. Akkor úgy fejeztem be mondandómat, hogy azon túl, hogy természetesen a fogyasztók érdekeit kívánjuk szolgálni ebben a törvényjavaslatban, már eleve egy nagyon komoly társadalmi vitán ment át maga az a tény, amit beépítettünk a törvényjavaslatba. Arra kértem mindenkit, minden képviselőtársamat, a szakmai szervezeteket, érdekképviselőket, de a televízió keresztül erre kértem a tisztelt polgárokat is, hogy ha van hozzáfűznivalójuk, kiegészítenivalójuk, akkor ezt osszák meg velünk. Hamarosan erről néhány adatot fogok mondani. Ellenzéki képviselőtársaimtól az elmúlt két és fél hónapban ilyen javaslatot nem kaptam.

Természetesen ennek ellenére kritizálhatják azt, hogy az utolsó pillanatban is csiszolunk, változtatunk ezen a törvényjavaslaton. De higgyék el, úgy, ahogy Selmeczi Gabriella képviselő asszony elmondta, mindösszesen az volt a cél a mai módosítással, hogy az úgynevezett követeléskezelési piacot, ami nagyon sok kívánnivalót hagy maga után - akik ebbe a követeléskezelési piacba belekeverednek mint fogyasztók, el tudják mondani, milyen jellegű problémákkal találkozhatnak nap mint nap - teljes egészében szeretnénk átalakítani. Ezen dolgozik egyébként az Igazságügyi Minisztérium. Még az alapelveket is meghatározhatjuk, mert ennek egységesnek, átfogónak és természetesen fogyasztóbarátnak kell lenni. A fogyasztóbarát jellegét pedig az állam, az állami kontroll, az állami beavatkozás lehetőségének kiszélesítésével próbáljuk meghatározni, természetesen úgy,

hogy egyébként a vállalkozások se szenvedjenek csorbát, akik a másik oldalon állnak ezen a piacon. A tisztességes hazai vállalkozásokról beszélek természetesen.

Nos, úgy, ahogy többen említették, ez a törvény a fogyasztók érdekeit kívánja szolgálni, a fogyasztók érdekeit kívánja megnövelni azon a közszolgáltatási piacon, amit a rezsicsökkentés is jellemez. Nagyon jól tudjuk, hogy 2010-ben, a kormány átvételekor olyan adatokkal szembesültünk, amelyek teljes egészében megdöbbentettek bennünket. 2002 és 2010 között 15-ször adtak a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok lehetőséget arra, hogy a gáz és az áram ára, a háztartási gáz és áram ára növekedjen. Ezzel sikerült azt elérni, hogy a szabad piacon olcsóbban lehetett beszerezni köbméterenként vagy kilowattóránként az energiát, mint egyébként a védett egyetemes szolgáltatási piacon. Ezért még olyan cégek is be tudtak ebbe a szolgáltatásba nyomulni, amelyeknek vajmi kevés közük volt ehhez a szolgáltatói piachoz.

Az emberek pedig olyan kemény sarcot kellett hogy fizessenek, jól értik, sarcról beszélek, meg kellett fizetni azt az elmaradó bevételt a cégeknek, a külföldi tulajdonú cégeknek, ami megnyomorította a magyar családokat. Közel 150 milliárdos adósságot halmoztak föl, kifizetetlen csekkek halmaza jellemezte ezt a piacot, és az Eurostat adatai alapján mi, magyarok fizettük a legmagasabb gázárát és a második legmagasabb villanyárát az Európai Unióban. Kellott valamit tenni. Elsőként be kellett fagyasztani ezeket az árakat. És amikor az ország költségvetésének, az ország gazdasági helyzetének, foglalkoztatási helyzetének rendbetétele után, amikor kezdett az ország abból a mély gödörből kiemelkedni, amiben itt tetsettek hagyni, akkor nyílt lehetőség arra, hogy valódi rezsicsökkentő politikát indítsunk el, valójában csökkentésük a családok terheit, és elérhessük azt a célt, amit mára már büszkén a magunkénak mondhatunk, hogy Európa egyik legolcsóbb háztartási energiáját fizetik a magyar családok.

Ehhez három komoly lépésre volt szükség, mind a három lépést megtettük. Gyakorlatilag már csak egy van előttünk. Ugye, a gáz ára csaknem egyharmadával, a villany ára több mint egynegyedével és most október 1-jétől pedig újabb 3,3 százalékkal fog csökkenni a távhő ára. Ezen túl még hat területen is beavatkozott a kormány, ez is jelentős kiadáscsökkentést jelentett a családok, a magyar családok, a magyar fogyasztók érdekében. Ahogy meghatározta itt Selmeczi képviselő asszony, a magyar kormány, a mostani magyar kormány egyértelműen hitet tett a magyar családok megvédése és a magyar fogyasztók érdekeinek képviselete mellett. Az energiaárak mellett csökkent a hulladékszállítás, az ivóvíz, a csatorna, a szippantott szennyvíz, a palackos gáz és a kéményseprés ára is.

(15.20)

Sőt, mondhatjuk azt, hogy a kéményseprés és a szemétszállítás ára - mivel előtte sikerült rendesen a

kártyákat megkeverni - egyes helyeken akár 40-60 százalékkal is csökkent. Mondjuk, Budapesten a kéményseprés ára 44 százalékkal csökkent ennek az intézkedésnek a megtétele után.

A rezsicsökkentésnek nagyon komoly pozitív hatásai voltak a fogyasztók életében is, hiszen az emberek elhitték, látták azt, hogy itt évtizedekig nincs csökkenés.

Látták azt, hogy itt a kormány tartja a szavát, ezt egyébként 2014 áprilisában és májusában honorálták azzal, hogy ismét kétharmadot kapott a Fidesz-KDNP-kormány, és elsőprő győzelmet aratva tud nemzeti érdekeket, hazai érdekeket, magyar érdekeket képviselő képviselőket küldeni az Európai Parlamentbe.

Egyértelmű volt az emberek számára, hogy rég meg nem oldott fogyasztóvédelmi problémákat - az óracseréket, a számlázást, a túlszámlázást, a számlázás gyakoriságát, mindent, ami zsebbe vágó kérdés - valamilyen formában megoldhassuk. Így került sor azokra a komoly intézkedésekre, mint például a szolgáltatói kötbér meghatározása: egy végre nem hajtott rezsicsökkentés vagy egy nem megfelelően végrehajtott, vagy nem megfelelően tájékoztatott rezsicsökkentés után akár 10 ezer forint kötbért is köteles a szolgáltató fizetni a fogyasztóknak.

Több százezer ilyen számlával találkoztunk. Ezeket az ügyeket napi szinten sikerült a valóságban, a gyakorlatban rendezni. De felemeltük például a 100 millió forintos büntetési tételt 500 millió forintra, jelezve ezzel a szolgáltatóknak, hogy itt gyakorlatilag nem babra megy a játék, nem lehet kukoricázni az emberek életével. Ez a szolgáltatói piac is valódi piacként kell hogy üzemeljen. Az, akinek minden egyéb túlhatalma megvan, mert ezt a túlhatalmat egyébként szerződéseikben biztosították nekik másfél évtizeddel ezelőtt a szocialista-szabad demokrata kormányok, ezekből szépen vissza kell vágni, és Magyarországon ezen a szolgáltatói, a közszolgáltatói piacon olyan szolgáltatást kell nyújtaniuk, amely a magyar emberek számára, a magyar családok számára itt megfizethető a fizetésükhöz, illetve az ellátási formákhoz, például a nyugdíjhoz képest, és biztonságos, kiszámítható szolgáltatást kell kapniuk ezeknek az embereknek.

Ezt az extraprofitot nem lehet többé kitalicskázni az országból. Másfél évtized alatt csaknem 1100 milliárd forintot vittek ki hivatalosan, a nem hivatalos részről persze gyakorlatilag nem is tudunk, hanem itt kell fölhasználni, vissza kell majd forgatni az ellátás biztonságára, és vissza kell azoknak az embereknek adni azt a pénzt, amit egyébként évtizedeken keresztül kiszedtek, kihúztak a zsebükből.

A mostani törvényjavaslat is tovább erősíti a fogyasztók szerepét, a fogyasztók érdekét. Két dolgot mondanék. Már említette képviselő asszony is többek közt a fogyasztóvédelmi referensek helyzetének egyértelművé tételét vagy pedig a tájékoztatást. Itt a honlapkérdésről beszélek természetesen; ezeknek a meghatározása: milyen módon, hogyan, milyen in-

formációkkal, milyen gyakorisággal kell kapcsolatot tartani a fogyasztókkal.

Nos, kedves képviselőtársaim, arra kérem önöket, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot a magyar családok, a magyar fogyasztók érdekében szíveskedjenek szavazatukkal is támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatok, hogy a vita végén a zárszó elmondására 1 perc 8 másodperce van még.

Felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, de előtte megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki szólni. *(Dr. Fónagy János jelentkezik.)* Igen. Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném bejelenteni, hogy a kormány az összegző módosító javaslatot támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Jellem a tisztelt Országgyűlésnek, hogy a Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság nem kíván előadót állítani.

Képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség, és most az előre bejelentett felszólaló következik, Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról címet viselő törvény és különösen annak a kormánypárti korrekciókat egybegyűró összegző módosító javaslata pontos képet ad arról, hogy mi is a fontos a Fidesznek és a kormánynak az immár két éve játszott rezsizínjékben.

Először is a számlakép: ez már a sokadik fideszes javaslat, amelyben a saját korábbi törvényszövegeiket annak érdekében módosítják, hogy még látványosabb legyen a rezsibúvészkedés ingyereklámja. Egy percig sem izgatja a javaslattevőket, hogy a közüzemi számlák továbbra is áttekinthetetlenek, és a legtöbb fogyasztó számára értelmezhetetlenek.

Érdekes módon a viszonyítási alap mindig a tavalyi év és nem 2010, ellenkező esetben a végén még kiderülne, hogy most drágább a rezszi, mint a 2010-es kormányváltáskor volt, és akkor nem lenne miről beszélni. Másodszor: rendkívül izgalmas, hogy ki és milyen feltételekkel indíthat képzést a leendő fogyasztóvédelmi referenseknek. Erről a kérdéstről a sajtó már részletesen megírta, hogy az egyébként semmire sem jó, de a jogszabályban előírt képzést, amelynek a törvényileg létrehozott piaca több száz-

millió forintos bevétellel kecsegtet, olyan cégre szabták, amelyet a Fidelitas mellett Németh Szilárd rezsibiztos egyik közvetlen munkatársa irányít. A mostani törvénytervezet betervezője is Németh Szilárd.

Így érthető, miért mondta Németh Szilárd úr, hogy a rezsicsökkentés megvédése a választások legnagyobb tétje, ahol ennyi magánérdek forog kockán, ott valóban nem szabad hibázni. Hatalmas terjedelemben foglalkozik a szöveg az elektronikus számlázás és számlatanúsítás szabályaival. Itt a legnagyobb részletekbe menő szabályozás teljességgel érthetetlennek tűnik, tekintve, hogy tömeges számlavisszaéléstről Magyarországon még senki sem hallott. A sajtó azonban erre is megtalálta a magyarázatot. Itt is egyetlen cégre lett szabva az új szabályozás, amely ráadásul szintén Fidelitas közeli vállalkozás.

Szóval, még a javaslat a rezsipontokról. Ezek annyira fontosak - pontosabban ezekről a rezsipontokról is szól a javaslat -, hogy az érintett minisztérium idén tavaszi-nyári adatai szerint naponta másfél ember keresi fel őket, megérdemlik tehát a kitüntetett figyelmet.

Összefoglalva: önök a tavaszi ülészak óta képviselői és szakértői munkaórák sokaságát áldozták egy olyan törvényjavaslat elfogadtatására, amelynek a legfőbb hozadéka, hogy újra, immár sokadszor átszabja a számlaképet a nem létező rezsicsökkentés hatékonyabb önreklámja érdekében, pontosítja a senki által nem látogatott rezsipontokra vonatkozó szabályokat, és újabb fideszes vállalkozásokat hoz helyzetbe, olyan szolgáltatások kötelezővé tételével, amelyekre senkinek nem lenne szüksége, ha a törvény nem írná elő.

Eközben mélyen hallgatnak arról, hogy az országban több százezer ember él, akikhez semmiféle rezsicsökkentés nem jut el, mivel egyáltalán nincs pénzük a vezetékes energia- vagy vízszolgáltatásra, hogy szolgáltatók tucatjai lehetetlenülnek el, mert nem bírják egyszerre kigazdálkodni az államilag megsokszorozott különadókat és díjakat, illetve a mesterségesen leszorítani próbált árakat, meg arról, hogy a kormány legfeljebb filléreket szán a lakások hőszigetelésének és energetikai korszerűsítésének támogatására. Pedig ez lenne a fenntartható rezsicsökkentés egyetlen értelmes, a magyar gazdaságot is élénkítő megoldása. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kiss László képviselő úr hozzászólása következik, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az első dolog, amiről kell beszélni, az, hogy abban maradtunk a törvény általános vitájakor, hogy Németh Szilárd előterjesztő arra biztatta a parlament tagjait, hogy ha bármilyen módosítási lehetőség adódik, akkor a javaslataikat tegyék meg. A valóság ehhez képest az, hogy bár azt

állította az imént az előterjesztő, hogy ilyen nem érkezett, a valóság az, hogy a Magyar Szocialista Párt két, egyébként az LMP képviselői három módosító indítványt tettek le az asztalra. Mindezeknek a sorsa ismert. Ezeket érdemben nem is tárgyalták.

Amikor Tukacs képviselőtársam arról beszél, hogy amikor önök módosították a házszabályt úgy, hogy az érdemi vitának a bizottságokban kell lefolynia, akkor minimum arcpirító cinizmus azt állítani az önök részéről, hogy szívesen várják ezeket a javaslatokat, amikor még a bizottsági tárgyalások során sem láthatjuk azt, hogy bármiféle párbeszéd folya önök és a többi képviselő között.

(15.30)

Ezt csak adalékként fontosnak tartom elmondani, egy szó nem igaz abból, hogy itt bárki az önök részéről bármilyen javaslatra fogékony lett volna.

A második, hogy ki milyen pozíciót foglal el ebben a vitában. Le kell hogy szögezzem, hogy a Magyar Szocialista Párt ebben a kérdésben folyamatosan a magyar fogyasztó pártján van, a magyar fogyasztó pártján volt, és azon is marad. Ez azt jelenti, hogy támogatjuk minden olyan törekvését a kormányzatnak, amely arról szól, hogy a fogyasztó védelme miként lehet előtérben a jelenlegi helyzethez képest, de nem támogatunk semmi olyan törekvést, amely viszont állandóan alapján a túlbürokratizálás irányába viszi el a fogyasztóvédelmet, ahogyan ez a javaslat is teszi.

Fontos iskolapéldája ez a javaslat annak a nem valódi, nem érdemi kérésekre reagáló jogszabályalkotásnak, amelyet önök hajlandóak folyamatosan képviselni, hiszen itt is az a vice jut az ember eszébe, hogy úgy járnak önök is, mint Móricka, hogy akkor kíséri át az úttest másik oldalára az idősebb hölgyet, amikor ő nem akart átmenni. Amikor önök arról beszélnek, hogy ez a javaslat a fogyasztó érdekeit védi, a nagyszámú visszajelzések alapján születik, akkor szinte látom a lelki szemeim előtt a fogyasztók százazreit, akik egyébként remegve várják, hogy önök a fogyasztóvédelmi képzés specifikációját megalkossák. Nyilván fogyasztók tízezrei, százazrei követelik önöktől, hogy a számlaképet huszadjára is módosítsák. Fogyasztók milliói tüntetnek azért, hogy önök a rezsipontokat üzemeltessék és azért, hogy önök újabb és újabb túlbürokratizált szabályokat alkossanak.

Ha beütik az internet keresőjébe a fogyasztóvédelmi referens képzését, akkor láthatjuk, hogy számos ilyen van, mégis önök nagyon fontosnak tartják azt - természetesen azt állítják önök, hogy fogyasztók tömeges kéréseinek megfelelően -, hogy újabb és újabb módon szabályozzanak egy képzést oda nem illő keretek között. Kérdés persze, hogy azok a költségek, amelyek a fogyasztóvédelem képzési oldalának az elmutyizása kapcsán keletkeznek majd, ezeket a többletköltségeket, amiket majd az önökhöz közel álló cégek beszednek, mikor fogják visszaadni a fo-

gyasztóknak, amiről önök annyira gyakran és szívesen beszélnek.

Hasonlóan ebben a vitában nyáron kiderült, az önök államtitkára mondta el, hogy rengeteg panasz érkezik önökhöz, rengeteg érkezik a rezsipontokon, rengeteg panasz érkezik a Fogyasztóvédelmi Hatósághoz a szolgáltatók tevékenységével kapcsolatban, tehát a jó kormány így is a nemzet ütőerén tartja a kezét, és ezeket megoldja. Említettünk két ilyen pontot már most, ami biztos, hogy hatalmas közérdeklődésre tartott számot, de nézzünk egy újabbat. Államtitkár úr elismerte a vitában, hogy a panaszok legnagyobb része a számla érthetőségével kapcsolatban érkezik be. Valóban az a tapasztalatunk nekünk is, nekem is, Óbuda egyéni képviselőjének, hogy számos panasz érkezik hozzám is abban az irányban, hogy nem értik az emberek a számlákat. Mit kell tenni? Természetesen meg kell változtatni a számlaképet, hiszen ha megváltoztatjuk a számlaképet, esetleg a betűtípusokkal újra sikerül önöknek operálni, vagy a jogszabályt módosítják, és most már a Fidesz legújabb színeinek megfelelő színezéssel sikerül majd a rezsicsökkentés valódi összegét ráírni a számlára, akkor majd biztos ismerni fogják a választók, hogy mi van a számlán. Hát persze! Azt azért maguk sem gondolják komolyan, hogy ez így van.

Aztán azt is szívesen hallottam volna, hogy miközben a számla valamennyi tartalmát egyébként önök által megalkotott kormányzati jogszabályok tartalmazzák, mikor fogják önök úgy módosítani ezeket a jogszabályokat, hogy egy egyszerű átlagos magyar ember, mondjuk, mint én is vagy a választóink is, értsék ezeket a számlákat. Erre nem látunk semmiféle törekvést. Olyan szabály tehát, amely a fogyasztók leggyakoribb kéréseire vonatkozik, vagyis hogy kapjanak végre olyan számlát, amelyet őt is értenek, nos olyan szabályozás ebben a törvényben, az előttünk lévő javaslatban nincs.

A számlázással kapcsolatban van szabályozás, mindenféle bonyolult sztenderdeknek kell megfelelni ezeknek a számláknak, ami nyilván a fogyasztóknak is nagyon nagy örömet fog okozni, hogy általunk nem ismert szabályoknak kell megfelelni az általuk egyébként elolvashatatlan számláiknak. Bravó, azt gondolom, ez mindenképpen jó irány, de ettől egy ember nincs, aki ezeket a számlákat jobban fogja tudni értelmezni. Szeretném kérni önöket, tekintsék végre át azt, amit az emberek valóban várnak önöktől, legyenek olyanok a számlák, amelyeken mindenki el tud igazodni, nem három közgazdasági doktorátus és négy műszaki diploma kell ehhez.

Nagyon fontos dolgok itt elhangzottak, például az, hogy vannak eredmények Budapesten is, 44 százalékkal csökkent a kéményseprés díja. Ha ettől az apróságtól eltekintünk, hogy önök a kéményseprés díjának csökkentésével számos megyében magát a kéményseprését szüntették meg, hiszen a kormányzatnak egy tollvonással sikerült a nyáron számos megyében megszüntetni ezt a szolgáltatást, de ha ettől az apróságtól eltekintünk, akkor azt gondolom,

itt lenne az ideje annak is, hogy reagáljon valamit a kormányzat arra a gyakorlatra, hogy a Fővárosi Önkormányzat által üzemeltetett, az ő kezében lévő fővárosi kéményseprő cég amikor megtudta, hogy a díjai vélhetően csökkenni fognak, vajon miért szólította fel a lakosságot „akciós” kéményseprési eljárásra egész Budapesten és a III. kerületben is. Miként történhetett meg az, hogy a Fővárosi Önkormányzat kezelésében lévő cég megteveszti a lakosságot, százalékokat, milliókat kaszált, ahogy önök mondják, nyereszkedett? Ez miként fordulhatott elő? Miként fordulhatott elő, hogy önök a kéményseprés díjának csökkentésével nem gondoskodtak arról, hogy számos megyében ez a szolgáltatás ellátásra kerüljön? Miként fordulhatott ez elő?

Ezért mondja azt a Magyar Szocialista Párt, hogy rezsiblabla helyett valódi tettekre van szükség. Abban az esetben, ha érdemi javaslatot tesznek elénk, például a javaslatnak vannak valóban olyan részei, amelyek a fogyasztót védik, ezeket támogatni fogjuk. De kérem, ne öntsenek rá olyan szövegeket, amelyek mindenféle mutyiról, akár a számlázásnál, akár a képzésnél elénk kerülnek, ez méltatlan a javaslatához. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Ígérem, én nem leszek ilyen hosszú, mint az előttem szóló MSZP-s képviselőtársam. Két dologra szeretném felhívni a figyelmet itt, az Országgyűlés plénuma előtt. Németh Szilárd képviselőtársam azt mondta, hogy a kormány és az Országgyűlés, és mivel az Országgyűlés hozza ezt a döntést, visszaadja az elorozott javakat, tehát a fogyasztók számára azt, amivel megkárosították őket ezek a szolgáltatók, ha jól emlékszem, így fogalmazott. Ezt csak felmenő rendszerben tudja visszaadni, tehát a rezsicsökkentés után. Mi egyébként elmondtuk azt, hogy az, hogy a ciklus végéig vártak ezzel a döntéssel, tulajdonképpen azt jelenti, hogy négy évig ezeket az emelt díjakat tudták kiszámlázni a szolgáltatók.

Ez csak egy hozzáfűzhető volt. Egy másik viszont, ami a Törvényalkotási bizottság ülésén hangzott el, illetve történt, ehhez viszont egy érdemi javaslatom is lenne. Az történt ugyanis, hogy a betervezett módosító javaslatok egy részét visszavonni kérte a fideszes többség, illetve a betervező Balla képviselőtársunk, arra hivatkozással, hogy a teljes követeléskezelési területet lefedő új jogszabályra van szükség, illetve a kormánynak ilyen elképzelése van, és ezért ezt majd egy, a közeljövőben betervezendő jogszabályban kívánják rendezni.

Ez még önmagában nem is lenne probléma, viszont a bizottsági ülésen felmerült, hogy az olyan, egyébként előremutató javaslatok, amelyek ezekben a módosító javaslatokban megfogalmazásra kerültek, miért nem léphetnek addig is hatályba, hiszen ki

tudja, mikor kerül ez betervezésre. Erről a betervező és az előterjesztő sem bírt konkrét információval, hogy a kormány ezt mikor fogja előterjeszteni, viszont ennek kapcsán kimaradnak olyan javaslatok, miszerint egy követelés engedményezésére akkor kerülhet sor, ha egy éven túli díjtartozás áll mögötte.

(15.40)

Ez egy fontos garanciális szabály lett volna, ami így most nem kerül bevezetésre. Lehet, hogy néhány hét vagy néhány hónap múlva igen, mert ez egy kicsit olyan, mint a kutya vacsorája. Jobban szerettük volna, hogy ha ezt most bevezetik, és akkor esetleg az új törvénybe szintén beemelik. Csináltak önök már olyat egyébként nem is egyszer, hogy egy törvényt módosítottak, annak ellenére, hogy a közeljövőben újra hozzányúltak a javaslatához, illetve tudták, hogy mondjuk egy új kódexszel állnak elő, akár a polgári törvénykönyvre vagy a büntető törvénykönyvre gondolhatok, de még az utolsó pillanatban is módosításokat eszközöltek az új kódex előtt a régi törvényekben.

Ezzel kapcsolatban még egy dolgot szeretnék megemlíteni, ami már egy kicsit a jelen javaslatához tartozik, de egy régi kívánalmunkat fogalmazza meg. Úgy látom, hogy ha egyébként a követeléskezelési területet újra kívánják szabályozni, akkor itt az idő, hogy újra felmerüljön az az igény, hogy a végrehajtási rendszert is újra kellene szabályozni. És nagyon reméljük, hogy ha elindul a kormány részéről egy gondolkodás vagy egy törvénymódosítási láz ebbe az irányba, akkor az önálló bírósági végrehajtók intézménye is területekre fog kerülni.

Mi azt szeretnénk, ha nem profitorientált vállalkozások működnének ezen a területen, egyébként sok esetben nem megfelelő végzettséggel vagy szerintünk nem megfelelő végzettséggel. A jogi végzettséghez kötettség a bírósági végrehajtók esetében most vezették be, aminek persze örülünk, hogy ez bevezetésre került, de csak felmenő rendszerben, a jelenlegi végrehajtók esetében nem ad egy határidőt, ami alatt ezt el kellene végezni, és ráadásul szerintünk egy szakvizsga előírása is fontos lehet, ha a végrehajtó ennyi emberi sorsról dönt, és nagyon komoly döntéseket hoz. Tehát azt szeretnénk, ha a kormány ezt is átgondolná. Állami funkcióként, nonprofit jelleggel történnének a végrehajtások, ugyanúgy, ahogy a bírósági döntések egy állami feladatot testesítenek meg.

Úgy gondoljuk, hogy a bírósági ítéleteknek a végrehajtása is egy olyan állami feladat, amit nem profitorientált magánszektorba tartozó vállalkozásoknak kell kiadni, hanem az államnak önmagának kell megszerveznie, a profitot félretéve és olyan módon, hogy az számon kérhető legyen, az felülvizsgálható legyen, és csak a hatályos törvényeket és a fennálló jogszabályokat minden módon kiterjeszhetővé teszi. Ráadásul ez az adósoknak és egyébként még a végrehajtást kérőknek is a legmesszebbmenő érdeke lenne. Erre kérem a kormányt. Mi ehhez

minden segítséget meg fogunk adni. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a hozzászólás lehetőségével. (*Nincs jelzés.*) Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra a fennmaradt 1 perc 10 másodperces időkeretben. Ön é a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak két lényegi kérdésre szeretnék válaszolni. Az egyik, azokra, akik azt firtatják, hogy most többet fizetnek az emberek, mint a rezsicsökkentés előtt, csak egy számadatot mondanék, a gáz árának a változását: 2002 és 2010 között 49 forintról 152 forintra emelkedett, 206 százalékkal, háromszorosára, azóta pedig 113 forint köbméterenként, 26,5 százalékkal, egyharmadával csökkent. A számokkal, bármennyire is kínos, kedves ellenzéki képviselőtársaim egy része, nem lehet vitatkozni.

A másik pedig, akik azt firtatták, hogy nem volt lehetőség arra, hogy érdemben hozzászóljanak, részt vegyenek a vitában: Víziközmű Szövetség, Köztisztasági Egyesülés, Magyar Energiakereskedők Szövetsége, Magyar Közszolgáltatók Egyesülete, Magyar Távhőszolgáltatók Szakmai Szövetsége, távhó... - Főkefe, Főgáz mint cégek részt vettek az egyeztetésben, Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal. 15 munkacsoportülést tartott a rezsicsökkentő munkacsoport, és körülbelül ezer munkaórát foglalkoztak a törvénnyel és a javaslatokkal a munkatársaim.

Köszönöm szépen. Kérem még egyszer, hogy mindenki pártállástól függetlenül támogassa a törvényjavaslatot. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a mai ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A napirendnek megfelelően most 16 óra 30 percig szünetet rendelék el. Ezt követően általános vitával és határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

(Szünet: 15.45 - 16.43)

Elnök: Kövér László

Jegyzők: Gelencsér Attila és Gúr Nándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A következő napirendi pontunk tárgyalását megelőzően **ülésvezetési kérdésben** kell döntenie a Háznak.

Latorcai János alelnök úr a mai napon a lengyel szenátus ülésén felszólalt, és ma az előterjesztés magyar parlamenti vitájában is részt kíván venni. A mai napon ülésvezetési feladatai is lesznek. Ezt azonban

a házszabály rendelkezései alapján csak akkor teheti meg, ha az Országgyűlés ehhez hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Latorcai János alelnök úr a következő előterjesztés vitája során vezesse az Országgyűlés ülését.

Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (*Szavazás.*) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége hozzájárult ahhoz, hogy az alelnök úr vezesse az Országgyűlés ülését a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott házszabálytól való eltérésnek megfelelően soron következik „**Henryk Ślawik halálának 70. évfordulója, valamint idősebb Antall József halálának 40. évfordulója emlékére**” címmel **előterjesztett határozati javaslat általános vitája és a zárószavazás**. A Csúcs Lászlóné lengyel nemzetiségi szószóló által és általam előterjesztett önálló indítványt H/1270. számon megismerhették. A Házbizottság korábbi ülésén az előterjesztést nemzetiségi napirendnek minősítette.

Tisztelt Országgyűlés! (*A szinkrontolmács elkezdi a lengyel nyelvre fordítást.*) Mindannyiunk nevében nagy tisztelettel **köszöntöm** a díszpáholyban helyet foglaló Maria Pańczyk-Pozdziej asszonyt, a lengyel szenátus alelnökét (*Taps.*), néhai Antall József miniszterelnök úr feleségét és családjának megjelent tagjait (*Taps.*), valamint az érintett diplomáciai testületek vezetőit. Nagy örömmre szolgál, hogy e történelmi határozat ünnepélyes elfogadásakor körünkben üdvözölhetem önöket.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Csúcs Lászlóné asszonynak, előterjesztőtársamnak, lengyel nemzetiségi szószólónak.

Felkérem szószóló asszonyt, szíveskedjék a szónoki emelvényre fáradni. Arra figyelemmel, hogy a felszólalás egy része magyarul, egy része pedig lengyelül hangzik el, kérem a képviselőket és kedves vendégeinket, használják a tolmácsberendezést. Megadom a szót.

Parancsoljon!

DR. CSÚCS LÁSZLÓNÉ lengyel nemzetiségi szószóló: (*Magyar nyelven kezdi meg felszólalását.*) Tisztelt Ház! Nagy megtiszteltetés számomra, hogy lengyel nemzetiségi szószólóként először szólalhatok fel a Magyar Országgyűlés plenáris ülésén. Egyrészt azért, mert az ünnepélyes alkalom szép megjelenítése annak, hogy megszületett és immár működik a tisztelt Házban a magyarországi nemzetiségek képviselője, másrészt pedig azért, mert a mai szűzbeszédemben Lengyel- és Magyarország közös hőseiről emlékezhetek meg.

Az országgyűlési határozat, amelyet Kövér László házelnök úrral együtt terjesztettem be önök elé, és amelynek elfogadását kérem önöktől, a magyar és a lengyel történelem egyik iszonyú korszakában felmutatott hősiességét kívánja megörökíteni.

*(Lengyel nyelven folytatja felszólalását, amelyet szinkrontolmácsolás kísér.)**

Szanowna Izbo!

Wzajemna sympatia między narodem polskim a węgierskim istnieje od dawna, ale otrzymała dwukrotnie specyficzny akcent w dwudziestym wieku: po raz pierwszy, gdy oba narody znalazły się naprzeciw niszczyielskiej potędze najpierw Niemieckiej Rzeszy hitlerowskiej, a następnie imperium radzieckiemu. Podczas drugiej wojny światowej nie mogło dojść – z powodu nacisków zewnętrznych – do spektakularnego współdziałania politycznego między państwem węgierskim i polskim, ale tradycyjna przyjaźń historyczna okazała się większą siłą moralną. Przejawiała się to przede wszystkim w tym, że Węgry odmawiały wszelkich działań przeciw polskich. Gdy 1 września 1939 roku hitlerowskie Niemcy, a następnie 17-ego też Związek Sowiecki zaatakowały Polskę, Węgry nie tylko nie uczestniczyły w tym, lecz przygotowały się do przyjęcia uchodźców. Zamierzały zapewnić nie tylko schronienie, lecz możliwość swobodnego, pełnowartościowego życia. A to zawiera oprócz zakwaterowania i troski materialnej, zabezpieczenie możliwości oświaty szkolnej, kultury i podjęcia pracy. Oczywiście nie mogłoby dojść do takiego wsparcia, gdyby tej sprawy – bez spektakularnych objawów – nie poparł regent Miklós Horthy, a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych nie kierował Ferenc Keresztes Fischer, traktujący nazistów z antypatią.

Na czele wydziału odpowiedzialnego za uchodźców polskich stanął József Antall, który – współpracując z emigracyjnymi organizacjami polskimi – zorganizował w obozach przeznaczonych dla uchodźców opiekę socjalną, oświatę i służbę zdrowia. Pomagał także w przetrucaniu uchodźców zorganizowanym przez Polski Rząd na Uchodźstwie, w ramach tej akcji do wiosny 1940 roku blisko 70 tysięcy polskich żołnierzy opuściło węgierską ziemię do Francji i przyłączyło się do armii polskiej walczącej na zachodzie. Jesienią 1939 roku formowały się legalne i podziemne organizacje polskich uchodźców wojskowych i cywilnych, wśród nich Komitet Obywatelski d/s Opieki nad Uchodźcami Polskimi, na czele ze śląskim socjaldemokratycznym politykiem, dziennikarzem Henrykiem Sławikiem. József Antall zapoznał się z nim w tymczasowym obozie uchodźców w Hidásnémeti, stąd nawiązała się między nimi przyjaźń i współpraca, która spotkała się z życzliwą pomocną siłą węgierskiego społeczeństwa. Dziękuję narodowi węgierskiemu za to poparcie. Współdziałanie ówczesne ma wpływ do dziś na obecnie żyjące pokolenia obu narodów.

Specyficzne zadanie stanowiła opieka nad polskimi uchodźcami pochodzenia żydowskiego, ponieważ w stosunku do nich powinno było się zastosować przepisy „ustaw żydowskich” obowiązujących na Węgrzech, czego nie uczyniono. Wręcz, dla dzieci funkcjonował w Vác tajny sierociniec wraz z szkołą.

Opieka nad uchodźcami polskimi na Węgrzech rzeczywiście była w okupowanej Europie rzeczą niespotykaną. Po 19 marca 1944 roku niemieckie organy okupacyjne natychmiast zlikwidowały wszelkie formy opieki nad polskimi uchodźcami. Aresztowano Józsefa Antalla seniora. Podobnie aresztowano ukrywającego się Henryka Sławika, który miał okazję kilkakrotnie opuścić Węgry, ale pozostał, bo miał zadanie i dlatego oddał swoje życie w 1944 roku pod murem straceń na terenie obozu koncentracyjnego Mauthausen.

W świetle historii przyjaźń polsko-węgierska zawsze daje bohaterów. Z lat drugiej wojny światowej przykład Józsefa Antalla i Henryka Sławika może nas umocnić. Zwiększa znaczenie uchwały parlamentu fakt, że władza komunistyczna chciała ich skazać na zapomnienie zarówno w Polsce, jak i na Węgrzech. Dlatego ma duże znaczenie obecna inicjatywa, iż tę uchwałę tekstem o równej treści, w tym samym dniu uchwalili Węgierskie Zgromadzenie Krajowe i Senat Rzeczypospolitej. Za realizację tej uchwały wyrażam wdzięczność w imieniu Polonii na Węgrzech tu obecnej pani wicemarszałek Marii Pańczyk-Pozdziej, panu wiceprzewodniczącemu Jánosowi Latorcai, marszałkowi polskiego senatu i przewodniczącemu Zgromadzenia Krajowego – i wszystkim, którzy pomagali w tej sprawie.

Szanowna Izbo! Gdy pojedziemy na cmentarz Farkasréti, możemy przeczytać na grobowcu Józsefa Antalla seniora napis, co w więźniarce Henryk Sławik szepnął Józsefowi Antallowi: „Polonia semper fidelis” – czyli: Polska zawsze wierna. My, wszyscy, Polacy i Węgrzy możemy sobie tylko życzyć: pozostanmy wierni pamięci naszych bohaterów!

Dziękuję, że Państwo mnie wysłuchaliście.

Tolmács (Dr. Csúcs Lászlóné lengyel nemzetiségi szószóló lengyel nyelvű beszédének helyszíni magyarázatára):

A lengyel és a magyar nép közötti kölcsönös rokonszenv régóta fennáll, de különös hangsúlyt kapott a 20. században kétszer is: előbb, amikor a hitleri német, majd amikor a szovjet birodalom pusztító hatalmával került mindkét nép szembe. A második világháború során külső kényszer miatt a magyar és a lengyel állam között látványos politikai együttműködésre nem kerülhetett sor, de a hagyományos történelmi barátság mégis nagyobb erkölcsi erőt jelentett. Megnyilvánult ez mindenekelőtt abban, hogy Magyarország megtagadott mindenféle lengyelelles tevékenységet. S amikor 1939. szeptember 1-jén

* Az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. által hitelesített lengyel nyelvű szöveg.

a hitleri Németország, majd 17-én a Szovjetunió is megtámadta Lengyelországot, Magyarország nemcsak nem vett részt ebben, hanem felkészült a lengyel menekültek fogadására.

De nemcsak a menedéket, hanem a szabad és teljes értékű élet lehetőségét is biztosítani kívánta. Ez pedig magában foglalja az elhelyezést és anyagi gondoskodást túl az iskolázás, művelődés, munkalehetőség biztosítását. Természetesen ilyen támogatásra nem kerülhetett volna sor - ha ugyan a látványos megnyilvánulásokat mellőzve - az ügyet nem támogatja Horthy Miklós kormányzó, és nem a nációkra ellenszenvvel tekintő Keresztes-Fischer Ferenc vezeti a Belügyminisztériumot.

A lengyel menekültekkel foglalkozó osztály élén Antall József állt, aki - együttműködve lengyel emigráció szervezeteivel -, megszervezte a menekülttáborokban a szociális gondozást, az oktatást, a betegellátást is. Segítette az emigráns lengyel kormány által szervezett továbbtelepülést, amelynek során 1940 tavaszáig közel 70 ezer lengyel katona távozott magyar földről Franciaországba, csatlakozott a nyugaton harcoló lengyel hadsereghez.

1939 őszén formálódott ki a lengyel katonai és polgári menekültügy legális és földalatti szervezetei, köztük a Lengyel Polgári Bizottság, élén Henryk Sławik sziléziai szociáldemokrata politikussal és újságíróval. Vele Antall József a hidasnémeti ideiglenes táborban ismerkedett meg, innen szövődött barátságuk és együttműködésük, amely találkozott a magyar társadalom öntevékeny segítő erejével.

Köszönöm a magyar népnek ezt a támogatást! Ennek az összefogásnak ma is hatása van a két nép ma élő nemzedékeire. A magyar földre menekült lengyel zsidók gondozása különös feladatot jelentett, hiszen velük szemben alkalmazni kellett volna a magyarországi zsidótörvényeket, amit nem tettek meg. Sőt, a gyermekek számára működött a váci titkos lengyel zsidó árvaház és iskola.

A magyarországi lengyel menekültgondozás valóban egyedülálló volt a megszállt Európában. 1944. március 19-e után azonban a megszálló német hatóságok azonnal felszámolták a lengyel menekültügy minden formáját.

(16.50)

Idősebb Antall Józsefet letartóztatták. Hasonlóan a bujkáló Henryk Sławikot is, aki sokszor távozhattott volna Magyarországról, de maradt, mert feladata volt, amiért 1944-ben életét áldozta a mauthauseni koncentrációs tábor kivégzőfalánál.

A történelem tanúsága szerint a lengyel-magyar barátság mindig ad hősokeket. A második világháború éveiből Antall József és Henryk Sławik példája erősít minket. Az előttünk lévő országgyűlési határozatnak csak fokozza jelentőségét, hogy őket mind Lengyelországban, mind Magyarországon feledésre akarta

ítélni a kommunista hatalom. Ezért nagy jelentőségű ez a mostani kezdeményezés, és hogy ezt a határozatot azonos tartalmú szöveggel ugyanazon a napon fogadja el a Magyar Országgyűlés és a lengyel Szenátus. Ennek megvalósításáért a magyarországi lengyeltség nevében köszönetet mondok az itt jelen lévő Maria Pańczyk-Pozdziej szenátusi alelnöknek, Latorcai János alelnöknek, a lengyel Szenátus és a Magyar Országgyűlés elnökeinek s mindazoknak, akik ebben segítettek.

Tisztelt Ház! Ha kimegyünk a Farkasréti temetőbe, id. Antall József sírkövén azt olvashatjuk feliratként, amit Henryk Sławik a rabszállító autóban sugott Antall Józsefnek: „Polonia semper fidelis” - vagyis Lengyelország mindig hűséges. Mi mind, lengyelek és magyarok csak ezt kívánhatjuk: maradjunk hűségesek hőseink emlékéhez!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Hosszan tartó, nagy taps.)*

Dr. Csúcs Lászlóné lengyel nemzetiségi szószóló felszólalása: **

Tisztelt Ház!

A lengyel és a magyar nép közötti kölcsönös rokonszenv régóta fennáll, de különös hangsúlyt kapott a 20. században, kétszer is: előbb, amikor a hitleri német, majd amikor a szovjet birodalom pusztító hatalmával került mindkét nép szembe. A második világháború során külső kényszerek miatt a magyar és a lengyel állam között látványos politikai együttműködésre nem kerülhetett sor, de a hagyományos történeti barátság mégis nagyobb erkölcsi erőt jelentett. Megnyilvánult ez mindenképpel abban, hogy Magyarország megtagadott mindeféle lengyelelles tevékenységet. S amikor 1939. szeptember 1-jén a hitleri Németország, majd 17-én a Szovjetunió is megtámadta Lengyelországot, Magyarország nem csak nem vett részt ebben, hanem felkészült a lengyel menekültek fogadására. De nem csak a menedéket, hanem a szabad és teljes értékű élet lehetőségét is biztosítani kívánta. Ez pedig magában foglalja az elhelyezést és anyagi gondoskodást túl az iskolázás, művelődés, munkalehetőség biztosítását. Természetesen ilyen támogatásra nem kerülhetett volna sor, ha – ugyan a látványos megnyilvánulásokat mellőzve – az ügyet nem támogatja Horthy Miklós kormányzó és nem a nációkra ellenszenvvel tekintő Keresztes Fischer Ferenc vezeti a Belügyminisztériumot.

A lengyel menekültekkel foglalkozó osztály élén Antall József állt, aki – együttműködve lengyel emigráció szervezeteivel – megszervezte a menekülttáborokban a szociális gondozást, az oktatást, a betegellátást is. Segítette az emigráns lengyel kormány által szervezett továbbtelepülést, amelynek során 1940 tavaszáig közel 70 ezer lengyel katona

** Az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. által hitelesített lengyel nyelvű szöveg hiteles magyar fordítása.

távozott magyar földről Franciaországba, csatlakozott a nyugaton harcoló lengyel hadsereghez. 1939 őszen formálódtak ki a lengyel katonai és polgári menekültügy legális és földalatti szervezetei, köztük a Lengyel Polgári Bizottság, élén Henryk Sławik sziléziai szociáldemokrata politikussal és újságíróval. Vele Antall József a hidasnémeti ideiglenes táborban ismerkedett meg, innen szövődött barátságuk és együttműködésük, mely találkozott a magyar társadalom öntevékeny segítő erejével. Köszönöm a magyar népnek ezt a támogatást! Ennek az összefogásnak ma is hatása van a két nép ma élő nemzedékeire.

A magyar földre menekült lengyel zsidók gondozása különös feladatot jelentett, hiszen velük szemben alkalmazni kellett volna a magyarországi „zsidótörvényeket”, amit nem tettek meg. Sőt, a gyermekek számára működött a váci titkos lengyel zsidó árvaház és iskola.

A magyarországi lengyel menekültgondozás valóban egyedülálló volt a megszállt Európában, 1944. március 19-e után azonban a megszálló német hatóságok azonnal felszámolták a lengyel menekültügy minden formáját. Idősebb Antall Józsefet letartóztatták. Hasonlóan a bujkáló Henryk Sławikot is, aki sokszor távozhatott volna Magyarországról, de maradt, mert feladata volt, amiért 1944-ben életét áldozta a mauthauseni koncentrációs tábor kivégzőfalánál.

A történelem tanúsága szerint a lengyel-magyar barátság mindig ad hősokeket. A második világháború éveiből Antall József és Henryk Sławik példája erősít minket. Az előttünk levő országgyűlési határozatnak csak fokozza a jelentőségét, hogy őket mind Lengyelországban, mind Magyarországon feledésre akarta ítélni a kommunista hatalom. Ezért nagy jelentőségű ez a mostani kezdeményezés, és hogy ezt a határozatot azonos tartalmú szöveggel ugyanazon a napon fogadja el a Magyar Országgyűlés és a lengyel Szenátus. Ennek megvalósításáért a magyarországi lengyelség nevében köszönetet mondok az itt jelenlevő Maria Pańczyk-Pozdziej szenátusi alelnöknek, Latorcai János alelnöknek, a lengyel Szenátus és a magyar Országgyűlés elnökeinek – s mindazoknak, akik ebben segítettek.

Tisztelt Ház! Ha kimegyünk a Farkasréti temetőbe, id. Antall József sírkövén azt olvashatjuk feliratként, amit Henryk Sławik a rabszállító autóban súgott Antall Józsefnek: „Polonia semper fidelis” – vagyis: Lengyelország mindig hűséges. Mi, mind lengyelek és magyarok csak ezt kívánhatjuk: maradjunk hűségesek hőseink emlékéhez!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a lengyel szenátus alelnökének felszólalása következik, amelyet korábbi házszabálytól való eltérés tesz lehetővé. Kérem képviselőtársaimat, hogy használják továbbra is a tolmácsberendezést.

Kérem Maria Pańczyk-Pozdziej asszonyt, a lengyel szenátus alelnökét, fáradjon a szónoki emelvényre. (Maria Pańczyk-Pozdziej fellép a szónoki emelvényre. - Taps.)

MARIA PAŃCZYK-POZDZIEJ, a lengyel szenátus alelnöke: *

Szanowni Państwo!

Okazuje się, że bardzo trudno jest wdrapać się do wyżyny węgierskiego Parlamentu.

Panie Premierze, Panie Marszałku, Panowie Wicemarszałkowie, Szanowni Państwo!
Panie Przewodniczący!

Jestem zaszczycona, że mogę wystąpić przed Państwem z tak ważnym dla obydwu naszych narodów przesłaniem. Dzisiejsze wydarzenie, czyli przyjęcie uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej i Zgromadzenia Narodowego Węgier, to niezwykle istotny element w naszych wzajemnych relacjach. Jest dowodem na to, że przyjaźnie zawarte w czasach historycznie trudnych są najtrwalsze i procentują po wsze czasy.

Upamiętniamy dziś ludzi, którzy swą niezłomną postawą wpłynęli na los tysięcy Polaków, doświadczonych agresją z Zachodu i Wschodu. 75 lat temu Henryk Sławik - Polak ze śląskim rodowodem – tak, jak ja – i József Antall senior mieli odwagę przeciwstawić się potężnemu agresorowi i nie godzić się na eksterminację tysięcy niewinnych ludzi. Podjęli ryzyko, za które Sławikowi przyszło zapłacić najwyższą cenę. Został zamordowany przez Niemców 23 sierpnia 1944 roku w Mauthausen. Naszym wielkim zobowiązaniem jest pamięć o ich bohaterstwie.

Ci dwaj świetni organizatorzy za patriotyczny, ale i naturalny obowiązek uznali oddanie wszystkich umiejętności swoim ojczyznom i drugiemu człowiekowi w potrzebie. W dzisiejszych realiach pewnie brzmi to górnolotnie, ale oni tacy byli. Swą postawą i czynami potwierdzili, że w sposób trudny dziś do zrozumienia traktowali powierzone im zadania, których scenariusz układała nieprzewidywalna wojenna rzeczywistość.

Kto, wiedząc o planowanej okupacji Węgier przez Niemców i mając w kieszeni wizy dla siebie, żony i 14-letniej córki, nie wyjechałby do Szwajcarii? Pewnie większość by tak zrobiła, ale nie Sławik. Nie mogłem przecież pozostawić ludzi powierzonych mojej opiece - tak tłumaczył swą decyzję córce Krysi w kryjówce niedaleko Balatonbogláru, gdzie się ukrywał. Żona Jadwiga, aresztowana przez hitlerowców, już przebywała w więzieniu w Budapeszcie.

* Az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. által hitelesített lengyel nyelvű szöveg.

József Antall – prawnik, członek Niezależnej Partii Drobnych Gospodarzy – pochodził z herbowej rodziny szlacheckiej i reprezentował inną opcję polityczną niż Sławik, ale nie miał żadnych problemów z nawiązaniem z nim bliskich kontaktów. A te z urzędowych szybko stały się partnerskimi i przyjacielskimi. I przetrwały w najtrudniejszym momencie, gdy trzeba było, ratując życie przyjacielowi, wziąć na siebie odpowiedzialność. Antall podkreślał na każdym kroku, że życie zawdzięcza Sławikowi.

Nasze parlamenty przyjmują wspólną uchwałę w wyjątkowym roku. Roku niezwykle ważnych rocznic. Stulecia wybuchu I wojny światowej i 75 lat od wybuchu II wojny światowej, kataklizmów, które zmieniły świat, nasze myślenie i do dzisiaj - w wielu aspektach - pozostają otwartą raną. W Polsce wspominamy także 70-lecie Powstania Warszawskiego, a na Węgrzech 70. rocznicę tragedii węgierskiego Holocaustu. Jednocześnie nasze kraje i narody wspólnie świętują 25 lat odzyskania wolności, 15 lat członkostwa w Sojuszu Północnoatlantyckim i 10 lat członkostwa w Unii Europejskiej. Te wszystkie wydarzenia, niezwykle ważne dla naszych narodów daty, są ściśle powiązane i w wyjątkowy sposób unaoczniają nam bliskość i podobieństwo losów Polaków i Węgrów.

To co bez wątpienia łączy nasze narody to umiłowanie wolności, bo wolność to słowo klucz w naszej przyjaźni. Wielokrotnie to z polskiej strony podkreślaliśmy. To właśnie w imię tej wolności i przyjaźni podejmowaliśmy w historii odważne działania. Tak postrzegamy też dzisiaj Józsefa Antalla i Henryka Sławika. Mamy naprawdę wspaniałą historię, z której możemy i powinniśmy być dumni. Nawet jeżeli tak wiele w niej momentów trudnych i często do dzisiaj bolesnych. Taka historia jednak to również ogromne zobowiązanie, zobowiązanie do zrozumienia marzeń o wolności innych narodów, do wspierania takich aspiracji i dzielenia się naszym doświadczeniem. Bo nam się przecież udało, nawet jeżeli z czegoś nie jesteśmy w pełni zadowoleni. Staliśmy się pozytywnym przykładem w jakże skomplikowanym świecie, który dzisiaj chcą naśladować inni. Powinniśmy to zrozumieć i wspierać.

75 lat temu nasi węgiercy Przyjaciele pokazali, że nawet w najstraszniejszych, najtrudniejszych okrutnych czasach, możemy pozostać wierni wartościom i przyjaźni, która łączy nasze narody od wieków. To nie były puste słowa i gesty, to była ogromna, realna pomoc, dzięki której dziesiątki tysięcy Polaków, w tym polskich Żydów, miało szansę przeżyć, a wielu z nich mogło na wszystkich frontach wojny kontynuować walkę o wolną Polskę. Walkę, którą zakończyliśmy razem z Węgrami, niestety dopiero w 1989 roku. Pamiętamy o tym

geście przyjaźni. Za tę pomoc dziękujemy! Niech słowa *Polonia semper fidelis*, wykute na grobie Józsefa Antalla seniora na cmentarzu Farkasréti, będą wskazówką dla młodego pokolenia, tak by nowe generacje Węgrów i Polaków - również i w przyszłości - mogły się wzajemnie wspierać, współpracować i rozwijać.

Przesyłając Państwu pozdrowienia od Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, od marszałka Bogdana Borusewicza pragnę zapewnić, że o naszych bohaterach Henryku Sławiku i Józsefie Antallu seniorze pamiętać będziemy po wsze czasy, a wiedzę o ich bezprzykładnym poświęceniu przekazywać będziemy także młodym pokoleniom.

I na zakończenie chciałam podziękować marszałkowi Jánosowi Latorcai za to, że był dziś w Warszawie, w senacie, gdzie nasza uchwała została przyjęta entuzjastycznie. Gdzie otrzymała owacje na stojąco. Chciałam mu podziękować za to, że nad jej treścią mogliśmy wspólnie popracować. Chciałam podziękować Państwu, węgierskim parlamentarzystom, że treść tej uchwały mogła dziś przedstawić rzecznik narodowości, pani Halina Csúcs. Wreszcie jestem wzruszona. Czuję się, jak w Senacie Rzeczypospolitej Polskiej. Za moimi plecami jest polski orzeł. Niech stoi na straży naszej polsko-węgierskiej przyjaźni. Dziękuję.

Tolmács (*Maria Pańczyk-Pozdziej, a lengyel szenátus alelnöke lengyel nyelvű beszédének helyszíni magyar fordítása*):

Hölgyeim és Uraim! Kiderült, hogy elég nehéz innen erre a magas szószékre felmenni, úgyhogy bocsánat a lihegésért.

Elnök Úr! Alelnök Urak! Hölgyeim, Uraim! Megtiszteltetésnek tekintem, hogy felszólalhatok önök előtt egy, a mi nemzeteink számára oly fontos küldetésen. Ez az esemény, vagyis a Lengyel Köztársaság szenátusa és Magyarország Országgyűlése által hozott határozat elfogadása kölcsönös kapcsolataink rendkívül fontos eleme. Bizonyíték arra, hogy a történelmileg nehéz időben kötött barátságok a legtarthatósabbak, és mindig nagyon hasznosak.

Olyan emberekre emlékszünk ma, akik rendíthetetlen magatartásukkal Nyugat és Kelet agresszióját elszenvető lengyelek ezreinek sorsát befolyásolták. Hetvenöt esztendővel ezelőtt a sziléziai származású lengyel - mint ahogy én is - Henryk Sławik és idősebb Antall József szembe mertek szállni az agressziorral, hatalmas agressziorral, és nem törődtek vele ártatlan emberek ezreinek a megsemmisítésébe. Vállalták a kockázatot, így Sławiknak a tetteiért a legnagyobb árat kellett fizetni. 1944. augusztus 23-án, mint ahogy már az előttem szóló hölgy elmondta, Mauthausenben kivégezték. Elévülhetetlen kötelességünk, hogy őrizzük hősiességük emlékét.

Ez a két nagyszerű szervező nemcsak hazafias, de magától értetődő kötelességének is tartotta, hogy minden erejével, tudásával hazáját és bajba került

embertársait szolgálja. Napjainkban mindez bizonyára fellengzősen hangzik, de hát ők ilyenek voltak. Magatartásukkal, tetteikkel bebizonyították, hogy ma már nehezen érthető módon viszonyulnak a rájuk bízott feladatokhoz, amelynek forgatókönyvét a kiszámíthatatlan háborús valóság írta meg.

Ki az, aki tudatában lévén Magyarország tervbe vett német megszállásának, zsebében a nevére, felesége és kislánya nevére kiállított vízummal ne ment volna el Svájcba? A többség valószínűleg élne a lehetőséggel. Nem tett így Sławik. „Nem tehettem meg, hogy magukra hagyom az oltalmamra bízott embereket” - magyarázta ezt a döntését kislányának ott, a búvóhelyén, Balatonboglár környékén. Felesége, Jadwiga, akit a hitleristák addigra már letartóztattak, akkor egy budapesti börtönben sínylődött.

Antall József jogász, a Független Kisgazdapárt tagja címeres nemesi családból származott, és egészen más politikai irányvonalat képviselt, mint Sławik. Ez azonban egyáltalán nem volt akadálya annak, hogy közeli kapcsolatba kerüljenek. A hivatali kapcsolat aztán hamarosan partneri viszonyra, később barátsággá alakult, amely kitartott a legnehezebb pillanatokban is, amikor a szükség úgy hozta, hogy a jó barát megmentése érdekében vállalni kell a felelősséget. Antall József minden alkalommal hangsúlyozta, hogy életét Sławiknak köszönheti.

A parlamentjeink ezt a közös határozatot kivételes esztendőben fogadják el, rendkívül fontos évfordulók évében. Száz évvel ezelőtt tört ki az első világháború, hetvenöt évvel ezelőtt a második világháború. Két olyan kataklizma, amelyek megváltoztatták a világot, gondolkodásunkat, s amelyek sok tekintetben máig nyitott sebként fájnak.

(17.00)

Lengyelországban ezenkívül a varsói felkelés 70., Magyarországon pedig a magyar holokauszt tragédiájának 70. évfordulójára emlékezünk. Országaink és népeink egyúttal közösen ünneplik a szabadság visszaszerzésének 25., NATO-tagságuk 15. és az Európai Unióhoz történő csatlakozás 10. évfordulóját. Ezek az események, nemzeteink számára oly fontos dátumok szorosan kapcsolódnak egymáshoz, és kivételes módon szemléltetik a lengyelek és a magyarok sorsának hasonlóságát és közelségét.

Ami minden kétséget kizáróan összeköti nemzeteinket, az a szabadságszeretet. Barátságunk kulcsszava a szabadság, amit lengyel részről is sokszor hangsúlyoztunk. Éppen ennek a szabadságnak és barátságnak a nevében vállalkoztunk a történelem során bátor tettekre, és ilyen szemüveggel tekintünk ma Antall Józsefre és Henryk Sławikra is. Igazán csodálatos történelmünkre büszkék lehetünk és büszkének is kell lennünk, még akkor is, ha olyan sok benne a nehéz, gyakran máig fájdalmas pillanat.

Egy ilyen történelem azonban egyúttal hatalmas kötelezettség is. Kötelez arra, hogy megértsük más

népek szabadságvágyát, támogassuk ilyen irányú törekvéseiket, osszuk meg velük tapasztalatainkat, mert hiszen nekünk sikerült, még ha nem is vagyunk mindig mindennel teljesen elégedettek. Pozitív példa lettünk ebben a bonyolult világban, és példánkat ma mások is követni óhajtják. Meg kell értenünk őket, és támogatnunk is kell őket.

Hetvenöt évvel ezelőtt magyar barátaink megmutatták, hogy még a legborzalmasabb, legnehezebb és legkegyetlenebb időkben is hűek maradtak értékekhez és a népek évszázadok óta összekapcsolódó barátságához. Ezek nem üres szavak, nem üres gesztusok, akkor óriási, kézzelfogható segítség volt, melynek révén lengyelek tízezrei, köztük lengyel zsidók kaptak esélyt a túlélésre, sokan közülük pedig a háború különböző frontjain folytathatták harcukat a szabad Lengyelországerért, azt a harcot, amelyet a magyarokkal együtt sajnos csak 1989-ben fejezhetünk be. Nem felejtjük el ezt a baráti gesztust. Köszönjük a segítséget.

Legyen a Farkasréti temetőben - tegnap ott voltam - az idősebb Antall József síremlékére vésett, „Polonia semper fidelis” felirat útmutatás az ifjú nemzedék számára, hogy a magyarok és a lengyelek újabb generációi a jövőben is kölcsönösen támogathassák egymást, együtt munkálkodhassanak, fejlőd-hessenek.

Most átadom önöknek a Lengyel Köztársaság szenátusának és Bogdan Borusewicz úrnak az üdvözlését. Biztosítani szeretném önöket arról, hogy hőseinkre, Henryk Sławikra és idősebb Antall Józsefekre mindig emlékezni fogunk, a példa nélküli áldozatvállalásukat pedig az ifjabb nemzedéknek fogjuk bemutatni.

Végül pedig egy személyes dolog: köszönettel tartozom Latorcai alelnök úrnak, hogy ma elment Lengyelországba a szenátusba, ahol a határozatot érzelemmel töltődve fogadták el, állva, ovációval. Köszönet azért, hogy együtt dolgozhattunk ennek a tervezetnek a szövegén. Szeretném megköszönni önöknek, a magyar parlament képviselőinek, hogy a határozat szövegét a lengyel kisebbségi szószóló, Halina Csúcs mondhatta el. Végül pedig: meg vagyok hatódva, azt érzem, mintha a Lengyel Köztársaság szenátusában lennék, mögöttem ott van a lengyel sas, amely álljon a mi lengyel-magyar barátságunk őreként.

Köszönöm. *(Az emelvényről lejjövő Maria Pańczyk-Pozdziej Orbán Viktor kezét fog. - Hosszan tartó taps.)*

Maria Pańczyk-Pozdziej, a lengyel szenátus alelnöke: **

Tisztelt Hölgyek, Urak!

Kiderül, hogy igen nehéz feladat megmászni a magyar Parlament emelkedőit.

** Az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. által hitelesített lengyel nyelvű szöveg hiteles magyar fordítása.

Miniszterelnök Úr, Elnök Úr, Alelnök Urak,
Tisztelt Hölgyek, Urak!

Elnök Úr!

Megtiszteltetésnek tekintem, hogy felszólalhatok Önök előtt egy nemzeteink számára oly fontos küldetéssel. A mai esemény, vagyis a Lengyel Köztársaság Szenátusa és a Magyar Országgyűlés által hozott határozat elfogadása kölcsönös kapcsolatainknak rendkívül fontos eleme. Bizonyíték arra, hogy a történelmileg nehéz időkben kötött barátságok a legtartósabbak, és mindig hasznosak.

Olyan emberekre emlékezünk ma, akik rendíthetetlen magatartásukkal a Nyugat és Kelet agresszióját elszenvadó lengyelek ezreinek sorsát befolyásolták. 75 esztendővel ezelőtt a sziléziai származású – ahogy én is – lengyel Henryk Slawik és idősebb Antall József szembe mertek szállni a hatalmas agresszonnal, s nem törődtek bele ártatlan emberek ezreinek megsemmisítésébe. Vállalták a kockázatot, így Slawiknak tetteiért a legnagyobb árat kellett fizetnie: a németek 1944. augusztus 23-án Mauthausenben kivégezték. Elévülhetetlen kötelességünk, hogy őrizzük hősiességük emlékét.

Ez a két nagyszerű szervező nemcsak hazafias, de magától értetődő kötelességének is tartotta, hogy minden erejével és tudásával hazáját és bajba került embertársait szolgálja. Napjainkban mindez bizonyára fellengzősen hangzik, de hát ők ilyenek voltak. Magatartásukkal és tetteikkel bizonyították, hogy ma már nehezen érthető módon viszonyultak a rájuk bízott feladatokhoz, amelyeknek forgatókönyvét a kiszámíthatatlan háborús valóság írta.

Ki az, aki tudatában lévén Magyarország tervébe vett német megszállásának, zsebében a nevére, felesége és kislánya nevére kiállított vízummal ne menekülne Svájcba? A többség bizonyára élne a lehetőséggel, ám nem úgy Slawik. De hiszen nem tehettem meg, hogy magukra hagyom az oltalmamra bízott embereket – magyarázta döntését kislányának, Krysianának Balatonboglár melletti rejtékhelyén. Felesége, Jadwiga, akit a hitleristák letartóztattak, ekkor már egy budapesti börtönben sínylődött.

Antall József – jogász, a Független Kisgazda Párt tagja – címeres nemesi családból származott, és egészen más politikai irányvonalat képviselt, mint Slawik, ez azonban egyáltalán nem volt akadály annak, hogy közeli kapcsolatba kerüljenek. A hivatali kapcsolat aztán hamarosan partneri viszonyra és barátsággá alakult, amely kitartott a legnehezebb pillanatokban is, amikor a szükség úgy hozta, hogy a jó barát megmentése érdekében át kell vállalni a felelősséget. Antall József minden alkalommal hangsúlyozta, hogy életét Slawiknak köszönheti.

Parlamentjeink ezt a közös határozatot kivételes esztendőben fogadják el. Rendkívül fontos évfordulók évében. Száz évvel ezelőtt tört ki az I. világháború, 75 évvel ezelőtt a II. világháború, két olyan kataklizma, amelyek megváltoztatták a világot,

gondolkodásunkat, s amelyek – sok tekintetben – máig nyitott sebként fájnak. Lengyelországban ezenkívül a Varsói Felkelés 70., Magyarországon pedig a magyar holokauszt tragédiájának 70. évfordulójára is emlékezünk. Országaink és népeink egyúttal közösen ünneplik a szabadság visszaszerzésének 25., a NATO- tagság 15., és az Európai Unióhoz történt csatlakozás 10. évfordulóját. Ezek az események, a nemzeteink számára oly fontos dátumok szorosan összekapcsolódnak, és kivételes módon szemléltetik a lengyelek és a magyarok sorsának hasonlóságát, egymáshoz való közelségét.

Ami minden kétséget kizáróan összeköti nemzeteinket, az a szabadságszeretet, mert barátságunk kulcsszava a szabadság, amit lengyel részről sokszor hangsúlyoztunk. Éppen ennek a szabadságnak és barátságnak a nevében vállalkoztunk a történelem során bátor tettekre. Ilyen szempontból tekintünk ma Antall Józsefre és Henryk Slawikra is. Igazán csodálatos történelmünkre büszkék lehetünk, és büszkének is kell lennünk. Még akkor is, ha oly sok benne a nehéz, gyakran máig fájdalmas pillanat. Egy ilyen történelem azonban egyúttal hatalmas kötelezettséget is jelent, kötelez arra, hogy megértsük más népek szabadságvágyát, támogassuk ilyen irányú törekvéseiket, megosszuk velük tapasztalatainkat. Mert hiszen nekünk sikerült, még ha nem vagyunk is mindig mindennel teljesen elégedettek. Pozitív példa lettünk ebben a bonyolult világban, s példánkat ma mások is követni akarják. Meg kell értenünk, és támogatnunk kell ezt.

75 évvel ezelőtt magyar Barátaink megmutatták, hogy még a legborzalmasabb, legnehezebb és legkegyetlenebb időkben is hűek maradhatunk az értékekhez és a népeinket évszázadok óta összekapcsoló barátságához. Nem üres szavak és gesztusok voltak azok akkor, hanem óriási, kézzelfogható segítség, amelynek révén lengyelek tízezrei, köztük lengyel zsidók kaptak esélyt az életben maradásra, sokan közülük pedig a háború különböző frontjain folytathatták a harcot a szabad Lengyelországért. A harcot, amelyet a magyarokkal együtt sajnos csak 1989-ben fejeztünk be. Nem felejtjük el a baráti gesztust. Köszönjük a segítséget! Legyen a Farkasréti temetőben, id. Antall József síremlékére vésett Polonia semper fidelis felirat útmutatás az ifjú nemzedék számára, hogy a magyarok és lengyelek újabb generációi a jövőben is kölcsönösen támogathassák egymást, együtt munkálkodhassanak és fejlődhessenek.

Amikor a Lengyel Köztársaság Szenátusának, Bogdan Borusewicz marsall úrnak üdvözlését adom át, biztosítom Önöket, hogy hőseinkre, Henryk Slawikra és id. Antall Józsefre mindig emlékezni fogunk, az ő példa nélküli áldozatvállalásukról szerzett ismereteinket pedig fiatal nemzedékeinknek adjuk tovább.

Végül köszönetet szeretnék mondani Latorcai János alelnök úrnak azért, hogy elment ma Varsóba, a szenátusba, ahol határozatunk érzelmeiktől fűtötten került elfogadásra. Ahol felállva, ováció-

val üdvözölték. Köszönetet szeretnék mondani azért is, hogy együtt dolgozhattunk tartalma kidolgozásában. Köszönetet szeretnék mondani Önöknek, magyar országgyűlési képviselőknek azért, hogy az előterjesztő a kisebbségi szószóló, Halina Csúcs lehetett. Végül pedig a meghatottság hangja. Úgy érzem magam, mintha a Lengyel Köztársaság Szenátusában lennék. Hátam mögött a lengyel sassal. Ez a sas őrizze a mi mindenkori lengyel–magyar barátságunkat. Köszönöm.

ELNÖK: Megköszönöm alelnök asszony felszólalását, és megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak, hogy ismertesse a kormány álláspontját.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Alelnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először engedjék meg, hogy a kormány nevében is megköszönjem Maria Pańczyk-Pozdziej asszonynak, a Lengyel Köztársaság szenátusa alelnökének, hogy elfogadta házelnökünk meghívását, és ilyen érzelmgazdagon szólott hozzánk.

A tisztelt Ház által most tárgyalandó országgyűlési határozati javaslat két olyan ember, Henryk Ślawik és idős Antall József emlékét örökíti meg, akik nemcsak emberek maradtak az embertelenségben, hanem a megalkuvás nélküli emberség, a keresztényi felebaráti szeretet és a lengyel–magyar barátság szimbólumává is váltak. Henryk Ślawik egy Miskolc környéki menekülttáborban találkozott a rendszerváltás utáni Magyarország első szabadon választott miniszterelnökének édesapjával, idős Antall Józseffel. A magyar közvélemény és a hagyományos elit is nagy rokonszenvvel viseltetett a lengyelek iránt, és szolidáris volt velük a kettős megszállás idején. Henryk Ślawik idős Antall József segítségével hősi cselekedetet vitt véghez azzal, hogy hamis okmányok kiállításával több ezer zsidó származású lengyelt sikerült megmenteniük a koncentrációs haláltáborok gázkamráitól és egyéb borzalmaitól.

Nem véletlen, hogy Henryk Ślawikot a lengyel Wallenbergnek nevezik, aki idős Antall Józseffel együtt emléktáblát kapott Jeruzsálemben a világ igazainak falán. 1944. március 19-én Magyarország is német megszállás alá került. A magyar közélet számos náciellenes tagja mellett Henryk Ślawikot is letartóztatták. Ślawik a brutális kínázások ellenére sem volt hajlandó elárulni társait, köztük Antall József nevét, ezért a Gestapo parancsára koncentrációs táborba hurcolták, ahol felakasztották. Földi maradványainak nyughelye mind a mai napig ismeretlen. Ślawik feleségének sikerült túlélnie a ravensbrücki koncentrációs tábor borzalmait, lányukat pedig az Antall család bújtatta. Jellemző a történelmi emlékezet hiányosságaira, hogy mi, magyarok és lengyelek a svéd Raoul Wallenberg és a svájci Carl Lutz halált megvető hősiességéről előbb értesülhettünk, mint a még náluk is több zsidót megmenteni tudó Henryk Ślawik és idős Antall József tevékenységéről. A Ke-

let-Közép-Európában kiépülő kommunista diktatúrák lételeme volt a történelemhamisítás, és a múltat végképp eltörölni, a jelent pedig manipulálni igyekvő törekvéseikbe nem illeszkedett bele a hazaszerető és emberbarát keresztény férfiak hőstette.

1946-ban Katowicében ugyan néhány napig utca volt elnevezve Henryk Ślawikról, de aztán a kommunista hatóságok levették az utcanévtáblát, és a lakosság emlékezetéből módszeresen kitörölték a nevét. Lengyelországhoz hasonlóan Magyarországon sem volt szabad évtizedekig szóba hozni a nemesi származású és kiscgazda érzelmű idős Antall József zsidómentő emberségét, amely a világ igazává tette őt.

Henryk Ślawik és idős Antall József életútja nem csupán egy tipikus XX. századi kelet-közép-európai sorstörténet, hanem annak is szimbóluma, hogy a kelet-közép-európai nemzetek testvérisége milyen nagy dolgokra hivatott és együtt mennyi mindenre képes. Henryk Ślawik és idős Antall József baráti összetartása kiemelkedő példa a jövő számára.

Kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy fogadja el a határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselőcsoportok felszólalásai következnek, 5-5 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Németh Szilárd Istvánnak, aki a Fidesz képviselőcsoportja nevében kíván szólni.

(17.10)

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Házelnök Úr! Tisztelt Alelnök Asszony! Kedves Klára Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is kérem, engedjék meg, hogy megköszönjem Maria Pańczyk-Pozdziej alelnök asszonynak és Csúcs Lászlóné Halina elnök asszonynak a nagyon tartalmas, érzelmgazdag és testvéri szavait, amelyek itt, az Országgyűlésben hangozhattak el.

A XX. századi történelem során két, sokáig méltatlanul mellőzött, kivételes személyiségről emlékezünk ma meg a Magyar Országgyűlés és a Lengyel Köztársaság szenátusának falai között. A Magyar Országgyűlés fejet hajt és lerója kegyeletét a 70 évvel ezelőtt meggyilkolt lengyel Wallenberg, Henryk Ślawik és a 40 évvel ezelőtt elhunyt lengyel apó, azaz idősebb Antall József előtt. Henryk Ślawik és idősebb Antall József több mint 5 ezer zsidó ember életét mentették meg, és a lengyel katonai szervekkel való együttműködésüknek köszönhetően több tízezer tiszt és katona juthatott el a szövetségesekhez. Ennek kegyetlen következményeként a Gestapo mindkettőjüköt letartóztatta, Henryk Ślawik a legmagasabb árat fizette meg érte: 1944. augusztus 23-án a mauthausen-guseni koncentrációs táborban a nácik meggyilkolták. Kivégzése előtt azonban még egy életet megmentett, hiszen a kihallgatások során tudatosan magára vállalta a teljes felelősséget. Ez a megmentett ember küzdőtársa, idősebb Antall József volt.

A sors kegyetlen fordulata azonban, hogy a magyar emlékezet egyik legnagyobb alakja teljesen elfeledve halt meg 30 évvel később, 1974. július 24-én. Életüket, halálukat, sorsukat, emlékezetüket tekintve kérdezhetjük: az ország mindenkori vezetőinek vajon milyen felelőssége van a kezükben lévő lehetőség által? Milyen emberi tulajdonságok szükségesek a legborzasztóbb időkben? Szavahihetőség, felelősségérzet, becsület, lojalitás, nemzetünk és embertársaink szeretete, önzetlenség és bátor cselekedet.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Lengyel Barátaink! Tegyük fel még egy kérdést magunkban: mi is képesek lennénk hasonló körülmények között idegen és ismeretlen emberekért a legnagyobb értékünket, az életünket kockára tenni? A világ sajnos ma sem békés körülöttünk. Tőlünk néhány száz, esetleg pár ezer kilométerre most is harcok dúlnak, etnikai, vallási hovatartozásuk miatt embereket kínoznak halálra, ölnék meg, vagy szakítják ki őket otthonukból. Mielőtt azonban a világ és benne hitünk végleg elveszne, szerencsére a Jóisten mindig megajándékoz minket olyan önfeláldozó hősökkel, mint idősebb Antall József és Henryk Ślawik.

Mi, magyarok azért is szerencsés nemzet vagyunk, mert a lengyel néppel köt össze minket történelmi barátság. Antall és Ślawik hősiessége ezen testvéri sorsközösség jelképévé vált. Azonban mind a lengyel, mind a magyar nemzet fogságba esett a kommunista Szovjetunió és a náci Németország által alkotott harapófogóban. A szerencsétlenségek sora mindkét népet tovább sújtotta a második világháborút követő évtizedekben is. Megtapasztalhattuk, hogy mi is az a létező szocializmus. A lengyel történelem zavaros XX. századi történelméről megemlékezve nem feledkezhetünk meg a katyíni tömeggyilkosságról sem, mikor is 1940 tavaszán több mint 15 ezer lengyel tisztet gyilkoltak le a szovjet bolsevik vezetők.

Mi tehát a mi feladatunk ebben a számunkra békés, minden lehetőséget felkínáló korban, amiben élünk? A méltó emlékezés, amelynek egyik legkifejezőbb megnyilvánulása ama Kövér László házelnök úr és Maria Pańczyk-Pozdziej alelnök asszony, a Lengyel Köztársaság szenátusának alelnöke által megnyitott tárlat, amely a Katyńban lemészárolt lengyel tiszteknek állít emléket a képviselőház aulájában.

Tisztelt Országgyűlés! A most előttünk levő határozati javaslat megemlíti a tiszteletadás további eseményeit. Így azt, hogy Sziléziában a 2014-es év Henryk Ślawik-emlékévé, a lengyel-magyar barátság napját pedig jövőre, 2015 márciusában ünnepeljük Katowicében, amelynek részeként a magyar és a lengyel államfő felavatja Henryk Ślawik és idősebb Antall József emlékművét. Mi ezzel a közös határozattal addig is tisztelettel adózunk a lengyel és magyar nép e két kimagasló személyisége előtt, akik a más népek felé nyitott önzetlen barátság hősies szimbólumai lettek.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most megadom a szót Kiss László úrnak, aki az MSZP képviselőcsoportja nevében fogja elmondani beszédét. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Asszony! Azt gondolom, hogy történelmi pillanatban vagyunk, egy olyan pillanatban, amikor népeink barátsága közé egy újabb láncszem fonódik. Hálás vagyok az előterjesztőknek azért, hogy ezt a láncot, amely népeinket összeköti, tovább szövik.

Tisztelt Ház! Elmondható, hogy a harmincas években egy olyan eszme jelenik meg Európában, amely nemzeti köntösbe bújva, jelszavak mögé rejtve valójában a hatalom kíméletlen akarásáról és a nyers erőszak mindent elsöprő kultuszáról szól. Ez az eszme, a náciizmus eszméje az étellel, a humanizmussal, a nemzeti értékekkel összeegyeztethetetlen, valójában azok ellen határozza meg saját magát.

Hitler Németországának első áldozata Lengyelország volt. Lengyelország volt az első áldozat akkor, amikor Hitler korábban sosem látott gyűlölettel árasztotta el Európát. Mint ismeretes, 1939. szeptember 1-jén a náci hadigépezet támadást indít Lengyelország ellen, és ezzel veszi kezdetét a második világháború. Bár Magyarország részvételét német „szövetségeseink” folyamatosan erőltették, mégis a kormányzat tántoríthatatlan maradt, sőt folyamatosan lehetőséget biztosított a határainkon megjelenő nagyszámú lengyel menekültnek arra, hogy itt megfelelő viszonyok között tovább éljen.

A lengyel katonai ellenállás kezdettől fogva kudarcra volt ítélve, de ez a lengyel hadsereg és a lengyel nép hősiességét nem csökkentette, sőt a lengyel katonák és civilek ezrei, tízezrei, százezrei áldozták életüket azért, hogy a náci zsarnokság ellen küzdve honfitársaikat és országukat mentse. A nagyszámú lengyel menekült fogadására Antall Józsefet az akkori kormányzat menekültügyi kormánybiztossá nevezi ki, a háború elől több mint százezer, 100-140 ezer lengyel menekült talált otthonra Magyarországon, jó részük pedig továbbmenve Magyarországról újra folytatta a küzdelmet a náciizmus ellen. Már nagyon korán megalakul a lengyel menekülteket védelmező bizottság, ennek a vezetője lesz Ślawik. Ez a bizottság gyakorlatilag az élet minden területét megszervezi, ami hatalmas szó egy olyan korban, ahol - amint Radnóti Miklós, szintén meggyilkolt kiváló magyar költő írta - "az ember úgy elaljasult, hogy önként, kéjjel ölt, nem parancsra". Egy ilyen korban ez a két ember megszervezi a lengyelek mentését, iskolákat, középiskolákat, és egyetemi képzést szervez az ide menekült lengyel hazafiaknak, lengyel üldözötteknek.

Hazánkba érkezik nagyszámú zsidónak minősített vagy zsidó vallású lengyel menekült is. Az ő befogadásukra a magyar történelem örök fekete pontjaként egy 1939-es úgynevezett második zsidótörvény nem adott volna lehetőséget, ám Antall József és az ebben közreműködő magyar közigazgatás - az

akkori magyar törvényeket és a nagyszámú akkori németbarát parlamenti ellenzéket is kijátszva - hamis papírokkal látta el őket. Ennek köszönhetően több ezren, több tízezren menekültek meg. Természetesen Magyarország német megszállását követően ez a helyzet megváltozik. 1944. március 19-én mind Sławikra, mind a bizottság valamennyi vezetőjére börtön, majd Mauthausen poklában a halál vár. Antall József menekül, majd a Gestapo magyar földön őt is letartóztatja.

Henryk Sławik és idősebb Antall József tevékenysége rendkívül jól példázza a magyar nép és a lengyel nép barátságát, azt a barátságot, amely a diktatúrák, a szuronyok árnyékában is működött.

(17.20)

Jól mutatja azt, hogy mindig lesznek olyanok, akik a hangos jelszavak által felkorbácsolt indulatok és a szuronyok árnyékában is hűek maradnak elveikhez, hűek maradnak a humanizmushoz, a szolidaritáshoz. Ezért az MSZP támogatja elnök úr és szószóló asszony javaslatát, ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Latorcai Jánosnak, aki a KDNP képviselőcsoportja nevében fog szólni.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Maria Pańczyk-Pozdziej Alelnök Asszony! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Nagykövet Úr! Tisztelt Klára Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Légy olyan hőslélekű, szenvedéseket elviselő, hazádat forrón szerető, mint ő. E szavakat 1945-ben idősebb Antall József Henryk Sławik lányának, az akkor 15 éves Krystynának hagyta üzenetül és útmutatóul. Hiszem, hogy ez a mondat nemcsak egy kamaszlánynak szóló apai intelem, nemcsak egy barát tisztelgése egy hős előtt, hanem útmutató ma is mindannyiunk számára.

1939-ben Európa fölött beborult az ég. A Molotov-Ribbentrop-paktum megpecsételte Lengyelország sorsát. Szeptember 1-jén előbb a német, majd 17-én a szovjet agresszió letörölte Lengyelországot a történelem színpadáról. Lengyelek tízezrei menekültek az egyetlen lehetséges helyre, Magyarországra. Az első menekültekkel Magyarországra érkező sziléziai származású Henryk Sławik hamar megtalálta a kapcsolatot idősebb Antall Józseffel, akivel a második világháború vérzivataros éveiben lengyel menekültek tízezreit sikerült a biztos haláltól megmenteni.

A lengyel szenátus vendégeként abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy ma részt vehettem a határozat reggeli vitájában, és arra is lehetőségem nyílt, hogy találkozhattam azokkal a ma élő egykori balatonboglári lengyel diákokkal, a bogláracsikokkal, akik életüket e két nagyszerű embernek köszönhetik. Az idősebb emberek megrázó történetei és ragaszkó-

dása Magyarországhoz, a magyarsághoz jelzi, hogy ezeréves barátságunk nemcsak történelmi legenda, hanem hús-vér valóság.

Idősebb Antall József és Henryk Sławik önfeláldozó munkájáért az utókor, a két nemzet még mindig nem róttá le méltóan a tiszteletét. A lengyel szenátus és a Magyar Országgyűlés által ma elfogadásra kerülő közös határozati javaslat döntő lépés ebben az irányban. Ezúton itt is megköszönöm a lengyel szenátusnak, különösen elnökének, Bogdan Borusewicznek és alelnökének, Maria Pańczyk-Pozdziej asszonynak ez irányú kezdeményezését és munkáját, valamint Kövér László házelnök úr és Csúcs Lászlóné szószóló asszony támogató közbenjárását.

Mindannyiunk kötelessége, tisztelt képviselőtársaim, hogy a tudatlanság és a hallgatás fátylát áttörve határainkon belülre és azon túlra is elvigyük e két nagyszerű ember tettének üzenetét, mert a mártír Henryk Sławik és idősebb Antall József nemcsak embereket, hanem emberi becsületet is mentettek egy olyan korban, amikor ez életük kockáztatásával járt. Közös, nemzetek feletti küldetésük a XX. század közepén újra összefonta azt a példa nélküli történelmi csillagpárt Európa egén, amelynek szentjei a középkorban Adalberttól Hedwigig, királyai III. Boleszlávától Báthoryig, hős katonái Sobieski vitézeitől az 1848-49-es forradalom és szabadságharc idején mellettünk küzdő Bemig és Dembinszkyig vagy éppen az '56-os forradalmárokig mindig képesek voltak fényt hozni hazánk legsötétebb éjszakájába is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Idősebb Antall József és Henryk Sławik emléke arra is figyelmeztet minket, hogy kritikus helyzetekben különösen fontos egymás megértése és segítése. Márpedig ma számtalan olyan kihívás éri országainkat, amelyek túlmutatnak országhatárainkon. A világ globalizálódása és az annak következtében átalakuló Európa, azon belül a visegrádi négyek szerepe, az ukrán válság biztonságpolitikai és gazdasági következményei, vagy éppen az iszlamista szélsőségesek megerősödése, a fokozódó keresztényüldözés mind-mind olyan kérdés, amelyre egyedül nem tudunk hatékony választ adni. Csak egymással összefogva, egymásnak gyakorlatias segítséget nyújtva enyhíthetjük a nehézségeket és a veszélyt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hiszem, hogy valamennyien elkötelezettek vagyunk arra, hogy ez a jövőben is így legyen. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportja a rendelkezésére álló időkeretet két képviselő egymás után következő felszólalásával kívánja felhasználni. Elsőként megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Vendégeink!

Mindig örömteli és nagyszerű érzés olyan javaslatokkal találkozni, amelyek e két nép, e két nemzet, a magyar és a lengyel megbonthatatlan barátságát, ezeréves közös sorsának nagyszerű állomásait és a jövőnek örökké példaként szolgáló mementóit idézik. Ha túlon túl ünnepi vagy túlon túl elfogult és - hogy is mondjam? - magasztos szeretnék lenni, akkor azt is mondhatnám, hogy a jelen előterjesztés tökéletes példája annak a paradoxonnak is, hogy bár a szörnyűséges második világháborúban nem egy oldalon harcoltunk, mégis ha el szeretném túlozni, akkor talán nem bátorítalak az a kifejezés, hogy bár nem egy oldalon harcoltunk, mégis többet segítettünk egymásnak és többet kaptunk egymástól, mint talán adott esetben a szövetségeseinktől.

Én nem kívánom megismételni azt a sok fontos és magasztos kiváló gondolatot, amit az előttem szólók egytől egyig elmondtak, ezzel mind-mind egyetértünk, inkább arra szeretném felhívni a figyelmet és a közös dolgunkat a jövőre nézve, hogy nem elégedhetünk meg azzal, hogy kizárólag a múltunkból éljünk a nagyszerű példákban éljünk és folyamatosan arra szorítkozzunk, hogy az ő tetteikről, az ő életútjukról, az ő példájukról emlékezzünk - ez mind-mind fontos és szükséges minimum -, azonban mindebből a fantasztikus tartalomtól és kimeríthetetlen kincséből, amit e két nemzet nagyszerű történelmi személyiségei, szentjei, királyai és sok-sok tagja adott nekünk, arra is kötelezzünk bennünket, hogy ugyanilyen felelősséggel viseljük a jelenben, hogy olyan programokat indítsunk, hogy az ifjabb generáció, a talán még meg sem született generáció tagjai is mind-mind ugyanolyan elkötelezettek legyenek, mint az elmúlt ezer évben valamennyien a két ország vagy a két nemzet tagjai közül.

Ezért arra bátorítok mindenkit, pártállástól függetlenül, hogy a jövőben dolgozzunk ki folyamatosan olyan kulturális, olyan gazdasági, olyan oktatási és olyan társadalmi programokat, amelyek kizárólag a fiatal, a jövő generációinak identitását, a két ország egymás iránti lojalitását fogják segíteni, hogy a következő ezer év minimum ugyanolyan baráti és ugyanolyan erős köteléket alkosson a két nemzet között, mint amit az elmúlt ezer év. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Mielőtt folytatnánk a felhívásokat sorát, átadom az elnöklést Latorcai János alelnök úrnak, és egyben megköszönöm mindannyiunk nevében, hogy a lengyel szenátusban az előterjesztés tárgyalása során képviselte a Magyar Országgyűlést. *(Taps.)*

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Ismételen köszöntöm tisztelt képviselőtársaimat, és megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából.

(17:30)

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Rendkívüli örömmel tölt el, hogy immár egy országgyűlési határozatban is hitet tehetünk a lengyel-magyar barátság mellett. Azonban ez a javaslat kissé tovább is megy, többek közt méltatja idősebb Antall József egész életútját, amikor így fogalmaznak: „Magyarország Országgyűlése fejet hajt a két hős megtörhetetlen szelleme, bátorsága és önfeláldozása előtt.”

Tisztelt Országgyűlés! Halotról igazat vagy semmit - szól a helyesen fordított latin mondás. Így, ha már idősebb Antall József egész életútját, szellemét megtörhetetlennek minősíti e javaslat, pontosítanom kell a hitelesség érdekében, árnyalva némileg a képet. Nem mindegy ugyanis, hogy a felnövekvő generációknak milyen teljes életutakat állítunk példának. Idősebb Antall József életpályájához ugyanis hozzátartozik, hogy megalkuvó volt Rákosi Mátyás diktatúrája idején, hiszen a kommunista hatalomátvétel után, akárcsak megmaradt kiszagda párttársai, együttműködött az egypárti rendszerrel, 1953-ig országgyűlési képviselő maradt.

Életrajzából kiderül, hogy lojalitást színlelő ügyes lavírozásának köszönhetően 1956 után visszakapta miniszteri nyugdíját, nem vették el belvárosi luxuslakásukat, amelyben a forradalom napjaiban és azt követően is a Szovjetunióba hurcolt, majd onnan hazaengedett Kovács Béla, az FKGP elnöke is lakott a bizalom jegyében. *(Az MSZP frakciója és a függetlenek kivonulnak az ülésteremből. - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Szégyellj magad!)* Nem telepítették ki, mint más tekintélyes politikusokat, mérsékeltek zaklatását, megfigyelését, és még hosszasan sorolhatnánk azt, amit a tőlünk jobbra álló Szocialista Párt elődei tettek.

Idősebb Antall Józsefet megpróbálták besúgónak is beszervezni, de ez nem sikerült, ellenállt, ez tehát a becsületére szóljon. Nemcsak lengyeleket mentett, hanem franciákat, angolokat, olaszokat, belgákat, hollandokat, szerbeket, oroszokat, erdélyi magyarokat, csángókat is, akik mind hálások lehetnek idősebb Antall Józsefnek. Az ő életútjáról és annak hátteréről bővebben lehet olvasni a kuruc.info hírportálon *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. - Ismételt közbeszólások: Szégyellj magad!)*, itt, az Országgyűlésben sajnos nem, mivel a parlamenti internetcenzúra keretében letiltották a legolvasottabb jobboldali hírportál elérését. *(Az elnök csenget.)*

Antall Józsefet az Isten nyugosztalja, és éljen a lengyel-magyar barátság! *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokban: Szégyellj magad! Szégyen! - Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos a tények nem ismerete vagy nem teljes ismerete árnyalja ennek a felszólalásnak a tartalmát. *(Taps a kor-*

mánypárti padosorokban. - Az MSZP frakciója és a függetlenek visszatérnek az ülésterembe.)

Most Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőjének adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Alelnök Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az ilyen pillanatok kivételesek az Országgyűlés munkájában. Tudják ezt tisztelt képviselőtársaim, és tudják azok a polgárok is, akik követik a parlament munkáját. Most olyasvalamiről hozunk döntést, ami különbözik az Országgyűlés mindennapos munkájától, amikor nem az áll előtérben, hogy mi az, amiről másként gondolkodunk, mi az, amiben értékeink alapján nem szavazhatunk ugyanazon módon. Természetesen nem baj, ha egy parlamentben véleménykülönbség van, de időről időre fontos leszögeznünk, hogy melyek azok a keretek, amelyek érvényességét nem vonhatjuk kétségbe.

Henryk Ślawik és idősebb Antall József példája, az arról való megemlékezés véleményem szerint ezt a kivételeességet állítja elénk. Most olyasvalamiről hozunk döntést, ami azokkal az alapvető elvekkel kapcsolatos, amelyekben nem lehet különbség a politikai erők között, mert most a politikánál magasabb rendű erkölcsi szempontokat kell követnünk. Az Országgyűlés elé terjesztett határozati javaslat e két hős életéről, halálának évfordulójáról és azokról az emberekről szól, akik nekik köszönhetik, hogy túléltek a második világháború poklát. Sok ezer, több tízezer lengyel menekült Henryk Ślawik és idősebb Antall József tevékenységének köszönhetően élhette túl azokat az éveket.

Lengyel menekültek Magyarországon való elhelyezése, az üldözöttek számára hamis, de az életüket megmentő hamis iratok készítése arról tanúskodnak, hogy ez a két ember mindent megtett azért, hogy minél többeket megmentsenek a pusztulástól. Kivételességükre jellemző, hogy emellett arra törekedtek, hogy ne csak a pusztta életüket mentse meg, de a körülményekhez képest emberhez méltó életet, a közvetlen veszélyen túli továbbélés feltételeit is biztosítsák, jóléti segítséget nyújtva és oktatást szervezve számukra. Az az erkölcsi parancs, hogy a bajba került embereknek minden politikai katasztrófa közepette is segítenünk kell, magától értetődőnek látszik.

Bár csodáljuk azt a két embert, akiről az előttünk fekvő határozati javaslat szól, mégis úgy gondoljuk, hogy természetes, amit tettek. Pontosan ebben áll Henryk Ślawik és idősebb Antall József hősiessége. A körülményektől függetlenül képesek voltak úgy cselekedni, ahogyan azt számukra az örök törvények előírták. Emberként tudtak döntést hozni akkor, amikor állampolgárként, politikusként, lengyelként és magyarként számos tényező húzhatta volna vissza mindkettőjüket a kudarc, a megalkuvás és a kisszerűség felé. Nem véletlen, hogy azokban az években, amikor mindent az ellenségeskedés határozott meg, ők mégis barátokká válhattak, amit Ślawik

Antall Józsefet megmentő hősieis önfeláldozása tett eltörölhetetlenné.

Ilyen barátságokra ma is nagy szükségünk van. Olyasmi ez, amit érdemes és fontos lenne megismertetnünk minél szélesebb körben úgy Magyarországon, mint Lengyelországban. Szerencsére ez a folyamat már e határozat elfogadása előtt megkezdődött, és folytatódni is fog. Minden népnek megvannak azok a hősei, akiket már az iskolások is ismernek. Jó lenne, ha az ő példájuk is hamarosan közéjük tartozna, fontos lenne, hogy mindenki, akinek módjában áll, erre kifejezetten törekedjen is. A határozat, amelyet elfogadunk, a legkevesebb, ami tőlünk elvárható. Ennél sokkal többet is tehetünk, és ha valóban tanulunk Henryk Ślawik és idősebb Antall József példájából, akkor többet is kell tennünk. Mert ezzel a határozati javaslattal elismerjük, kinyilvánítjuk, hogy vannak olyan törvények, amelyek magasabb rendűek az itt elfogadott jogszabályoknál.

Lengyelország és Magyarország hálás és büszke lehet azért, hogy olyan hősei voltak, akiket követendő példaként állíthatunk magunk elé. Erre figyelemmel az LMP frakciója nevében támogatásunkról biztosítjuk a javaslatot, és tisztelettel adózunk Henryk Ślawik és idősebb Antall József emléke előtt.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom.

Megadom a szót Kövér László házelnök úrnak, aki az előterjesztői zárszót ismerteti. Megvárjuk, amíg elnök úr az emelvényre érkezik. Elnök úr, parancsoljon!

KÖVÉR LÁSZLÓ, az Országgyűlés elnöke: Tisztelt Ház! E történelmi kiindulópontból lezajlott és formailag történelmi precedenst teremtő vita zárszavában mindenekelőtt köszönetet kell mondjak mélyen tisztelt Maria Pańczyk-Pozdziej asszonynak, a lengyel szenátus alelnökének, hogy kezdeményezte a két törvényhozás együttes megemlékezését közös múltunk közös hőseiről. Szeretném kérni, hogy közvetítse Bogdan Borusewicz marsall úrnak, a szenátus elnökének is köszönetünket a kezdeményezés támogatásáért és a szenátor hölgyeknek és uraknak az egyhangú elfogadó döntésért. S végül képviselőtársaimnak és a frakcióknak is köszönetet mondok, nemcsak az egy kivételével méltó felszólalásokért, de az eljárási kérdések rugalmas kezeléséért is.

Ha az alkalomhoz illenek az irónia, akkor azt is mondhatnám, lengyel barátainknak majdnem sikerült találni egy olyan témát, amelyet megvitatva itt e Házban, jó szívvel egyetértésre tudtunk jutni. Mert ez az elmúlt majd' negyedszázadban a múltól szólva is ritkán fordult elő. Hogy a múlt eltérő értelmezései okozzák jelenbeli véleményünk kibékíthetlenségét vagy a jövőre vonatkozó jelenbeli törekvéseink ellentétes irányai teszik nehezzé a múltunkról alkotott

egyértés kialakítását, nehéz lenne megmondani. Mindenesetre, tisztelt képviselőtársaim, amikor ma országgyűlési határozatban tisztelgünk Henryk Sławik és idősebb Antall József emléke előtt, akkor nemcsak múltbéli cselekedeteikre emlékezünk, megítélésem szerint nem is csak az ezeréves, ebben a minőségében is példa nélküli lengyel-magyar barátság egy fontos momentumáról szólnunk, hanem a jövőről is gondolkodunk, és európai érvénnyel tesszük ezt. Valójában az erkölcs, a kereszténység és a nemzeti önazonosság mai világunkban, a mai politikában és a holnap Európájában betöltendő szerepéről is elmélkedünk.

Az úgynevezett réalpolitika egyik legismertebb meghatározása körülbelül így hangzik magyarul: „Nekünk nincsenek állandó szövetségeseink, nincsenek örök ellenségeink, nekünk az érdekeink állandóak és örökek, és nekünk ezeket az érdekeket kell követnünk.”

(17.40)

Palmerston brit külügyminiszter 1848 márciusában, két héttel a pesti forradalom előtt fogalmazott így a londoni parlamentben, tehát - történelmi időszámítást alkalmazva - abban a pillanatban, amikor a magyarság megkezdte élethalálharcát a szabadságért és a nemzeti függetlenségért - ne feledjük, lengyelek sokaságának segítségével -, hogy aztán a műveltnek nevezett Nyugat és az általa lenézett barbár Kelet a réalpolitika jegyében együttes erővel verje le ezt a küzdelmet. Nem mellesleg ugyanez a réalpolitika mérte a második világháborút követően a több száz ezres hadsereggel a szövetségesek oldalán harcoló Lengyelországra jutalomként ugyanazt a sorsot, a sztálinista megszállást és terrort, mint büntetésül ránk, magyarokra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Lássuk be, mi, magyarok kissé szentimentális nép vagyunk, politikai kultúránk is kissé túlzó módon jogászi, ezért aztán hajlamosak vagyunk a réalpolitika vastörvényeinek ellensúlyozásaként elveszni a morális és jogászok érvelésben, holmi adott szóra, deklarált jogokra és igazságra hivatkozva. De lássuk be azt is, hogy egyfelől az érzelmeiktől és erkölcsi megfontolásoktól megfosztott politika csupán öncélú, embertelen hatalomtechnika, amelynek alkalmazása időről időre szükségképpen vezet el az olyan történelmi mélységekig, amelyekből aztán sokak, a Henryk Sławikok és Antall Józsefek erkölcsön és érzelmeken alapuló súlyos áldozatvállalásával lehet csak kiemelkedni.

Másfelől pedig a réalpolitika mindig az erősek luxusa. A történelem tanúsága szerint a lengyeleknek és magyaroknak soha nem a gazdasági teljesítmény vagy a katonai potenciál adta az igazi erőt a nagyhatalmak szorításában államalkotó és értékteremtő nemzetként való megmaradáshoz, hanem éppen az a belülről, kultúránk mélyéről jövő eltökéltség, amely-

lyel nemzeti önazonosságunkhoz, keresztény hitünkhez és ezek talaján az igazságról kialakított meggyőződésünkhöz ragaszkodunk.

1939. július 24-én Teleki Pál magyar miniszterelnök azt írta Hitlernek, hogy Magyarország erkölcsi okokból nincs abban a helyzetben, hogy hadműveletet kezdjen Lengyelország ellen. Ugyanezen erkölcsi okok nyitották meg a magyar állam határátkelőit és a magyar társadalom szívét a lengyel menekültek előtt, mint ahogyan a történelem során a menekülő magyarok is mindig bízhattak a lengyelek oltalmában.

Idősebb Antall József és Henryk Sławik, valamint a hozzájuk hasonló hazafiak egy tragikus korban is bebizonyították, hogy mi, lengyelek és magyarok gazdagabbak vagyunk, mint a nálunk hatalmasabbak, mert nekünk nemcsak érdekeink vannak, de igaz barátaink is, akikkel mindig számíthatunk egymásra. És bebizonyították azt is, hogy ameddig képesek vagyunk morális döntéseket hozni, akár a réalpolitika parancsaival dacolva, addig még a legalávetetebb helyzetekben is őrizzük a szabadság és az emberség egy jövőt mentő kis darabkáját.

Köszönöm a tisztelt Ház tagjainak, hogy tanúságot tettek amellett, hogy fontos számukra ez az üzenet, és kérem, szavazatukkal támogassák a határozati javaslatot. *(Taps a kormánypartok, az MSZP, az LMP és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott házszabálytól való eltérésre figyelemmel most az előterjesztés elfogadásáról határozunk.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadjaja-e a „Henryk Sławik halálának 70. évfordulója, valamint idősebb Antall József halálának 40. évfordulója emlékére” címmel előterjesztett H/1270. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 179 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta. *(Hosszan tartó, nagy taps; közben a képviselők, valamint a páholyban helyet foglaló lengyel vendégek felállnak.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, foglalják el helyüket! Kedves vendégeinket is arra kérném, hogy foglalják el helyüket.

Most felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse az elfogadott határozat szövegét.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: „Az Országgyűlés határozata Henryk Sławik halálának 70. évfordulója, valamint idősebb Antall József halálának 40. évfordulója emlékére.

Magyarország Országgyűlése lerója tiszteletét a második világháború két hőse, Henryk Sławik és idősebb Antall József előtt abból az alkalomból, hogy idén emlékezünk meg haláluk kerek évfordulójáról, valamint arról, hogy 75 évvel ezelőtt, 1939. szeptem-

ber 17-én nyílt meg a magyar határ több mint 120 ezer lengyel háborús menekült előtt.

Tisztelettel adózunk a lengyel és magyar nép e kimagasló személyiségei előtt, akik az 1939 és 1944 közötti években együtt igyekeztek segítséget nyújtani a hazájuk elleni kettős agresszió elől Magyarországon menedéket talált lengyel állampolgároknak. Sokan közülük zsidó származású menekültek voltak. Magyarországi tartózkodásuk alatt a menekülteknek gondját viselték, több ezren tanulmányaik folytatására is lehetőséget kaptak. Számos menekültet a számukra kiállított hamis okiratok óvtak meg a haláltól. Henryk Ślawik és idősebb Antall József több mint ötezer zsidó életét mentették meg, s a lengyel katonai szervekkel való együttműködésüknek köszönhetően több tízezer tiszt és katona juthatott el a szövetségesekhez.

Magyarország Országgyűlése fejet hajt a két hős megtörhetetlen szelleme, bátorsága és önfeláldozása előtt, akik Magyarország német megszállását követően, saját életük veszélybe kerülésekor sem éltek a menekülés lehetőségével. Ennek következményeként a Gestapo mindkettejüket letartóztatta. Henryk Ślawik a kihallgatások során tudatosan magára vállalta a teljes felelősséget. A legmagasabb árat fizette meg érte - 1944. augusztus 23-án, a mauthausen-guseni koncentrációs táborban a náci meggyilkolták.

Henryk Ślawik és idősebb Antall József a más népek felé nyitott, önzetlen barátság szimbólumai. Magyarország Országgyűlése azt szeretné, hogy a háborús hányattatások idején tanúsított odaadó testvériség legyen példakép Lengyelország és Magyarország számára a béke idején is. Hisszük, hogy hőseinkhez hasonlóan mi is mindig készen állunk segítséget nyújtani más népeknek, ha azokat veszély fenyegeti.

Magyarország Országgyűlése kifejezi meggyőződését, hogy Ślawik és Antall mindketten nagy szolgálatot tettek Lengyelországnak és Magyarországnak, s hősiességük megérdemli, hogy az utódok megőrizzék nevüket és tetteiket emlékezetükben.

Jelen határozatot egybehangzó tartalommal fogadta el a Magyar Országgyűlés és a Lengyel Köztársaság Szenátusa.

A határozat közléteendő Magyarország hivatalos lapjában, a Magyar Közlönyben.

Budapest, 2014. szeptember 24.”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelettel megköszönöm kedves vendégeinknek a jelenlétét, az Országgyűlés folytatni fogja munkáját.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvényeknek a költségvetési tervezéssel, valamint a pénzüpiaci és a közüzemi szolgáltatások hatékonyabb nyújtásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtandó összegző módosító javaslat-ról történő döntés** és a zárószavazás. Az előter-

jesztés T/1271. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1271/14. számon, összegző jelentése pedig T/1271/15. számon a honlapon elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja indítványozta az összegző módosító javaslatban nem szereplő T/1271/4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását. Először ezekről határozunk.

(17.50)

A T/1271/4. számú javaslatban Tukacs István és mások a törvényjavaslat 6. és 7. §-ának elhagyását javasolják. Ez az Eximbank-törvényben a vezetőkre vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat módosítja. A Gazdasági bizottság nem támogatja. Kérdezem önöket, fenntartják-e a T/1271/4. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 47 igen szavazattal, 129 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

A T/1271/5. számú javaslatban Tukacs István és mások a törvényjavaslat 59. és 61. §-ainak elhagyását, valamint a 60. § módosítását kezdeményezik. Ezek a költségvetési és az azt megalapozó törvényjavaslat benyújtásának új határidejét tartalmazzák a választási években. A Gazdasági bizottság nem támogatja. Kérdezem önöket, fenntartják-e a T/1271/5. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 47 igen szavazattal, 130 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1271/14. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 129 igen szavazattal, 31 nem ellenében és 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság elnöke T/1271/17. számon benyújtotta az egységes javaslatot. Ennek 113. §-a sarkalatosági rendelkezést tartalmaz, amelyre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1271/17. számú egységes javaslat sarkalatosági záradéka szerint a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazatát igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 151 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e ezeket. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 149 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Alkotmánybíróság három tagjának titkos szavazással történő választása.**

Engedjék meg, hogy megkülönböztetett tisztelettel köszöntsem a jelölteket; Paczolay Péter urat, az Alkotmánybíróság elnökét *(Taps a kormánypárti padosorokban. - Dr. Paczolay Péter felállva köszöni meg a tapsot.);* az Alkotmánybíróság jelen lévő tagjait *(Taps a kormánypártok soraiból.);* az Országgyűlés valamennyi állandó meghívottját, vendégeinket, akik részt vesznek ülésünkön.

Az Alkotmánybíróság tagjainak megválasztását előkészítő bizottság S/1306. számú javaslatában az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 7. § (1) bekezdésében foglalt jogkörének megfelelően dr. Sulyok Tamást *(Taps. - Dr. Sulyok Tamás felállva köszöni meg a tapsot.)* 2014. szeptember 27-ei hatállyal, dr. Varga Zs. András *(Taps a kormánypárti padosorokból. - Dr. Varga Zs. András felállva köszöni meg a tapsot.)* ugyancsak 2014. szeptember 27-ei hatállyal és dr. Czine Ágnest *(Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiból. - Dr. Czine Ágnes felállva köszöni meg a tapsot.)* 2014. november 15-ei hatállyal javasolja alkotmánybíróvá megválasztani.

Az Igazságügyi bizottság a jelölteket meghallgatta, megválasztásukat támogatta. Az erről szóló állásfoglalásokat, valamint a jelöltek életrajzát a honlapon megismerhetik.

Az Országgyűlés az Alkotmánybíróság tagjait az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával 12 évre választja. Az országgyűlési törvény alapján a szavazás titkos.

Tisztelt Országgyűlés! A **titkos szavazás menete** a következő. A képviselő hölgyek és urak a Duna-parti folyósón vehetik át a szavazólapokat, a képviselők neve szerinti ábécésorrendben, négy csoportban.

Tájékoztatom önöket, hogy a szektoroknál három darab, különböző színű szavazólapot, továbbá egy darab borítékot vehetnek át. Kérem, hogy az átvétel tényét az asztaloknál elhelyezett íveken aláírásukkal igazolni szíveskedjenek.

Kérem, hogy a szavazás során vegyék igénybe a folyósó végén elhelyezett szavazófülkéket.

Arra is kérem önöket, hogy a szavazólapon az „igen”, „nem”, illetve „tartózkodom” rovatba helyezék el jelölésüket.

Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, hogy röviden ismertesse a szavazás szabályait.

Parancsoljon, jegyző úr!

GÚR NÁNDOR jegyző: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szavazni csak a hivatalos szavazólapokkal lehet. *(Zaj. - A képviselők egy része elhagyja az üléstermet.)*

Érvényes szavazatnak csak az minősül, amit a szavazólapon szereplő jelöltre adnak le, a neve melletti „igen”, „nem” vagy „tartózkodom” négyzetben elhelyezett két egymást metsző vonallal.

Érvénytelen az a szavazat, amelyről nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a képviselő kire, illetve hogyan szavazott.

Semmis az a szavazat, amit nem a hivatalos szavazólapon adtak le, amelyikről hiányzik a bélyegzőlenyomat, illetve ha a szavazólapot a képviselő átveszi, de nem dobja be az urnába. *(Folyamatos zaj.)*

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben a szavazólap kitöltését bárki elrontja, a szavazatszámoló bizottság urnánál tartózkodó tagjai azt bevonják és helyébe új lapot adnak ki.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazási idő alatt az ülésterem Duna-parti folyósóján csak képviselők, illetőleg a szavazásban közreműködő munkacsoport tagjai tartózkodhatnak.

Bejelentem, hogy a szavazatok leadására 20 perc áll rendelkezésre. Mivel most 17 óra 58 van, ez azt jelenti, hogy 18 óra 18 perccig van a szavazatok leadására lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most a titkos szavazás és az értékelés időtartamára 40 perces szünetet rendeltek el, azaz 18 óra 38 perckor folytatjuk munkánkat. Köszönöm szépen.

(Szünet: 17.58 - 18.47)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és

Móring József Attila)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! *(Az MSZP-frakció tagjai, valamint a független képviselők nagy része nem tartózkodik a teremben.)* Kérem, foglalják el helyüket, hogy folytatni tudjuk munkákat. *(Zaj.)* Tájékoztatom szeretném az Országgyűlést arról... *(Zaj.)* Képviselőtársaim! Figyelmet kérek! *(Zaj. - Az elnök cseppet.)*

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést arról, hogy a szünetben Volner János frakcióvezető-helyettes úr a Jobbik-képviselőcsoportból megkérésre, hogy a **Henryk Ślawik halálának 70. évfordulója, valamint idősebb Antall József halálának 40. évfordulója emlékére előterjesztett országgyűlési határozati javaslat szavazása során** véletlenül az igen helyett a tartózkodás gombot nyomta meg. Ebben az ügyben a jegyzőkönyv vezetésénél is eljár.

Köszönöm szépen. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a szavazatszám-láló bizottság befejezte munkáját. **Megállapította**, hogy a titkos szavazásban 160 képviselő vett részt. A jegyzők megállapították, hogy a szavazási eljárás a jelöltekre érvényes és eredményes volt.

Dr. Sulyok Tamás személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 160 képviselő adta le szavazatát. *(A díszpáholyban tartózkodó dr. Sulyok László feláll, majd leül.)* Ezek megoszlása a következő. Az érvénytelen szavazatok száma 17; az érvényes szavazatok száma 143. Ebből az igen szavazatok száma 138; a nem szavazatok száma 4; a tartózkodások száma pedig 1.

Az Országgyűlés dr. Sulyok Tamást 2014. szeptember 27-ei hatállyal alkotmánybíróvá megválasztotta. *(Taps. - Dr. Sulyok Tamás felállva köszöni meg a tapsot.)* Köszönöm szépen.

Dr. Varga Zs. András személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 160 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő. Az érvénytelen szavazatok száma 18; az érvényes szavazatok száma 142. Ebből az igen szavazatok száma 133; a nem szavazatok száma 8; a tartózkodások száma 1.

Ennek alapján az Országgyűlés dr. Varga Zs. András 2014. szeptember 27-ei hatállyal alkotmánybíróvá megválasztotta. *(Taps. - Dr. Varga Zs. András felállva köszöni meg a tapsot.)* Köszönöm szépen.

Dr. Czine Ágnes személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 160 képviselő adta le szavazatát. *(Dr. Czine Ágnes feláll.)* Ezek megoszlása a következő. Az érvénytelen szavazatok száma 2; az érvényes szavazatok száma 158. Ebből az igen szavazatok száma 156; a nem szavazatok száma 1; a tartózkodások száma 1.

Az Országgyűlés dr. Czine Ágnest 2014. november 15-ei hatállyal alkotmánybíróvá megválasztotta. *(Taps. - Dr. Czine Ágnes állva köszöni meg a tapsot.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most az új alkotmánybírók ünnepélyes **eskütétele** és az esküokmányok aláírása következik. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy olvassa elő az esküszöveget, az Országgyűlés tagjait pedig, hogy szokásunknak megfelelően állva hallgassák meg azt.

Az újonnan megválasztott alkotmánybírókat pedig tisztelettel kérem, fáradjanak az ülésterem közepére. *(A teremben lévők felállnak, az újonnan megválasztott alkotmánybírók a terem közepére lépnek, majd Szűcs Lajos előolvasása után egyszerre mondják el az eskü szövegét.)*

DR. CZINE ÁGNES / DR. SULYOK TAMÁS / DR. VARGA ZS. ANDRÁS alkotmánybíró: Én, Czine Ágnes/Varga Zs. András/Sulyok Tamás fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek; jogszabályait megtartom, és másokkal is

megtartatom; alkotmánybírói tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segéljen! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a megválasztott alkotmánybírókat pedig, hogy kézjegyükkel lássák azt el. *(Dr. Czine Ágnes, dr. Sulyok Tamás, majd dr. Varga Zs. András aláírja az esküokmányt. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál, és átadja az esküokmányok egy-egy példányát. A megválasztott alkotmánybíróknak elsőként gratulál Orbán Viktor, dr. Semjén Zsolt, dr. Trócsányi László, Vona Gábor, Rogán Antal, Harrach Péter, dr. Schiffer András és Fodor Gábor.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az alkotmánybíróknak megválasztásukhoz az Országgyűlés és a magam nevében gratulálok, munkájuk ellátásához sok sikert kívánok.

(18.50)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében Balogh Elemér, Kovács Péter és Bragyova András alkotmánybíró uraknak megköszönjem alkotmánybírói munkájukat. *(Taps a kormánypárti padsorokban és az LMP sorraiból. - Dr. Balogh Elemér, dr. Kovács Péter és dr. Bragyova András felállva köszöni meg a tapsot.)*

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse a közzétételre kerülő országgyűlési határozati javaslatot - elnézést kérek, Gelencsér Attila képviselőtársamat, soros jegyzőt kérem meg arra, hogy ismertesse a határozati javaslatot. Parancsoljon!

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés határozata az Alkotmánybírórság három tagjának megválasztásáról. Az Országgyűlés az Alaptörvény 24. cikk (8) bekezdése alapján dr. Sulyok Tamást 2014. szeptember 27-i, dr. Varga Zs. András 2014. szeptember 27-i, dr. Czine Ágnest 2014. november 15-i hatállyal az Alkotmánybírórság tagjává megválasztja.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm vendégeinknek az ünnepélyes pillanatokon való részvételt.

Tisztelt Országgyűlés! Megvárom, míg kedves vendégeink elhagyják, zavartalanul el tudják hagyni az Országgyűlést *(Megtörténik.)*, és folytatjuk munkánkat. *(Az MSZP és a függetlenek visszatérnek az ülésterembe.)*

Most a napirend szerinti határozathozattal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **az egyes közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez házsabálytól eltéréssel benyújtott módosított összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Németh Szilárd István és Balla György fideszes képviselőtársaink önálló indítványa a T/466. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

A Törvényalkotási bizottság ma délben tartott ülést, és módosított összegző módosító javaslatát T/466/21. számon, újabb összegző jelentését pedig T/466/22. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házsabálytól való eltérésnek megfelelően fenntartáskérésre és a módosított összegző módosító javaslatról történő külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Most a módosított összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/466/21. számú módosított összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított összegző módosító javaslatot 121 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság elnöke a T/466/23. számon benyújtotta a módosított összegző módosító javaslatnak megfelelően elkészített módosított egységes javaslatát. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a módosított egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított egységes javaslatot 143 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Európai Rendőrákadémia közötti Székhely-megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztést T/1127. számon kapták kézhez. Mivel az előterjesztéshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat, és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére sem került sor, most a zárószavazás következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1127. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 149 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kölcsönös vízumképviseletről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztést T/55. számon kapták kézhez. Mivel az előterjesztéshez

nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat, és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére sem került sor, most a zárószavazás következik.

(19.00)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/55. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Abaújvár és Kenyhec települések közötti közúti Hernád-híd és a csatlakozó utak megépítéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztést T/807. számon kapták kézhez. Mivel az előterjesztéshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat, és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére sem került sor, most a zárószavazás következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/807-es számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztést T/805. számon kapták kézhez. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztéshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat, és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére sem került sor, ezért most a zárószavazás következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/805. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 172 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **„Az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezmény és az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztést T/60.

számon kapták kézhez. Mivel az előterjesztéshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat, és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére nem került sor, most is a zárószavazás következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/60. számú törvényjavaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 171 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik „**A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről**” **szóló törvényjavaslat összegző módosító javaslatának határozathozatala** és a zárószavazás. Az előterjesztést T/1272. számon ismerhették meg.

A Törvényalkotási bizottság T/1272/4. számú összegző módosító javaslatot terjesztett elő, és T/1272/5. számon benyújtotta összegző jelentését is. Emlékeztetem önöket, hogy az elfogadott házszabálytól való eltérésre figyelemmel az összegző módosító javaslatban nem szereplő módosító javaslat fenntartását nem lehet kérni, és az összegző javaslatból történő külön szavazásra sincs lehetőség. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1272/4. számú összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 148 igen, 1 nem és 22 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. A Törvényalkotási bizottság elnöke T/1272/6. számon benyújtotta az egységes javaslatot. Most erről szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1272/6. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 167 igen, 1 nem és 2 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Határozathozatali eljárásunk végére értünk.

Most öt perc technikai szünetet rendelék el. Ezt követően az Interparlamentáris Unió Magyar Nemzeti Csoportjának közgyűlésére kerül sor.

A közgyűlés után általános vitával folytatjuk munkánkat. Megkérem Balla Mihály elnök urat, fáradjon az emelvényre, és vegye át a közgyűlés elnöki szerepkörét.

(Szünet: 19.05 - 19.10)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Gelencsér Attila és Gúr Nándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Soron következik **a mezőgazdasági termelést érintő időjárás és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény és az ahhoz kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztést T/1273. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyien megismerhették. Tájékoztatatom önöket, hogy házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Mezőgazdasági bizottságot jelölte ki.

Elsőnek megadom a szót Czerván György államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

Parancsoljon, államtitkár úr!

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi miniszteri államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az utóbbi évekre visszatekintve egyre inkább azt tapasztalhatjuk, hogy a szélsőséges időjárás események valószínűsége, gyakorisága, valamint azok kedvezőtlen gazdasági, környezeti és társadalmi hatása növekszik. A Földünket érintő klímaváltozás egyik legérzékenyebb területe vitathatatlanul a mezőgazdaság, amelynek egyik legfontosabb feladata a lakosság élelmiszer-ellátásának biztosítása. A mezőgazdaság kockázatainak növekedésével ezen funkciójának ellátása veszélybe kerülhet.

Mindennek folytán egyre nagyobb hangsúly helyeződik a kockázatmegelőzésre és a kockázatkezelésre, amelyre kormányunk mindig is kiemelt figyelmet fordított. Ennek szellemében terjesztettük elő a mezőgazdasági termelést érintő időjárás és más természeti kockázatok kezeléséről szóló törvényjavaslatot, amelyet az Országgyűlés 2011. november 28-án számottevő többséggel fogadott el.

A törvény révén létrejött az öngondoskodás magasabb szintjét szolgáló új, kétpilléres mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer. Az új rendszer első pillérét a károk legfeljebb 80 százalékát térítő korábbi kárenyhítési rendszer kibővített formája, második pillérét pedig a 65 százalékos támogatási intenzitású mezőgazdasági biztosítási díjtámogatás jelenti. A tisztán hazai forrásokból működő agrárkár-enyhítési pillér lefedi a mezőgazdasági kockázatok körét - aszály, belvíz, fagy, jégeső, felhőszakadás, mezőgazdasági árvíz és vihar -, és a rendszerben részt vevő termelők száma jelenleg eléri a 78 ezer termelőt. Ennek megfelelően a kárenyhítésbe bevont területek nagysága megnövekedett, 2014-ben 4 millió hektárt tesz ki, és a kárenyhítő juttatás évenkénti forrását biztosító alap is megduplázódott, jelenleg közel 9,8 milliárd forint. Kárenyhítő juttatás jelenleg

azon termelőknek ítéhető oda, akik vagy amelyek több más támogatási feltétel mellett üzemi szinten 30 százalékot meghaladó hozamcsökkenést, azaz termés kiesést és egyúttal 30 százalékot meghaladó hozamérték-csökkenést, azaz bevételkiesést szenvednek el.

A mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer második pillérét jelentő uniós társfinanszírozású mezőgazdasági biztosítási díjtámogatás iránt a termelői érdeklődés folyamatosan növekvő tendenciát mutat. Míg a támogatási program 2012-es indulásakor a mezőgazdasági díjtámogatott biztosítások díjjállománya összesen 1,5 milliárd forint volt, addig 2013-ban ez a szám 3,9 milliárdra nőtt, és 2014-ben várhatóan eléri az 5,5 milliárd forintot. A két pillér szervesen kiegészíti egymást, hiszen a kedvezőtlen időjárási események hasonló kárai után fizetnek ellentételezéseket, ráadásul a termelő az első pillérben akkor számíthat teljes mértékű kárenyhítő juttatásra, ha megfelelő biztosítási szerződéssel is rendelkezik. Mindazonáltal a mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer sikerét kizárólag a folyamatos, a termelői igényekkel és az uniós szabályokkal összhangban álló fejlesztésekkel, módosításokkal tudjuk fenntartani.

A mezőgazdasági kockázatkezelési törvény jelenlegi módosítását a komplex mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer című EKOP, elektronikus közigazgatási operatív program projekt végrehajtása, az agrárkár-enyhítési rendszer eljárásainak egyszerűsítésére vonatkozó igények és a 2014. július 1-jétől hatályba lépett állami támogatásokra vonatkozó új uniós szabályok indokolják. Az EKOP-projekt keretében megvalósított fejlesztés eredményeként egy modern, az egységes kérelemhez hasonlóan működő, parcellaszintű adatokat kezelő nyilvántartás alakult ki, amely a kockázatkezelési rendszer mindkét pillérben új lehetőségeket nyit meg. Az első pillérben a területileg kisebb kiterjedésű károk bejelentése is lehetővé válik, így a termelők több kisebb kár összesítésével is jogosultságot szerezhetnek kárenyhítő juttatásra. Hangsúlyozni kell azonban, hogy a megreformált rendszer az uniós előírásokhoz igazodóan továbbra is az üzemszinten 30 százalékot meghaladó mértékű hozamcsökkenést, termés kiesést okozó károkat kompenzálja.

A második pillérben a díjtámogatott konstrukciójú biztosítások megkötéséhez szükséges területi adatok megadására olyan felületet használhatnak a termelők, amely átveszi az egységes kérelemben korábban megadott és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnál nyilvántartott adatokat, elkerülve ezzel az ismételt adatmegadásból eredő hibákat. A kockázatkezelési rendszer szereplői által megadott adatokból egy olyan adatbázis jön létre, amely megkönnyíti a rendszer valamennyi szereplőjének feladatát, a termelői kárenyhítő juttatás igénylését és biztosítás kötését, a hatóságok ellenőrzését, a rendszer hatékony irányítását. Az összegyűjtött adatok lehetővé teszik a kockázatkezelési rendszer

elemzésére, továbbfejlesztésére, valamint a minisztériumi döntések megalapozott előkészítésére.

Az első pillér agrárkár-enyhítési eljárásainak egyszerűsítését szolgáló módosítások közül kiemelendő, hogy az illetékes megyei kormányhivatal földművelésügyi igazgatósága, azaz az agrárkár-megállapító szerv a részleges kárbejelentésekről és a termelő kárenyhítő juttatás iránti kérelméről a jelenleg is alkalmazott hatósági bizonyítvány helyett a jövőben hatósági döntést hoz. Bevezetésre kerülnek továbbá az úgynevezett érdemi vizsgálat nélküli elutasítási indokok, amely jogintézménnyel már a kárenyhítő juttatás iránti eljárás korai szakaszában kizárhatók a megalapozatlan termelői igények, segítve ezzel a kárenyhítő juttatás iránti kérelmek gördülékenyebb, gyorsabb elbírálását.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014-2020-as időszakot érintő állami támogatásokra vonatkozó új uniós szabályokat legkésőbb 2015-től kell alkalmazni. Az új szabályok alapján indokolt a változtatás annak érdekében, hogy az első pillérben a kárenyhítő juttatás iránti kérelemben szereplő káresemények után a biztosítók által kifizetett kártérítés összege nem a kárenyhítő juttatás szempontjából elszámolható hozamérték-csökkenést, bevételkiesést mérséklje, hanem magából a kárenyhítő juttatásból kerül levonásra, amennyiben a 80 százalékos maximális kárenyhítés ezáltal túllépesre kerülne.

(19.20)

Fontos hangsúlyozni: továbbra is uniós előírás, hogy az adott növénykultúrára jellemző káreseményre és az üzemi szintű referencia-hozamérték legalább felére kiterjedően megkötött biztosítási szerződés hiányában a károsult termelők az egyébként járó kárenyhítési juttatás 50 százalékára jogosultak. Emiatt különösen fontos a mezőgazdasági biztosítási díjtámogatási program mielőbbi meghirdetése az új vidékfejlesztési program keretein belül.

Szükséges megjegyezni, hogy a kárenyhítési rendszer fejlesztése a fenti módosításokkal nem áll meg. A kormányzat további lényegi támogatástartalmi módosításokat is tervez bevezetni 2015-től, amelyek azonban nem képezik a törvénymódosítás jelen fázisában a módosítások alapját. Ezen módosítások notifikációját az agrártárca 2014. május végén már megkezdte, és azok majd csak az Európai Bizottság jóváhagyó határozatának megszerzését követően építhetők be a törvény normaszövegébe. Ilyen módosítások például: 15 százalékos hozamérték-csökkenési, bevételkiesési limit alkalmazása az eddigi 30 százalék helyett annak érdekében, hogy kisebb termelői veszteségek esetén is biztosítva legyen a kárenyhítő juttatás igénybevételeének lehetősége.

Az őszi fagy kockázatkezelési rendszerbe történő beemelés, amit különösen a tavaly ősszel tapasztalt rendkívül alacsony hőmérsékletek miatt bekövetke-

zett károk indokolnak... - talán emlékeznek, hogy a kárenyhítési rendszer 2013-ban még nem kezelte az őszi fagykockázatot, ezért ezen károk felmérése a kárenyhítési rendszer keretén belül nem történhetett meg. Ennek ellenére 2013-ban 57 termelő 1500 hektár területre tett őszi fagykárbejelentést, elsősorban hibrid kukoricára, csemege kukoricára, fűszerpaprikára és paprikára Jász-Nagykun-Szolnok, Bács-Kiskun, Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egyes részein.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen módosítások révén a kormány azt reméli, hogy a jövőben az első pillér kockázatkezelési alapjában összegyűlt források a kedvezőtlen időjárási eseményekből fakadó valós termelői károk ellentételezését még hatékonyabban segítik elő, a kockázatkezelési rendszer termelői elfogadottságának további növelését eredményezze.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az önök előtt fekvő törvényjavaslatot szíveskedjenek megvitatni, majd azt támogatni és elfogadni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben, és ezek közben kettőperces felszólalásra nem kerülhet sor.

Elsőként megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztő bemutatóját követően én már nem szeretném hosszasan ecsetelni a mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló törvény előttünk álló módosításának jelentőségét.

A változásokat áttanulmányozva jogtechnikai jellegű vagy az uniós előírásoknak való megfelelést eredményező módosítások helyességét és fontosságát, azt hiszem, nem kell külön kiemelni. Ami szerintem igazán fontos, az az, hogy a törvény módosításával több szempontból is egyszerűsödik a kárenyhítő juttatások igénylésének és a kárt szenvedett gazdákhoz való eljuttatásának a folyamata. A teljes elektronikus kárbejelentés segítségével a gazdálkodók időt és pénzt takarítanak meg. A kárenyhítési kérelemhez kapcsolódó számításokat pedig a rendszer végzi el helyettük.

A parcellaszintű bejelentési rendszer kiépítésének a lehetősége is fontos, hiszen pontosabb számításokat tesz majd lehetővé, így a gazdálkodók a valós károknak megfelelő kárenyhítést kaphatnak. Az Unió által megkövetelt néhány kisebb szigorítás is a rendelkezésre álló kárenyhítési források igazságosabb elosztását célozza. Ezek ahhoz járulnak hozzá, hogy a károsultak valóban a károk mértéke szerint legyenek

kártalanítva. A kárenyhítési kérelmek, a bírálati rendszer esik át a legnagyobb változásokon. Az elektronikus rendszer által elvégzett számítások, a biztosítótársaságok és az MVH adatbázisai közötti szélesebb kommunikáció, valamint az így kibővülő adatokra támaszkodó statisztikai rendszer sokkal egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi a hatóságok munkáját.

Ezeknek köszönhetően kerül bevezetésre az adminisztratív ellenőrzés, ami ugyan nem váltja ki a helyszíni ellenőrzéseket, de mindenképpen kevesebb kiszállást tesz szükségessé. Ugyancsak a bírálati rendszer hatékonyságát növeli majd a hatósági bizonyítvány kiállítás helyetti egyszerű döntéshozatal, a további, a vizsgálatok nélküli elutasítási okok bevezetése.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy ezek a lépések nem csak a hatóságok számára jelentenek könnyebbé, illetve nem csupán költséghatékonysági szempontból fontosak. Teljesen természetes és fontos, hogy a gazdák is jobban járnak majd egy gyorsabb és kiszámíthatóbban működő kárbejelentési rendszerrel.

Tisztelt Elnök Úr! Kérem, engedjék meg végül, hogy megjegyezzem, hogy a korábban a vezérszónoki felszólalásokban is említett elektronikus közigazgatási operatív program keretein belül megvalósuló komplex mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer projekt végrehajtása, valamint a 2011. január 1-jétől hatályba lépett állami támogatásokra vonatkozó uniós jogszabályok bevezetése szempontjából is nagyon időszerűek a változások.

Elnök úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Legény Zsolt képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő módosítás, valamint a technikai fejlesztések következtében az amúgy igen bonyolult kárenyhítési kérelmezési rendszer jelentősen egyszerűsödik. A kárenyhítő juttatás iránti kérelem bonyolult számításait egy elektronikus rendszer végzi el, ez jelentősen megkönnyíti a termelők feladatát. Létrejön egy hatalmas kockázatkezelési adatbázis, amely alapján az agrárkár-megállapító szerv számára lehetővé válik a termelői kárbejelentésekről az adminisztratív ellenőrzés alapján történő döntés, amellyel bizonyos esetekben mellőzhető lehet a helyszíni ellenőrzés.

Ez az adatbázis megkönnyítheti a kockázatkezelési rendszer valamennyi szereplőjének feladatát, a termelők kárenyhítő juttatásának igénylését és biztosítás kötését, a hatóságok ellenőrzését, a rendszer hatékony irányítását. Az egyszerűsítés mindenképpen támogatandó döntés, ugyanakkor kérdéses, hogy az új rendszer mikortól lesz elérhető. Amennyiben

mielőbb elkészül, jelentős könnyítést jelenthet a gazdáknak, akik közül a rendszer bonyolultsága miatt jelenleg kevesen tudnak élni a lehetőséggel.

Természetesen az új kárenyhítési rendszer nemcsak a technikai egyszerűsítéstől lesz életképes, hanem attól is, ha az állam által évenként a központi költségvetésből nyújtott támogatás mértéke megfelelő. Sajnos, az elmúlt négy évben többször láttunk arra példát, hogy megfelelő források biztosítása igen döcögős volt a kárenyhítési alapból. Elég, ha csak a 2010-es aszálykárookra vagy a 2012-es bel- és árvíz-károk enyhítésére gondolunk.

Miközben mostanság éppen Varga Mihály közel 1700 milliárd forintos megszorításokat jelentett be, féltő, hogy a kormány továbbra sem tölti fel elégséges módon a központi költségvetésből nyújtott kárenyhítési támogatás keretét, így továbbra is csak reménykedve várakoznak a kárenyhítésre, például azok a gazdák, akik a Szigetközben károsultak a 2012-es nagy árvíz után.

Mindezek mellett engedjék meg, hogy még egy dologra felhívjam a figyelmüket. Egy felelős kormány nemcsak a természeti problémákra készül fel, hanem azokra a világban zajló folyamatokra is, amelyek miatt most például a nyírségi almatermelőket is károk sújtják. Ha önök felelős képviselők és kormányzati szereplők lennének, már hetekkel ezelőtt megkezdték volna az almatermelő problémáinak a kezelését. Azonban a legkevésbé jellemzi felelősség a döntéseiket, így most önök miatt kerülnek egyre mélyebb válságba a hazai almatermelők.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

(19.30)

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, nem ez lesz mezőgazdasági tárgykörben a legnagyobb vitát kiváltó törvénytervezet. Előljáróban el tudom mondani, hogy természetesen fogjuk tudni támogatni, ahogy a korábbi hasonló jellegű tervezeteket is. Az időkeretet sem fogom ennek értelmében természetesen kibeszélni, de azért néhány dolgot mégiscsak meg kell említeni.

Egyrészt az, hogy az uniós irányelveknek most meg kell felelni, ebben az esetben egyébként pozitívum, hiszen azért a magyar kárenyhítési rendszer valóban nem az egyszerűségéről volt híres, és valóban kiderül a javaslatból, hogy ez jelentősen egyszerűsödni fog. Én is kíváncsi lennék, hogy konkrétan mikortól fog a gyakorlatban ez működni. Illetve itt az elektronikus parcellaszintű bejelentéseknél pedig aggályaim vannak, hogy milyen segítséget fognak

kapni esetleg azok a termelők, akik bizony nem értenek kellőképpen ezekhez a rendszerekhez, sőt sokan vannak, akik egyáltalán a számítógépet sem tudják kezelni. Úgy gondolom, hogy ideje lenne például a kamarát is bevetni egy ilyen esetben, amely tudna ezen termelőknek segíteni, hiszen eddig nem nagyon láttuk a kamara működésének az értelmét azon kívül, hogy a haverjaikat elhelyezték itt.

Szintén érdekelne, ha már kárenyhítés - ugyan nem konkrétan ezt a javaslatot fogja érinteni -, hogy az almatermelőkkel kapcsolatos problémákat mikor akarják orvosolni. Elég ellentmondásos hírek jelentek meg azzal kapcsolatban, hogy mi lesz velük, és egyáltalán a kormány fog-e foglalkozni az ő problémájukkal, hiszen az, hogy ebbe a helyzetbe kerültek, korántsem az ő hibájuk, és nem is egyfajta véletlen természeti katasztrófának az oka, hanem bizony legfőképpen az orosz embargónak a következménye, amit, úgy gondolom, hogy illő lenne orvosolni, és illő lenne azokat az embereket nem cserbenhagyni, akik nem csináltak semmi mást, csak azt, amihez értenek, és dolgoztak egész éven át, és most sokan a csőd szélére kerültek. Megnyugtató konkrét választ várnának államtitkár úrtól, hogy mégis hogyan tovább.

És ha már kárenyhítés, akkor két dolgot szintén meg kell említenem. Komoly ígéretetek voltak már az előző ciklusban azzal kapcsolatban, hogy mind a víz okozta, mind pedig a jég okozta károkat a kormány olyan módon is kívánja megelőzni, hogy erre gyakorlati lépéseket tesz. Gondolok itt arra, hogy a víztározók építése nem halad kellő ütemben, illetve talán a Tiszán kívül nem is nagyon tudunk most olyan projektről, ami folyamatban lenne, illetve egy országot teljes mértékben lefedő jégkárenyhítési, jégkár-elhárítási rendszer kidolgozására is komoly ígéretetek voltak, amelyekről még mindig nem tudhatunk semmit. Remélem, hogy államtitkár úr rám tud cáfolni, és azzal tud majd előállni a válaszban, hogy bizony ezek már folyamatban lévő ügyek.

Magához a javaslatához egyetlen módosító indítványt nyújtottam be, és nem tudtam előre, hogy államtitkár úr mit fog elmondani a bevezetőben, és bizony ezek szerint egybevág az önök jövőbeni terveivel, méghozzá, hogy ezt a 30 százalékos mértéket levigyük 15 százalékra. Ezek szerint akkor az Unióval való egyezkedés eredménye lesz majd az, hogy a jövőben ezt be tudjuk-e építeni ebbe a törvénytervezetbe. Remélem, hogy ez minél előbb megtörténik, és ahogy a módosító indítványom is tartalmazza, ebben a formában, hiszen úgy gondolom, hogy ez további előrelépést jelentene ebben az ügyben.

Röviden ezeket akartam elmondani ehhez a tervezethez, és amivel kezdtem, természetesen támogatjuk, de egy kis bátorságra szeretném biztatni a kormányzatot, hogy akár már most, ebben a körben építsük be ezt a 15 százalékos mértéket, és ha esetleg az Uniónak ezzel problémája lesz, akkor majd lefutjuk az újabb köröket. Én mindenképpen a gazdák felé egy pozitív üzenetnek tartanám azt, ha ezt már most meg

merné lépni a kormányzat, hiszen ez azt jelentené, hogy az ő érdekükben képesek akár konfrontációt is felvállalni Brüsszellel, és nemcsak akkor lépni az érdekükben, ha arra megkapták a pozitív jelzést.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Sallai R. Benedek képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Mi is áttekintettük a törvényjavaslatot, és nem érzem azt feladatunknak, hogy dicsérjem benne azt, ami jó, mert erre megvan a Fidesznek saját magának a megfelelő mennyiségű embere, hogy a jó dolgokat kiemelje belőle.

Összességében az LMP részéről támogatható lesz ez a jogszabályjavaslat, ugyanakkor felmerül bennünk az az aggály, az a probléma, hogy nem vagyunk róla meggyőződve teljes őszinteséggel, hogy a legnagyobb problémákat kezeli maga a javaslat. Most úgy tűnik, mintha ez egy 2012-es, Jakab István által benyújtott javaslatra lenne egy utólagos korrekció, hiszen akkor a vis maior megállapításból viszonylag sok gazda tudott kibújni a lekötött szerződésekből, és mintha ezt most megpróbálná rendbe tenni, és a támogatások egyenletesebb, szélesebb körű juttatását szolgálná a javaslat, és emiatt fogja is támogatni az LMP.

Ugyanakkor van néhány dolog, amire e napi-rend kapcsán szeretném felhívni a figyelmet. Az első, ami számomra, mint az Alföldről származó embernek az egyik legérzékenyebb és legnagyobb probléma, hogy a szalastakarmány-betakarítással kapcsolatos károk keletkezésével szinte semmit nem foglalkozik a jogszabálytervezet. Tehát a gyepszénára nincs kiterjesztve. Aki gyepek területeken él és dolgozik, esetleg állattartással foglalkozik, az tudja, hogy egy-egy hektárnak az ilyen gyepszénatermő képessége egy-kettő-három bálától akár húsz-harminc báláig is vagy még többre is növekedhet. Meggyőződésem szerint államtitkár úr is tapasztalta ezt előéletében, hogy nagyon-nagyon változó a gyepszénabetakarítási mód.

A kormány azt mondja saját magáról, hogy támogatni akarja az állattartást, szeretné támogatni azt, hogy a lehető legnagyobb hatékonysággal az állattartók és a magasabb foglalkoztatást elősegítő ágazatok megerősödjének. Ehhez képest a belvív is kisebb mértékben, de főleg a szárazság olyan nagy mértékben tud hatással lenni a gyepszénabetakarításra, hogy az ilyen jellegű beemelése szerintünk sokkal fontosabb lenne, mint a mostani korrekciók. Tehát ez az első fontos üzenetünk a kormány számára, hogy nagyon-nagyon hasznos lenne, ha a

gyepszéna-gazdálkodással nagyobb mértékben tudna foglalkozni a jogszabálytervezet, és jobban figyelembe venné az állattartók ilyen jellegű igényeit.

Ez azért is fontos, mert mint azt államtitkár úr is szerintem nagyjából tudja, Magyarországon az állattartás és a növénytermesztés hátere eléggé szétszakadt sajnos a rendszerváltást követően, és ebből adódóan az a jellegű hátrány, ami az állattartókat sújtja, pont abból adódik, mert a szemes takarmány megtermeléséhez szükséges szántóföldi háttérrel nem minden esetben rendelkeznek. Ezt talán jól fel lehet mérni, mondjuk, az állami földpályázatoknál is, hogy a legtöbb esetben az állattartók a gyepterületekre és a szénabetakarítási lehetőségekre koncentrálnak. Tehát ez a jellegű lépés és fejlesztés a mi véleményünk szerint nagyon-nagyon fontos lenne és indokolt lépés lenne.

Ugyanúgy van egy ilyen kicsit rossz érzés azzal kapcsolatban, hogy az ilyen jellegű vis maior helyzet, illetve az ilyen jellegű környezeti problémák nyilvánvalóan a nagyobb termőterületet egységesen művelőknél jobban jelentkeznek. Ez azért fontos, mert a kormányzatnak saját bevallása szerint megvan az az agrárfejlesztési törekvése, hogy minél inkább mezőgazdasági diverzifikációs tevékenységet szorgalmazzon, és elősegítse azt, hogy a gazdálkodók minél inkább szélesebb és sokszínűbb gazdálkodást folytassanak. Márpedig az ilyen jellegű károk keletkezése jelentős részben a nagyobb területeket elérő monokultúrákban tud a legerősebb lenni, és ebből adódóan az ezzel kapcsolatos kártérítési lehetőségekben nyilvánvalóan a nagyobb gazdák jobban érdekelték, mint a kis gazdák. Azok, akik száz hektár alatti földeken gazdálkodnak, és esetleg két-három kultúrát vetnek, sokkal kisebb mértékben érintettek az ilyen károkból, mint a nagy, több száz hektáros egybeművelt monokultúrák.

Ebből adódóan mi azt látnánk szívesen, ha olyan kártérítési rendszer születne, és olyan jellegű jogszabályalkotás történe, ami ugyanúgy, mint ahogy a kormánynak a jelenlegi törekvése állítólag az, hogy a kicsiket akarja támogatni, a kis- és középbirtokosokat akarja megerősíteni, ugyanilyen depresszív rendszerben megpróbálnánk a kárenyhítés mértékét csökkenteni, és nem pusztán termőterületben meghatározni, hanem a termelési üzemméret alapján is figyelembe venni azt, hogy a kicsiket jobban segítsük, mert ott akár egy 15-20 százalékos termés kiesés is sokkal nagyobb károkat okozhat, mert a területalapú támogatás mértékének arányaiban sokkal kisebb a lehetősége, hogy az kompenzációra kerüljön. Tehát a kicsiket szerintünk igenis jobban kellene segíteni, és jobban kellene elérni azt, hogy egy bőlcsebb gazdálkodás szülessen.

Alapvetően magában a kárenyhítés rendszerében azon is érdemes elgondolkozni, hogy mitől van az, hogy a magyarországi termőterületeknek konkrét hivatalos biztosítást tudomásom szerint maximum felére kötnek jelen pillanatban Magyarországon,

habár 65 százalékos támogatást lehet igénybe venni a biztosítások igénybevételére. Szerintem nagyon hasznos lenne, ha a kormányzat az ilyen jellegű intézkedést azzal egészítené ki, hogy mi az a törekvés, amivel a gazdálkodók nagyobb arányát rá lehet venni a biztosítás megkötésére, mi az a támogatásintenzitás, mi az az ösztönző csomag, amivel rá lehet venni, hogy a biztosító cégek felé tegyék meg az olyan jellegű biztosítások kötését, ami a jelen pillanatban a problémáknak egy részét okozza.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmét. A jogszabálytervezet a vihar fogalmába most beillesztette a homokverés fogalmát is, tehát figyelembe vett termőhelyi specifikumokat az ország különböző részeiből, viszont örömmel láttam volna vagy érdeklődéssel vettem volna, ha akár a szakbizottságnál egy vita folyt volna arról, hogy a konkrét ökológiai hatású problémákban, tehát amik nem konkrét, élettelen környezeti elemekből adódnak, időjárási tényezőkben, hanem mint például az idej pocokkár, az ilyen jellegűek alkalmazása hogyan is valósulhatna meg.

(19.40)

Ugye, a szaktárca részéről ismert az a tény, hogy Magyarországon 10 százalék fölött, néhány esetben 30-35 százalékos termés kiesést is okozott a pocokgradáció az idej évben, és igazából a gazdák erre nem voltak felkészülve. Nem volt ismeretterjesztés, nem volt előzetesen megelőzési intézkedési csomag, nem volt kellő tájékoztatás. Figyelembe véve, hogy egy olyan ország esetében, ahol a mezőgazdasági végzettségűek aránya a mezőgazdasági termelők tekintetében az egyik legalacsonyabb Európában, azt hiszem, hogy az ilyen jellegű szakmai segítség sokat jelentett volna. Ebből adódóan elgondolkodnék azon jogszabály-alkotói pozícióból, hogy az ilyen jellegű biológiai esetleges gradációs vagy bármilyen más termelésre negatív tüneteket hogyan tudom beépíteni az ilyen jellegű jogszabályba.

Tehát összességében, mint elmondtam, az LMP tudja támogatni, de megvan az a rossz érzésünk, hogy nem a legfontosabb területeket érinti feltétlenül a módosítás, és nem valósítja azt meg, amit a kormány egyébként mond, akár azt, hogy a kis- és középgazdaságok szempontjait jobban figyelembe vegye, nem valósítja azt meg, hogy az állattartók érdekeit jobban figyelembe vegye. Mindezen szempontok alkalmazása a jogszabályalkotás során véleményünk szerint nagyobb súllyal kellett volna hogy latba essen. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most képviselői felszólalások következnek - következnének, ha látnék a monitoron jelentkezőt. Megkérdezem képviselőtársai-

mat, kíván-e valaki a vitában még felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Czerván György államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ez egy olyan napirend, ahol nem alakult ki egyáltalán vita tulajdonképpen. Nagyon szépen köszönöm a véleményeket, a javító szándékú véleményeket. Örülök annak, hogy alapvetően egyetértünk abban, hogy bár az a rendszer egy kicsit bonyolult, de azért működött, és a jelen előterjesztés keretében komoly egyszerűsítések fognak majd bekövetkezni.

El szeretném mondani, főleg az új képviselőtársaim kedvéért, hogy annak idején, amikor a parlament foglalkozott ezzel az akkor még törvényjavaslattal, nagyon komoly előkészítő munka előzte meg. Az akkori Vidékfejlesztési Minisztérium végezte ezt a munkát. Nagyon sok európai példát és mintát tanulmányoztunk, és tényleg, akkor általános vélemény volt, és itt az expozémban említettem, hogy igen nagy többséggel fogadta el az akkori parlament ezt az előterjesztést, tehát általános vélemény volt az, nemzetközi szinten is, amikor külföldi delegációkkal találkozunk, nagyon sokan érdeklődnek a magyar modell iránt. Tehát több ország modelljéből a legjobb elemeket próbáltuk kiszedni. Emlékeim szerint Spanyolország és Ausztria volt az, amelyik leginkább olyan példákat tudott felmutatni, amiket tudtunk használni, de ennyire speciális és sajátos modell, mint a magyar, nincs még egy az Európai Unióban, és a legjobbak között emlegetik ezt a kárenyhítési rendszert.

Ezen azért próbálunk mindig folyamatosan alakítani, illetve javítani. Ugye, most már harmadik éve működik a rendszer, nyilván az eddigi tapasztalatokat is be tudtuk építeni a módosításba, illetve be fogjuk építeni, és természetesen az uniós joggal kapcsolatos kötelezettségeket is. Felmerült az, hogy mikortól léphet életbe, és reméli egyik képviselőtársam, hogy mielőbb életbe lép majd ez az újonnan elfogadott kárenyhítési rendszer. Nos, ez 2014. november 1-jétől már életbe léphet, de legkésőbb az Európai Bizottság jóváhagyása után. Úgy gondolom, nagyon nagy előrelépés az egyszerűsítés tekintetében, amit Pócs képviselőtársam is elmondott, hogy a hozamérték-kiesést, ami tényleg bonyolult számítás, főleg egy egyszerű gazdálkodó számára bonyolultnak tűnő számítás, a rendszer elvégzi.

Tulajdonképpen, többen is mondták talán, az MSZP képviselője is erről beszélt, hogy időrendi sorrendben menjek végig, hogy egyszerűsödik a rendszer; hogy mikortól, erre választ adtam. Most hogy kevés a termelő: ugye, 176 regisztrált termelő van, és említettem, hogy 78 ezren vannak a rend-

szerben. Ezen is nagy vita volt annak idején, amikor kötelezővé tettük, hogy a 10 hektár szántóterület fölött gazdálkodóknak kötelező belépni a rendszerbe, a szántóföldi zöldszégnél 5 hektár fölött, ültetvénynél 1 hektár fölött. Ezeket elvileg bármilyen módosítást eszközölhetünk, de annak nem volt túl nagy sikere, hogy mondjuk, mindenki számára kötelezővé tegyük a rendszerbe való belépést.

Arról, hogy az alapon mekkora pénz van, annyit szeretnék elmondani, hogy 2012-ben az alap, a kárenyhítési alap forrása, ami rendelkezésre állt, 8 milliárd 285 millió forint volt, és ebből 2013 márciusában - ugye, mindig a tárgyévet követő márciusban fizetjük a kárenyhítéseket - 7,4 milliárd forint került kifizetésre. 2013-ban 8,6 milliárd forint állt az alap rendelkezésére, ugye, a termelői befizetésből, illetve az állami hozzájárulásból, és 2,5 milliárd forint került kifizetésre. 2014-ben, tehát most, hál' istennek, jelen pillanatig lényegesen kevesebb kárbejelentés történt, mint a korábbi évek azonos időszakában, viszont miután tavalyról maradtak források a kárenyhítési alapon, 14,9 milliárd forint fog rendelkezésre állni majd jövő márciusban, amely vélhetően minden jogos és a törvénynek megfelelő kárenyhítési igény kielégítésére elégséges lesz majd.

Itt említették többen is az almatermelők helyzetét, ami szorosan nem kapcsolódik ehhez a napirendi ponthoz, de nem fogom kikerülni ezt a témát. Ugye, az almapiacra most az okozza a legnagyobb problémát, hogy túl sok alma termett, legalábbis az előző évekhez képest, 150-200 ezer tonnával, 30-40 százalékkal nagyobb az almatermés. Szeretném mondani, hogy a kormány eddig is foglalkozott a kérdéssel és a problémával, és most is folyamatosan foglalkozik a tárca is, a Földművelésügyi Minisztérium az érdekeltek, tehát a termelők, feldolgozók, az érdekképviseltek bevonásával.

El szeretném mondani, hogy konkrét javaslat is van az FM-nek, amit a kormány, ahogy mondtam már, tárgyalt, és a napokban is fogja tárgyalni. A döntés hamarosan meg fog születni. Ezt megígértük, ezt elmondtuk már a sajtó nyilvánossága előtt. A konkrét formáról és a konkrét összegről még pontos döntés nem született, de ez is hamarosan meg fog születni. Tehát mire az alma bevétele realizálódna egyébként a termelőknél, addigra bőven meglesz a kormányzati döntés és a segítség. Azért tudjuk azt, hogy mikor szokták az almatermelők a bevételeiket realizálni egy értékesítés után.

Az almapiaci válság nem keverendő össze az orosz embargós dolgokkal. Az Unió az orosz embargó miatti problémákat próbálja kezelni abban a bizonyos alapon, amiben 125 millió euró szerepel, ebből egyébként almára és körtére 82 millió euró szerepel. Tehát nem a túltermelésből adódó piaci problémát próbálja kezelni, nem ez a célja, hanem az orosz embargó miatti problémát. Ugye, volt ez az alap, amire túligénylés ment be. A tészek 2008 óta folyamatosan adhatnak be ilyen jellegű piaci prob-

lémák kezelésére kérelmet az Unióhoz, amennyiben a működési programjukba ezt betervezik. Sajnos, Magyarországon a tészek a működési programjukba nem tervezik be az ilyen jellegű eszközöket, mert annyira alacsony a szervezettség a tészek tekintetében Magyarországon, hogy egyszerűen nem fér bele a költségvetésükbe.

A hazai jogszabályt azért kellett megalkotni, és ezt gyorsított eljárásban alkotta meg a minisztérium, hogy a nem tész-tag almatermelők is mehessenek az Unióhoz támogatásért az orosz embargó miatt. És ugye, tudjuk azt, az Unió informálisan jelezte már, a Bizottság, hogy egy új javaslattal fog előjönni, hiszen a 125 millió euróra irreális kérelmek mentek be. Döntés még nem született, hogy itt milyen kifizetések lesznek, de ettől függetlenül egy kvótajellegű, tagállamokra lebontott rendszerrel fog majd kijönni az Unió.

(19.50)

Még annyit szeretnék elmondani ezzel a témával kapcsolatban, hogy Magyarország almaexportja 2013-ban Oroszországba 600 tonna volt; 600 tonna tehát az orosz piacra. És ahogy mondtam, az Unió, a Bizottság az orosz embargó miatti káreseményeket próbálja kezelni. Egyébként 35 ezer tonnára jött be 226 termelőtől - ha jól emlékszem - igény erre az uniós alapra.

Tehát várjuk ki a végét, meglátjuk, hogy amikor hivatalosan kijön a Bizottság véleménye, hogy hogyan és milyen módon lehet a tagállamoknak benyújtani a kérelmet, és eldönti majd, hogy az előző 125 millióhoz képest, ahol még egyszer mondom, irreálisan magas, a tényleges orosz exportnál lényegesen magasabb tagállami igények mentek be - ezeket én itt nem kívánom minősíteni -, majd utána térjünk vissza a témára. Tehát nem igaz az, hogy a kormány nem foglalkozik a kérdéssel, úgy a hazai költségvetésből, mint az uniós alapokból is, úgy gondolom, hogy megtesszük, megtettük eddig is a szükséges lépéseket, és odafigyelünk az almatermelők bajaira.

A következő, a jobbkios képviselőtársam is alapvetően pozitívan nyilatkozott erről a jogszabálytervezetről. Az idén az a bajunk éppen, hogy az előző évek aszályaival szemben most inkább a vízből van sok. A kárenyhítési rendszer szempontjából a mezőgazdasági árvíz pontosan definiálva van, hogy mit jelent, illetve a belvíz, valamint a felhőszakadás az, ami szóba jöhet a kárenyhítésnél. Ezúton is szeretném biztatni a termelőket, hogy ahol ez a felhőszakadás megjelent - az ország legnagyobb részén egyébként megvolt, a Meteorológiai Intézetnek erre külön szakmai számításai vannak -, jelentsék a kárukat, mert 15 napon belüli jelentési kötelezettség van a területileg illetékes kormányhivatal felé. Ez gyakorlatilag azt jelenti - ha jól emlékszem, hogy mikor

voltak ezek a nagy esők -, hogy szeptember végéig ezek a jelentések be kell hogy menjenek, hogy a 15 napba beleférjenek, hogy esélyük legyen a kárenyhítésre.

A belvíz. Mikortól van a belvíz? Úgy fogalmaz a kárenyhítési törvény, hogy a kár észlelésétől számítva, ahol a káresemény napját nem lehet precízen meghatározni, mint mondjuk, egy felhőszakadásnál. Tehát itt is azt kérem, azt javaslom az érintetteknek, hogy ezt mielőbb jelentsék.

A módosításnál a 15 százalékot említettem. A tárcánk be szeretne volna már építeni a mostani törvénytervezetbe mind az őszi fagykárt, mind ezt a 15 százalékos sávot, de az Igazságügyi Minisztérium, amely viszont a kodifikációs részért felelős, azon a véleményen volt, hogy ezt a notifikáció után tegyünk meg. Úgy gondolom, hogy a notifikációnak semmi akadálya nincsen, nem lesz, nem jelezte még ezt a Bizottság, éppen ezért biztosra vehető, hogy ez elfogadásra kerül. Majd még egyszer behozzuk a parlament elé valamilyen formában, egyszerű formában, és ez a módosítás be fog kerülni. Tehát nyugodt lehet képviselőtársam, beépítésre fog kerülni ez az önök által is támogatott módosítás.

Végül, de nem utolsósorban az LMP-s képviselőtársam véleményét is köszönöm. Alapvetően pozitív volt. Nem tartott hosszasan a pozitívumok kiemelése, viszont a problémák közül néhányat kiemelt. Szalastakarmány kérdése: még 2011-ben a törvény tárgyalásakor, amikor ezt tárgyaltuk, ez fölmerült. A probléma az volt, hogy a szalastakarmányoknál a hozamérték-kiesésnek meg magának a hozamértéknek a meghatározása igen-igen, hogy mondjam, bonyolult vagy nehézkes. Ha van önöknek egy egzakt javaslata erre, szívesen vesszük, nyitottak vagyunk, mint ahogy 2011-ben is nyitottak voltunk erre, de nem igazából sikerült megfogni szakmailag ezt a problémát.

Az állattartók hátránya itt is fölmerült. El szeretném mondani - erről is beszéltünk többször -, hogy a kormány már döntött a tekintetben, hogy a „több munkahelyet a mezőgazdaságban” program keretében jövő évtől a következő hat évre 212 milliárd forinttal - amelyből 180 milliárd forint nemzeti költségvetésből finanszírozott támogatás - kifejezetten az állattenyésztők részére biztosít többlettámogatást. Tehát én úgy gondolom, hogy az állattartókkal igenis külön is foglalkozunk, és az érdekeiket próbáljuk képviselni.

Alapvetően három szinten fog ez megjelenni. Az állatjóléti támogatásokban, amelyben jelenlegi jogcímeiket is továbbviszünk megemelt összeggel, ilyen például a baromfi állatjóléti támogatás, ahol 2010-ben még 4 milliárd forint volt a támogatási összeg - itt nemzeti költségvetési forrásokról beszélek -, ezt 2014-re, az idei évre megemeltük a duplájára, 8 milliárd forintra, és 2015-től további 3 milliárd forintra fogjuk megemelni. Ez azt jelenti - aki benne van, az tudja vagy érti -, hogy gyakorlatilag nem lesz

visszaosztás a támogatásoknál, és a víziszárnyasok is teljes mértékben bekerülnek a támogatotti körbe.

Az állatjóléti támogatásoknál maradvány: új jogcímet is fogunk bevezetni - amely szintén notifikáció alatt van Brüsszelben -, az anyakoca állatjóléti támogatást 8,6 milliárdos keretösszeggel tervezzük, és a sertés állatjóléti emellett megmarad. Tehát ami eddig volt 8,5 milliárdos összeg, amellé új jogcímként pluszban 8,6 milliárdos anyakoca állatjóléti támogatást is vezetünk be. Tehát ahogy mondtam, a nemzeti források egyik része az állatjóléti, a második része az átmeneti nemzeti támogatás, ami a korábbi top upot cserélte le, a két évvel ezelőt, itt további 20 milliárdos nagyságrendű többlettámogatást fizetünk, állatjóléti összesen 11,6 milliárdot, és egyéb jogcímenek, ami szintén az állattenyésztést segíti kizárólag - állati hulla ártalmatlanítása és egyes állatbetegségek kezelése, aki benne van, szintén tudja, a 148-as jogszabály alapján -, az idei évhez képest plusz további 1,6 milliárdos támogatást biztosítunk. Tehát nem igaz az, hogy nem adunk többlettámogatást, és nem figyelünk oda az állattenyésztés problémájára.

A diverzifikálással egyetértünk, és a közös agrárpolitikában is 2015-től jönnek az új szabályok az úgynevezett zöldítés kategóriában, ahol a közvetlen támogatási borítékunk 30 százalékát fizetjük ki. Ez külön feltételként szerepel, tehát ha a gazdák ezt a plusz támogatási összeget meg akarják szerezni, akkor a diverzifikálásra oda kell figyelni.

Itt a kártérítés meg a kárenyhítés fogalma keveredett. Ez kárenyhítési törvény. A kártérítés vagy a kártalanítás más fogalmak tartalmukat illetve.

Hogy a kicsit jobban kell segíteni: igen, ez a kormány általános elvi politikájának a része. De nyilvánvaló, hogy ha valaki kis területen gazdálkodik, akkor ugyanolyan százalékos kárnál kisebb kára van, míg ha valaki nagyobb területen, akkor pedig abszolút összegben nagyobb kára van.

Arra, hogy a biztosítás ilyen arányú: itt a biztosítási díjtételeket említettem az expozéban, ezt nem mondom el még egyszer, de folyamatosan növekszik. Egyetértek, az lenne az igazi, az lenne a jó, ha nemcsak a kárenyhítési alaptól várnák a gazdák a támogatást, nemcsak az államtól várnák, hanem ki is biztosítanák magukat, és ezáltal több lábon állna egyébként ez az egész rendszer. Egyébként arra törekedtünk annak idején a kárenyhítési rendszernél, hogy mindenki viseljen valamilyen kockázatot, az állam mellett a gazdálkodók és a biztosítók is viseljenek. Ezért van a második pillér, itt az a változás, hogy most már a vidékfejlesztési forrásoknál fog megjelenni a biztosítási díj-támogatás, eddig a közvetlen támogatásoknál, tehát az első pillérenél jelent meg.

A pocokkárral is előkerült. Jöttek ilyen kérelmek - és méltányoltuk is ezeket - a minisztériumhoz, hogy az ország egyes részein, főleg a déli megyékben, de Jász-Nagykun-Szolnok megyében is nagyon ko-

moly a kár - nehéz is megbecsülni -, olyan 150-200 ezer tonnára becsültük a pockok által okozott kárt, tehát óriási tételről van szó. De sajnálatos módon a kárenyhítési rendszer csak a természeti károkat tudja kezelni, az ilyen jellegű károkat nem.

Hogy ki figyelt oda, ki nem figyelt oda: én is a gazdálkodásból jöttem, azért azt észre lehet venni, észre kellett volna venni szerintem mindenkinek, hogy mikor jöttek elő a pockok, mikor kezdődött az invázió. Szerintem mindenki egy kicsit abban bízott, hogy majd a sok csapadék megoldja a problémát. Ez nem így volt. Nem volt téli csapadék, nem volt hó, igazából a hóolvadáskor szokta a természet lerendezni ezt a kérdést. A nyári csapadék pedig nem volt elég hideg ahhoz, hogy ez a probléma megoldódjon.

(20.00)

Úgyhogy úgy gondolom, hála istennek, elég ritkán van ilyen jellegű probléma. A szakértők szerint 30-40 évente van ilyen mértékű gradáció. Nagyon bízom benne, hogy a gazdák törekedtek, törekednek arra, hogy a betakarítás után azonnal a szükséges talajmunkákat, szántási munkákat elvégezzék, ne hagyják ki a szántási fázist, más technológiával és ezáltal is ezt a problémát tudjuk kezelni. Egyébként az Unió által engedélyezett kémiai és egyéb jellegű megoldások rendelkezésre álltak, és jelenleg is rendelkezésre állnak a gazdáknak. Természetesen a kamara is belefolyt ebbe a felvilágosításba, hogy milyen vegyszereket lehet használni. A Redentin volt az, ami az Unió által engedélyezett kezelést igényelt.

Persze, azt is meg kell tanulnunk, hogy nem elég, ha valaki a saját földjén elvégzi ezt a munkát, hanem mindenkinek el kell végezni, mert ha a szomszéd nem végzi el, vagy ha az árokpartot nem kezelik le, akkor ott vagyunk, ahol a part szakad. Tehát itt a közös felelősségre szeretném felhívni a figyelmet. Ilyen szempontból kétségtelenül tanulságos volt az idei év is. Ahogy szoktam mondani, nincs két egyforma mezőgazdasági év.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ettől függetlenül bízom abban, hogy a mezőgazdasági évünk is kedvező lesz a betakarítások után. Az állattenyésztésben is elindultak a pozitív folyamatok, hiszen a júniusi KSH-jelentések alapján minden állatfajnál növekedés mutatható ki. Reméljük, hogy ez folytatódik, ezen dolgozunk, és bízom benne, hogy a kárenyhítési törvény módosítása, amelyet reményeim szerint önök is, mindenki támogatni fog, szintén segíteni fogja majd a gazdálkodók munkáját, eredményes gazdálkodását. Ehhez kérem az önök támogatását.

Köszönöm szépen a figyelmet. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. A módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek, 11-en jelentkeztek napirend utáni felszólalásra. Elsőként felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő: „Méltatlan körülmények a muhi emlékhelyen, miért hagyják leromlani a magyar történelem megszentelt helyszínén emelt emlékművet?” címmel. Megadom a szót öt percben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Emlékezőpolitikáról, az emlékezés kultúrájáról a XX. századi események kapcsán egyre gyakrabban van szó. Találkozhattunk ezzel a mai nap során is. Viszont történelemtanárként és egy nemzeti radikális párt képviselőjeként csak azt tudom mondani, hogy ezt az emlékezőskultúrát ki kellene terjeszteni a korábbi évszázadokra is.

Igaz ez, ha megfogadjuk azt a régi bölcsességet, azt a szólást, amely szerint aki nem becsüli, nem tiszteli a múltját és őseit, hóseit elfelejti, az a jövőjét sem érdemi. Becsüljük-e a múltunkat? Becsüljük-e halottainkat? Hogyan mérhetjük ezt le? Szép szavakon túl van-e ennek valamiféle egzakt mérőeszköze? Szerintem igen. Forduljunk nyugodtan Széchenyi Istvánhoz. Mert mit is mondott a legnagyobb magyar ezzel kapcsolatosan? Azt mondta: „ha tudni akarod, hogy egy nép mennyire becsüli a múltját, akkor nézd meg a temetőjét”. Ilyen jelképes temető a muhi emlékhely is.

A történelmi háttér a legtöbb ember számára jól ismert. Súlyos történelmi tanulságokat, igazságokat is hordoz. 1241 tavaszán, amikor a Batu kán vezette tatár-mongol hadak betörték a Kárpát-medencébe, akkor pontosan egy besenyő származású ember, Tomaj nembeli Dénes nádor volt az, aki az orosz kapunál, a Vereckei-hágónál megpróbálta feltartóztatni a mongol hadat. Nagyon jó történelmi fricska ez azok számára, akik a magyarságot tulajdonképpen genetikailag egyfajta kirekesztő népek tekintik. Ugyanis itt a bizonyíték: Magyarországon a király utáni második ember bizony besenyő származású ember volt. Igaz, életét is adta ezért az országért.

Ott a másik tanulság: hiába fordult IV. Béla király az úgynevezett művelt Nyugathoz - erről is volt szó, azt hiszem, a mai napon más történelmi vonatkozásokat tekintve -, a művelt Nyugat, a római császár, a pápa, vagy éppen a francia király nem segített Magyarországnak. Ennek lett aztán az eredménye 1241. április 11-e, a gyászos emlékü muhi csata, ahol a király mintegy 65 ezer fős serege elvérzett, és maga IV. Béla is alig menekült meg. Sőt, IV. Béla királyt Babenbergi Frigyes osztrák uralkodó magához is csalogatta hainburgi várába, ahol kifosztotta, arra kényszerítette, hogy három nyugat-magyarországi

megyét átadja a számára. Szóval, nagyon galád, aljas módon kihasználta Magyarország szorult helyzetét.

Azt kell mondanom, hogy ez a muhi emlékhely a magyar történelem és a magyar nemzet egyik óriási tragédiájának a megszentelt helyszínén emelt jelképes temető. Tudjuk jól, hogy 1241-42-ben a Kárpát-medence lakosságának, a magyarságnak körülbelül a fele elpusztult. Olyan történeti folyamatokat, olyan demográfiai folyamatokat nyitott aztán meg a mongol pusztítás, amit a magyarság soha többé nem tudott kiheverni. Tér nyílt majd a vlah betelepülők számára Dél-Erdélyben, ez pedig helyel-közzel, akár azt is mondhatjuk, megalapozta Trianont.

Ha megnézzük ezt az emlékhelyet, lesújtó kép tárul elénk. 1991-ben építették meg a kétszeres Kossuth-díjas, Ybl-díjas, Prima Primissima-díjas Vadász György tervei alapján. Mintegy 2,5 hektáros területen terül el egyébként. Viszont az állam ennek gondozásáról lemondott. A gondozást átadta Muhinak, ennek a kis, 500 lelkes településnek, amely, úgy néz ki, elég nehezen birkózik meg ezzel a feladattal. Szégyenletes módon a megyei önkormányzat vagy éppen a megyei kormány megbízott egymásra mutogat ebben az ügyben, egymásra próbálják hárítani a felelősséget, mondván, hogy semelyiküknek nincs köze a muhi emlékhely gyalázatos sorsához, illetve mostani állapotához. A fakeresztek dőlnek ki (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letel-tét.*), megy tönkre minden, omladozik az emlékmű.

Azt kérem, hogy mihamarabb beavatkozás legyen, mert az állapotok méltatlanok. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni a felszólaláshoz. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem látom a jelentkezést, nem kívánnak hozzászólni. Rendben.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György: „Visszaélések lehetnek az ország legszegényebb településének, Tiszabónek a közmunkaprogramjában?” címmel. Megadom a szót öt percben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tiszabó köztudottan az ország egyik legszegényebb települése, az ott uralkodó állapotok már évek óta vészjelzőként villognak a döntéshozók szeme előtt. Kiugróan magas a munkanélküliség, rekord bűnözési mutatók, kilátástalanság és folyamatosan romló életkörülmények. A település ezen felül arról vált híressé, hogy képviselő-testületéből szocpolos ügyek miatt többen kerültek elítélésre és álltak büntetőeljárás hatálya alatt, mint bármelyik más önkormányzatnál az országban.

A folyamatos lejtmenetben egy kis kapaszkodóként szolgálhatott volna a közmunkaprogram elindulása, megadva azt a reményt, hogy többen tudnak

hozzájárulni a település élhetővé tételéhez. Természetesen nevéhez és lehetőségeihez híven, úgy tűnik, Tiszabó most sem tudott élni a lehetőségekkel. Már nyáron érkeztek a személyes megkeresések a település lakosaitól, hogy a tiszabói közmunkaprogram nem megfelelően működik.

Annak érdekében, hogy tisztán lássak az ügyben, megkerestem Tiszabó polgármesterét, hogy ossza meg tapasztalatait az ügyben. Szabó Béla, a Fidesz által támogatott polgármester az általam feltejt kérdésekre az alábbiakat válaszolta, természetesen a teljesség igénye nélkül idézem levelét. „Az országgyűlési képviselő-választás után jutalomként nagy lehetőséget kapott Tiszabó község lakossága. A környező települések közül nálunk a legnagyobb létszámú a foglalkoztatás, jelenleg a Start-közmunkaprogramban foglalkoztatott dolgozói létszám 575 fő. A közmunkások munkájával nem vagyok elégedett, ennyi ember munkájától a településnek rendezettnek, tisztának kellene lennie, amennyiben a munkájukat rendesen elvégeznék.

(20.10)

Ezzel ellentétben az utcákat ellepi a gaz, a szemét, ellenőrzéskor csak a frekventált helyeket teszik rendbe, és ezt is a magyar dolgozók végzik. A dolgozók többsége nem jár be munkahelyére, illetve nem kell neki bejárnia, cserébe a jelenlegi programvezetők, polgármesterjelöltre kell az önkormányzati választáson szavazniuk. Felháborító, hogy egyes, alkalmazásban álló emberek a programvezetőknél dolgoznak, napi szinten rabszolga módon ott tevékenykednek, így állatgondozás, ház körüli munkák, kőművesmunkák. A programvezetők minden retorzió nélkül a saját céljaikra használják az önkormányzat autóját, nem vezetnek menetlevelet, azzal szállítanak saját célra mindenfélét, nem mer nekik szólni senki sem.”

Majd így folytatja a polgármester a javaslatát: „Minden dolgozó járjon be a munkahelyére, becsülettel végezze el a munkáját. Amennyiben a programvezetők nem hajlandók megkövetelni a precíz és pontos munkát vagy elnézik a hiányzásokat, le kell őket váltani. Szigorúan meg kell tiltani a programvezetőknek, hogy a közmunka-lehetőséget, a közmunkásokat ne használhassák fel kampánycéljaikra, ne herdálják el ilyen formában az állam pénzét, ne éljenek vissza a közmunkások kiszolgáltatott helyzetével. Véleményem szerint - idézem továbbra is a polgármester urat - a Start-közmunkaprogram ilyen formája nem hozza el az ország egész területén sehol sem a hozzá fűzött reményeket. Ezek az emberek nem szeretnek és nem is akarnak munkát végezni, hozzászoktak a 'potyapénzhez'. Az eddig ráfordított sok milliárd forint csak az ablakon kidobott pénz, az csak illúzió, hogy vissza lehet őket a munka világába vezetni. Sok foglalkoztatott csak a statisztikát javítja, de látványos eredményt nem hoz.” - zárja szavait

levelében a polgármester ezekkel a súlyos gondolatokkal.

Ezen túl felmerült a gyanúja annak, hogy az önkormányzatot és a közmunkaprogramot olyan személyek próbálják befolyásolni, akik uzsorabűncselekmények elkövetői lehetnek, és általuk már az uzsoracsapdába behúzott embereket próbálják bejuttatni a közmunkaprogramba azért, hogy biztos fedezete legyen a tiltott kölcsönöknek.

Így hát felmerülnek a kérdések: meddig tűrjük még, hogy visszaéljenek a közmunkaprogrammal? Meddig tűrhetjük, hogy az ilyen polgármesterjelöltek ilyen és ehhez hasonló technikákkal hálózják be a közmunkásokat, és tegyék eredmény nélkülivé a programot, éljenek vissza a településnek nyújtott lehetőségekkel? Vagy ez csak egy elszigetelt eset? Vajon Tiszabó után Tiszaburán vagy más településen, más tiszai településeken nem találnánk hasonló helyzeteket?

A helyzet komplex kivizsgálásra szorul, így a nyilvánosságot kihasználva kérem, kérjük Tiszabó polgármesterével együtt a Belügyminisztériumot, a szakmai felügyelő szerveket, és a nyomozó hatóságokat, hogy vizsgálják ki az ügyet, és derítsék fel az esetleges visszaéléseket, hogy Tiszabó ne kerüljön ismét a szegyenpadra. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „A Jobbik üzemtörvényéről” címmel. Megadom a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a felszólalást nem nekem kellene elmondani, hanem a kormány képviselőjének kellett volna már legalább kettő évvel ezelőtt, de még jobb lett volna, ha ez sok-sok évvel ezelőtt hangzik el. Hiába vártunk ugyanis a kormányra azzal kapcsolatban, hogy egy üzemtörvényt az ígéreteihez híven letegyen az asztalra, mind a mai napig ezek az ígérek csak távolba vesző és egyre inkább későbbi időpontokat meghatározó felszólalásokban merülnek ki. Konkrétumot sajnos még nem láthattunk, miközben a földtörvényt, ugye, akármilyen gyalázatos módon, de mégiscsak elfogadta a Ház, és életbe lépett. A másik lába az egész rendszerszabályozásnak az üzemtörvény kellene hogy legyen, ez pedig - ahogy mondtam - még nem született meg. Ilyen módon ez a rossz földtörvény még azokat a minimális elvárásokat sem tudja teljesíteni, amelyeket önök vártak tőle.

Így kénytelenek voltunk mi magunk egy üzemtörvényvel előállni, ezt be is nyújtottuk a múlt hét folyamán, és arra biztatjuk a kormánypárti képviselőket és az ellenzéki képviselőket is természetesen, hogy támogassák ezt az üzemtörvényt, mert úgy gondolom, mindenképpen megfelel azoknak az elvá-

rásoknak, amelyeket itt a kommunikációban legalábbis a kormány is képviselt.

Csak néhány gondolatban tudok róla most természetesen említést tenni, hiszen ötperces időkeret áll rendelkezésre, de benyújtásra került - ahogy mondtam -, úgyhogy mindenkinek módja van a részletes tájékozódásra is, és biztatom is erre azokat mindenképpen, akik valamilyen formában érintettek lehetnek egy ilyen törvénnyel kapcsolatban.

A mai hazai birtokrendszert döntően meghatározza a nagyüzemi szektor nyomasztó túlsúlya és az egyes nagyüzemek hatalmasra duzzasztott mérete. Azt hiszem, ezt mindannyian tudjuk, de a szavakon túl itt van néhány bizonyíték is, ami jól indokolja azt, hogy miért szükséges egy ilyen jobbikos módra megalkotott üzemtörvény elfogadása.

Ha csak a közvetlen területalapú kifizetések listáját nézzük meg, akkor látható, hogy Magyarországon a hetven legnagyobb agrárüzem 350 ezer hektáros összterületet művel; húsz nagyüzem 5-10 ezer hektár között mozog, illetve található három üzem, amely 10 ezer hektár feletti területeket használ, szupergazdaságként működik. És itt ezekbe a konkrét számokba még bele se vettük azt, hogy a tulajdonosi háttér megvizsgálása után ennél még szörnyűbb képet kaphatunk, és megállapítást nyerhet az, hogy bizony néhány tucat ember kezében van a magyar agrárium egy jelentős része.

A kormány földprogramja 2010-ben gyökeres változást ígért ezen a területen is, hiszen azt hirdette meg, hogy a családi gazdálkodás kiépítését és a birtokszerkezet átalakulását fogja támogatni, és ezt a célt minden eszközzel segíteni fogja. A jövőben tehát a kormány ígérete szerint a kis- és középzemek fogják birtokolni a földterületek 80 százalékát, míg a nagyüzemi földhasználat vissza fog szorulni 20 százalékra, és az üzemtörvény, amiről most beszélek, ennek egy jelentős eszköze kellene hogy legyen az önök ígérete szerint is.

De ahogy mondtam, ez nemcsak az önök mulasztása, hanem úgy gondolom, egy történelmi mulasztás, hiszen '89-ben, a rendszerváltáskor már egy hasonló szabályozást be lehetett volna vezetni. Akkor is jó néhány nemzetközi példa volt előttünk, hiszen Európában azok az országok, amelyek jól működő családi gazdaságokra építik a mezőgazdaságukat, kivétel nélkül használják az üzemszabályozás lehetőségét, és ha mást nem is említek, talán pluszérvként annyit mindenképpen, hogy a kormány birtokpolitikai irányelveit is, azt hiszem, hatékonyan tudná segíteni egy ilyen törvény.

Hét EU-tagállam, de Norvégia és Svájc is üzemszabályozással biztosítja a családi gazdaságok létét és azt, hogy a föld a helyi gazdák részére legyen elérhető a nagybirtokokkal és a külföldi spekulációkkal szemben; és ez nem egy elméleti tény, hanem gyakorlatilag az Eurostat számaiból is könnyen levezethető. Trendként elmondható Észak- és Nyugat-Európában most már sok-sok éve, hogy az éves föld-

forgalom az adott ország földalapjának az 1 százalékát sem éri el, és ezen belül a külföldi földszerzés pedig szinte mérhetetlen, és ez a kevés földforgalom is egyébként a családi gazdaságokat erősíti ezekben az országokban. Itt is zömmel csak a nemzedékváltást vezényli le ez a birtokszerkezet-változás, és a gazdaságot folytató fiú vagy más családtag jut az apai föld tulajdonához.

Az egyetlen és korlátozott méretű üzem rendező elvét terjesztené ki a mi javaslatunk a teljes földalpra, az összes árutermelő gazdaságra. Uniós és nemzeti kiegészítő agrártámogatásban például csak azok a gazdaságok részesülhetnének, amelyek alávetik magukat ezen üzemszabályozásnak és ezen közérdekű korlátozásnak. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Teljesíteniük kell természetesen még sok egyéb tételt is, de ahogy mondtam, idő hiányában ezek kifejtésére nem lesz módom. Ez csak egy kis ízelítő volt azzal kapcsolatban, hogy biztassam mindannyiunkat, hogy támogassuk ezt a javaslatot. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem az államtitkár urat.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Írásban.

ELNÖK: Jelzi, hogy nem kíván válaszolni a kormányzat. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az LMP részéről: „Újabb nemzetközi felmérés bizonyítja, hogy a magyar oktatás bajban van” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A The Economist című brit szaklap múlt heti számában egy frissen publikált oktatási felmérés eredményeit idézi. A nagyszabású kutatás harminc OECD-ország oktatási rendszerét hasonlítja össze, különböző paramétereket és adatokat másfél évtizedre visszamenőleg elemezve, tehát egy igen alapos elemzésről van szó.

Nemzetközi elemzésekkel természetesen gyakran találkozhatnak az oktatáspolitikusok, de amiért a hazai közvélemény is értesülhetett erről a kutatásról, a GEMS Education Solutions felméréséről, az az első pillantásra meglepő eredményekből következik, annál is inkább, mert a kutatás Magyarországra vonatkozó részét még Hoffmann Rózsa is kiemelte. A volt köznevelési államtitkár szerint ugyanis a magyar oktatás meglepően jól teljesít, hiszen Magyarország a negyedik legjobb helyet érte el az oktatási rendszer hatékonyságát vizsgálva. De vajon tényleg van-e okunk örülni?

Valójában a kutatók az oktatási kiadások és az oktatási eredmények, pontosabban, a diákok PISA-

teszten elért pontszámai közötti összefüggéseket vizsgálták.

(20.20)

Az összkép azért csalóka, és azért tévesztette meg Hoffmann Rózst is, mert a nemzetközi szinten is alacsonynak számító magyar oktatási kiadásokhoz képest tűnik kevésbé rossznak a diákok PISA-felmérésen elért teljesítménye, ami egyébként közepes rossz teljesítménynek számít. A nagyon alacsony kiadásokhoz képest viszont ez a rossz eredmény is hatékonynak számít, és hatékonynak számít ezáltal a magyar oktatási rendszer.

A szerzők is hangsúlyozták a különbségtételt a hatékonyság és az eredményesség között, Magyarország kapcsán külön ki is emelték, hogy a magyar oktatási rendszer eredményessége messze alulmarad a kívánatostól. A tavalyi évben megjelent legújabb PISA-felmérés azt mutatta, hogy a magyar iskolákban megszerezhető, a munkaerőpiacon és a mindennapi életben különösen fontos, alkalmazható tudás elmarad a fejlett országok átlagától. Akár a szövegértést, akár a matematikát vagy a természettudományos ismereteket, készségeket tekintjük, a magyar diákok mindhárom területen szignifikánsan alacsonyabb eredményeket érnek el az OECD átlagánál.

Természetesen ez nem kizárólag a második Orbán-kabinet, hanem a rendszerváltás utáni összes kormány hibája, hogy idáig jutottunk. Az viszont már a hoffmanni oktatáspolitikai hibája lesz, ha ezek az eredmények tovább fognak romlani, amire egyébként a különböző tudáscsökkenő lépések miatt igen nagy az esély. Gondoljunk csak a 200 milliárdos oktatási megszorításra, a tankötelezettség lecsökkentésére, a szakképzési idő lecsökkentésére vagy a merrev és túlterjeszkedő Nemzeti alaptantervre, nem beszélve a minőségileg megkérdőjelezhető tankönyvekről.

Egyáltalán nem számít sikernek a nemzetközi mezőnyben elért negyedik helyezés. Annak nem lehet örülni, hogy a nemzetközi szintet messze alulmúló oktatási ráfordításokhoz képest az oktatási eredményeket tekintve nem a legutolsók, hanem csak az alsó középmezőny tagjai vagyunk.

A Lehet Más a Politika szerint Magyarországnak nem a közepes és sajnos egyre romló eredményekre, hanem minőségi oktatásra és tudásra van szüksége. Ehhez a legfontosabb az lenne, hogy a jelenleg minden költségvetési 100 forintból 15-20 forintot az oktatásra fordítsunk a jelenlegi 9-10 forint helyett. Nem elég a pedagógusbér-emelés, ha az alapvető működési feltételek hiányoznak. Az elmúlt négy évben az iskolafenntartás rendszeréből kivont 200 milliárd forint fájoan hiányzik továbbra is.

Természetesen a források jelentős bővítése önmagában sem elég, olyan tudásra és innovációra épülő oktatási rendszerre van szükség, amely nem a múltba réved, hanem a jövőre összpontosít; amely

minden diák számára egyforma lehetőséget biztosít, hogy tehetsége és szorgalma függvényében minél tovább juthasson az iskolarendszerben; amely nem löki ki magából azokat, akik valamilyen oknál fogva különböznek az átlagtól. Nem a költséghatékonysági összehasonlításokban kellene jól szerepelnünk, hanem az eredményességünket kellene javítani, mert az messze elmarad sajnos az élmézőnytől, de még a többi ország átlagszintjét sem éri el. Hiába a statisztikai büvészkedéssel kimutatott hatékonyság, ha a magyar iskolák nagy része nem készíti fel a diákokat a XXI. század kihívásaira. Hoffmann Rózsa tehát téved, a magyar oktatás nem teljesít meglepően jól, hanem sajnos igen komoly bajban van.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet: „Mikor ad tájékoztatást a kormány a harmadik nemzetközi környezetvédelmi program lezárásáról és értékeléséről, valamint a negyedik előkészítésének helyzetéről?” címmel. Ön a szó, képviselő.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tegnap Áder János köztársasági elnök úr felszólalt New Yorkban az ENSZ klíma-csúcstalálkozón. Elnök úr kitért a klímaváltozás életünket veszélyeztető következményeire, hangsúlyozta az éghajlatvédelem fontosságát és kiemelte a fenntartható fejlődés megvalósításának szükségességét. E kihívásoknak megvannak a nemzeti és nemzetközi szintű feladatai.

Ma már szerencsére egyre többen értik meg, hogy a társadalmi, gazdasági és környezeti kérdések szorosan összefüggnek, és a természeti-környezeti erőforrások megőrzése, fenntartható használata nélkül nincs esélyünk a gazdasági fejlődésre, az emberek egészsége pedig jelentős mértékben függ környezetünk minőségétől, a jó levegőtől, az egészséges élelmiszertől, ivóvíztől, és még sorolhatnám tovább. Be kell látnunk, hogy a környezetügy és a környezetpolitika társadalmi és gazdasági fejlődésünk megkezdhetetlen, stratégiai jelentőségű tényezője. Nem csupán arra hivatott, hogy a múltbéli környezetterhelés és -szennyezés hatásait megszüntesse vagy csökkentse, a jelen és jövőbelieket pedig megelőzze, természeti erőforrásaink és értékeink védelme, bölcs hasznosítása a társadalmi jólét és a gazdaság alapja.

A fenntartható fejlődés szakpolitikai, stratégiai alapját a környezetvédelmi törvény által előírt, hatévenként megújítandó nemzeti környezetvédelmi program képezi. Az első két programnak meghatározó szerepe volt abban, hogy az évtizedek alatt felhalmozódó problémákat és elmaradásokat megfogalmazza, rendezze és megteremtse egy korszerű környezetpolitika alapjait. A 2009-től 2014-ig tartó,

tehát ez év végén lezáruló harmadik nemzeti környezetvédelmi program megvalósítása döntően már a mostani kormány felelősségébe tartozik. E program világos, átfogó és tematikus célkitűzéseket és intézkedéseket fogalmazott meg a környezettudatos szemlélet és gondolkodásmód erősítése, az éghajlatváltozás, a környezet és egészség, a települési környezetminőség, a biológiai sokféleség megőrzése, a természet- és tájvédelem, a fenntartható terület- és földhasználat, a vizeink védelme és fenntartható használata, a hulladékgazdálkodás, valamint a környezetbiztonság terén. Ezenkívül javaslatot tett a környezetügyi jogi, gazdasági, intézményi és nemzetközi kereteinek fejlesztésére és a megvalósítás pénzügyi forrásainak biztosítására.

Azt már tudjuk, hogy az Orbán-kormány szándékának megfelelően az eltelt időszakban az intézményi keretek és garanciák lebontásának lehattunk tanúi, de továbbra is felmerül a kérdés, hogy a fő célok közül melyekben sikerült érdemi előrelépést elérni.

De még fontosabb kérdés, hogy hogyan áll a negyedik nemzeti környezetvédelmi program tervezése, és hogy a 2020-ig megnyíló uniós támogatások felhasználásakor, valamint a 2015. évi költségvetés kidolgozásakor hogyan, miképpen és mennyire gondoskodnak a környezetügyi célok megvalósításának finanszírozásáról. A tét ugyanis nagy: a környezettudatosság, az anyag- és energiahatékonyság javításával elért megtakarítások jelentősen hozzájárulhatnak a lakosságot sújtó megelőzési gondok csökkentéséhez, a közösségi, oktatási, egészségügyi és kulturális létesítmények megfelelő szintű fenntartásához és a zöldipar, zöldségipar fejlesztése révén nagyszámú új munkahely létesítéséhez. A program segítheti elő többek között az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaira való felkészülést, vízkészleteink védelmét, természeti értékeink megőrzését.

Kérdezem a kormány képviselőit, hol tart ez a folyamat, és mi várható. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi miniszteri államtitkár: Írásban.

ELNÖK: Írásban kíván majd a kormány válaszolni. Köszönjük.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Tisza-völgy problémái nem csökkennek” címmel.

Megadom a szót, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan problémára kell felhívnom a figyelmet, ami az elmúlt évtizedekben folyamatosan jelen volt a magyar tár-

sadalomban, ez pedig a Tisza-völgy teljes problémája. Sokan mondják azt, hogy Magyarországon két honfoglalás zajlott, az egyik, amikor Árpád vezér bejött a Kárpát-medencébe, a másik pedig az a veritékes honfoglalás, amikor a magyarországi folyók és a magyar Alföld árvízmentesítése megtörtént, és megtörténtek a folyóvíz-lecsapolások és -szabályozások.

A Tisza egy olyan átkos helyzetbe került, hogy egy olyan vízgyűjtő területnél, ahol nagyon heves esőzések alakulhatnak ki, egy rendkívül szűk gátrendszerbe lett beszorítva, és az a gátrendszer, ami Vásárhelyi tervei alapján megvalósult, megteremtette a magyar Alföldön a pusztító árvíz fogalmát. Mindaddig, ameddig az árvíz elárasztotta a földet, megtermékenyítette a földet - a régi szóhasználat szerint -, addig gyakorlatilag a vízzel való együttélés állandó volt a tiszai alföldön, míg a gátak megépítését követően megjelent a tiszai árvíz, megjelent az, hogy az árhullámok magassága a falvak fölé emelkedett, és templomtorony-magasságban jelent meg az árvíz.

Ennek a helyzetnek a kezelésére voltak kísérletek folyamatosan a magyar történelemben, de a legelőremutatóbb a rendszerváltást követően a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztési koncepciója lehetett volna, amelynek a megvalósítására a mai napig nem történt érdemi előrelépés, és nem hozták a megtörténteket azokat az előrelépéseket, amelyek a térség természeti, ökológiai és társadalmi problémáit kezelték volna.

(20.30)

A mai este folyamán már hallottunk Tiszabőről, de azt hiszem, hogy bármelyik más közép-tiszai települést említhetnénk, bátran kijelenthetjük, hogy ezek a közép-tiszai térségek végig Szabolcstól, a Felső-Tisza térségétől lefelé ha megindulunk, Magyarország legelmaradottabb részei. Mindezekben a térségekben nemcsak természeti problémák jönnek egymás után, hanem a környezeti katasztrófák mértéke is egyre magasabb és egyre több problémát okoz. Ma már volt szó a napirendek kapcsán a mezőgazdaság diverzifikációs rendszeréről, amelyre annak idején a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése egy bizonyos tájgazdálkodás szóval nyújtott volna megoldást. Ez teremtette volna meg annak a lehetőségét, hogy a táji adottságokhoz alkalmazkodó, az árhullámok rendszerét figyelembe vevő, azt inkább hasznosító fagazdálkodási és tájgazdálkodási modellek, ártéri gyümölcsösök meghonosodhassanak. Sajnos az erre irányuló kormányzati törekvések évről évre tolódtak, és nem valósult meg a mai napig az a jellegű átalakulás, ami a magasabb szintű árvízi biztonságot megteremtette volna.

Ennek érdekében fel szeretném hívni a jelenlegi kormány figyelmét arra, hogy nagy-nagy felelősség terheli a vidékfejlesztésért és földművelésügyért

felelős tárcákat annak érdekében, hogy ezeknek a térségeknek a társadalmi felemelkedése, a teljes tájrendezése hogyan fog megvalósulni a közeljövőben. Nem lehet tovább halogatni azt, hogy a Közép-Tisza-vidéken a fejlesztéspolitika továbblépett a nyírségi területekre inkább, és ezt a térséget munkahelyteremtő programok nélkül olyan kényszerhelyzetbe sodorta, amikor gyakorlatilag a közmunka alapú társadalom eluralkodása jelent meg a legtöbb közép-tiszai településen.

Minderre nem nyújtanak alternatív megoldást az elmúlt évtizedekben nyújtott próbálkozások, és a magyar fejlesztéspolitika egyik csődje az olyan jellegű, önmagában csak turizmusra épülő fejlesztés, ami mondjuk, a Tisza-tó térségében is megjelent. Most az idei évben, amikor a mederkostrás hatalmas költségekkel kell hogy megvalósuljon, hogy a turisztikai vonzerőt egyáltalán fenn lehessen tartani, szembe-sülnünk kell azzal, hogy a tiszai Alföld, amely a leg-gazdagabb természeti erőforrásokkal rendelkező tája az országnak vagy egyike ezeknek, a legtöbb termő-földdel rendelkezik, hatalmas legelőterületekkel és nagyon hasznos és jó ártéri területekkel, bizony nem nyújtja azt a gazdasági potenciált az ország számára, amit nyújtania kellene. Ehhez a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztését le kell szedni a polcra, le kell porolni, újra kell gondolni, és azokat a tájgazdálkodási vállalásokat, amelyeket a korábbi kormányok tettek a Tisza-völgy irányában, meg kell valósítani. Nem tologatható tovább a Tisza-völgy problémája, és egyre inkább azt látjuk, hogy a Tisza ökológiai, társadalmi kérdéseinek kezelése lassan nemzetközi összefogást sürget, mert nemcsak magyar területeken, hanem szerte a Tisza mentén ugyanazokkal a problémákkal szembesülünk évről évre.

A mai nap folyamán volt szó az időjárás szelsőségek növekedésével kapcsolatban azokról a kormányzati beavatkozásokról is, hogy alkalmazkodási tevékenységet kell ellátnunk a mezőgazdaságban a minél nagyobb arányban megjelenő ilyen jellegű szelsőségek megjelenése során, és mindez azt kívánja, hogy az olyan jellegű táji átalakítás és tájrendezés bekövetkezzen, ami az elmúlt évtizedekben elmaradt.

A kormány figyelmét fel szeretném hívni ezekre a társadalmi problémákra, erre a veszélyhelyzetre, amivel a teljes Tisza-völgyet jelen pillanatban problémák érintik. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem az államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Czerván György jelzésére:)* Nem.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő, a Jobbik részéről: „A Balaton mindenkié. Biztosítsa a kormány a Balaton-törvényben foglaltakat!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy tűnik, hogy az

előző ciklusban is és most, ebben a ciklusban is szinte magamra maradok itt az Országgyűlésben, és egyedül kell nagy nemzeti kincsünk, a Balaton érdekében időről időre ismét felszólalnom. Rengeteg aspektusa van azoknak a kérdéseknek, amelyek jelenleg foglalkoztatják az ebben a régióban élő embereket, és amelyek minden magyar embert érintenek, hiszen mint mondtam, közös nagy nemzeti kincsünkről van szó, amely mind ökológiai, természetvédelmi, mind pedig gazdasági szempontból jelentős vagyona Magyarországnak, ha lehet ezt így fogalmazni, hiszen a turizmus bevételeinek jelentős része ebből a régióból, innen származik

Sok problémát előhoztam már. Ma itt arról szeretnék beszélni, illetve amennyiben a kormány reagálni fog rá, arra szeretnék választ kapni, hogy miért nincsenek egyenlő mércével mérve ennek a tónak a különböző részei a vízpartot tekintve, és miért nem biztosítja a kormány azt a Balaton-törvényben foglalt előírást, amely szerint minden Balaton-parti település belterületének 30 százalékán a vízpartot közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni vízparti sétány vagy más egyéb formájában.

Különösen a tó északi partjára igaz, hogy ez hellyel-közzel sem teljesül, a déli parton vannak hosszabb összefüggő, hozzáférhető partszakaszok, azonban mint mondtam, az északin hosszú kilométereket vagy több tíz kilométert kell utazni, amíg kerítés nélkül hozzáférhet kulturált formában az ember, a magyar ember a saját tavához - de természetesen nemcsak a magyarok, hanem az ideérkező turisták is -, ami azért probléma, mert a turizmus erre épül, és nem volna szabad, hogy különbséget tegyünk az emberek között aszerint, hogy valaki képes-e megvenni egy egyhetes nyaralás minden napján a több száz forintos strandbelépőt, vagy pedig akadály nélkül, kerítések nélkül is hozzájuthat azokhoz a szolgáltatásokhoz, ami elsősorban a vízben való megmártózást, a vízi sportokat vagy csak egyszerűen a parton történő sétát jelenti, hiszen rosszabb időben ez merülhet fel mint alternatíva.

A Balaton-törvény előírta, hogy a kiemelt üdülőkörzet valamennyi parti településén legkevesebb 30 százalékán legalább 5 méter széles közhasznú parti sétány helye biztosítandó. A törvény rendelkezését elsősorban azért nem sikerült eddig teljesíteni, mert sok helyen a magántulajdonban lévő vízparti telkek ezt nem teszik lehetővé. Készült egy felmérés, egy törvénytervezet 2012-ben, amely megoldást kínált volna a problémára. 95 ingatlant érintett volna a kisajátítás, 3,7 milliárd forint lett volna. Mostanában, az utóbbi időben stadionok meg egyebek kapcsán több tízmilliárd forintokkal dobálózunk, ehhez képest az a 3,7 milliárd forint nem kis összeg, de nem is olyan nagyságrend, amit ne lehetne a költségvetésben előteremteni.

Eltelt két év, és a megvalósítás továbbra is csak várat magára. Évek óta küzdünk azért mi, a Jobbik Magyarországért Mozgalom és az ottani Balaton-

parti szervezetek, hogy szabadon, minden magyar ember számára egyforma mértékben hozzáférhető legyen a Balaton. És természetesen van egy olyan aspektusa is ennek, hogy sokan el sem tudnak jutni odáig, sok olyan szegénységben, nélkülözésben élő ember van az ország más részein, akik életükben soha nem juthatnak el vagy talán csak egyszerekszer ehhez a tóhoz. Ezen is változtatni kéne, erre vonatkozóan is volt javaslatunk akár a szálláshelyszolgáltatás áfájának 5 százalékra való lecsökkentésével. Ezt már többször benyújtottuk módosítóként a költségvetési törvény végrehajtásához, de mindannyiszor leszavazta a kormány, illetve más egyéb olyan, szociális célú javaslatainkat, amelyek a magyar családok könnyebb eljutását, balatoni nyaralását vagy egyáltalán belföldi nyaralását tették volna lehetővé.

És továbbra is küzdeni fogunk azért, hogy ne zárják el az emberek elől a tavat, a Balaton bárki számára hozzáférhető legyen, és nyilvánvaló, hogy alapvető életszükséglet a víz, és nemcsak mint ivóvíz, hanem mint rekreációs, nyaralási, sportcélú felület és jelentős természetvédelmi érték. Természetesen ezt is figyelembe véve kell megteremteni a lehetőséget, hogy minél nagyobb területen biztosítsuk a szabad hozzáférést, hiszen nem látunk nyugat-európai tavaknál vagy a tengerparton pláne sehol példát arra, hogy kerítéssel körbezárnának egy közkincként, köztulajdonként funkcionáló tavat, hanem mindenhol szabadon akár körbesétálhatjuk, és ezt a Balaton esetében is hosszú távon figyelembe véve lehetővé kell tenni; és akkor egy kicsit megint csökkentünk azon a különbségen, amely a Balaton hozzáférhetősege szempontjából a magyar családok között jelen pillanatban különbséget tesz.

Azt gondolom, hogy a Jobbiknak ez lehet az egyik célja, hogy ezt a nemzeti kincsünket egyrészt megvédjük, másrészt bárki számára hozzáférhetővé tegyük. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni a kérdésre.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr: „Van még tennivaló a tudás földjén” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. 2003 tavaszán 414 magyarországi iskola több mint 26 ezer 10-12. osztályos diákja riasztó rokon-szenvére derült fény a Felvételi Információs Szolgálat felmérése után.

Az akkori kérdőíveken a legjobban kedvelt magyar és nem magyar történelmi személyiségekre kérdeztek rá évfolyamonként. Akkor pofonként csatolt a magyar társadalom arcán a gimnazisták egy-némely opciója, de mint minden csoda, csak három napig tartott a döbbenet.

(20.40)

Egyrészt kiderült a kutatásból, hogy a magyar diákok erős vonzalmat éreznek a diktátorok iránt, hiszen a gimnazisták körében Napóleon, Hitler és Caesar volt a három legnépszerűbb külföldi történelmi személy. A náci vezért a nemzetközi mezőnyben csak a 24 százalékos eredményt elérő Napóleon tudta megelőzni, és a harmadik helyen szintén egy erőskezű diktátor, ahogy említettem, Julius Caesar végzett.

Másrészt az is érdekes, hogy a magyar középiskolások 9 százaléka Hitlert nevezte meg kedvenc történelmi személyiségként. Fontos tudni, hogy csak azok a diákok válaszoltak a kérdésekre, akik már eldöntötték, hogy továbbtanulnak és felvételiznek, tehát a jövő magyar értelmisége vallott rokonszenvéről. Az akkori kutatás nemcsak azt mutatta ki, hogy a náci diktátor leginkább az érettségi előtt állók között népszerű, bár már a 10. évfolyamon is 7 százaléka nevezte őt kedvenceként, hanem azt is, hogy a katonai, illetve rendészeti pályán továbbtanulni szándékozók között Hitler népszerűsége a 20 százalékot is eléri.

Bő tíz év elteltével, 2014 tavaszán a Nemzeti Örökség Intézete a felnövekvő nemzedék nemzeti emlékezetéhez kötődő munkaköri kötelezettségének eleget téve egy közvélemény-kutatást végzett a magyarországi fiatal, 18 és 30 év közötti felnőttek történelemképéről és a nemzeti örökséghez, illetve a nemzeti emlékezethez fűződő viszonyáról. A mostani felmérés sajnos visszaigazolta mindazokat, amelyeket a tíz évvel ezt megelőző kutatásban láthattunk.

Jó egy esztendeje Orbán Viktor miniszterelnök az azonnali kérdések órájában kijelentette: „Fölfogásunk szerint Magyarország a tudás földje, a magyar észjárás, a találatekonyság és a tanulékonyság a legfőbb erőforrásunk, így volt ez mindig, és így van ma is. Ez határozza meg azt, amit teszünk.”

Mi tagadás, a tudás földjén még bőven akad tennivaló. Nemcsak azért, mert a magyar történelemben a legelutasítottabbak toplistáján Gyurcsány megelőzi Szálasit, Orbán Viktor pedig Hitlert, de arról is szólnunk kell, hogy a Nemzeti Örökség Intézete által végzett felmérés szerint sajnálatos, hogy a fiatalok tudása a nemzeti ünnepekről is rendkívül csekély, sőt nemzetünk legfontosabb történelmi sorspontjairól is rendkívül csekély ismeretet árulnak el a gyerekek. Március 15-e minden megkérdezett szerint ünnep, augusztus 20-a 97 százalékuk szerint, október 23-a 90 százalékuk szerint nemzeti ünnep. Október 6-a - amely nemzeti gyásznapi - 64 százalékuk szerint nemzeti ünnep. Sajátos a magyar nemzeti ünnepek sorsa. Május 1-je 51 százalék szerint, pünkösd 37 százalék, karácsony 28 százalék szerint ünnep, a trianoni megemlékezés napja 17 százalék, január 1-je 15 százalék szerint.

Még sokkal riasztóbb a helyzet akkor, ha az ünnepek tartalmára kérdezzük rá. Gyakorlatilag el-

mondható, hogy még azok is, akik nagyjából sejtik azt, hogy vajon az egyes nemzeti ünnepek ünnepek-e vagy nem, azok pontos tartalmára vonatkozóan már nem tudnak pontosan felelni, teljes zavar uralkodik a fejekben.

Hasonló egyébként a kereszténység legalapvetőbb tanainál is a gyerekek ismerethiánya, hogy az egyes vallásokat mi különbözteti meg egymástól, hogy melyek a legalapvetőbb tanításai ezeknek a vallásoknak. Nem arról van szó persze, hogy mindenkinek természetesen vallásosnak kell lennie, de egy művelt embernek nyilvánvalóan tudni illik azért azt, hogy az egyes vallásokat mi különbözteti meg a másiktól, mi a hinduizmus, a buddhizmus, a kereszténység alapvető tanításának a lényege, hogy vajon a reformáció milyen történelmi értékek mentén történt is meg. Hogy az egyes ünnepek, akár az '56-os forradalom és szabadságharc, akár a '48-as forradalom és szabadságharc során pontosan mi történt, szintén riasztó, hogy nem tudják a gyerekek. Ez ma Magyarországon a tudás földje.

Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő: „Hol tartunk a Munkácsy-képekkel?” címmel.

Megadom a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Köztudott, hogy a Munkácsy-trilógia egy darabját, a Krisztus Pilátus előtt festményt visszaillesztették Kanadába. A trilógia eddig Debrecen város egyik legnagyobb kulturális és turisztikai értékének számított, több tízezren érkeztek csak azért Debrecenbe, bel- és külföldről egyaránt a városba, hogy egyben megtekintsék az összetartozó Munkácsy-műveket. A Krisztus szenvedéstörténetét feldolgozó monumentális méretű, tematikusan összetartozó alkotások közül az Ecce Homo a magyar állam tulajdonában van, a Golgota Pákh Imre amerikai magyar üzletemberé, míg a Krisztus Pilátus előtt a kanadai Hamilton Művészeti Galéria tulajdona. A három képet együtt még maga a festő sem láthatta. Először 1995-ben állították ki a debreceni Déry Múzeumban.

Több kérdést is feltettem Balog Zoltán miniszter úrnak ezzel kapcsolatban a nyáron. Válaszaiban azt mondta, hogy a tárgyalások folyamatban vannak. Sajtóértesülések szerint augusztusban összeült a Magyar Nemzeti Bank vezető munkatársaiból is választott tanácsadói testület, amely az Értéktár-program keretében arról dönt, milyen külföldi tulajdonban lévő, ám a magyarság számára felbecsülhetetlen értékű műkincseket vásároljon meg. Azóta már többször kiderült, hogy a Magyar Nemzeti Banknak sokkal fontosabb dolgokat kellett megvásárolnia.

Azonban az igazságügyi tárca felterjesztése alapján a kormány nagy sietve a nyáron egy olyan rendeletet fogadott el, amellyel megkötötte a saját kezét. A képekre nem igazán alkudhat az eladókkal, három általa felkért, ám függetlennek mondott értékbecslő árajánlatához kell tartania magát. A nagy kérdés tehát az, milyen lesz ez az árajánlat. A szakmai berkekből kiszivárgott hírek szerint nagyjából ötmillió dollár képenként. Ahogy a hazai műtárgypiac egyik jeles szereplője fogalmazott, a három értékbecslés csak annyiban fog eltérni egymástól, hogy ne foghassák rájuk: tollba mondták, úgy diktálták nekik.

Ha mindez igaznak bizonyul, előre borítékolható, hogy ez az üzlet nem fog megkötettni. Az új ajánlat a Figyelő Online által is közölt nemzetközi értékbecslésekkel köszönő viszonyban sem lenne. Azok ugyanis ennek a duplájára, 10 millió dollárra taksálják az óriásfestmények értékét. Félő, hogy a szakma hazai krémje, mondják a műgyűjtők világában, könnyen kinevetheti magát egy komolytalan értékbecsléssel, ami a világhírű aukciós házak szakértőinek állítását igyekszik megcáfolni, de ez legyen az önök problémája. A nagyobbik baj az, hogy ebben az esetben a közvélemény által olyannyira remélt üzletből, úgy látszik, nem lesz semmi.

A sajtóinformációk szerint Kósa Lajos leköszönő debreceni polgármester, aki többször kampányolt a Munkácsy-képekkel, szeptemberben Kanadába készült annak reményében, hogy a Hamilton Galériától visszavásárolja a Krisztus Pilátus előtt című festményt, amelyet júliusban országos felzúdulást okozva voltak kénytelenek lekasztani a Déri Múzeum faláról. Több kérdést is felvet, hogy ki tárgyalhat most ez ügyben a kormány részéről, Kósa Lajos tényleg kiutazott-e Kanadába, hogyan állnak ezek a tárgyalások. Nem kaptunk rá választ. Megvásárolja-e a magyar állam a trilogia kanadai tulajdonban lévő darabját? Amennyiben igen, mikor kerül vissza hazánkba a Munkácsy-festmény? Erre szeretnénk választ kapni, de az elmúlt két kérdésemre nem kaptam egyértelmű, csak terelő válaszokat államtitkár úrtól.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő: „Törvénysértés vagy hanyagság” címmel. Megadom a szót.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A védelmi költségvetés szintje mára olyan drámai mélységeket ért el, ami szemlátomást Orbán Viktornak és kormányának is kínossá vált. Ma már a kormányzati kommunikációban is egyre gyakrabban hallhatunk a védelmi költségvetés növelésének a szükségességéről, amit egyébként eddig csak az ellenzék szorgalmazott. A walesi NATO-csúcsot kö-

vetően Orbán Viktor is hangsúlyozta a védelmi kiadások növelésének a szükségességét. Hasonló kijelentéseket tett a honvédelmi miniszter is. Ilyen mondatok tükrében nem gondolják-e, hogy a változást lehetne azzal kezdeni, hogy nem zárolnak több mint 3 milliárd forintot a Magyar Honvédség költségvetéséből?

(20.50)

A helyzetet tovább ronthatja, hogy Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter a Napi Gazdaság konferenciáján gyakorlatilag bejelentette, hogy a költségvetési kiadásokat a következő években körülbelül 1700 milliárd forinttal csökkenteni fogják. Ez az Orbán-csomag, az, amit megint az államadósság mértékével próbálnak megmagyarázni, az az államadósság, amely egyébként a Fidesz ténykedése nyomán nemhogy csökkent volna, hanem egyenesen nőtt. Ez az Orbán-csomag nem jelent mást, mint újabb megszorítást. Tehát felmerül a kérdés, és sürgetővé válik, hogy vajon ezek a megszorítások hogyan fogják érinteni a Magyar Honvédség költségvetését. Mennyiben módosítja ez Orbán Viktor szavait a honvédség költségvetésének az emeléséről? Hisz a miniszterelnök annak emelését ígérte.

Ez az ígéret azonban nem akadályozta meg a kormányt, hogy az ukrán válság kellős közepén több mint 3 milliárd forintot zároljanak ezen a területen. A vonatkozó kormányhatározat szerint a Honvédelmi Minisztériumnak augusztus 1-jéig kellett bejelentenie, hogy mely előirányzatokat zárolnak. Figyelemmel a védelmi költségvetés immár elismerten alacsony voltára, az elrendelt zárolás mértéke korántsem tekinthető elhanyagolhatónak, ezért okkal feltételezhető, hogy a honvédelmi tárcának komoly tervezési feladatot jelent, hogy végleges elvonás esetén miként gazdálkodhat ki ez az összeg. Ezzel szemben a tervezett megszorító intézkedésekre vonatkozó írásbeli kérdésemre a miniszter úr nem tudott választ adni. Csupán annyit közölt, hogy az előirányzatok elvonása nincsen napirenden.

A miniszter úr kérdésemre adott írásbeli válaszból kettő lehetőség adódik. Az egyik, hogy bár a Honvédelmi Minisztérium a tőle elvárható módon előkészítette a zárolás, illetve a későbbi esetleges elvonás miatt szükséges intézkedéseknek a terveit, de arról miniszter úr nem adott tájékoztatást. A másik lehetőség pedig, hogy a miniszter helytállóan tájékoztatott, és a minisztériumban ilyen tervezőmunka valóban nem volt.

Az első esetben az Alaptörvény és az Országgyűlésről szóló törvény megsértésével állunk szemben. Azonban a második eshetőség sokkal súlyosabb, mert a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség működését veszélyeztető súlyos hanyagságról árulkodhat. Az elmúlt években ugyanis a Honvédelmi Minisztérium költségvetéséből év közben zárolt

összegeket a kormány rendre véglegesen elvonta. Sajnos, a hangzatos szólamok ellenére reálisan idén sem számíthatunk másra. Így tehát felmerül a kérdés, hogy a honvédelmi miniszter csupán válaszádsi kötelezettségének nem tett eleget, vagy valóban a csodára várnak. Valóban nincsenek kidolgozott terveik a zárolt előirányzatok elvonásának az esetére? Esetleg konkrét ígéretet kapott a miniszterelnöktől a HM-et sújtó zárolás feloldására?

Ezért azt kérem, hogy mielőbb adjanak tájékoztatást arról, hogy a Honvédelmi Minisztérium és a HM-fejezet mely előirányzatai esetében mekkora összegű zárolást rendeltek el. Hiszen csak felelős és

kiszámítható politika garantálhatja a Magyar Honvédség megfelelő működését és a magyar társadalom biztonságát. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kormány jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm munkájukat, pénteken reggel 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését. Ezzel az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 20 óra 53 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

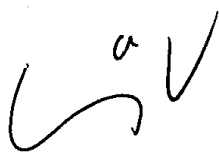
Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)